

Σ. Σ. ΧΑΡΚΙΑΝΑΚΗΣ

ΕΝ Γῆ ΑΛΛΟΤΡΙᾶ
III

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΕΡΜΗΣ

ΕΝ ΓῙ ΑΛΛΟΤΡΙᾳ
III

© 1996, ΕΚΔΟΤΙΚΗ ΕΡΜΗΣ ΕΠΕ
ISBN: 960 - 320 - 045 - X

Σ. Σ. ΧΑΡΚΙΑΝΑΚΗΣ

ΕΝ Γῆ ΑΛΛΟΤΡΙΑ

III

ΠΟΙΗΜΑΤΑ

ΕΡΜΗΣ

ΑΘΗΝΑ 1996

Του ιδίου (ποιητικά έργα)

ΧΩΜΑ ΚΑΙ ΣΤΑΧΤΗ, 1978
ΠΑΡΑΛΗΡΗΜΑ ΤΟΥ ΝΟΤΟΥ, 1979
ΑΠΟ ΦΥΛΑΚΗΣ ΠΡΩΙΑΣ, 1980
ΕΙΣ ΩΤΑ ΑΚΟΥΟΝΤΩΝ, 1981
ΑΠΑΡΑΚΛΗΤΟΙ ΚΑΙΡΟΙ, 1982
Η ΟΙΚΕΙΟΤΗΤΑ ΤΩΝ ΑΙΝΙΓΜΑΤΩΝ, 1983
ΤΡΟΠΙΚΑ ΙΔΙΟΜΕΛΑ, 1984
ΜΕΡΟΛΗΨΙΕΣ, 1985
ΕΝ Γῆ ΑΛΛΟΤΡΙᾶ Ι, 1985
Η ΑΜΥΝΑ ΤΩΝ ΝΗΠΙΩΝ, 1986
ΠΟΡΤΡΑΙΤΑ ΤΟΥ ΝΕΡΟΥ, 1987
ΕΝ Γῆ ΑΛΛΟΤΡΙᾶ ΙΙ, 1990
ΧΕΡΙΑ ΣΚΙΑΣ, 1988
ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ, 1989
ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ ΠΑΡΑΜΕΤΡΩΝ, 1990
Η ΑΛΛΗ ΕΚΔΟΧΗ, 1991
ΣΤΗ ΔΟΚΙΜΗ ΤΟΥ ΦΕΓΓΟΥΣ, 1992
ΣΠΑΣΜΕΝΟΙ ΣΥΝΕΙΡΜΟΙ, 1993
ΥΓΡΑ ΤΟΠΙΑ, 1994
ΤΕΦΡΕΣ ΑΚΤΕΣ, 1995

ΧΕΡΙΑ ΣΚΙΑΣ
1988

*Μιάν οὐσία γυρεύοντας
γιά τό κενό τῶν αἰσθήσεων...*

Α. ΚΟΣΜΑΤΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΑ ΠΑΙΔΙΑ ΤΩΝ ΑΜΑΧΩΝ

*Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθίσσει
καὶ ὡς ἡ κέδρος ἡ ἐν τῷ Λιβάνῳ πληθυνθήσεται
(Ψαλμ. 91, 92)*

Τούς εἶπαν ἓνα τραγούδι μέ τά πολυβόλα
κι' αὐτά κοιμήθηκαν·
τόσο βαθειά κοιμήθηκαν
πού δέν ζητοῦνε πιά νά θηλάσουν
μήτε τρομάζουν μέσ' στόν ὕπνο τους
μήτε φοβοῦνται τό σκοτάδι τά πιό μεγάλα.

Sydney - Ashfield 9-1-87

ΜΕ ΤΗΝ ΠΑΡΟΔΟ ΤΟΥ ΧΡΟΝΟΥ

Μεταξύ άλλων πού θά πάθεις μέ τήν πάροδο τοῦ
χρόνου

εἶναι καί τοῦτο τό παράδοξο:

Ἐνῶ τό λεξιλόγιό σου διαρκῶς θά πλουταίνει

τείνοντας νά ἐξισωθεῖ μέ τά περιεχόμενα

τοῦ πιό πλήρους Λεξικοῦ

ἐσύ θά χρησιμοποιεῖς ὅλο καί λιγότερες λέξεις

γιά νά δηλώσεις τίς ἀνάγκες σου καί τίς χάρες σου.

Adelaide 18-1-87

ΚΑΤ' ΕΞΟΧΗΝ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΙΑ

*Έρχεται κάποια στιγμή
πού οι μάρτυρες πεθαίνουν χωρίς μάρτυρες.*
Roland Barthes

Τό πρόβλημά μας τελικά δέν εἶναι
νά ἐπιβιώσουμε
ζοῦμε σέ μιά ἐποχή λίγο πολύ ἐγνωσμένων
κοινωνικῶν μέτρων
ἀφοῦ ἀκόμη κι' οἱ ἐφημερίδες κάποτε φιλοτιμοῦνται
νά παίξουν ρόλο φιλανθρωπικοῦ καταστήματος.
Κεῖνο λοιπόν πού γίνεται πρόβλημα
ὅλο καί πιο ἄγνωστο
δηλαδή ὅλο καί πιο πιεστικά γνωστό
εἶναι τό πῶς θά βροῦμε διέξοδο σέ θάνατο ἤρεμο
ἔστω χάριν προστασίας τοῦ περιβάλλοντος...

Sydney - Ashfield 22-1-87

ΣΥΝ-ΟΡΑ

Τά ὅρια τοῦ κορμιοῦ καί τοῦ σπιτιοῦ
ποτέ νά μήν ἀφήσεις νά γίνουν φράχτης.
Ὅσο κι' ἂν εὐλαβοῦνται τό συγκεκριμένο
εἶναι σκηνοθετημένες δυνατότητες στό ἐνδεχόμενο
πρόκληση στό βαθμό τῆς ἀνθρωπιᾶς σου!

Sydney - Ashfield 25-1-87

ΣΤΡΟΥΘΟΚΑΜΗΛΙΣΜΟΣ

Γυρεύει στέγη νά προστατεύσει τό σαρκίο του
δημιουργεῖ καί στέγη ἐπαγγελματική
γιά τήν κοινωνική προβολή του
χωρίς καθόλου νά αἰσθάνεται γι' αὐτό ἐξαρτώμενος.
Τοῦ εἶναι ὅμως ἀφόρητη ἡ ἰδέα τοῦ Θεοῦ
γιατί δῆθεν τοῦ ἀναιρεῖ χονδροειδῶς
τό αἶτημα τῆς μεταφυσικῆς του ἐλευθερίας!

Sydney - Melbourne 29-1-87

ΕΠΙΦΩΝΗΜΑ

*«Δέν είναι δυνατό νά πῶ τίποτα τό ἐνδιαφέρον
ἔξω ἀπό τή ζάλη πού μέ κατέχει καί εἶναι ἀνέκφραστη»*

N. Γ. Πεντζίκης

Όταν τ' αὐτιά Σου ἀνοιχτά πρὸς ὅλους τοὺς ψιθύρους
τά μάτια Σου ἄγρυπνα σ' ὅλα τὰ ὁράματα
ἀκόμη καί στά πιό πυκνά σκοτάδια
καί ἡ καρδιά Σου ἄλῳνι ἀπερίφρακτο
γιά κάθε πάνδημο πανηγύρι
πού νά μήν νοιώσει ὀρφανός κανεῖς
πῶς νά μήν εἶναι ἡ ζάλη τό ἀγαθό Σου
κι' ἡ πλησμονή τοῦ στήθους Σου μιά βουβαμάρα;

Sydney - Ashfield 14-2-87

ΔΕΔΟΜΕΝΑ ΚΑΙ ΖΗΤΟΥΜΕΝΑ

*Ὅσο γερνῶ τόσο λιγότερο καταλαβαίνω.
Ὀδυσσεάς Ἑλύτης*

Τά πάντα ἐκ πρώτης ὄψεως δεδομένα
ἀπαρασάλευτα σέ μιά σχεδόν συμπεφωνημένη ἁρμονία
ὅμως ἀνακαλύπτοντας ἀστάθεια καί πολυσημία
ὑποχρεοῦσαι νά ὁμολογήσεις τά πάντα
σέ μεγαλύτερο βαθμό ζητούμενα
παρά δεδομένα!

Sydney - Ashfield 18-2-87

ΟΙ ΠΟΙΗΤΕΣ ΣΤΟΥΣ ΑΛΛΟΥΣ

Δικό μας μέλημα νά βγοῦμε ἀπ' τό ἀδιέξοδο
δικό σας νά πιστέψετε στήν πρόθεσή μας!

Sydney - Ashfield 19-2-87

ΑΡΧΑΙ ΩΔΙΝΩΝ

Δέν εἶναι δυνατόν νά συνεχισθοῦν γιά πολύ
τέτοιας λογῆς ἐκκρεμότητες:
“Όταν ἀκόμη καί τ’ ἀδέλφια δέν μιλοῦνε πιά
τήν ἴδια γλῶσσα
σημαίνει πώς βασίλεψεν ὁ ἥλιος κατά τήν Ἀνατολή
κι’ ἄς μήν ἐπέδωκεν ἀκόμη ἐπίσημα
τά διαπιστευτήριά της ἡ νύχτα.

Sydney - Ashfield 26-2-87

ΡΗΜΑΤΙΚΕΣ ΑΣΥΝΕΠΕΙΕΣ

Τραυματισμένος από περιφρόνηση
πραγματική ή υποτιθέμενη — δέν έχει σημασία
θέλησε νά εκφράσει τό παράπονό του
κι' ἔκαμε δήλωση ἀνήκουστα μειωτική
πού ἰσοδυναμεῖ μέ αὐτοκαθαίρεση.
Εἶπε δέν μοῦ δίνουν σημασία
ἐκεῖ πού θάπρεπε νά πεί δέν μοῦ δίνουν προσοχή
ξεχνώντας πώς τήν σημασία καθένας ἔχει ἀπό τήν φύση
ἀσχέτως ἂν τήν προσέχει ἢ ὄχι τό πρόσωπο!

Sydney - Ashfield 26-2-87

ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΗΣ ΟΥΤΟΠΙΑΣ

*Τό ἑλληνικό τοπίο δέν τό εἶδε κανείς
ὅπως δέν εἶδε κανείς τόν ἄνθρωπο πού ζεῖ σέ τούτη τή χώρα.*

Βάλιας Σεμερτζίδης

“Ὅ,τι πιό ἑλληνικό σωπαίνει καί κρύβεται
γιατί ἔχει μέτρο τήν οὐτοπία
κι’ ἄς κατοικῆσαν οἱ θεοί ὄχι μόνο στόν Ὀλυμπο
ἀλλά καί στά ποικίλα ἱερά των.
Πῶς νά ψηλαφήσεις τή σάρκα τῆς οὐτοπίας
μέ χέρια σκιᾶς;
Γέμισε σκιές ἡ Ἑλλάδα ἀπό τότε
πού ὁ Προμηθεΐας ἐξανθρώπισε τή φωτιά
κι’ ὁ ἄνθρωπος ἔμαθε νά σβήνει θεούμενος...

Sydney - Ashfield 26-2-87

ΕΠΙΝΙΚΙΟΝ

Ἐκεῖ θά πάμε τελικά, στό Ὅρος
δίχως τυμπανοκρουσίες καί θεαματική ἀναχώρηση
ὅπως φεύγει ἓνα φέρετρο στό δειλινό
ἀπό τήν πίσω πόρτα τοῦ νοσοκομείου.
Ἐκεῖ χωρίς κουστωδία καί μεγάλους ὄρκους
ἀφοῦ δέν θάχουμε πιά τίποτε νά ὑποσχεθοῦμε
θά ζήσουμε τήν ἔσχατη λατρεία
στεφανωμένοι τήν ἄκρα ταπείνωση
ὅθεν βοήθεια ἦξει!

Sydney - Redfern 27-2-87

ΤΙ ΑΛΛΟ

Τί ἄλλο μπορεῖ ν᾿ᾶναι ἢ βροχή
ἂν ὄχι ἐπικοινωνία δακρύων
τοῦ οὐρανοῦ μέ τά χώματα!

Sydney - Mascot 2-3-87

Η ΠΡΩΤΗ ΑΝΑΣΤΑΣΗ

Τό πεταμένο κουκούτοι τοῦ ροδάκινου
γυρεύει τή σάρκα του πού τήν ἔφαγες
πρίν πέντε λεπτά
κι' ἐκεῖνο τό θεώρησες ὑπόθεση ξοφλημένη.
“Ὅμως αὐτό δέν ξέρει τετελεσμένα
θά ξαναφυτρώσει στό χῶμα
κι' ἐξαντλώντας τήν δική του ὀδύσσεια
θά ξαναγίνει δέντρο θαλλερό
γιά νά διαιωνίσει τήν φθορτή του σάρκα!

Sydney - Ashfield 11-3-87

ΠΟΡΤΡΑΙΤΟ ΑΠΟΣΤΟΛΙΚΟ

«... οὐδένα γὰρ ἔχω ἰσόψυχον»
(Φίλιπ. 2, 20)

Πολλούς κατήχησε καί φώτισε ὁ λόγος Σου
φλογισμένε Ἀπόστολε τῶν Ἑθνῶν
ἀλλὰ κανένα δέν βρῆκες νά παραδίνεται στό Χριστό
ἐκ καθαρᾶς καρδίας
καί συνειδήσεως ἀγαθῆς
καί πίστεως ἀνυποκρίτου
ὅπως τό τέκνον Τιμόθεος.
Τό μέγεθος τῆς ψυχῆς του ἀνεπανάληπτο
ἔκαμε τή δική Σου νά αἰσθανθεῖ
ὄχι μονάχα θαυμασμό κι' εὐγνωμοσύνη
ἀλλὰ πρό πάντων τήν ἀπέραντη ἐρημιά
πού καταγγέλλει μιά τέτοια μοναδικότητα!

Sydney - Ashfield 15-3-87

ΚΑΤΩ ΤΑ ΟΠΛΑ

*«Τοῦ ὅπλου ὁ κρότος εἶναι ἀρκετός
γιὰ νά πεθάνει ὁ λαγός...»*

A. Χιόνης

Δέν εἶναι ἔνστικτο εἶναι βαθύτερη παιδεία
πού μᾶς κάνει νά ἀντιδροῦμε ἔνστικτωδῶς
στή βαρβαρότητα τοῦ ὅπλου
χωρίς γι' αὐτό νά δικαιοῦνται νά μᾶς ποῦν
δειλούς ἢ ἀπάτριδες!

Melbourne 6-4-87

ΜΕΤΡΑ ΚΑΙ ΣΤΑΘΜΑ

Σέ ὦρες κίβδηλης Δημοκρατίας
ὑποβαθμίζεται ἡ δημόσια ζωή
ὅμως ἀνατιμάται ὁ προσωπικός βίος
κατά τό μέτρο πού ὁ καθένας πορεύεται μόνος.
“Όταν τά μαζικά μέσα δέν εἶναι πιά
ὄργανα ἐπικοινωνίας
ἀλλά στυγνή συνομωσία ἐξανδραποδισμοῦ
θᾶπρεπε νά προκαλοῦν ἀγανάκτηση
τοῦλάχιστον ὅσο καί τά τάνκς τῆς χούντας.
Ποίος θά λυτρώσει τόν ἀνίδεο ὄχλο
ἀπ’ τά μεγαλόσχημα τρωκτικά τῆς Δημοκρατίας;
Μᾶς ἐχαντάκωσε ἡ λογική πού ἐξισώνει
τήν ψῆφο τοῦ ἀνιδιοτελοῦς μέ τήν ψῆφο
τοῦ καιροσκόπου!...

Melbourne 6-4-87

ΝΗΠΤΙΚΟ Β'

*ἸΑρον τοὺς πειρασμούς
καὶ οὐδεὶς ὁ σωζόμενος
(Πατερικό)*

Τό σῶμα μου φοβήθηκε τό κρύο
ὅπως ἡ ψυχὴ μου τόν ἔτασμό.
Ὅμως θᾶταν ἀδύνατο ν' ἀντέξω τήν ὑπνηλία
πού ἀκολουθεῖ τό τέλος τῶν στερήσεων!

Sydney - Ashfield 10-4-87

ΤΕΦΡΑ ΠΟΥ ΨΑΧΝΕΙ ΤΟ ΣΧΗΜΑ ΤΗΣ

*Κάθε τι πού είπώθηκε, δημιουργήθηκε
κάθε τι πού σκέφτηκε ακόμη κανείς
παίρνει τό δρόμο πρὸς τό ἀνέκφραστο του πρότυπο.*
J. M. G. Le Clézio

Ναί τήν ξέρω αὐτή τήν ἀλήθεια:
Προσπαθεῖ κανείς κάτι νά πεῖ
γιά ν'ἄχει τήν ψευδαίσθηση πὼς ἔκανε κάτι!
Ἀλλά οἱ λέξεις εἶναι ἀπεριόριστα τρύπιες
δέν κρατοῦν γιά πολύ τό αἷμα τῆς ζωῆς
τή ζεστασιά τῆς ἀλήθειας.
Ὁδηγούμεστε ἀπ' τήν ἐπίγνωση στήν ἀπόγνωση
ἀνακαλύπτοντας καθένas γιά τόν ἑαυτό του
ὅτι ὁ λόγος εἶναι σύμβαση θανάτου
τά συμβαίνοντα τέφρα πού ψάχνει τό σχῆμα της...

Sydney - Ashfield 14-4-87

ΣΕ ΔΕΥΤΕΡΟ ΠΛΑΝΟ

Ένα φτερό σπασμένο δέν είναι απλῶς
ἡ ἐλαττωματικὴ πορεία ενός ἀτόμου·
εἶναι ἀκόμη ἐκεῖνοι πού πλήγωσε ὁ τραυματίας
πού μένουν ἀμνημόνευτοι, κι' ἄς ἦταν «σύν αὐτῷ»
θύματα ἀνερμήνευτης συγκυρίας!

Sydney - Ashfield 18-4-87

ΧΑΜΑΙΛΕΑΖΟΝΤΕΣ

Θέλω νά τούς βρίσω μά οί γνωστές λέξεις
εἶναι βότσαλα λεῖα γιά τέτοια ξεβράσματα
ἔτσι δέν θά βρεθεῖ αἰχμή ἱκανή
νά προκαλέσει ἔστω κνισμό ἐνοχλητικό
στή λεπιασμένη του ἐπιδερμίδα.
Ἐκεῖνοι πού συντάσσονται ἐναλλάξ
μέ κάθε νέο τύραννο
δέν προκαλοῦν ἀπλῶς τήν νοημοσύνη μας
χλευάζουν καί τήν ἀναλλοίωτη μνήμη
τοῦλάχιστον τῶν ἐφημερίδων
μέ τά ποικίλα φωτογραφήματα
τοῦ ἐκάστοτε ἀνύποπτου χρόνου...

Sydney - Ashfield 18-4-87.

ΠΗΓΗ ΤΟΥ ΟΡΙΖΟΝΤΑ

*Δέν γνωρίζουμε τὰ πολλά πρόσωπα
τῆς μητέρας μας.
Α. Ταρχόφσκι*

Δέν εἶναι θέμα ἀναμνήσεων.
Ἡ μορφή δέν διατηρεῖται γιατί δέν φάνηκε·
δημιουργεῖται συνεχῶς ἐκ τῶν ὑστέρων.
Ἡ εὐαισθησία ἀστάθμητη
τρέφεται μέσ' ἀπ' ὅλες τίς αἰσθήσεις
ἀνακαλύπτοντας τό ἴδιο ἀντικείμενο
διαρκῶς πληρέστερο μέσα στό χρόνο.

Sydney - Ashfield 27-4-87

ΕΙΚΟΝΟΚΛΑΣΤΕΣ

Στό κρεβάτι χωροῦσαν κι' οἱ δύο
ἄλλωστε εἶχαν προβλέψει γιά συζυγική κλίνη.
Στό ντούζ τέτοια ὁμολογημένη σύμβαση δέν ὑπῆρχε
ἀλλά κι' ἐκεῖ ἀγωνιστῆκαν νά μή χωρίσουν
μέ κίνδυνο γλιστρώντας νά τραυματισθοῦν.
Μπροστά στό Εἰκόνισμα χώρισταν ὀριστικά·
δέν ἄντεξε ἡ γέφυρα στά βραχυπρόθεσμα...

Sydney - Ashfield 28-4-87

Η ΜΕΘΟΔΟΣ

*Κύριε τίς ἐπίστευσε τῇ ἀκοῇ ἡμῶν;
(Ἠσαΐας 53, 1)*

Ἄν σᾶς δείχνω κομμάτια ἀπ' τόν κόσμο
εἶναι γιατί δέν μπορῶ
νά τόν σηκώσω ὁλάκερο μόνος.
Σωστότερο ἴσως θᾶταν νά πῶ
ὅτι σᾶς δείχνω τῆς καρδιᾶς τά κομμάτια
ὅπως διαθλῶνται μέσα στόν κόσμο
ὅμως γνωρίζοντας πόσο λίγο πιστεύετε
φροντίζω δόσεις μικρές
καί στίς δύο περιπτώσεις.

Sydney - Ashfield 30-4-87

ΠΡΟΫΠΟΘΕΣΕΙΣ

Δέν εἶναι δυνατό ν' ἀναπνέεις ἐλεύθερα
μ' ἀνθρώπους-κλάσματα γύρω σου
ὁ ἓνας τρουακάρ
ὁ ἄλλος ἡμιφορτηγὸ
κι' ὁ τρίτος «ὀλοκληρωμένη προσωπικότης»!
Ἐλεύθερος δέν εἶναι ἐκεῖνος πού μισεῖ
μήτε ἐκεῖνος πού ἀγαπᾷ
μήτε ἐκεῖνος πού φοβᾶται
παρὰ μονάχα ἐκεῖνος πού προσεύχεται.
Ἡ ἐλευθερία ἀπαιτεῖ ὀλόκληρο ἄνθρωπο
γιατί ἀφορᾷ καί τήν τελευταία του τρίχα.

Sydney - Ashfield 2-5-87

ΦΟΒΟΣ ΠΡΩΤΟΓΟΝΟΣ

Κάποιος τώρα φωνάζει στήν αυλή
μέ τή δυσδιάκριτη φωνή του
μά ποιός τολμᾷ νά κατεβεῖ καί νά μάθει
ἄν εἶναι γάτα ἢ σκυλί
ἢ κάποιος μεθυσμένος aborigine.
Σοῦ σκίζεται ἡ καρδιά ν' ἀνακλύπτεις
πόση συγγένεια στά ζωντανά ἢ ἀνωνυμία τους
κι' ἐσύ νά πρέπει νά μείνεις μακριά
σώζοντας τή σωματική σου ἀκεραιότητα.

Sydney - Ashfield 5-5-87

ΕΝΗΛΙΚΙΩΣΗ

“Ένα καιρό σ’ άπασχολοῦσε ή μορφή
καί γυμναζόσουν ταχτικά
έκανες δίαιτα
έπαιρνες βιταμίνες.
Τώρα πού όλ’ αυτά τά βαρέθηκες
ποιά δύναμη στηρίζει τό κορμί σου;

Sydney - Ashfield 4-5-87

ΜΟΡΦΗ

Δέν εἶναι ἀπλῶς ἡ δόμηση τῶν ἰστῶν
 στίς συντεταγμένες τοῦ χώρου
μήτε μονάχα ὁ ἀσπασμός τοῦ φωτός
σέ διαδοχικά σημεῖα τοῦ σώματος.
Εἶναι τό μόνιμο ἐκτόπισμα πού ἀφήνουν στή μνήμη
 τά ὄντα καί τά γινόμενα
καθώς συμβαίνουν —ἐπί μέρους ἐκπλήξεις
πρὶν καταποντισθοῦν στήν ἔσχατη κατάδυση.

Sydney - Ashfield 16-5-87

ΤΟ ΓΝΗΣΙΟΝ ΤΗΣ ΥΠΟΓΡΑΦΗΣ

Κι' όμως τό θέμα τελικά δέν εἶναι
 πῶς θά μιλήσουμε·
ὑψιστο μάθημα μᾶς ἔμεινε
 τό ὕφος τῆς σιωπῆς
πού θά σφραγίσει ὑπογράφοντας
τίς ὅποιες ἀξιομνημόνευτες χειρονομίες.

Sydney - Ashfield 16-5-87

ΤΟ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

Ένα παπούτσι τρύπιο έχει μία ιστορία:
τό εϊδύλλιο μέ τό δρόμο
οί καθημερινοί αποχαιρετισμοί
καί οί ἐκ νέου συναντήσεις μέ τό πόδι
μά πάνω ἀπ' ὅλα ἡ μακρυνή ανάμνηση
σχεδόν διαλυμένη στά ὑγρά τῆς βυρσοδεψίας
πώς κάποτε τό δέρμα αὐτό τό βαμμένο
ἦταν ἐπιδερμίδα πού πονοῦσε καί κρύωνε!

Sydney - Ashfield 20-5-87

ΤΙΜΗ ΜΟΝΑΔΟΣ

«ἀκολουθεῖ σχεδόν μέ γεωμετρική ἀκρίβεια
τούς ιδιότροπους ἐλιγμούς τῆς ζωῆς»
Α. Ταρκόφσκι

Μοναδικό θά πεῖ ἀνεπανάληπτο
κι' ἀνεπανάληπτη εἶναι ἡ κάθε στιγμή.
Ἀκόμη καί τό κύμα πού πηγαινοέρχεται ρυθμικά
σπάζοντας ἀδιάλειπτα στόν ἴδιο βράχο
εἶν' ἓνα ἄλλο σῶμα κάθε φορά
σέ ἔνταση, σέ ὄγκο, σέ χρονική ἀλληλουχία.
Καί μή νομίσεις ἡ γρανιτένια φύση τοῦ βράχου
τοῦ ἐγγυᾶται ταυτότητα πιά σταθερή·
κάθε καινούργιος ἐναγκαλισμός ἀπ' τό κύμα
ἔκαμε ἤδη τό παρόν παρελθόν.

Sydney - Ashfield 21-5-87

ΦΥΛΑΚΗ

Κλειστό παράθυρο
κρύο καί πείνα
κανένα παράπονο!

Melbourne 21-5-87

ΑΣΥΛΟΝ

Μά τέλος πάντων, αὐτόν πού ἐσύλησαν ὀριστικά
ἢ ζωὴ κι' οἱ ἀρρώστειες
πῶς εἶναι δυνατόν νά ἰσχυριζόμαστε
πῶς τόν βάλαμε σέ Ἄσυλο;
Ἦ μήπως κυριολεκτοῦμε δηλώνοντας
πῶς ἀπ' αὐτόν δέν ἔμεινε τίποτε νά συλήσει
μήτε ὁ ἴδιος ὁ θάνατος;

Sydney - Ashfield 28-5-87

ΤΟ ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΟ

Ἀπλώνοντας τό χέρι ν' ἀνοίξει μιά πόρτα
κεραυνοβολήθηκε ἀπ' τόν Ἀόρατο
κι' ὁ γιατρός δήλωσε ἀργότερα: ἀνακοπή.
Ἔτσι τό χέρι ἔμεινε τεντωμένο
χωρίς νά ὀλοκληρώσει τήν κίνηση
ὑστερόγραφο πού συνόψισε
ὀλόκληρη τήν σελίδα!

Κωνσταντινούπολις 6-6-87

ΥΠΟΜΝΗΣΗ

Μήν τόν ὑποτιμᾶς κείνον πού εἶναι μακρυά
γιατί ἄν χτυπήσει
θᾶχει τό βέλος του ὅλη τή δύναμη
τοῦ δρόμου πού ἔπρεπε νά διανύσει.

Κωνσταντινούπολις 6-6-87

ΑΠΑΘΗΛΕΣ ΕΞΙΣΩΣΕΙΣ

Ἀπό μακρὰ τά φῶτα τῆς πόλης
δέν σ' ἀφήνουν νά ὑποψιασθεῖς τίς διαφορές
 σπιτιῶν καί ἀνθρώπων
 σέ πλούσιους καί φτωχοὺς
σέ εὐτυχοῦντες καί δυστυχιμένους.
Τό φῶς λειαίνει βουβά τίς γωνίες
στά περιγράμματα τῶν σωμάτων
γι' αὐτό ἐν τέλει ὅλα κατακυλοῦν
 ὁμοιόμορφες μπάλλες
στή συμπαγή νύχτα μέ τό χαρακτηριστικό ὕφος
 φασίστα μελανοχίτωνος!

Κωνσταντινούπολις - Αθήνα 7-6-87

ΟΙ ΝΕΚΡΟΙ (B)

Εἶναι ἀμίλητοι, ὅμως δέν εἶναι βουβοί·
ἔχοντας ἤδη διαπεραιωθεῖ στήν ἀπέναντι ὄχθη
δέν καταδέχονται νά μιλήσουν γλῶσσα συμβατική
γιά ἓνα κόσμο ἀσύμβατο.

ᾠΔελε - Ρεθύμνης 19-7-87

ΑΝΑΠΑΥΣΗ ΚΑΤ' ΕΥΦΗΜΙΣΜΟΝ

Ἀνάπαυση θά πεῖ παύση ἐκ νέου
ἀπό ἐπαναλαμβανόμενη προσπάθεια
πού τείνει νά ἐξαντλήσει τήν ἀντοχή μας.
Μέ τέτοια γλῶσσα ἀκριβείας
πρέπει νά ὁμολογήσουμε ἀπερίφραστα
πώς τό κρεββάτι δέν ἔχασε ἀπλῶς τόν προορισμό του
ἀλλά ἀκόμη χειρότερα:
Ἐκφυλίστηκε σέ δαιμονικό κομπρεσέρ
πού τό χειρίζεσαι ἀκόμη καί ξαπλωμένος
γιατί ἀνοίγει σύραγγες χωρίς ἀντίσταση
ἐνίστε καί στίς πιό ἀπίθανες κατευθύνσεις
ιδίως ἂν εἶσαι μόνος
καί δέν ἔχεις ὕπνο.

Sydney - Carrs Park 3-8-87

ΠΑΡΑΙΝΕΣΗ

Δέν εἶναι ἀνάγκη νά πάρεις τοῖς μετρητοῖς
τίς καθημερινές φιλοφρονήσεις.

Ἄν ἔρχονται ἀπό δημόσιο πρόσωπο
ἔχουν συνήθως παιδαγωγικό χαρακτήρα
δηλαδή κολακεύουν τήν ματαιοδοξία σου.

Ἄν πάλι λέγονται ἀπό κοινό συνάνθρωπο
ἄντε νά βρεῖς σέ ποιά ἰδιοτέλεια ἀποβλέπουν!

Πάντως εὐχαρίστησε ὅπου σοῦ ποῦν τόν καλό τό λόγο
ἀλλά κατὰ βάθος ποτέ μήν ξεχνᾷς
ὅτι μονάχα στήν ἀποτυχία μαθαίνεις ποιός εἶσαι.

Sydney - Ashfield 5-8-87

ΣΤΟΝ ΦΙΛΟ Ν.Β.

Ἦθελα ν᾿ἄξερα τί σοῦκαμε ὁ Χριστός
γιά νά τόν ἀρνηθεῖς πρὶν τόν γνωρίσεις·
κι' ὁ Διαφωτισμός ποιά σκοτάδια σοῦ φώτισε
ὥστε τυφλά νά τόν ὑμνήσεις;

Sydney - Ashfield 10-8-87

Ο ΣΕΠΤΕΜΒΡΗΣ ΤΗΣ ΙΝΔΙΚΤΟΥ

Τοῦτος ὁ μήνας μοιάζει σάν ροῦχο
 για ντεμί ἐποχή.
Δέν ἔχει τήν φρεσκάδα τοῦ καινούργιου
 ἢ τήν ὑπεροψία τοῦ ἁπιαστού.
Ἀλλά δέν ἔχει καί τήν ἐξουθένωση τοῦ φθαρμένου
ἀπλῶς μιά μέση σεμνή κατάσταση.
Μήπως γι' αὐτό τόν ἔβαλαν οἱ Βυζαντινοί
ἀρχή τοῦ ἐκκλησιαστικοῦ ἔτους;

Sydney - Ashfield 14-8-87

ΣΤΟΝ ΑΣΤΕΡΙΣΜΟ ΤΗΣ ΠΑΡΘΕΝΟΥ

Ποίηση δέν εἶναι φαντασιώσεις
μήτε ἀνεύθυνο λογοκόπημα σέ ὧρες
 ὑπερβάλλοντος ζήλου.
Ποίηση εἶναι τό νά λές τά πράγματα
κάθε φορά μ' ἓνα ὄνομα καινούργιο
ἀκόμη κι' ὅταν ἀναγκάζεσαι νά χαράξεις
παιδικούς ὀρίζοντες σέ δάσος παρθένο
ὅπου οἱ ἐνήλικες χάνουν εὐκόλα τήν ὑπομονή
 καί τήν φανασία τους
ἐπιστρατεύοντας ἐπιχειρήματα λογικῆς
γιά νά λειδωρήσουν τόν ἀστερισμό τῆς Παρθένου.
Ποίηση εἶναι τό νά καταθέτεις χωρίς ὑπεροψία
 μέ ἀνιδιοτέλεια πλήρη
 ἢ μᾶλλον ἐν ἀμηχανία πολλῇ
ὅτι ὁ κόσμος εἶναι ἄρρητος
ἄβατο τοῦ Ναοῦ τό κιγκλίδωμα
κι' ἡ πίστη ἱερή παραφροσύνη.

Sydney - Ashfield 18-8-87

ΕΠΤΑ ΧΕΙΡΩΝ ΑΝΘΡΩΠΩΝ

*Δέν σᾶς τό κρύβω, εἶμαι Μουσικός κι' ὄχι ἀναγνώστης
Μάνος Χατζηδάκης*

“Ὅ,τι κι ἂν χτίζει ὁ ἄνθρωπος στό χῶρο
τῶν τριῶν διαστάσεων
γίνεται δεκτό καί θαυμάζεται ἀναλόγως
ἀπό τό πλῆθος τῶν διερχομένων
μέ τή σιωπηρή αἰσιοδοξία ὅτι διαωνίζει
τό ἀνθρώπινο δαυμόνιο πέραν τοῦ τάφου.
“Ὁ ποιητής πού τόλμησε νά καταγράψει
τούς κραδασμούς τῶν δικῶν του ἀποκαλύψεων
μέ τήν ἐλευθερία τῆς ἀπαλλαγῆς
ἀπό τήν τρίτη διάσταση καί τό βάρος
χλευάζεται βάνανυσα ὡς *ἀέρα πυκτεύων*.
“Ὁμως ποιᾷ λογική δικαιώνει τέτοια διάκριση
ὅταν *τά πάντα ρεῖ καί οὐδέν μένει*;
Ποιός νομιμοποιεῖ πιό ἀληθινό τό τρισδιάστατο
μόνο ἐπειδή εἶναι πιό ἐκτεθειμένο
ἐνῶ *τά σχήματα ἐπιφανείας ἐπικαλοῦνται*
ἐκ βαθέων τόν οὐρανό;

Sydney - Ashfield 20-8-87

ΤΟΠΟΓΡΑΦΙΑ (Β)

Ἐδῶ ὑπάρχουν μόνο ἄνθρωποι σαστισμένοι
κι' ἄλλοι πού δέν ὑποψιάσθηκαν ποτέ
ὅτι πρὶν ἀπ' αὐτούς κάποιοι ἄλλοι συναλλάσσονταν
μέ τό ἴδιο ἀκριβῶς ὀξυγόνο
πού τώρα ἐξασφαλίζει τήν δική τους ἐπιβίωση!

Sydney - Ashfield 20-8-87

ΠΑΓΙΔΕΣ ΚΑΤ' ΑΡΣΙΝ ΚΑΙ ΘΕΣΙΝ

Πηγαίνοντας περίπατο στήν έξοχή
δέν εἶναι δυνατόν νά προβλέψεις
ποιῶν λουλουδιῶν τό ἄρωμα θά σέ χτυπήσει
τί πουλιά θά σέ θέλξουν
τί πέτρες θ' ἀνακλάσουν τό φῶς
γιά νά δεῖς πιό χλωρούς τοὺς κορμούς
πιό πράσινες τίς φυλλωσιές τῶν δέντρων.
Ἔτσι κι' ὅταν ἀρχίζεις ἓνα ποίημα
δέν ἔχεις θέμα μήτε ἀντικείμενο
παγίδες δηλαδή κατ' ἄρσιν καί θέσιν
σοῦ φτάνει πού ἐμπιστεύεσαι τή Μουσική!

Sydney - Ashfield 20-8-87

Ο ΚΗΠΟΣ ΑΠΟΨΕ

‘Ο κήπος ἦταν ἀπόψε ταραγμένος
ἓνας ἄνεμος πέρασε μέσ’ ἀπ’ τὰ δέντρα
καί τὰ σύγχισε·
δέν ἀποκλείεται νά κουβαλοῦσε μαζί του
τούς στεναγμούς τῶν γερόντων
τῶν ἀσθενῶν τὰ βογγητά
τήν θλίψη τῶν ἀδικουμένων
τόν μακάβριο θόρυβο ἀπ’ τὰ θρυμματιζόμενα
σκεύη τοῦ κεραμέως!
‘Ο κήπος ἀφιλόξενος ἀπόψε
ἔδαφος πετρῶδες αἰχμηρό
δέν ἔχει χῶμα νά καλύψει τήν ἀποστεωμένη του ὄψη
μήτε νερό νά προσποιηθεῖ ἔστω ἀρχαῖο Ἀγίασμα.

Darwin 22-8-87

ΟΙ ΣΚΕΨΕΙΣ ΜΟΥ

Οί σκέψεις πού μπαινοβγαίνουν στό νοῦ μου
εἴτε κοιμοῦμαι εἴτε βρίσκομαι ἐν ἐγρηγόρσει
δέν εἶναι πλάσματα ἀέρινα πού μπορεῖς νά τά διώξεις
στρέφοντας τήν φαντασία σ' ἄλλες περιοχές.
Οί σκέψεις μου — ὀγκόλιθοι συμπαγεῖς
ἀμετακίνητοι σέ θέσεις στοιχειωμένες
διεκδικοῦν τά χωρικά μου ὕδατα
ἐξέχοντας ἀπ' τήν ἐπιφάνεια τόσο μόνο
ὅσο ἐπιτρέπει ἡ ἐκάστοτε τρικυμία!

Sydney - Ashfield 27-8-87

Η ΑΘΩΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΟΡΙΖΟΝΤΑ

Όταν κυτάξεις έξω απ' τό παράθυρο
θλιμμένος απ' τά προβλήματα τοῦ ἐσωτερικοῦ χώρου
γυρεύεις μηχανικά ὑποκατάστατο φυγῆς
στήν ἀθωότητα τοῦ γλαυκοῦ ὁρίζοντα.
Ἐν τούτοις σέ πληγώνει τό παθητικό τζάμι
πού ἐπιτρέπει νά τό τρυπᾷς ἀθόρυβα ἄπειρες φορές
σ' ἐξουθενώνει τό χορτάρι πού φυτρώνει ἀπρόσκλητο
σάν τρίχωμα σέ πρόσωπο πεθαμένου.

Sydney - Ashfield 27-8-87

ΑΠΟΛΟΓΙΑ

Τοῦ παρατήρησαν: ὁ Ἀρχηγός δέν χάνει καιρό
 σέ μικροπράγματα
 κυτάζει μόνο τούς μεγάλους ὀρίζοντες
 ἐμπιστευόμενος στοῦ ἥλιου τήν ἀνατολή
 πού συνεχῶς ἀρδεύει τά σκοτάδια.
 Μά ἐκεῖνος πού δέν θέλησε νά εἶναι Ἀρχηγός
 παρὰ μονάχα διάκονος καί ἱκέτης
 πιστεύει ὅτι τά μεγάλα προδίδονται στίς
 διαστάσεις τῶν μικρῶν
 ὁ οὐρανός βεβηλώνεται στή γῆ καί στόν Ἄδη!

Sydney - Ashfield 27-8-87

ΕΤΙ ΚΑΙ ΕΤΙ

*Οί ανάπηροι μέ τά καρότσια τους
κυλοῦν τήν ἱστορία.
Γ. Ρίτσος*

Δέν θά κουρασθῶ, ἀδελφέ, νά σοῦ λέω
πόσο ἱερός ὁ κόσμος
πόσο ὁ βίος τοῦ ἀνθρώπου ἐπικίνδυνος.
“Ὅμως γι’ αὐτό μήν νομίσεις πώς θέλω
νά σοῦ κάνω τόν δάσκαλο
ὑποτιμώντας τήν δική σου κρίση.
Ἄν τολμῶ νά μιλῶ γιά τά ὑπερώνυμα
εἶναι ἐπειδή τό πραγματικό μέτρο ἀγιότητος
τό ἐμπιστεύθηκε ὁ Θεός στόν μετανοοῦντα
δηλαδή στόν ἐκ συνειδήσει ἁμαρτωλό.
Κι’ ὅσο γιά τούς κινδύνους τοῦ βίου
κανεῖς δέν ἀμφιβάλλει πώς μπορεῖ νά μιλήσει ἔγκυρα
μονάχα ὁ ἐν συνειδήσει ναυαγημένος.

Sydney - Ashfield 28-8-87

Ο ΑΠΟΚΕΦΑΛΙΣΜΟΣ ΤΟΥ ΠΡΟΔΡΟΜΟΥ

Τό κομμένο κεφάλι δέν λέει πολλά
σ' ένα κόσμο πού γνώρισε ἑκατόμβες.
"Ὅμως ὁ μείζων ἐν γεννητοῖς γυναικῶν
κηρύττοντας ἀντί γιά πρόνοια τήν μετάνοια
ἀντέστρεψε τοῦ κόσμου τήν λογική
σέ ὀρίζοντες ἀστρικοῦ τοπίου.
"Ἔτσι γεννήθηκε ὁ κορυφαῖος τοῦ χοροῦ
τῶν λευχημονούντων
ὁ πρῶτος κλειδοῦχος τῆς Βασιλείας τῶν Οὐρανῶν
ὁ Ἀστήρ ὁ πολικός
εἰς τό στερέωμα τοῦ Ἑσφαγμένου Ἀρνίου.

Sydney - Ashfield 29-8-87

ΤΟ ΑΣΥΜΠΤΩΤΟ ΤΗΣ ΜΕΤΑΝΟΙΑΣ

*Οὐ γὰρ πάντως δι' ἧς ὁδοῦ ἐπλανήθημεν ἐπιστρέφομεν·
ἀλλὰ δι' ἐτέρας συντόμου.
Ἰω. Κλίμακος*

Ἦταν μακρὺς ὁ δρόμος τῶν βασάνων
γιατί ἦταν ἡ ἀμάθειά μου ἀπέραντη
καί σκληροτράχηλο τό θέλημά μου.
Μὴ θέλοντας λοιπὸν νὰ φύγω ἀπληροφόρητος
ἀπὸ τὸν κόσμον τῆς Ἑπταμέρου
ἀνέχθηκες νὰ μείνω μαθητευόμενος
ὥς τὴν στιγμή τοῦ *μνήσθητι*
κι' ὕστερα ἐν ριπῇ ὀφθαλμοῦ
μέ πῆρες στὸν αἰώνιο Σαββατισμό
τῆς ὀγδόης ἡμέρας!

Sydney - Ashfield 12-9-87

ΩΡΕΣ ΟΡΓΗΣ

Τρέχουν οί μέρες κι' αὐτός καθηλωμένος
στά συνεχῇ προβλήματα πού τοῦ δημιουργοῦν
ἀπό ἀδεξιότητα ἢ εὐτέλεια οἱ δῆθεν ὑπεύθυνοι
δέν προλαβαίνει μήτε κἄν νά γυρίσει μηχανικά
τοῦ ἡμερολογίου τά φύλλα.

Ἔτσι μένει πίσω ὅπως τό αἶμα πού τό δυσκολεύουν
να προχωρήσει
καί κάνει θρόμβωση

ὅπως ὁ φιλότιμος πού τόν πληγώνουν ὑπερβολικά
καί τοῦρχεται νά κάμει χαρακίρι.

Ποιός ἐπὶ τέλους θά σηκωθεῖ νά θυμίσει
τούς ὄρκους πού ἀθετοῦνται τόσο βέβηλα;
Ποιός θά γκρεμίσει τίς ἀγελάδες τοῦ Βάαλ
ἀπό τό σύνθρονο τοῦ Ναοῦ τοῦ Σωτῆρος;

Sydney - Ashfield 16-9-87

ΠΡΩΙΝΟ ΑΜΗΧΑΝΙΑΣ

Τί νά κάνω τή μέρα πού λιποθύμησε
πρίν ξημερώσει
ἀφήγοντάς μου τόσες ὥρες ὀρφανές
χωρίς ἀέρα στά πανιά
χωρίς νερό στή στάμνα
καί τό σκοτάδι νά ὀργιάζει
σέ πλήρη ἡλιοφάνεια!

Sydney - Ashfield 16-9-87

ΔΥΣΛΕΙΤΟΥΡΓΙΕΣ

Κάποτε ό συνάθρωπος σέ καταυγάζει
μ' ένα φῶς πού δέν περιμένες πάνω σέ σάρκες
κι' άλλοτε πάλι σ' έκνευρίζει έξαντλώντας τήν
ύπομονή σου

σάν μολύβι ξηρᾶς μελάνης
πού όσο κι' άν προσπαθεῖς δέν λέει νά γράψει
ένῶ ὡς ένα λεπτό πρίν όλα ἦταν ὁμαλά
κι' ἡ σελίδα ἦταν ἀκόμη λεία επιφάνεια!

Sydney - Ashfield 17-9-87

ΧΕΙΡΩΝΑΚΤΕΣ

Σεῖς πού ὀργώνετε ἀθόρυβα τή γῇ
 κι' ἀνακουφίζετε τά δέντρα.
Σεῖς πού μετακινεῖτε βάρη ὑπηρετώντας αἰτήματα
 μιᾶς δικαιότερης ἰσορροπίας
ἢ μαλάσετε τή σκληρότητα τοῦ στερεοῦ
 κάνοντάς το νά πειθαρχήσει ὡς πρόβατον ἐπὶ σφαγὴν
σ' ἄλλους ρυθμούς δομήσεως
 δέν εἴσθε ὑπηρέτες κονδυλοφόρων
ἀλλά βασιλεῖς τῶν χειρῶν σας!
Ὡς ἄνακτες λοιπόν ὑπουργεῖστε στό θαῦμα
 μέ εὐσπλαχνία καρδιᾶς παντάνασσας
 μέ φρόνημα καί φιλότιμο ἡγεμόνος
 πού θά πεῖ:
Μέ μεγαλοψυχία Αὐτοκράτορα
 ὄχι μέ μικρότητες προλετάριου...

Sydney - Ashfield 23-9-87

ΤΟ ΒΑΘΥΤΕΡΟ ΠΛΑΝΟ

Χρόνος πολὺς κι' ἐντατική παρακολούθηση
ὥς νά διαπιστώσουμε κατὰ προσέγγιση
τά κλασικά συμπτώματα μιᾶς ἀρρώστειας
λές κι' ἦταν κάθε φορά ἕνας κλέφτης
πού μόλις μᾶς λήστευε
ἔτρεχε κι' ἀνακατωνόταν μέ τό πλῆθος
ἀφήνοντάς μας στό ἔλεος τῆς τύχης ἢ τῆς εἰκασίας.
Ἐν τούτοις, κι' ὅταν ἀκόμη διαπιστώναμε
ποιός εἶναι ποιός, στήν κοινωνία τῶν ἀσθενειῶν
εἴχαμε γίνει πράγματι σοφότεροι;
Φαίνεται δέν ἤμασταν ἀρκετά προσεκτικοί
γιά ν' ἀντιληφθοῦμε πώς τά συμπτώματα
δέν μᾶς γνωρίζουν μόνο τήν ταυτότητα μιᾶς ἀρρώστειας
ἀλλά πρό πάντων τήν συγγένεια τῶν ἀσθενῶν
τήν δεδομένη πρὶν ἀρρωστήσουν!

Sydney - Ashfield 24-9-87

Η ΓΕΝΝΗΣΗ ΤΟΥ ΠΟΙΗΤΗ

Πύκνωσαν οί σκιές στά μάτια τῶν παρθένων
ὅπως ἀκριβῶς τό κατάγγειλε ὁ Ungaretti
ὁ ἥλιος στέγνωσε δάκρυα περιττά
καί τό ἀλάτι στή θάλασσα μονολογοῦσε.
Τέτοια ὥρα γεννήθηκε ὁ ποιητής
οὐχί ἐκ θελήματος σαρκός
οὐδέ ἐκ θελήματος ἀνδρός
ἀλλά γιά λόγους ἀστρικῆς ἰσορροπίας!

Sydney - Ashfield 1-10-87

ΠΕΝΤΕ ΠΛΗΓΕΣ

*Οἱ λαβωματιές οἱ πέντε
πού ἔλαβε ὁ Ἰησοῦς Χριστός*
F. G. Lorca

Ποιό λόγον εἶχες Κύριε νά δεχθεῖς
πέντε πληγές στό ἄχραντο κορμί Σου;
Δέν ἔφτανε κείνη πού ἀνάβρυσε αἷμα καί νερό
γιά νά γεμίσει Δισκοπότηρο καί Κελυμβήθρα;
Ἦ μήπως θέλησες νά μᾶς παρηγορήσεις
γιά τήν ἀναίσθητη βουλιμία τῶν πέντε αἰσθήσεων
καί σταύρωσες πέντε φορές τό ἴδιο σῶμα
κάνοντας κλίμακα τοῦ ἔτι καί ἔτι τόν Σταυρό;

Sydney - Ashfield 2-10-87

ΑΠΟΣΠΑΣΜΑ ΕΠΙΣΤΟΛΗΣ

Ἐφυγες γιόκα μου
καί δέν ἔχασα μόνο Ἐσένα.
Μαζί Σου χάθηκαν καί οἱ φίλοι Σου
λές κι' ἦταν κουνούπια καί τούς ψέκασα
μ' ἀεροζόλ!

Sydney - Ashfield 4-10-87

ΛΕΗΛΑΣΙΑ (Β')

Τό σῶμα σου εἶναι τελικά ἓνα κάστρο
μέ σταθερό περίγραμμα στό φῶς.
Μέσ' ἀπ' αὐτό θεᾶσαι τόν κόσμο
κι' ἀντιστέκεσαι κατάστηθα στό πονηρό
ἢ γοητεύσαι κάποια στιγμή ἀδυναμίας
ὅποτε βρίσκουν τήν κερκόπορτα καί μπαίνουν
λεηλατώντας κατά τόν βαθμό τῆς μαγείας
ζῶα καί ἄνθρωποι...

Sydney - Ashfield 4-10-87

(

ΑΠΟ ΘΕΣΕΩΣ ΣΚΙΑΣ

Κράτει ὃ ἔχεις
(Αποκ. 3, 11)

Κράτα μιά θέση ἀπόμερη τό μεσημέρι
μή σέ σαρώσει ὁ λίβας τῆς σιωπῆς
πού κατακαίει ἀθόρυβα σπαρτά καί φύτρα
γιατί ὁ ἀγρός πού ἔχεις εἶναι κληρός.
Ὅσο ἀπό μιά θαλλερή γωνιά
ἀκούγεται ἀνυπόκριτη ἡ φωνή σου
δέν θά μπορέσουν νά ἐπιβάλουν ἀπό δῆθεν σύνεση
τό ἄγος τῆς ἐρημώσεως
οἱ ὀλιγόπιστοι!

Sydney - Ashfield 6-10-87

ΟΔΥΝΗΡΗ ΠΡΟΤΥΠΩΣΗ

Περίμεναν στή στάση κουβεντιάζοντας
φρεσκοντυμένοι καί χαρούμενοι στήν ἀρχή
τῆς ἡμέρας.
Πέρασε τό λεωφορεῖο καί τούς μάζεψε διά μιᾶς
σάν χάρος καθημερινός πού δέν κάνει ἐξαίρεση!

Sydney - Ashfield 9-10-87

MONTAZ

Εἶναι κι' αὐτό μιὰ λύση, εἶναι μιὰ μορφή:
Νά μή βγάζεις κανένα συμπέρασμα
νά μήν κάνεις καθόλου συλλογισμούς
ἀπλῶς νά παραθέτεις γεγονότα
ἄσχετο ἂν πρόκειται γιά ἄψυχα ἢ ζῶα
πού συνήθως ἔχουν μεγαλύτερη διαφάνεια
ἢ γιά τούς υἱούς τῶν ἀνθρώπων
τούς κατά κανόνα ἀνερμήνευτους
γιά νά μήν ποῦμε τραγικούς.
Εἶναι κι' αὐτό μιὰ ὑψηλή μορφή τέχνης
προχωρημένη τρυφερότητα λυγμοῦ
τό νά θέτεις μόνο τίτλους πάνω στά πράγματα
κι' ὥστόσο γνωρίζοντας
πώς δέν τόλμησες κἄν νά τά ὀνομάσεις!

Sydney - Ashfield 10-10-87

ΑΓΕΩΓΡΑΦΗΤΟΣ ΕΙΡΗΝΙΚΟΣ

‘Ο ἔρωτας διάχυτος στή φύση ὅπως κι’ ὁ θάνατος
περιπέτεια ψυχῶν καί σωμάτων
σ’ ἓνα ἀγεωγράφητο Εἰρηνικό.
Π’ αὐτό νά περιμένεις ἡλεκτροπληξία
ὄχι μονάχα ἂν σ’ ἐγκαταλείψουν ὀριστικά
ἀλλά κι’ ἂν σ’ ἀφήσουν μιά μόνη φορᾶ
χωρίς «καληνύχτα»!

Sydney - Carrs Park 12-10-87

Δέν προσπαθεῖ μέ τούς στίχους τίποτε ἄλλο
 παρά ν' ἀκινητοποιήσῃ λίγα στιγμιότυπα
 ἀνεπανάληπτα διερχόμενης ζωῆς
 πού ξέρεῖ ἐν τούτοις πῶς θά ἐπαναληφθεῖ
 ἴσως μέ ἄλλη ἔνταση
 κάτω ἀπό ἄλλες συνθήκες
 ἢ σέ διαφορετικούς συνδυασμούς
 ἀπό διηγεκῶς ἐναλλασσόμενους
 ἀνεπανάληπτους ἀνθρώπους.
 Κι' ἂν κάποιος τόν ρωτήσῃ πολύ ἀπλᾶ:
 πρὸς τί αὕτη ἡ μνημείωση τοῦ ἀπειροελάχιστου
 ἐφήμερου σημείου;
 Θ' ἀπαντήσῃ ἀνιδιοτελῶς μέ τό ἐρώτημα:
 Πατί νά χαθεῖ ἀμετάκλητα
 ὅ,τι συγκίνησε γιά μιά στιγμή
 κι' ἓνα μονάχα βρωτό;

Melbourne 19-10-87

ΕΛΕΥΘΕΡΙΑ ΚΑΙ ΑΡΕΤΗ

Ἀδέσποτον γάρ τι χρῆμα ἡ ἀρετή καί ἐκούσιον
Γρηγ. Νύσσης

Χωρίς λοιπόν φόβο καί χωρίς ἐλπίδα
ἡ ἀνάσα τοῦ ἐλεύθερου ἀνθρώπου
μπροστά στή γνώση καί τήν ἄγνοια
στήν ἁρμονία τῶν φωτεινῶν ἐκπλήξεων
ἢ στό παράλογο τοῦ σκοτεινοῦ τοίχου.
Ἐλευθερία δέν εἶναι ἀνοιχτή πρόσβαση
σ' ὅλες τίς δυνατότητες
εἶναι ἡ σιωπηρή καρτερία στό δοσμένο σημεῖο
ὑπέρβαση καί τοῦ ἔσχατου δισταγμοῦ!

Sydney - Ashfield 27-10-87

ΜΟΡΦΟΛΟΓΙΑ ΥΔΑΤΩΝ

*Υποχθονίως τό σῶμα ἀνάγεται
στήν ὑπερῶο τῶν ὑδάτων ὑπόστασις*
Α. Κοσματοπούλος

Τό κύριο σῶμα τῆς ὑπάρξεως
πού ἀποτελεῖται ἀπό στοιχεῖα ἀδρανῆ
ἀντιστεκόμενα
κι' ἀπό πετερόεντα μόρια φαντασίας ἢ νοσταλγίας
ἀπό φωτεινές τροχίες ἐπιτυχίας
κι' ἀπό ἐπιφωνήματα καταχθόνια ἀποσιωπημένα
ἀναριθμήτων ἀποτυχιῶν
χαρακτηρίζεται μονολεκτικά
ὡς πηγή καί συνισταμένη ὀνείρου
μέ τήν ὀνομασία *κορμί*
κι' ἔρχεται κείνος νά μᾶς πεῖ
ποτάμι τό κορμί καί τό κορμί ποτάμι.
Κορμός τό δέντρο πού τοῦ πέφτουν τά φύλλα
καί περιμένει
ἡ πάστα τοῦ ζαχαροπλάστη πού ἐγκαταλείπει
τήν ἄμορφη μάζα καί γίνεται τροφή ἐπιθυμητή
ἡ πατρίδα πού συγκρατεῖ τήν ρίζα τῶν ἀποδήμων
συνάπτοντας ἐνιαῖο ἔθνος
τό λεξικό πού ὀριοθετεῖ δεξαμενή σιωπῆς
ἐνός λαοῦ τά τολμημένα μυστικά
σέ ψελίσματα καί φωνήματα...

Sydney - Ashfield 28-10-87

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Γραφή πού δέν κατάφερες ν' αποκρυπτογραφήσεις
ή κάθε νύχτα
κι' εἶναι μιά νύχτα όλόκληρη ή ζωή!

Sydney - Ashfield 28-10-87

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΣ ΛΟΓΟΣ

Ἀρχίζει νά μιᾶ κι' ἐνῶ εἶναι μόνος
βυθισμένος σέ δαιδάλους μυχίων λογισμῶν
ἔχει σαφῶς τό αἶσθημα πῶς ἀπευθύνεται σέ κάποιον
σά νά τόν κρατᾶ μάλιστα ἀπ' τό χέρι
 μετρώντας του τό σφυγμό
ἥ σά νά τοῦ δείχνει τίς πληγές τοῦ δρόμου .
πού δέν μερίμνησε κανεῖς νά καταγγεῖλει!
Δέν εἶναι αὐτό μονόλογος, δέν εἶναι παραμιλητό
εἶναι χρησμός ἀνεπιτήδευτος γιά καθημερινή χρήση
ὅπως ἡ ἀσπιρίνη καί τό λευκοπλάστ
 γιά πρῶτες βοήθειες!

Sydney - Ashfield 28-10-87

DIFFERENTIA SPECIFICA II

*Ψηλαφῶ ὅχι τήν ἀλήθεια τῆς ὁρασης
ἀλλά τήν ἀλήθεια πού προβάλλουν παραισθήσεις*
Α. Κοσματόπουλος

Αὐτός ἀκριβῶς τοῦ ποιητῆ ὁ κλῆρος
τοῦ μύστη τό ἀμετάθετο διακόνημα:
νά ξερουργεῖ νυχθημερόν τίς αἰσθήσεις
ὥς τήν μετουσίωση
κι' ὅταν ἐν τέλει ἀνοίγουν οἱ οὐρανοί
νά γίνεται ἀκόμη ταπεινότερος
μπροστά στό θαῦμα!

Sydney - Ashfield 29-10-87

ΑΝΥΠΕΡΑΣΠΙΣΤΗ ΑΘΩΟΤΗΤΑ

*Πᾶσα ἁμαρτία καὶ βλασφημία ἀφεθήσεται
τοῖς ἀνθρώποις, ἡ δὲ τοῦ πνεύματος βλασφημία
οὐκ ἀφεθήσεται...
(Ματθ. 12, 31)*

Ἡ λευκὴ σελίδα δέν εἶναι ἀπλῶς μιὰ πρόκληση
γιὰ πειραματισμούς ματαιοδοξίας.
Εἶναι ἡ ἀνυπεράσπιστη ἀθωότητα
τῶν σιωπώντων
πού θά κρίνει ὥς τὴν συντέλεια τῶν αἰώνων
κάθε ἀσέλγεια στό γράμμα ἢ τό πνεῦμα
ἥτις οὐκ ἀφεθήσεται...

Sydney - Melbourne 31-10-87

Η ΑΛΛΗΛΟΥΧΙΑ ΤΗΣ ΣΙΩΠΗΣ

Δέν εἶναι μόνο ὁ φυσικός ὁρίζοντας
πού μεταθέτει διαρκῶς τήν ὁρατή αἰχμή
στράτευμα πού ὑποχωρεῖ συμπτυσσόμενο
μπρός στήν ἐπέλαση ἀνώτερης μηχανῆς.
Εἶναι κι' ἡ μνήμη τῶν πραγμάτων πού
προεκτείνει τίς διαστάσεις στά μέτρα τῆς φαντασίας
κάνοντας ἐκκωφαντική τή στιγμή τῶν γρηγορούντων
στήν ἀδιάλειπτη ἀλληλουχία τῆς σιωπῆς!

Melbourne 31-10-87

ΕΠΙΒΑΛΛΟΜΕΝΗ ΤΑΥΤΙΣΗ

*Μήν περιμένεις τὰ τῶν ἀνθρώπων νά γίνουν
σεβαστά σ' ὅλη τή γ ἤ, γιά ν' ἀπαιτήσεις τὰ δικά σου.
Ρενέ Κασσέν*

Ἄν πρόκειται γιά πραγματικά δικαιώματα
εἶναι πρό πάντων καθήκοντα
καί θά τό καταλάβεις ἀμέσως
ἄρκεϊ νά τρέχει ἀκόμη στίς φλέβες σου
λίγο φιλότιμο.
Π' αὐτό μή μείνεις πρὸς Θεοῦ μόνο στά δικά σου!
Ἄν ἀγωνίζεσαι γιά προσωπικά δικαιώματα
εἶναι ἀπλῶς γιά νά μήν μπορεῖ κανεῖς νά σέ
σταματήσει
δηλαδή καθαρά γιά λόγους μεθόδου.
Στό τέλος ὅμως ὁ βαθύς καημός πρέπει
νά βρίσκεται ἄλλοῦ
κάπου ἀσφαλῶς βαθύτερα ἀπ' τήν προσωπική
ἐπιδερμίδα
στό ἀνώνυμο πλῆθος τῶν ἀδελφῶν σου
πέρ' ἀπό τόν ὀρίζοντα τόπου καί χρόνου·
τότε μονάχα θάχει ταυτισθεῖ δικαίωμα καί καθήκον
κι' ἐσύ σώζεσαι μόνο ὅταν σώζεται τό ἀνθρώπινο.

Sydney - Ashfield 3-11-87

PEDESTRIAN REFUGE ISLAND

Πιά τούς πεζούς ἐλήφθη κάποια πρόνοια
νά τούς φυλάξει ἀπό τά τροχοφόρα
στή δύνη τοῦ πυρετοῦ
κι' ἐδόθη ὄνομα τόσο παρήγορο
στήν προστατευτική νησίδα
ἐν μέσῃ λεωφόρῳ!
Ποιός θά μεριμνήσει γιά κάτι ἀνάλογο
ὑπὲρ τῶν τοῦ βίου πλωτήρων
ὅταν δέν ἀντέχουν τή γύρω βαρβαρότητα
μήτε διαθέτουν ἀσφαλῆ ἀπομόνωση;

Sydney - Ashfield 4-11-87

ΔΥΟ ΦΥΛΑΚΕΣ ΑΓΓΕΛΟΙ

“Ἡλιος κι’ ἄέρας — δύο φύλακες Ἄγγελοι!
Τούς ἔταξε ὁ Θεός ν’ ἀναπληρώσουν τίς φθορές
ἀνακαινίζοντας τήν ἐπίγεια ζωή μας
ἀκόμη κι’ ἐπὶ ματαίῳ πολλές φορές.
Κι’ ἐνῶ ἐμεῖς τοὺς περιφρονοῦμε ἀλόγιστα
ἀποσυρόμενοι σάν ἄσβοι στά ὑποχθόνια
κατασκευάσματα τοῦ δῆθεν πολιτισμοῦ μας
ἐκεῖνοι ὑποστέλλουν τά φτερά συρρικνούμενοι
γιά νά περάσουν ἀπό ἐλάχιστες χαράμαδες
πνεύματα ὄντως λειτουργικά, εἰς διακονίαν
ἀποστελλόμενα.

Rockhampton 12-11-87

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ

Ένα σπασμένο χτένι, μιά φλοῦδα πορτοκαλιῦ
κι' οἱ ἄσβηστες ἀκόμη πατημασιές
πάνω στήν ἄμμο
εἶναι ἀρκετά γιά νά χαιρετήσεις τόν ἀγνωστο
πού πέρασε πρίν ἀπό σένα...

Great Keppel Island 13-11-87

ΙΘΥΝΩΝ ΝΟΥΣ

Οἱ δύο μικρές κόγχες τῶν ματιῶν θά
κινδύνευαν
νά χαρακτηρισθοῦν παρατηρητήριο πρωτόγονο
ἄφου δέν διαθέτουν παρά γυμνό ὀφθαλμό
πλάϊ στήν ἀνεπτυγμένη τεχνολογία.
Ὅμως στήν ἐπισκόπηση τῶν ὁρωμένων
οἱ ἀπορίες καί τά συμπεράσματα δέν ἔχουν
σχέση μ' ὅποιαδήποτε ὄργανα.
Ὁ ἰθύνων νοῦς μένει πάντα κρυμμένος
πίσω ἀπό τίς μικρές κόγχες τῶν ματιῶν
θρίαμβος σιωπηλός τοῦ πρωτόγονου παρατηρητηρίου!

Great Keppel Island 14-11-87

ΕΠΙΚΟΙΝΩΝΙΑ ΒΑΘΥΤΕΡΗ

Μαζεύοντας κοχύλια στην άκτῃ
κάνεις μιὰ χειραψία χωρίς λόγια
μέ τόν Ἀόρατο!

Great Keppel Island 15-11-87

BICENTENARY

Ἐλᾶτε τώρα, ἅς μὴν μιλάμε γι' ἀμφιλεγόμενους
ἀνθρώπους
ὁ Captain Cook εὐεργέτησε τοὺς Ἀγγλοὺς
ἀλλὰ κατὰστρεψε τοὺς Aborigines
ἐξιλεώνεται ποτέ μιὰ μαύρη μνήμη;
Ὅμως γνωρίζω πὼς θ' ἀπαντήσετε μ' ἐτοιμότητα:
τέτοιοι δέν ἦταν οἱ περισσότεροι ἥρωες στὴν Ἱστορία;
Πόσους ἐπώνυμους μποροῦν νὰ εὐγνωμονοῦν
ὅλοι τῆς γῆς οἱ ἀνῶνυμοι;
Δέχομαι ἀναντίρρητα τὴν ἔνσταση
ἀλλὰ δέν θά παύσω νὰ ἐγείρω point of order
τοῦλάχιστον γι' αὐτοὺς ποὺ ἐνδιαφέρει τό μέλλον
γι' αὐτοὺς ποὺ δέν δεσμεύει τό παρελθόν!

Great Keppel Island 16-11-87

ΣΤΗΝ ΚΟΨΗ ΤΟΥ ΕΥΡΑΦΙΟΥ

Τό φῶς θαλασσοπνίγονταν ἀπ' τὰ χαράματα
ἀνάμεσα σιούς ρευστούς σχηματισμούς
 συννεφιασμένου ὀρίζοντα
στῶν τουριστῶν τίς ἀμέριμες κουβέντες.
Μονήρεις γλάροι πού δέν κατόρθωσαν νά
 χορτάσουν τὴν πείνα τους
συναγωνίζονται μέ τὰ κύματα στήν ἀρπαγὴ τῶν
 ἀπορρομάτων
κι' ἐν τούτοις τό ἄσπιλο χρῶμα τους
συνηγοροῦσε ὀριστικά μέ τό φῶς!

Great Keppel Island 18-11-87

ΚΟΝΤΡΑ ΣΤΟ ΠΕΥΜΑ

Δέν εἶναι ἀνάγκη νά κερδίζεις στόν κάθε γύρο
ἄφινε κάποτε καί στόν ἄλλο τήν χαρά τῆς νίκης
ιδίως ὅταν ξέρεις πόσο σπάνια νικοῦν οἱ ἀδύνατοι
καί ἀκόμη ξέρεις πώς ἀδύνατοι εἶναι οἱ πολλοί.

Βέβαια, θά μοῦ πεῖς, σέ τοῦτο τόν κόσμο
τά κριτήρια τῆς ἐπιτυχίας εἶναι ἀλλοιωτικά
ἀλλά κι' ἐγώ θά σέ ρωτήσω μέ τήν σειρά μου:
πόσο νομίζεις θά κρατήσῃ γιά τόν καθένα
τοῦτος ὁ κόσμος;

Προφήτης δέν εἶμαι ἀλλά φοβοῦμαι πώς στή Δευτέρα
Παρουσία

θά κριθεῖ ὁ καθένας μας ὄχι ἀπό ἄλλες ἐπιτυχίες
ἀλλ' ἀπό τίς ἐνσυνείδητες ἥττες πού θά μετρηθοῦν
στή μερίδα του

πού θά ναι ἴσως καί τό μόνο ἐνεργητικό του...

Great Keppel Island 18-11-87

HOLIDAYS

Θάπρεπε νά τό είχαμε ἀντιληφθεῖ πρό πολλοῦ
πώς κι' οἱ λέξεις κάποτε ἐκδικοῦνται
 σάν ἄνθρωποι μνησίκακοι
πού ἔτυχε νά τοὺς ἀδικήσεις ἢ νά τοὺς προσβάλεις!
Τί εἰρωνία κι' αὐτή στό διεθνές λεξιλόγιο
νά λέμε ἀκόμα σήμερα *ἡμέρες ἱερές*
τόν χρόνο πού ὑποκλέψαμε ἀπ' τή λατρεία τοῦ θεοῦ
γιά νά τόν ξοδέψουμε χωρίς ἀπόδοση λογαριασμοῦ!
"Ὅμως κι' αὐτή ἡ στοιχειωμένη λέξη
πού βεβηλώθηκε σάν τοὺς Ναοὺς τοὺς μετατρεπόμενους
 σέ κοσμικούς χώρους
θά ξαναβρεῖ τήν ἀπωλεσθεῖσα ἀγιότητα
ἄν ὁ ἀνάλογος *χρόνος* ἐξαργυρωθεῖ σέ *καιρό*...

Great Keppel Island 20-11-87

ΠΡΟΒΛΗΜΑΤΑ ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑΣ

Εἶναι κι' αὐτό μιά ἄλλη ἱστορία περίεργη
κάποτε δέ καί ἐξόχως ὀδυνηρή
ὅσο κι' ἂν δέν ἔχει κανεῖς τή διάθεση
νά τά βάζει μέ τά ἴδια τά σωθικά του.
Ἦταν ἀπαραίτητο ὅλες οἱ ἀναμνήσεις
νᾶρχονται πίσω μονάχα μέσ' ἀπό συνειρμούς;
Πατί νά μήν ἔχει κάθε μιά τήν δική της αὐτοτέλεια
τήν ἀνεξαρτησία πού ἔχει τό σκοτωμένο ποντίκι;
Ποιός ὁ λόγος νά περνᾷς ὅλους τούς σταθμούς
σάν τό τραῖνο τῆς πόστας;
Δέν θᾶταν πιό λυτρωτικό νᾶπεφτες μ' ἄλεξιπτώτο
ἀκαριαῖα στή δική σου στιγμή!

Gold Coast 22-11-87

ΕΚΛΟΓΗ

Διμερίσαντο τά ἱμάτια μου ἑαυτοῖς
(Ψαλμ. 21, 18)

Ἀφήσαμε στούς ἄλλους ὅλα τά μέταλλα
ὅσο εὐγενῇ κι' ἄν ἦταν
κι' ἐμεῖς κρατήσαμε τίς λέξεις
ἄζήτητο θησαυρό
ξέροντας πώς δέν εἶχαμε ἄλλο μέσο
νά ξεπεράσουμε τήν θνητότητα
καί τήν ὑπεροψία...

Sydney - Melbourne 24-11-87

ΣΧΕΔΟΝ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΑ

Μήν ἐπαναλαμβάνεις καθημερινά
τίς ἴδιες στερεότυπες κινήσεις
θά καταργήσεις χωρίς νά τό καταλάβεις
τήν ἐγρήγορση τῶν αἰσθήσεων
καί τό λεγόμενο περιβάλλον θάχει μεταβληθεῖ
σέ κέλυφος ζωῆς ἀπολιθωμένης.
Κάθε στιγμή ἔχει δική της ἔμπνευση
κάθε χειρονομία θά ἐπιζήσει
μονάχα ἂν εἶναι αὐτοσχεδιασμός.
Διαφορετικά, ὄχι μόνο σβήνεις τό πνεῦμα
ἀλλά καί μεταδίδεις τόν λήθαργο
μηχανικά σάν πανικό
ὀριστικά σάν θάνατο.

Sydney - Ashfield 5-12-87

ΑΝΤΙΚΡΟΤΥΟΜΕΝΕΣ ΕΥΑΙΣΘΗΣΙΕΣ

Τὰ πρόσωπα καὶ τὰ πράγματα ἔχουν ἀξία
σταθερῇ
δοσμένη ἐκ τῶν προτέρων πρὶν ἀκόμη
τά φέρει στήν ὑπαρξιν ὁ Θεός.
Ἐν τούτοις οἱ τιμές τῆς ἀγορᾶς
πού δέν ἔχουν βέβαια σχέση μέ τήν θεία βουλή
ανατρέποντας προαιώνιες ἰσορροπίες
ἐγκαθιστοῦν κάποτε τό ἐξωφρενικό
σέ βαθμό βλαστημίας.
Ποιός δέν πληγώνεται ὅσο κι' ἂν συγκινεῖται
ἀπ' τήν εὐαισθησία τοῦ Ἀρχαιολόγου
νά ψάχνει φιλάργυρα γιά τό κομμάτι πού
χάθηκε
ἐνῶ ποτέ δέν ἀναζήτησε τοῦ δημιουργοῦ τά ὅστα;

Sydney - Ashfield 6-12-87

ΑΓΩΓΗ

Ἐλᾱτε νά μιλήσουμε σιγά
εἰρηνικά καί ἀθόρυβα
ὅπως συνομιλοῦν οἱ σκιές πάνω στόν τοῖχο.
Νομίζετε μ' ὅλη τή φλυαρία μας
καταφέρνουμε νά ποῦμε κάτι παραπάνω
ἀπ' ὅ,τι προλαβαίνουν νά ποῦν οἱ σκιές
πρίν βασιλέψει ὁ ἥλιος;
Ὅσο ἀπλούστερο κάνουμε τόν κώδικα
τοῦ λόγου καί τῶν κινήσεων
τόσο θᾶχουμε ξεπεράσει
τίς στάχτες καί τίς σκιές!

Sydney - Ashfield 10-12-87

ΔΙΑΨΕΥΣΕΙΣ

Νομίζαμε πώς φεύγοντας ό ήλιος
θάπαιρνε μαζί του τίς σκιές.
Μά κείνες ένωθήκαν σάν βασίλεψε
καί κάμανε τήν νύχτα...

Sydney - Ashfield 11-12-87

ΑΡΝΗΤΙΚΗ ΕΙΣΩΣΗ

Μέσα στή φυλακή τ' ἀναστήματα τῶν ἀνθρώπων
ἐξισώνονται τοῦλάχιστον ψυχολογικά.

Κανείς δέν θυμᾶται ἂν εἶσαι διαπρεπής ἢ τυχαῖος
σοφός ἢ βάνανσος!

Μιά γενική ἀτμόσφαιρα δυσμένειας
πού ἀρχίζει νά διαγράφεται ἤδη μέ τ' ὄνομα
σκεπάζει ὅλους τοὺς τροφίμους σάν καταιγίδα.

Ἐκεῖνος βέβαια πού εἶναι λιγότερο ἔνοχος
ἔχει ἓνα βλέμμα πιό ἱλαρό

πού τόν ὑψώνει χωρίς νά τό ξέρει
πρός τίς μορφές τῶν Εἰκονισμάτων.

Ἐκεῖνος πού εἶναι σοφότερος
ἀποκτᾷ ἐσωτερικές προεκτάσεις

πού δέν μποροῦν νά τίς δοῦνε οἱ ἄλλοι

μά πού τόν ἴδιο τόν βοήθησαν νά δραπετεύσει

πρό πολλοῦ καί τελείως ἄόρατα

ἀπό τῆς φυλακῆς τίς συνθῆκες.

Καί τέλος, μ' ἓνα λόγο: Ἀναλλοίωτος μένει ἐκεῖ μέσα
μονάχα ὁ ταπεινός καί ὁ τελείως ἀθῶος!

Sydney - Ashfield 16-12-87

ΠΙΟΝΟΣ Ο ΑΤΜΗΤΟΣ

Τό σκυλί πού ἀλυχτᾷ εἶναι τοῦ γείτονα
μά ἢ πληγὴ πού προσπαθεῖ νά γλυκάνει
δέν ὀρίζεται ἀπό τόν φράχτη
μήτε κλείνεται ἔξω ἀπ' τήν πόρτα
σάν τοὺς ἀπόκληρους τοῦ δρόμου.
Ὅταν οὐρλιάζει ἓνα σκυλί διαμαρτύρεται
ἐν ὀνόματι ὅλων τῶν πληγωμένων
διεκδικεῖ τὰ δικαιώματα ὅλων τῶν ἄστεγων
εἶναι ἢ ἴδια ἢ στερημένη ζωὴ
πού γαβγίζει τόν ἀχόρταγο θάνατο!

Sydney - Ashfield 17-2-87

Η ΡΕΥΣΤΟΤΗΤΑ ΤΟΥ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΥ

Οἱ διαστάσεις τοῦ δωματίου ὅταν μένεις μόνος
δέν εἶναι ἀτομικές
μήτε καλύπτουν ἀπλῶς τή γνωστή οἰκουμένη.
Ὅπως ἡ νοσταλγία σου κυνηγᾷ ζῶντες καί νεκρούς
ἁγίους καί φαντάσματα μέρα καί νύχτα
γίνεται τό κρανίο σου φιλιατρό
καί τό δωμάτιο πηγάδι στοιχειωμένο.

Sydney - Ashfield 23-12-87

ΟΡΚΟΣ Ή ΚΑΤΑΡΑ

Ἐδῶ στήν ἄκρη τοῦ κήπου
εἶναι πού σκότωσες τή σαύρα
κι' ἐκ τῶν ὑστέρων θυμήθηκες
πώς δέν δαγκώνει ποτέ μήτε σ' ἐνόχλησε
ὅπως ἐνδεχομένως θᾶχε κάμει ἓνα φίδι
ἢ ὁ γείτονας μεθυσμένος.
"Ὅσο ἓνα τέτοιο φονικό δέν τιμωρεῖται
μήτε κᾶν γίνεται γνωστό, νά σέ ποῦνε κακοῦργο
θά σέ ἀνακρίνει ἐπίμονα τό ἀθῶο αἷμα:
ποιός προαιώνιος ὄρκος ἢ κατάρα
ζητᾷ ν' ἀκίνητοποιεῖ ὅ,τι σαλεύει;

Sydney - Ashfield 23-12-87

ΣΥΛΛΟΓΙΣΜΟΣ

Τά πουλιά νανουρίζουν τούς μεγάλους
κι' οί μεγάλοι νανουρίζουν τούς μικρούς.
Ἄρα τά πουλιά μεγαλύτερα
ἀπ' τούς μεγάλους!

Sydney - Ashfield 24-12-87

ΣΤΟΙΧΕΙΩΔΗΣ ΠΡΟΦΥΛΑΞΗ

*Ρωτοῦσι με ἄνε σ' ἀγαπῶ
μά γώ δειλά σωπαίνω
τόν θησαυρό του ποιός μπορεῖ
νά πεί ποῦ 'χει κρυμμένο!
(Κρητική Μαντινάδα)*

Δέν λείπεις ἀπό κανένα μου ποίημα
κι' ἄς μήν μποροῦν νά ὑποψιαστοῦν
ποῦ σέ κρύβω.
Ἡ τιμωρία γιά τά βέβηλα μάτια
εἶναι νά τ' ἀναγκάσεις νά ψάχνουν
χωρίς ἐλπίδα νά δοῦν!

Sydney - Ashfield 24-12-87

ΟΙ ΣΤΑΘΕΡΕΣ ΤΟΥ ΑΓΝΩΣΤΟΥ

Πιά μιά λοιπόν ακόμη φορά
ἐπίσημα ἀντιμέτωποι μέ τό ἄγνωστο
στήν πιό ἀνυποχώρητη ἀοριστία του
στήν πιό ἀθώα τυραννικότητά του.
"Ένας ὁλόκληρος χρόνος χαραγμένος συμμετρικά
στίς καθιερωμένες ὑποδιαίρεσεις
μηνῶν, ἐβδομάδων, ἡμερονυκτίων, ὥρῶν
χλευάζει κάθε λογική
στήν κραυγαλέα ἀντίφασή του:
ἐκ τῶν προτέρων χαρακτηρισμένος
κι' ἐν τούτοις ἀπολύτως ἄγνωστος!
"Όμως οἱ σταθερές ποτέ δέν λείπουν
παρ' ὅλη τήν ρευστότητα τῶν ἐγκοσμίων
καί πρέπει ἐγκαίρως νά τίς ἐπισημάνουμε
πρίν ἐξαντλήσει τήν ἀντοχή μας
ὁ φόβος καί ἡ ἀγωνία τῶν ἐπερχομένων.
Δυό εἶναι κυρίως οἱ σταθερές τοῦ ἄγνώστου:
ὁ καιρός καί χρόνους ἐν τῇ ἰδίᾳ ἐξουσία θέμενος Θεός
κι' ὁ φυσικός θάνατος ὅλων τῶν κτιστῶν
πού δέν μαρτυρεῖ βέβαια ἀστοργία τοῦ Κτίστου
ἀλλά προνόμιο εὐεργετικό
ἵνα μή τό κακόν ἀθάνατον γένηται!
Κάτω ἀπ' αὐτές τίς δυό σταθερές θά γεμίσουμε σάν
παιδιά
τά χαραγμένα μας τετραγωνάκια:
"Όπου παραμονεύει ὁ θάνατος, δέν χωροῦνε
φαιδρότητες
ὅπου ἐπιστατεῖ ὁ Θεός, ὁ θάνατος δέν ἔχει ἐξουσία!

ΕΜΠΙΣΤΟΣΥΝΗ

“Όσο κι’ ἂν χαμηλώνουν τὰ σύννεφα
δέν ἔχει κανένα λόγο ν’ ἀνησυχήσει
κεῖνος πού γνώρισε ἀπό πρῶτο χέρι
πῶς πολιτεύεται ὁ ἥλιος!
Τίς περισσότερες φορές ἢ ἀπογοήτευση
δέν εἶναι ἐξαγόμενα ὀρθῶν συλλογισμῶν
ἀλλά κυρίως ζήτημα προοπτικῆς
ἢ μᾶλλον ὀπτικῆς γωνίας.
Ἐάν τώρα μαζί μ’ αὐτά ληφθεῖ ὑπ’ ὄψη
ὅτι συνήθως τὰ φαινόμενα ἀπατοῦν
τότε δέν σκανδαλίζει πιά ὁ λόγος τοῦ Χριστοῦ
μακάριοι οἱ μή εἰδόντες καί πιστεύσαντες!”

Gold Coast 29-12-87

Πιά χρόνια τώρα είχε πιά πιστέψει
 πώς τό μικρόσωμο αυτό θρέμμα
 τῶν σιωπηλῶν φυλλωμάτων τοῦ εὐκαλύπτου
 εἶναι ἀπ' τὰ ἀντιπαθέστερα ζῶα τοῦ Θεοῦ.
 Ἀνατομικά ἀκαθορίστου μορφολογίας
 λειτουργικά ἀγνώστου χρησιμότητας
 δέν στάθηκε ποτέ τυχερό νά ἐμπνεύσει
 ἔστω ἓνα φευγαλέο αἶσθημα εὐνοίας.
 Ὅμως σήμερα τό ἀπόγευμα ἐθεάθη ἐν ἑταίρα μορφῇ:
 Εἶχε ἀγκαλιάσει τόν γυμνό κλάδο κατάξερου δέντρου
 κι' ἡ πέτρινη ἀκινήσιά του δέν ἦταν πιά ὀκηρία
 μήτε βραδύτητα ἢ νάρκη λόγῳ παχυσαρκίας
 ἦταν βαθειά ἠθελημένη παραίτηση
 σάν τόν εἰρηνικό ὀλοκληρωτισμό
 τοῦ Ἑσταυρωμένου!

Gold Coast 29-12-87

Ο ΑΛΛΟΣ ΘΡΙΑΜΒΟΣ

Καί τά πεσμένα φύλλα ἑνας ἄλλος θρίαμβος
πού στήν ἀρχή δέν μπόρεσες νά ἐκτιμήσεις:
Κατακαλύπτουν τό πρόσωπο τῆς γῆς
γιά ν' ἀπορροφηθοῦν ἀπό τό χῶμα
πρίν τά σαρώσουν τά νερά ἢ ὁ ἄνεμος
ματαιώνοντας τήν ἀπό καταβολῆς συνουσία...

Gold Coast 30-12-87

ANALOGIA ENTIS

*Ἐκ μέρους γινώσκομεν
καί ἐκ μέρους προφητεύομεν
(Α' Κορ. 13, 9)*

Ἄν ὁ Θεός ἀχώρητος στὸν κόσμο
ἀχώρητος κι' ὁ κόσμος στή συνείδηση
ὅσο ἐντατικά κι ἂν ἐλειτούργησαν
οἱ πέντε σου αἰσθήσεις.
Τί γεύθηκες πού δέν ἦταν κομμάτι
ἐνὸς συνόλου πού δέν μπόρεσες νά κατοπτρεύσεις;
Τί πῆγες νά φαντασθεῖς ὡς τό τέλος
καί δέν ἐξαντλήθηκες στὸν ὕπνο ἢ στὸν ἴλιγγο;
Π' αὐτό λοιπόν τό ἀπρόσδιόριστο ὑπόλοιπο
πού εἶναι τό κύριο σῶμα τῆς νοσταλγίας
ἀξίζει νά συνεχίσεις τήν θητεία σου
στήν χορεία τῶν ἀεί ἐκζητούντων...

Coolangatta - Sydney 31-12-87

ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ
1989

*Τό καινούργιο κάθε φορά
είναι ο έαυτός μας. Τίποτε άλλο!*

Κ. ΤΣΑΤΣΟΣ

ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ

Κανείς δέν λογοδοτεῖ γιά καθημερινές
λεπτομέρειες.

Κι' ὅμως τόν ποιητή μαρτυρεῖ
ὁ βαθμός τῆς ἐκπλήξεως
στὶς ὅποιες ἐπαναλήψεις!

Sydney - Ashfield 4-1-88

Η ΛΕΥΚΗ ΠΑΓΙΔΑ

Τελικά μόνο στή λευκή σελίδα
βρίσκω τήν άνεση νά έξομολογηθῶ.
Στό βάθος, ὅλοι γυρεύουμε συνομιλητή
 άνεκτικό καί παρθένο.
Μά ὅταν ἀνοίγουν οἱ κρουνοί τοῦ παραληρήματος
ποιός μᾶς γλυτώνει ἀπό τήν ἔκπτωση τοῦ πληθωρισμοῦ;

Sydney - Ashfield 9-1-88

ΟΜΟΛΟΓΟΙ ΤΟΥ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Χαρισμένο στον Γιάννη Ζήκα

Υπάρχουν άνθρωποι πού δέν είδαμε
μήτε διαβάσαμε τίποτε δικό τους
καί κάποια μέρα διαπιστώνουμε κατάπληκτοι
πώς σκέφτονται κι' αἰσθάνονται σάν ἐμᾶς
σέ βαθμό νά τούς ποῦμε ἀδελφούς
χωρίς ἴχνος συμβατικής φιλοφρονήσεως.
Αὐτούς τούς ἐκ γενετῆς ὁμοούσιους
σάν δίδυμα τοῦ αὐτοῦ ὡαρίου
δέν τούς ἀνακαλύπτει πάντα ἡ κριτική
γιά νά τούς δώσει τήν ἴδια ὀνομασία.
Ὅμως τούς ἔχει πρό πολλοῦ ἀναγνωρίσει
ὁ ἀλαλαγμός «Χαῖρε Νύμφη ἀνύμφευτε»!

Sydney - Ashfield 14-1-88

ΜΕΤΑΣΤΑΣΗ (Β)

‘Ο θάνατος εἶν’ ἓνας μαῦρος ἥλιος
κί’ εἶν’ ἡ ζωή μας ὑγρό πού ἐξατμίζεται
ὥσπου ἓνα πρωῒνό ἀντί νά χαθοῦμε
ἔχουμε γίνει συννεφάκι στόν οὐρανό!

Sydney - Mascot 15-1-88

Τή χτύπησαν τά κύματα καί τήν ξέβρασαν στήν ἀκτή
 ἤ τήν πλήγωσε καρχαρίας καί τοῦ ξέφυγε;
 Κανείς ποτέ δέν θά μάθει αὐτή τήν λεπτομέρεια
 πού στοίχισε τή ζωή στήν τεράστια φώκια
 ὅπως τήν εἶδαμε τυμπανιαία ν' ἀποσυντίθεται
 ἀνάμεσα σέ φύκια καί σκουλήκια θριαμβεύοντα
 ἐνῶ ὁ ἥλιος τοῦ ἀπογεύματος τήν σαβάνωνε
 μ' ἓνα φῶς μελένιο ἀπαλό
 θέλοντας νά γλυκάνει ἐκ τῶν ὑστέρων
 τήν ἀνοικτίρμονα πάλι μ' ὅλα τ' ἄλλα στοιχεῖα
 σέ μιά φύση πού ἐπαληθεύει κάθε λεπτό
 τίς μυθικές διαστάσεις τοῦ προπατορικοῦ ἁμαρτήματος.
 Δέν ἦταν εὐκόλο νά ποῦμε μέ βεβαιότητα
 ποῦ βρισκόταν τό κεφάλι, τό στόμα, τά μάτια
 σ' ἓνα σῶμα προχωρημένης ἀποσυνθέσεως
 ὅμως τά χέρια ἀδιάψευστα, σχεδόν προσευχόμενα
 εἶχαν ἐκθέσει ὀλόγυμνα τά ὁστά τῶν δακτύλων
 χιόνος λευκότερα ὥς λείψανα Νεομάρτυρος.

Melbourne 16-1-88

ΒΑΘΜΟΣ ΑΝΕΞΑΡΤΗΣΙΑΣ

Πολλά τὰ ἀντικείμενα μέ τὰ ὅποια συζεῖς
κι' ἔχουν γίνει μέ τήν καθημερινή χρήση ὄχι ἀπλῶς
ἀνέσεις ἀπαραίτητες τοῦ περιβάλλοντος χώρου.
Ἔχουν χωρίς νά τό καταλάβεις μεταμορφωθεῖ
σέ μέλη κατά κυριολεξίαν ὀργανικά

τοῦ σώματός σου
σέ βαθμό νά ἐξαρτᾶται ἄμεσα κι' ἀπ' αὐτά
ὄχι μονάχα ἡ ἀρτιμέλεια καί ἡ εὐεξία
ἀλλά κι' ἡ στοιχειώδης ἀξιοπρέπεια
τοῦ προσώπου σου.

Ποιός θά μποροῦσε νά σοῦ στερῇσει τὰ γυαλιά
τήν πέννα, τό χαρτί, τήν ὀδοντόβουρτσα
ροῦχα, παπούτσια, κρεβάτι, μαξιλάρι
τραπέζι, κάθισμα καί τὰ στοιχειωδέστερα εἶδη
οἰκοσκευῆς;

Δέν ἔχεις παρὰ νά τὰ συλλογιέσαι κάπου-κάπου
γιά νά σταθμίζεις κάπως ρεαλιστικά
τόν πολυθρῦλητο βαθμό ἀνεξαρτησίας σου!

Melbourne 17-1-88

ΦΩΣ ΕΚ ΦΩΤΟΣ

Τόν 'Ηλιο δέν γίνεται νά τόν παραστήσεις ποτέ
ἀλλά μόνο νά τόν ἀποκαταστήσεις
μέσα στή φύση τῶν πραγμάτων
'Ο. 'Ελύτης

Ἐπάρχει τόση εὐγένεια ἀποσιωπημένη
στά πράγματα
πού δέν θά χρειασθεῖ νά πάρεις πρωτοβουλία
δημιουργώντας ἔξωθεν σπινθήρα φωτός.
Ἀρκεῖ νά προσέχεις τίς μεταλλαγές τῶν ἰστῶν
καθώς τό φῶς παλινδρομεῖ μέσα στήν ὕλη
καί θ' ἀντιληφθεῖς πώς ἀκόμη κι' οἱ σκιές
εἶναι ἡ ἀνώνυμη παρουσία τοῦ ἡλίου!

Sydney - Ashfield 20-1-88

ΤΟ ΜΕΤΡΟ ΤΗΣ ΕΥΘΥΝΗΣ

Καθένας προσπαθεῖ ν' ἀρθρώσει δυό λόγια
ἀπ' τόν προσωπικό του μύθο
ὄχι γιά νά διδάξει ἢ νά καυχηθεῖ
γιά ὅ,τι ἔζησε
ἀλλά γιά νά δηλώσει τήν παρουσία του
σάν τόν φαντάρο ἢ τόν μαθητή
πού φωνάζει «παρών»
στό καθημερινό προσκλητήριο.
Θά μοῦ πεῖτε, εἶν' ἀπαραίτητη μιὰ τέτοια φωνή
τή στιγμή πού ὅλοι τρέμουν τήν ἡχορύπανση
κι' οἱ νέοι ἀκοῦνε μουσική σέ πλήρη ἀπομόνωση
ἀπ' τά ἀτομικά τους κασσετόφωνα;
Εἶναι ὅπωςδὴποτε μιὰ εἰλικρίνεια ἡ φωνή μας
ἔστω γιά νά μήν ἐκληφθοῦμε ἀπόντες
εἴτε κρυπτόμενοι ὠτακουστές
σ' ἓνα συμπόσιο πού οἱ θέσεις δέν εἶναι ἀριθμημένες
ἐνῶ ἡ συμμετοχή εἶχε ὀρισθεῖ
κατά δακτυλικά ἀποτυπώματα...

Sydney - Ashfield 22-1-88

ΛΕΥΚΟΨΗΦΙΖΟΝΤΕΣ

Τούς ἄκουσα νά καυχῶνται πῶς λευκοψήφισαν
δηλώνοντας τήν δῆθεν ἀνωτερότητά τους
ἀπέναντι σ' ὅλα τά κόμματα πού δέν μπορούσαν
νά τούς ἐμπνεύσουν ἐμπιστοσύνη.
Δέν ἄντεξα νά μὴν τούς πῶ ὑποκριτές
γιατί ἐνῶ κρατοῦν μιά θέση στήν χώρα
καί νέμονται ὅλα τ' ἀγαθά τοῦ πολίτη
μηδενίζουν τόν ἑαυτό τους ὡς ἀπόντες
τήν ὥρα τῆς ὑψίστης εὐθύνης
πού ἰσοδυναμεῖ μέ προδοσία ὑψίστη!

Sydney - Ashfield 22-1-88

ΛΕΥΚΗ ΣΗΜΑΙΑ

Ὁ κρεμασμένος στό σύρμα τῆς αὐλῆς
στηθόδεσμος τῆς γυναίκας
δέν εἶναι τίποτε λιγότερο
τίποτε περισσότερο
ἀπ' τήν λευκή σημαία πού σήκωσε
ὁ ἄνευ ὄρων παραδομένος...

Sydney - Ashfield 22-1-88

Παρακολουθώντας τήν ταινία τοῦ video
σέ μιά γωνία τοῦ σπιτιοῦ σου
αἰσθάνεσαι τόν πόνο τῆς παροδικότητος
νά σοῦ περυνιάζει τά κόκαλα
καθώς ὁ Yul Brynner ἀκόμη γελᾷ
ἀφήνοντάς σε νά σπουδάσεις ἀτάραχος
ὅλες τίς πιθανές συσπάσεις τοῦ ἐκφραστικοῦ του
προσώπου.

Πῶς νά πιστέψεις πῶς ὁλόκληρος ἔχει λυώσει
πρό πολλοῦ μέσ στό χῶμα
κι' ἐν τούτοις κατόρθωσε νά περιβληθεῖ
ἔστω αὐτή τήν ἀθανασία τῶν δύο αἰσθήσεων
πού δέν θά τόν ἀφήσουν νά σβήσει ὀριστικά
ἀπ' τόν ὀρίζοντα τῶν φθαρτῶν ματιῶν μας
μήτε ἀπ' τῆς ἀκοῆς μας τό βεληνεκές!...

Brisbane 23-1-88

ΣΤΟΙΧΕΙΟΝ ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ

*Τί μᾶς ἀπομένει ἱερό; Τίποτε, οὔτε κἂν
ἡ παιδική ἡλικία
Μπερτρὰν ντ' Ἀστόρ*

Ἡ παιδικότητα πού συντηρῶ μέ ταπείνωση
δέν εἶναι στάδιο καθυστερημένης ἐφηβείας
μήτε ἀδυναμία πρόωρης παρακμῆς.
Εἶναι ἐκλογή πού ἐπαναλαμβάνω κάθε πρωί
μ' εὐγνωμοσύνη ἄρρητη σ' ὅσους μέ δίδαξαν
ὅτι ὁ Κύριος ὑπερηφάνους ἀντιτάσσεται!

Sydney - Redfern 25-1-88

ΤΟ ΗΘΟΣ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

✓
Ἡ πέτρα πεθαίνει χωρίς σπασμό
ἓνα θάνατο ἀργό καί σεβάσιμο
πού νά μήν πάρει εἶδηση τό περιβάλλον
μήτε ἀκόμη κι' ὁ σκορπιός πού στεγαζόταν
κάτω ἀπ' τό σώμα της
κι' ἀπογοητευθεῖ ἀνακαλύπτοντας
πώς ὁ κόσμος δέν εἶναι ἀναλλοίωτος...

Sydney - Ashfield 27-1-88

✓

Roland Barth

ἱεραρχήσεις των.

128

ΣΥΝΑΙΝΕΤΙΚΟ

...οἱ λίθοι κεκράξονται
(Λουκ. 19, 40)

Τό σπίτι ἀκίνητο, σχεδόν ἐκστατικό
μπρός στήν ἀπόφαση πού πῆραν ἐρήμην του
σκοπεύει νά προσβάλει μέ σωρεία ἐπιχειρημάτων
τοῦλάχιστον τόν νόθο χαρακτηρισμό!

Sydney - Ashfield 28-1-88

DE LAP SIS

*Όλα τά ἐπίγεια ἄρνοῦνται τό πτό γυμνό σχῆμα
πού μόνο αὐτό καταλαβαίνει τό Θεό*
Pierre Emmanuel

Εἶναι φαίνεται τόση ἡ ἔκπτωσή μας ἀπ' τήν ἀλήθεια
ὥστε ἡ κάθε μας κίνηση μιᾶ καινούργια ἀποτυχία
ὁ κάθε λόγος μας μιᾶ ρητή ἐπιτάχυνση στή φυγή
ἀπ' τήν ἀρχέγονη δικαιοσύνη.
Π' αὐτό λοιπόν τό σῶμα μας τόσο δύσχρηστο
τόσο βραδύγλωσση ἡ ἄρθρωσή μας;
Κι' ἐμεῖς ἐν τῇ ἀφελείᾳ μας εἶχαμε νομίσαι
πώς ὁ πηλός ἐκ φύσεως δέν ἦταν
καλός ἀγωγός τῆς θερμότητος
καί τοῦ φωτός...

Sydney - Ashfield 29-1-88

ΛΕΚΤΙΚΕΣ ΑΛΛΗΜΕΙΕΣ

*Ἡ λέξη ξεπερνάει τὰ πάντα
καί πρῶτα ἀπ' ὅλα τή λέξη.
Pierre-Jean Jouve*

Ὅταν οἱ λέξεις γειτνιάζουν ἀσυνήθιστα
κινδυνεύει κανεῖς νά χάσει τό νοῦ του
γιατί συνήθως δέν ἀρκοῦνται σέ ἀπλῇ ἐπαφή
ἢ ἔστω σ' ἓνα ἐναγκαλισμό φευγαλέο.
Ὅταν οἱ λέξεις ἀκουμπήσουν ἢ μιά τήν ἄλλη
ἀρχίζουν ἐκκωφαντικές ἐκρήξεις
πολλαπλασιαζόμενες γεωμετρικά
κι' ἀκολουθοῦν ἰσάριθμες ἐπιμιξίες
ἀπ' τίς ὁποῖες μόνο ὁ Θεός γνωρίζει
ἂν θά προκύψουν τέρατα ἢ ἄγγελοι!

Sydney - Ashfield 30-1-88

ΟΤΑΝ ΤΑ ΠΛΗΗΝ ΓΙΝΟΝΤΑΙ ΣΥΝ

Πίστειπε στήν πληγή πού μέ τόν καιρό
γίνεται μάτι!
Γιάννης Ζήκας

Κεῖνος πού σέ πληγώνει μ' ὅποιοδῆποτε τρόπο
ἀδιάφορο ἄν τό ξέρει καί γιά ποιό σκοπό
σέ καθιστᾷ διάτρητο στό φῶς
χειμῶνα - καλοκαίρι.

Ἔτσι σοῦ ἀνοίγουν νέες πιστώσεις
κάθε φορά πού δέχεσαι καινούργιες πληγές
γιατί χωρίς νά τό ὑπολογίζουν οἱ ἀνυποψίαστοι
σοῦ λιγοστεύουν τίς συμπαγεῖς ἀντιστάσεις
ἐξασφαλίζοντας προοπτικές φωτεινότερες!

Sydney - Ashfield 30-1-88

ΥΠΕΥΘΥΝΗ ΔΗΛΩΣΗ

Τήν ψυχή μου διαπερνᾷ ἓνας κόσμος ἀήττητος
συγκινήσεις πού ἀρκέστηκαν στό
ἐκάστοτε πραγματοποιήσιμο.
Ὅνειρα πού δέν εἶχαν ποτέ τήν αὐθάδεια
τῆς Νιότης.

Σπαράγματα ἀναμνήσεων
πού ξεθωιάζουν βαθμιαῖα
μέ τόν ρυθμό πού προχωρεῖ δειλινό
λήγοντος Φθινοπώρου...

Sydney - Ashfield 31-1-88

Η ΑΛΛΗ ΠΡΟΚΛΗΣΗ

Τό τίποτα στήν ποίηση δέν εἶναι σκοτεινό κενό
μιά ἄρνηση πού πρέπει ν' ἀποκλείσεις
εἶναι μιᾶ ἄλλη πρόκληση σ' ἄγνωστες πιθανότητες
ἄκρα ταπείνωση γιά νά πλουτήσεις!

Melbourne 3-2-88

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΟΦΕΙΛΗ

*Τά στερνά τιμοῦν τά πρῶτα
(Λαϊκή παροιμία)*

Ἀπό μιά ἄποψη, ὅλα μᾶς δικαιολογοῦνται
καθ' ὁδόν:

ἡ θλίψη, ἡ εἰρωνεία, ὁ σαρκασμός.

Ἄν ὅμως ἡ τελευταία λέξη δέν εἶναι δοξολογία

θά μᾶς οἰκτίρουν τοῦλάχιστον οἱ ἔντιμοι

ὅτι καταναλώσαμε τό φῶς ἐπὶ ματαίῳ!

Sydney - Ashfield 5-2-88

ΕΘΝΟΓΡΑΦΙΑ

Ἀδύνατο ν' ἀγαπᾶς τήν Ἑλλάδα
καί νά μὴν ἀγανακτεῖς μέ τούς σύγχρονους Ἕλληνες.
Ἔχουμε ὅλη τήν οἴηση τοῦ Σοφιστῆ
τελείως ἀνυποψίαστοι γιά τή σοφία τῶν Προγόνων
ἀλλά κι' ὅλο τό θράσος τοῦ Ἐπίορκου πού προσποιεῖται
πῶς δέν θυμᾶται τίποτε συμφωνημένο.
Δέν εἴμαστε φερέγγυοι μήτε γιά ραντεβού
λές καί δέν εἴχαμε ποτέ σχέση μέ τόν χρόνο
καί τό πληρώνουμε μέ διεθνή δυσφήμιση
ἀφοῦ ὅλοι τρέμουν τήν παραπομπή *ad*
calendas graecas!

Ἀχρὼνι λοιπόν ἡ κακοδαμονία μας
ἀσυγχρόνιστη ἡ συμπεριφορὰ μας
ποῦ θά βρεθοῦν ἑταῖροι στό σύγχρονο κόσμο
ν' ἀνεχθοῦν τόση βαρβαρότητα;

Sydney - Ashfield 9-2-88

Κάθισε νά μιλήσουμε ἔστω μιά φορά
 γιά τίς δικές μας μόνο ἁμαρτίες
 ἀλλά μέ τήν ψυχραιμία πού θά συζητούσαμε
 ἄν ἐπρόκειτο γιά τίς ἁμαρτίες κάποιου τρίτου.
 Θά πρέπει ἐπί τέλους νά βροῦμε τή δύναμη
 πού μᾶς βγάξει στό δρόμο καί μᾶς λυτρώνει
 ἀπό προσποιήσεις καί προφυλάξεις
 μᾶς τρομοκρατημένης ζωῆς.
 Σ' αὐτή τήν ἀπελευθέρωση μᾶς πρόλαβαν πρό πολλοῦ
 τά τέκνα τοῦ κόσμου
 θήλεα ἐλευθερίων ἡθῶν καί ὁμοφυλόφιλοι
 ἐνῶ ἔμεῖς ἀκόμη ἐπιμένουμε νά μιλοῦμε
 σέ παρατατικό καί ἀόριστο.
 Μ' αὐτά κι ἄλλα παρόμοια διαπιστώνουμε
 πρώτη φορά κατησχυμένοι
 ὅτι τό Εὐαγγέλιο σήμερα μπαίνει στή ζωή
 ἀπό τήν πίσω πόρτα
 ἵνα πληρωθῇ τό ρηθέν παρὰ Κυρίου
 ὅτι οἱ τελῶναι καί αἱ πόρναι προάγουσιν ἡμᾶς
 εἰς τήν βασιλείαν τῶν οὐρανῶν!

Sydney - Ashfield 11-2-88

ΣΦΕΤΕΡΙΣΜΟΣ ΑΘΕΑΤΟΣ

Ἀρκετόν τῇ ἡμέρᾳ ἡ κακία αὐτῆς
(Ματθ. 6. 34)

Κι' ὅμως ἡ μέρα δέν τελειώνει μέ τό ἡλιοβασίλεμα
μήτε μέ τίς ἐκάστοτε προδιαγραφές
τοῦ ἀστρονομικοῦ χρόνου.

Ἡ μέρα βγάζει ἀθόρυβα τά σκονισμένα παπούτσια της
καί σέρνεται ξυπόλητη σχεδόν λειτουργικά
μέσα στό ἀφρούρητο ὑπνοδωμάτιο
πασπαλίζοντας μέ δηλητηριώδη σκόνη
τούς κόκκους ἀπό τά ὑπνόφυλλα πού θά
μασοῦσες.

Τά περαιτέρω τά εἰκάζει ὁ καθεῖς
κι' ἄς μὴν μιλοῦμε ποιός φταίει περισσότερο,
ἡ εὐαισθησία μας ἢ ὁ ἴδιος ὁ Θεός!

Melbourn - Sydney 15-2-88

ΑΨΠΝΙΑ ΥΠΟ ΤΟ ΜΗΔΕΝ

*Όλα τὰ μέρη τοῦ λόγου ἐπίθετα ἐπιρρήματα
εἶναι οὐσιαστικά
Γ. Θέμελης*

Εἶν' ἓνας δρόμος δύσκολος βαθύς ἢ νύχτα
κι' ἄνθρωπος δέν μπορεῖ νά βοηθήσει
δέν ἔχει φῶς μήτε δείχτες πορείας
μόνη διέξοδος ἡ παραίτηση.
Ἄν δοκιμάσεις τό πρωί νά σημειώσεις
χειροπιαστές ζημιές τῆς ἀϋπνίας
μήν γελαστεῖς ἀπ' τὰ πρησμένα μάτια
ἢ ἀπ' τήν κομμάρα τῶν μελῶν
καί λησμονήσεις τῆς ψυχῆς σου τίς κηλίδες:
ὅσο θυμόσουν ὀργιζόσουν
καί καταριόσουν...

Sydney - Ashfield 5-3-88

ΖΗΤΕΙΤΑΙ ΑΝΙΔΙΟΤΕΛΕΙΑ ΤΡΕΛΟΥ

Πρέπει νά συλλαβίσουμε μαζί
τῆς σοφίας τό τοπίο
γιά νά πιστέψουν οἱ πολλοί καί νά γνωρίσουν
πῶς καταλύθηκε τό φῶς.
Εἶναι τόσα πολλά ὅσα ἔχω καταγγίλει
πού κινδυνεύει νά θεωρηθῶ ἀναξιόπιστος
εἰς το διηνεκές
ἂν ὄχι καί νά χαρακτηρισθῶ μυθομανής
ἢ κοινός συκοφάντης.
Κι' αὐτά, ἀπλῶς γιατί δέν βρέθηκε κανεῖς
νά δευτερώσει τίς κατάρες καί τούς ὅρκους
μέ τήν ἀνιδιοτέλεια ἑνός τρελοῦ!

Sydney - Ashfield 7-3-88

Καθένας μας γράφει μιά ιστορία
μικρή ή μεγάλη κατά τή δύναμή του
ἐνῶ ἐκεῖνοι καραδοκοῦν βδελυροί κηφῆνες
ἐτοιμοὶ νά τή διαστρέψουν κατά τό βαθμό
πού θ' ἀνεχθοῦμε τούς ἐκβιασμούς των.
Τούς ὀνομάζουν τέταρτη ἐξουσία
καί τούς τιμοῦν καί τούς φοβοῦνται ἀναλόγως
ἀντί νά ρωτήσουν τόν αὐτόκλητο τιμητή
ποιός τόν κατέστησε ἄρχοντα ἢ δικαστή ἐφ' ἡμᾶς.
Ἔτσι τολμοῦν νά περιμένουν ἀμοιβή
γι' ἀνύπαρκτες ὑπηρεσίες
καί δὴ ὅχι μονάχα γιὰ νά γράψουν
ἀλλὰ πρό πάντων γιὰ νά μήν γράψουν οἱ δεῖλαιοι
τό ἴδιο ἀνιστόρητα ἔπαινο ἢ ψόγο!

Sydney - Redfern 10-3-88

SERVICE AVENUE

Δρόμος μακρύς ειρηνικός
κατάσπαρτος κι' από τίς δυό πλευρές
μέ άνθισμένα δέντρα
κι' όμως δέν ἔχει ὄνομα μεγάλου ἀνδρός
μήτε χώρας ἐνδόξου.

Θαυμαστοί στήν ἀπλότητά τους οἱ Αὐστραλοί
πᾶνε καμιά φορά στήν καρδιά τῶν πραγμάτων
ἀποκαλύπτοντας τίς πρῶτες ἀξίες τῆς ζωῆς
κάτω ἀπό σωρούς ἐρειπίων τῆς ματαιότητος.
Ἔτσι κι' ἐδῶ ἐμεγαλουργησαν ἀθορύβως
ὑψώνοντας δοξαστικά τήν σεμνότερη ἀρετή
πού μπορεῖ ν'άχει ὁ ἄνθρωπος γιά τόν ἄνθρωπο
μέ τήν ἐπιγραφή: Λεωφόρος διακονίας!

Sydney - Ashfield 14-3-88

ΔΗΜΟΤΙΚΟ Β'

Σταμάτα κεῖνο τό πουλί
πού κράζει μέσ τή νύχτα
κάνει τό σκότος πιό πυκνό
τόν πόνο πιό μεγάλο
μακραίνει τό ξημέρωμα
δολοφονεῖ τόν ὕπνο
κι' ἄν εἶναι καί γιά τ' ὄνειρο
τό γέμισε τελῶνια...

Sydney - Ashfield 15-3-88

ΤΟ ΜΕΓΑ ΔΩΡΟ ΤΩΝ ΜΙΚΡΩΝ ΩΡΩΝ

Ἔλα νά συλλαβίσουμε ξανά τόν κόσμο
ἀπ' τά μεσάνυχτα ὥς τήν αὐγή
ξεχνῶντας ὅσα μᾶς δίδαξαν γι' ἀνάγνωση καί
γραφή
φιλότιμοι γραμματοδιδάσκαλοι καί κηδεμόνες.
Ὁ κόσμος ὕστερ' ἀπό τά μεσάνυχτα ἀποχτᾷ
μιά παρθενία
πού δέν μποροῦν νά τήν ὑποψιαστοῦν ὅσοι
δέν γνώρισαν τήν ἀυπνία τῶν μικρῶν ὥρῶν.
Ἔλα λοιπόν νά ξαναδώσουμε τήν πρώτη γεύση
στά πράγματα πού ὑπέστησαν τόν βιασμό
τοῦ ἀγοραίου χρόνου
τ' ἄχραντα χεῖλη τῶν νηπίων δικαιοῦνται
νά κοινωνήσουν δῶρα καθαρῶν!

Sydney - Ashfield 16-3-88

ΑΘΩΑ ΥΠΟΨΙΑ

Ἄφοῦ ὑπάρχουν πάντα σύννεφα
στὸν οὐρανό
σημαίνει πὼς ὁ στεναγμός
ἦταν ἀνέκαθεν δημόσιο θέαμα!

Sydney - Melbourne 25-3-88

ΠΡΑΓΜΑΤΟΓΝΩΣΙΑ Β'

*Αυτή ή επίμονη προσκόλληση στο πραγματικό
δέν αποτελεί καταβάθος ένα είδος παραίτησης;
Παν. Μουλᾶς*

Τό πρόσωπο τοῦ πραγματικοῦ εἶναι τόσο
φευγαλέο
πού γιά νά τό ἀκουμπήσεις πρέπει νά ὀρκισθεῖς
πώς δέν θά μαρτυρήσεις σέ κανένα
πόσο βαθιά σέ μάγειψε
πόσο μακριά σέ πῆγε...

Melbourne - Sydney 26-3-88

Η ΚΑΤΙΟΥΣΑ

Όσο περνᾷ ὁ καιρός δέν ἀλλοιώνονται
μόνο τό σῶμα καί οἱ κινήσεις σου
ἀλλοιώνεται κι' ἡ φωνή σου
μέ κίνδυνο νά μήν μπορεῖς πιά νά μιλήσεις
χωρίς νά ὑπομνηματίζεις τίς φθορές
μέ ἀνάλογες ἐγκοπές κι' ἐπιτηδεύσεις
πού κάποτε γίνονται πιό ἐπώδυνες
ἀκόμη κι' ἀπ' τήν τεχνητή ὀδοντοστοιχία.
Πῶς νά συμμαζέψεις χορδές πού χαλάρωσαν
φωνάζοντας μιᾶ ζωή λόγια τοῦ ἀέρα
ἀφοῦ εἶχε πρό πολλοῦ ψυγεῖ
 ἡ ἀγάπη τῶν πολλῶν;
Πῶς νά συγκρατήσεις ἀρρυθμίες ἢ διαλείψεις
 στό μήκος τῆς ἀνάσας
 στήν παλμική συχνότητα
 στό χρῶμα τοῦ ἄπιαστου μέταλλου
πού κάνουν τή φωνή σου λυγμό!

Sydney - Ashfield 1-4-88

ΑΠΟΓΕΙΩΣΗ

Όλοι μαζί καθισμένοι
σάν ήσυχα παιδιά πού τά τρώμαξε ὁ δάσκαλος
περιμένουμε ν' ἀπογειωθεί τό σιδερένιο πουλί
κι' εἶν' ἡ ψυχὴ μας ἀπλή σάν τήν ἀλήθεια
κι' εἶν' ἡ ζωὴ μας πιό ἱερή
ἀκουμπώντας τό θάνατο!

Sydney - Ashfield 2-4-88

ΦΑΝΤΑΣΜΑΤΑ

Οὐ φοβηθήσει ἀπὸ βέλους πετομένου ἡμέρας...
ἀπὸ συμπτώματος καὶ δαιμονίου μεσημβρινοῦ
(Ψαλμ. 90)

Δέν εἶναι ἀνάγκη νά τά καλέσεις
ἀπὸ τῶν παιδικῶν ἀναμνήσεων τά ὑπόγεια
μήτε ἀπὸ περιγραφές στοιχειωμένων σπιτιῶν
σέ παραμύθια.
Σήμερα τά φαντάσματα κυκλοφοροῦν ὅλες τίς ὥρες
μιλώντας ἀκόμη καί τήν ἀργκώ τῶν ἡμερῶν
ντυμένα μέ τίς ἀπαιτήσεις τῆς μόδας
καταναλωτικά καί ἀνεύθυνα.
Μονάχα πού συζώντας ἀνάμεσά μας
ἔχασαν τή μαγεία τῆς ἀποστάσεως
ὑπόσταση δέν εἶχαν μήτε τότε!

Sydney - Ashfield 8-4-88

Η ΕΝΣΑΡΚΗ ΔΟΞΑ

Ἀπομυθεύοντας εἰς τὰ ἕξ ὧν συνετέθη
τὴν ἔνσαρκη δόξα τοῦ πρωινοῦ
ὁ ταχυδρόμος μοιράζει γράμματα
ὁ γαλατᾶς ἀφήνει ἀμίλητος στήν πόρτα
τῆς ἡμέρας τό γάλα
καί ὁ πνευματικός ἀναζητᾷ τρόπο πειστικότερο
γιά νά τοὺς πεῖ χωρὶς νά τοὺς τρομάξει
πὼς ὅλ' αὐτὰ δέν θά κρατήσουν πολὺ!

Sydney - Ashfield 19-4-88

ΑΣΤΡΙΚΕΣ ΕΠΙΠΛΗΞΕΙΣ

*Ὁ μὲν ἥλιος φαίνει
ἡ δέ σελήνη περιπολεῖ
Μ. Ἀθανάσιος*

Οἱ δύο χρόνοι πού πάει νά ἰσοπεδώσει
μέ τή γνωστή ἐπιμονή της ἡ ἀυπνία
εἶναι ξεχωρισμένοι ἄνωθεν προαιωνίως
γι' αὐτό καί τό ἐν προκειμένῳ ἔγκλημα
ἐξόχως εἰδεχθές.

Ἡ νυχτερινή βάρδια — συλλογικός βιασμός
καί μάλιστα κάτω ἀπό βέβηλη φωτοχυσία
πῶς ἦταν δυνατόν νά μή γεννήσει ἐκτρώματα
πού θά συνωμοτοῦσαν κατὰ τοῦ ἡλίου;
Μή μέταιρε ὅρια αἰώνια, ἃ ἔθεντο οἱ πατέρες
ὑπαγορεύει ἡ Γραφή.

Τί νά ποῦμε γιά τά ὅρια πού ἔθεσε
ὁ μόνος Πατέρας!

Sydney - Ashfield 29-4-88

ΤΟ ΕΚΤΑΚΤΟ ΚΑΙ ΤΟ ΤΑΚΤΙΚΟ

*Τοῦ χωριάτη τό σκοινί διπλό δέν φτάνει
καί μονό περισσεύει!
(Κρητική παροιμία)*

Τά μάτια τους παρακολούθησαν τό φέρετρο
ὥς τή στιγμή πού χάθηκε στό χῶμα
ὕστερα γύρισαν σάν προβολεῖς πού
κατοπτεύουν καχύποπτα
ὅλη τή νύχτα στό πέλαγος
κι' ἡ ἔκφρασή των δέν ἦταν πόνος μήτε θλίψη
παρά μονάχα κενό πού ζητᾶ ἐκδίκηση
σάν κάποιος νά τούς εἶχε ξεγελάσει.
Οἱ ἴδιοι ἐν τούτοις θά μιλοῦσαν γιά θαῦμα
ἄν ξαναγύριζε γιά λίγο ὁ νεκρός
στήν προηγούμενη ζωή του
μιά ζωή πού δέν εἶχαν δεῖ στήν ἀξία της
ὥς ἀδιάλειπτο ἀθόρυβο θαῦμα
γιατί ζητοῦσαν τό ἔκτακτο καί μοναδικό
ἐνῶ τό θαῦμα τό μεγάλο εἶναι κοινό
στό τακτικό καί τό συνηθισμένο!

Sydney - Redfern 2-5-88

ΜΥΣΤΙΚΩΣ ΕΙΚΟΝΙΖΟΝΤΕΣ

Τά σώματά μας δέν εἶναι παρά γλάστρες
πού φιλοξένησαν γεράνια καί βασιλικό.
Εἶδαν τό θαῦμα νά φυτρώνει καί νά
 γιγαντώνεται
μέ τό νερό καί μέ τόν ἥλιο
κι' ὕστερα σκόρπισαν στούς τέσσερις ἀνέμους
δοξολογώντας ἀσιγήτως τόν Ἀόρατο!

Sydney - Redfern 2-5-88

ΔΕΥΤΕ ΤΕΛΕΥΤΑΙΟΝ ΣΑΡΚΑΣΜΟΝ...

Φαίνεται πιά δέν ἔμεινε καιρός
μήτε γιά μιὰ παρτίδα σκάκι
ζήτημα ἂν προλαβαίνεις ἔστω νά θυμηθεῖς
ὅσα δέν εἶχαν σχέση μέ τήν διαθήκη
πού τήν συνέταξες μέ ψυχραιμία καί διαύγεια
σά νά μοίραζες ὥς ὁ σοφός Σολομών
τά ὑπάρχοντα κάποιου ἄλλου
ἤ σά νᾶχες τήν βεβαιότητα
πώς δέν ἐπρόκειτο νά ἐκτελεσθεῖ
 πρίν τήν τροποποιήσεις
ἀκόμη μιὰ φορά γιά τό καλύτερο!
Τώρα λοιπόν πού ὅλα σαρκάζουν μέ τό
 κῦρος τοῦ τέλους
κι' ἡ δυνατότητα γιά νέες πρωτοβουλίες ἔχει χαθεῖ
σάν ταξίδι πού ματαιώθηκε λόγω κακοκαιρίας
τό μόνο πού μπορεῖς νά κάμεις μ' ἀξιοπρέπεια
εἶναι νά χλευάσεις ἐν μετανοίᾳ
ὅσα οὐχ' ὑπάρχει μετά θάνατον...

Sydney - Brisbane 14-5-88

ΤΑ ΧΡΩΜΑΤΑ

Τά χρώματα είναι παιδιά τοῦ ἡλίου
καί ἡ ζωή τους κρέμεται συνέχεια ἀπ' τό φῶς.
Τόσο φωτοδίαίτα ὄντα εἶναι τά χρώματα
ὥστε ἂν πέσει πάνω τους σκοτάδι
δέν βυθίζονται στήν ἀφάνεια βαθμιαίως
ὅπως συμβαίνει μέ τούς ὄγκους τῶν σωμάτων
μήτε πεθαίνουν ἀφήνοντας πίσω τους πτώματα·
ἐξαφανίζονται ἀκαριαίως σάν νά μὴν ὑπῆρξαν
σάν νά ἦταν ἓνα ὄνειρο ἀσώματο!

Sydney - Redfern 16-5-88

Τήν γλῶσσα μήν τήν παίρνετε γιά νόμισμα
εἶναι ἡ ζωή σέ ὥρα Λειτουργίας·
ὅσο ἀνάξιος κι' ἄν εἶναι ὁ Λειτουργός
μᾶς ἀγιάζει ἐξ ἔργου εἰργασμένου!

Sydney - Ashfield 20-5-88

ΛΥΤΡΩΤΙΚΕΣ ΔΕΣΜΕΥΣΕΙΣ

*“Όσοι πιστεύουν ότι τέχνη είναι ή ελευθερία
έχουν κάνει τό λάθος της ζωής τους
Δημ. Μηταράς*

“Όσο θεοφόρος κι’ αν είναι ο άνθρωπος
δέν πρέπει να εμπιστευθεί τον καθρέφτη
γιατί θα τον παρασύρει σε φαῦλο κύκλο
ἀτέρμονη ταυτολογία θανάτου.
“Ο αὐτοσχεδιασμός δέν ἐλευθέρωσε κανένα
μόνο ναυάγια καί μετάνοια καθυστερημένη
ἢ ποίηση ἔχει στοιχειώσει στήν ἀνάμνηση
καί στήν καθολική ἀλληλεγγύη ἢ ἀλήθεια.
Κατόπιν τούτου τί σημαίνει ἐλευθερία;
Ποιός εἶναι διατεθειμένος να πληρώσει
τοῦ Σισύφου τήν ἀνευλάβεια;
Μνήμη καί ὁμολογία στήν Πίστη
τήν ἀπαξ δοθεῖσα τοῖς ἀγίοις
μόνα φτερά γιά να ὑψωθεί ὁ πηλός!

Melbourne - Perth 21-5-88

ΑΝΤΙΔΟΓΜΑΤΙΚΟ

Οὕτως ἢ ἄλλως νίκη ἀληθινή
εἶναι μονάχα ὅ,τι μπόρεσες νά ἐπιβάλεις
στόν ἑαυτό σου μέ πειθῶ·
στόν ἄλλο δέν σέ νομιμοποιεῖ δύναμη καμμιά
νά δογματίσεις ἢ ἀπλῶς νά ὑπαινιχθεῖς
γιατί γνωρίζεις πῶς τήν χλόη δέν τήν συνέθλιψε
ποτέ πέλμα γυμνό.
Θέλεις τό πράσινο συνώνυμο τῆς ἐλπίδας;
Τότε νά κλαδεύεις μόνο τά χέρια σου...

Melbourne - Perth 21-5-88

Ο ΕΦΗΒΟΣ ΤΟΥ ΜΑΡΑΘΩΝΟΣ

Ἀπό τότε πού θυμᾶται μορφές
ἀναζητοῦσε μιά ἰσορροπία ἐμπιστοσύνης
ἀνάμεσα στόν Ἑρμῇ τοῦ Πραξιτέλη
καί τόν ἔφηβο τῶν Κυθήρων.

Οἱ δύο αὐτοί πόλοι συγκροτοῦσαν παρένθεση
κι ἐγκλωβισμένος δέν μποροῦσε νά δεῖ
μήτε νά μελετήσῃ φυσιολογίες διερχομένων.

Ἦταν κι' ἐκεῖνο τό λευκό τῆς πέτρας
πού ἀπομάκρυνε ἀκόμη πιό πολύ
κάθε ἰδέα συγκρίσεως τῶν ἀγαλμάτων
μέ πρόσωπα ἔνσαρκα.

Ὑστερα ἦλθε ἓνας μπρουντζινός πυρετός
στεφανηφόρος ἔφηβος τοῦ Μαραθῶνος
ἀποκαλύπτοντας αἶτημα ἑλληνικό
τήν πρό Χριστοῦ θεανδρική ἁρμονία.

Ἐκτοτε ἡ κλίση τῆς κεφαλῆς
τό ἄνοιγμα τοῦ στήθους σέ κατακόρυφο Δέλτα
τόν ἔχουν κάμει σχεδόν ὑποχόνδριο
καθώς ψηλαφεῖ τό ἀντίγραφο συνεχῶς
ἀπό φόβο μήν φυτρώσουν φτερά
στούς ὠμούς τοῦ Ἐφήβου!

Sydney - Ashfield 26-5-88

✓

ΙΘΑΓΕΝΕΙΑ ΣΤΟΧΑΣΜΩΝ

Ἔχοντας διαπλεύσει τόσους τόπους κι' ἀνθρώπους
 δέν ξέρεις πιά ἀπό ποῦ ἔρχεται τό ρεῦμα
 πού δρόσισε ἢ τυράννησε τήν ψυχή σου.
 Πά νά μήν ἀδικήσεις λοιπόν κανένα
 φρόντισε νά λές:
 Μνήσθητι, Κύριε, τοῦ ἀνθρώπου
 πάσης φυλῆς
 παντός τόπου καί τρόπου!

Sydney - Ashfield 26-5-88

Χρειάζεται άραγε νά τό δηλώσω επίσημα
ὅτι σέ συντροφεύω σχεδόν συνωμοτικά
στήν ἁμαρτία;
Ποτέ δέν ἔκρυψα τήν ταυτότητα
τοῦ χοῦκοῦ
καθώς περνούσαμε φυλάκια.
Ὅμως μήν περιμένεις νά σέ συνοδεύσω ποτέ
στήν χυδαιότητα...

Sydney - Ashfield 26-5-88

ΕΘΝΙΚΕΣ ΑΔΥΝΑΜΙΕΣ

...Καί δηγῶντας τα νά κλαῖς
Δ. Σολωμός

Ὁ Νεοέλληνας εἶναι ἀδύνατον νά πεῖ
ἔστω καί μιά καλημέρα
χωρίς νά κομπάσει γιά τόν δῆθεν ἄθλο
καί νά χάσει τό νοῦ του.
Ποιός θά διδάξει αὐτόν τόν ἀνθρώπινο τύπο
πώς γιά νά βάλει σφραγίδα τοῦ αὐθεντικοῦ
χαρίζοντας τύπο καινούργιο
πρέπει πρωτίστως νά γίνεῖ ἀνθρώπινος!

Sydney - Ashfield 27-5-88

ΑΡΝΗΤΙΚΕΣ ΠΡΟΤΕΡΑΙΟΤΗΤΕΣ

Οἱ ἐπικίνδυνες ἐστίες μολύνσεως
δέν εἶναι τὰ καυσάεργα
τὰ ἔκθετα βιομηχανικά λύματα
οἱ χωματερές.
“Ὅλ’ αὐτὰ ἐπὶ τέλους τὰ γνωρίζεις
καί τὰ κατευθύνεις ἐλέγχοντας.
Ἐκεῖ πού εἶσαι ἀβοήθητος τελείως
ἐκτεθειμένος σχεδόν μοιρολατρικά
στή φιλοπατρία τῶν Ἑλλήνων
— γράφε ἀπλῶς στούς νόμους τῶν πιθανοτήτων —
εἶναι τὰ καμώματα τῆς συνειδήσεως...”

Sydney - Ashfield 27-5-88

ΛΥΡΙΚΗ ΑΝΤΙΡΡΗΣΗ

*Μονάχα οί ποιητές μπορούν νά θάβουν τό χρόνο
Μ. Χατζηδάκης*

Δέν θάβουν τό χρόνο οί ποιητές
τόν άθανατίζουν.
Θάβει κανείς μονάχα ό,τι πέθανε
καί σκοτώνουν τόν χρόνο οί νωθροί
οί ιδιοτελείς καί οί άνεύθυνοι!

Sydney - Ashfield 27-5-88

ΣΥΝΟΙΚΙΑΚΟ ΚΟΙΜΗΤΗΡΙ

Δέν πρέπει νάναι πάνω από τριάντα τάφοι
στεγνοί από χρόνια καί σφραγισμένοι όριστικά
άφοῦ δέν συνεχίζεται ἡ συμβίωση μέ τούς νεκρούς
σέ απόσταση καί θαλπωρή συνοικίας.

Ἄλλοτε οἱ ταφόπετρες σάν παντζούρια παραθύρων
ἄνοιγαν κι' ἔκλειναν ἀνανεώνοντας τήν ἐπαφή
καί στήν αὐλή δέν ἔμπαινε μόνο τυχαῖος διαβάτης
γιά νά διαβάσει ὡς οὐδέτερος ἀρχαιοφίλος
λησμονημένες εὐχές, ὑποσχέσεις καί ὄρκους.

Φαίνεται, ὅπως δέν ἄντεξαν τά μικρομάγαζα τῶν
πτωχῶν

στόν κολλεκτιβισμό τοῦ σούπερ-μάρκετ
ἔτσι ἀναγκάσθηκαν κι' οἱ νεκροί ν' ἀκολουθήσουν
τήν ἀνωνυμία ἀχανῶν παραμέτρων...

Sydney - Ashfield 29-5-88

Η ΣΙΩΠΗ ΤΟΥ ΑΝΕΠΑΝΟΡΘΩΤΟΥ

Μέχρι σήμερα ἤξερε νά ρωτᾷ τὰ πράγματα
νά ἐκμαιεύει τό λόγο τους καί νά προχωρεῖ
ἔτοιμος νά ἐκπονήσει πρόγραμμα
γιά κάθε προοπτική
κυριαρχῶντας ἐνδεχόμενες ἐξελίξεις.
Ἀπό δῶ κι' ἐμπρός δέν ἔχει πιά νόημα
νά ρωτᾷς μήτε νά γνωρίζεις
φτάσαμε στό σημεῖο πού σ' ὅλα δεσπάζει
ἡ εὐγλωττη σιωπή τοῦ ἀνεπανόρθωτου...

Sydney - Redfern 1-6-88

ΕΚ ΣΤΟΜΑΤΟΣ ΝΗΠΙΩΝ...

*Ένα από τὰ τραύματά μου εἶναι τὰ λόγια
Σαμπῶν (βιοπαλαίων θαυματοποιός)*

Μέσα σέ πλῆθος ἀσυνάρτητα λόγια
ἀπό παράπονο μέχρι σαρκασμό
ἀνάσυρε μαργαριτάρι αἰμόφυρτος
ὁ θαυματοποιός τῆς γειτονιάς
πού μέ αἱματηρά νούμερα τοῦ κορμιοῦ του
προσπαθεῖ νά κερδίσει τόν ἐπιούσιο.
Ἄλλοι λοιπόν μιλοῦν γιά νά διδάξουν
εὐεργετοῦντες
κι' ἄλλοι μιλοῦν γιά νά πληγώσουν
ἐκδικούμενοι
αὐτός μιλά μονάχα γιά νά παρηγορηθεῖ
ἐκ γενετῆς πληγωμένος κι' ἐπιδένοντα τραύματα.

Dubai - Athens 2-6-88

ΓΝΩΜΑΤΕΥΣΗ

Δέν θά τό ποῦμε αὐτό τραγούδι
ὅσο κι' ἄν τείνει πρὸς τήν μουσική·
θά πρέπει ν᾿ᾷναι μᾶλλον ἐνδόμυχο κλάμα
κάποιου πού θέλησε νά κλάψει
καί χρειάστηκε ψευδώνυμο·
γιατί οἱ πολλοί δέν συγχωροῦνε στόν ἕνα
μήτε τό δάκρυ μήτε τό χαμόγελο!

Αθήνα 3-6-88

ΠΑΡΑΛΛΑΓΕΣ ΘΑΝΑΤΟΥ (B)

Σπασμένα κρύσταλλα ὀδύνης
κι' ὁ ἥλιος δίπλα φονιάς αἰμοσταγῆς
πλένει τὰ χέρια του
λές κι' ὕστερα θά φορέσει στολή ἁθώου
γιὰ νά μπορεῖ νά ξαναδεῖ ἀνθρώπους!

Αθήνα 7-6-88

ΘΥΜΑΤΑ ΑΝΕΣΣΕΩΣ

Δέν εἶναι ἀνάγκη νά ἐκτραγεῖ πόλεμος
μήτε νά γίνει σεισμός ἐντάσεως
ἄνω τοῦ ἑπτά τῆς κλίμακος Richter
γιά νά φυγαδευτεῖ τό αἶσθημα ἀσφαλείας
ἀπ' τήν ψυχή τοῦ μέσου πολίτη.
Ἄρκει νά φτάσει μέ κάποια καθυστέρηση
τό ἀεροπλάνο μέσα στή νύχτα
νά μή λειτουργοῦν πιά οἱ συνήθεις ὑπηρεσίες
νά μή μπορεῖς νά συνεννοηθεῖς μέ τόν ταξιτζή
ἢ στό ξενοδοχεῖο νά μή δουλεύει τό νερό τοῦ μπάνιου
γιά νά καταλάβεις πόσο εὐθραυστη εἶναι
ἡ δοτή εἰρήνη τούτου τοῦ κόσμου!

Helsinki 19-6-88

ΤΑ ΧΕΡΙΑ ΣΟΥ

Μακρινή μητέρα
Ρόδο μου άμάραντο
Ὁδ. Ἑλύτης

Ἦτανε μαραμένα τὰ χέρια Σου
σάν ἄνθη πού τὰ κόψαν τήν αὐγή
καί τὰ λησμόνησαν
χωρίς νερό στ' ἀνθογυάλι.
Ὅμως αὐτά τὰ χέρια μέ σπαργάνωσαν
καί μ' ἀναστήσαν
γι' αὐτό καί μέσ στό χῶμα δέν γίνεται
ν' ἀπολησμονηθοῦν ἢ νά σωπάσουν:
κατάρτια σκάφους καταποντισμένου
σημαδεύουν ἐπίμονα τόν οὐρανό!

New Valamo 24-6-88

ΕΧΟΝΤΑΣ ΤΟ ΦΩΣ ΔΥΝΑΣΤΗ

Τό φῶς ἐδῶ δέν ἔχει ἐνδοιασμούς
μήτε ἡ νύχτα ἔλεος
ἐδῶ θαρρεῖς ναυάγησε ὀριστικά ὁ καιρός
τυφλώθηκε ὁ οὐρανός σάν ἀπό γλαύκωμα
συνεχίζουν νά ζοῦν ἀδιαμαρτύρητα
μονάχα οἱ γηγενεῖς λίμνες καί δέντρα...

New Valamo 27-6-88

ΤΟ ΑΕΙΠΑΡΘΕΝΟ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

Ἡ ποίηση εἶναι ἐρμηνεία τοῦ κόσμου
ἔτσι πού κανεῖς νά μήν μπορεῖ νά πεῖ
φτάνει κατάλαβα·
ἀλλά οὔτε καί νά ρωτήσῃ γιατί·
σάν νά ὑπάρχει ἐκ τῶν προτέρων συμφωνημένος
ὁ κώδικας τοῦ ἀδυνάτου!

Helsinki 29-6-88

SINE IRA ET STUDIO

*Ἐφ' ὅσον ἐποιήσατε ἐνὶ τούτων τῶν ἀδελφῶν μου τῶν ἐλαχίστων,
ἐμοὶ ἐποιήσατε
(Ματθ. 25, 40)*

Ὅλα τὰ ἐπαγγέλματα ἱερὰ
ἀπὸ τὴν πόρνη πού σέβεται ὥς τὸν ἱερωμένο
πού λυπᾶται
ἄσχετο ἂν οἱ στενόψυχοι δέν βλέπουν
πόσο ἀνεξάντλητη ἡ ποικιλία τοῦ πόνου
πού ὑπαγορεύει ἀνάλογη ἐπιείκεια
σ' ὅλες τίς δοκιμές νά παρηγορηθεῖ
ὁ ἀδελφός τῶν ἐλαχιστοτέρων!

Helsinki - München 30-6-88

ΕΞΙΣΩΣΗ ΕΥΔΑΙΜΟΝΙΑΣ

Γέλιο δέν εἶναι ἀπλῶς ἡ ὁρατὴ ἀντανάκλαση
μιᾶς στιγμιαίας εὐεξίας τῆς ψυχῆς
στό πρόσωπο καί τούς ὑποδόριους ἰστούς
ὀλοκλήρου τοῦ σώματος
εἶν' ἓνας θρίαμβος ἀλατόμητης εὐδαιμονίας
πού ἐξισώνει διά μιᾶς ἰσχυροῦς καί ἀδυνάτους
σέ πεῖσμα ὅλων τῶν διαφορῶν καί τῶν
δακρύων...

München 30-6-88

Όταν συμβαίνει ένα ατύχημα βαρύ
καί τραυματίζεται σοβαρά ή σκοτώνεται
ένας ἄμοιρος
δέν εἶναι δυνατόν νά τοῦ συμπαρασταθεῖ
μήτε ἡ μάνα πού τόν γέννησε.
Π' αὐτούς τούς μοναχικούς καί ξεκομμένους
εἶναι πού προσεύχονται στίς ἀγρυπνίες οἱ Μοναχοί
καί μάλιστα ἄνωνύμως γιά νά μήν ξεχάσουν
ἀπολύτως κανένα!

München 30-6-88

ΕΛΛΗΝΕΣ ΑΜΥΝΟΜΕΝΟΙ

Ἄν κάτι ἀξίζει νά καταγραφῇ
ἀνάμεσα στήν ἱερή σιγή καί τίς βέβηλες φωνασκίες
τῶν τουριστῶν σέ χώρους ἀρχαιοτήτων
εἶναι ὅ,τι μᾶς ὑπαγορεύει φευγαλέα
ἐπιγραφή ἐλληνόφωνη σέ προβαλλόμενη ξένη
ταινία
τό κύμα καί ὁ ἄνεμος!

* Ἀδελε - Ρεθύμνης 4-7-88

ΣΟΦΙΑ ΦΤΕΡΩΤΗ

Στοῦ παραθύρου τό παντζούρι ὅπως ἦταν διπλωμένο
ἔφερε ὁ σπουργίτης χόρτα καί φρόκαλα
χτίζοντας τή φωλιά του
χωρίς νά ὑπολογίζει τήν ἀστάθεια τοῦ οἰκοπέδου
μήτε τοῦ ἀνθρώπου τίς ἄγνωστες διαθέσεις.
Μήν πεῖς πῶς τό παράδειγμα δέν εἶναι ἄρκετό
γιά ν' ἀναθεωρήσεις τίς μέριμνες
καί τήν προσευχή σου...

”Αδελε - Ρεθύμνης 4-7-88

ΣΥΝΑΝΤΗΣΗ

Στον Τάσο Μπουγά

Τί κι' ἂν συναντηθήκαμε φλεγόμενοι
ἀπό αἰτήματα ἀντίθετης φορᾶς
τό φρόνημα πού διακαιώνει τόν ἀγῶνα
ἦταν ἐξίσου ἔνθεο καί γιά τούς δύο μας
γι' αὐτό καί μᾶς ἀγκάλιασε σάν δίδυμους
ἡ θάλασσα — ἐσθήτα εὐρύχωρη
τῆς Παναγίας!

* Ἀδελε - Ρεθύμνης 7-7-88

ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ (Γ)

Τόν ἄγγελο δέν τόν γνωρίζεις πιά ἅπ' τά φτερά
μήτε ἅπ' τό ἐξωγήινο περπάτημα·
αὐτά τά χαρακτηριστικά σήμερα διδάσκονται
σέ σχολές ὑποκριτικῆς τόσο τέλεια
ὥστε ὑπάρχει κίνδυνος νά σέ ἀποπλανήσει συχνά
κάθε λογῆς σκοτάδι.
Ἐκεῖ πού τό σημεῖο ἀναφορᾶς μένει ἀναλλοίωτο
γιά στοιχειώδη διάκριση πνευμάτων
εἶναι τά μάτια ὅταν ἀτενίζουν ἀμίλητα
στοχαστικά καί χωρίς ἡλικία
διαχωρίζοντας ὡς μάχαιρα δίστομος
τό φῶς ἅπ' τό σκοτάδι!

Athens - Singapore 12-7-88

ΤΟ ΜΕΓΙΣΤΟ ΑΝΤΙ ΤΟΥ ΕΛΑΧΙΣΤΟΥ

Κάποτε μοϋλεγες πώς θέλεις νά πεθάνεις
για νά μή μέ ξοδεύεις πιά
Μάνα, τρισάγια αγαπημένη.
Κι' ό μόνος τρόπος νά Σ' αποστομώσω
ήταν μιά ἐρώτηση:
ποιός δέν θά πλήρωνε τά ἔξοδά Σου
για νάχει Μάνα;

Sydney - Ashfield 16-7-88

ΠΑΙΔΙΚΟ ΔΩΜΑΤΙΟ

Ζωάκια βιομηχανοποιημένα ἢ χειροποίητα
κάδρα μέ γάτες μνημειωμένες ἀπ' τό φωτογραφικό φακό
σέ πόξες κλασικές
πού νά τονίζουν ἄλλοτε μάτια ὀρθάνοιχτα
κι' ἄλλοτε κατακόκκινα χεῖλη
ἢ μουστάκια διεσταλμένα
μιὰ χάρτινη καρδιά μεγάλη
ἐπίσης κόκκινη
κρεμασμένη ἀπ' τό ταβάνι σά λωτός
καί πλήθος ἄλλα φανταστικά ἐπιτηδεύματα
χειροτεχνίας
δείχνουν τήν μέριμνα τῶν μεγάλων
γιά νά κινεῖται τό παιδί σέ χῶρο μαγικό.
Ὅμως τό ἐπιμύθιο πικρό καί μαῦρο:
Τό παιδί γρήγορα θά μεγαλώσει
κι' ἡ τρυφερότητα τοῦ δωματίου θά γίνει ξαφνικά
ὄρος συγκρίσεως πού θά πληγώσει
καθώς ἡ μέρα θά'ναι ἀτέλειωτη (μακριά ἀπ' τό σπίτι)
κι' ἡ νύχτα θά καταποντίζει τίς φιγοῦρες
σ' ἓνα πηκτό μακάβριο χυλό...

Sydney - Carss Park 16-7-88

ΔΙΠΛΗ ΒΛΑΣΤΗΜΙΑ

*Οὐχί τοῦ ἀνθρώπου ἡ ὁδός αὐτοῦ,
οὐδέ ἀνὴρ πορεύσεται καί κατορθώσει
πορείαν αὐτοῦ.
(Ἱερεμ. 10, 23)*

Ὁ δρόμος ἦταν χαραγμένος ἀπὸ πρὶν
κι' ὅμως κανεῖς γι' αὐτό δέν μιλοῦσε
λές κι' ἔπρεπε ν' ἀποσιωπηθεῖ μιά κοινή ἐνοχλή
σ' αὐτή τήν πεζή ἱστορία.
Ἀλλά κι' ἡ πορεία πάνω στό δρόμο
δέν ἦταν περισσότερο ἐξασφαλισμένη
ἀφοῦ κανεῖς δέν μποροῦσε νά πεῖ
μέ ποιές συνθῆκες καί πόση ταχύτητα
θά πραγματοποιοῦνταν ἔστω κατὰ προσέγγιση.
Κι' ὕστερ' ἀπ' ὅλ' αὐτά ὑπάρχουν ἀφελεῖς
πού βλασφημοῦν ἐξ ἴσου ἀγοραῖα
τήν Πρόνοια καί τό αὐτεξούσιο.

Sydney - Ashfield 19-7-88

ΤΟ «ΩΚΕΑΝΙΟ ΑΙΣΘΗΜΑ»

Μά τί σοῦ κάμαν πάλι κι' ἐπανερχεσαι
σάν τόν δράστη στόν τόπο τοῦ ἐγκλήματος!
Ποιόν προσπαθεῖς νά πείσεις μέ εὐθύνη φαρμακοποιοῦ
ὅτι τά πράγματα δέν περιγράφονται
μήτε ἀλληγοροῦνται!
Τό πρόβλημα ὥστόσο δέν εἶναι ἀπλῶς νά ὀλοκληρώσεις
βιαστικά μισόλογα, ἐντυπώσεις τῆς στιγμῆς.
Ἐν ἀλήθεια σέ χτύπησε φτερούγα Ἀρχαγγέλου
ἀπ' ἐδῶ κι' ἐμπρός θά μιᾶς
μόνο μέ τύψεις
γνωρίζοντας πῶς ὅσο περισσότερα εἶπες
τόσο λιγότερα ἐδήλωσες!

Sydney - Ashfield 25-7-88

ΤΟ ΧΡΕΟΣ

Ἡ ἠθικὴ ὀφειλὴ ποτὲ δέν ὀρίζεται
ἀπὸ τὸ τί ἐπῆρες
ἀλλὰ κυρίως
ἀπὸ τὸ τί ὁ ἄλλος χρειάζεται
γιὰ νὰ ρυθμίζονται τὰ πράγματα
κατὰ τὸ χρεόν!

Sydney - Ashfield 25-7-88

ΧΕΙΜΩΝΙΑΤΙΚΟΣ ΗΛΙΟΣ

Σέ μέρες χειμωνιάτικες μουντές
πού εἶναι ἔξ ὀρισμοῦ κακόφημες
ὁ ἥλιος ἄν φανεῖ μέσ' ἀπ' τὰ σύννεφα
δέν ἔχει τίποτε θριαμβικό
ἢ ἐξεζητημένο.

Χλωμός σάν ἀξούριστος Μποέμ
σέρνει ἓνα λερό κασκόλ καί παραπαίει
κι' ὅπως οἱ ἀκτίνες του δέν ἀντιστέκονται
ἀναρωτιέσαι ἄν τελειώσει μέ βασιλεμα
ἢ μέ λιποθυμία...

Sydney - Ashfield 25-7-88

ΝΕΚΡΟΥ ΕΦΗΒΟΥ ΥΠΟΔΗΜΑ

(Με ἀφορμή ὁμώνυμο πίνακα τοῦ Ν. Γ. Πεντζίκη)

Ὅταν συνήθως πεθαίνει ἓνας ἔφηβος
δέν ἀφήνει πίσω του ἔνδοξες πράξεις
μήτε περιουσιακά στοιχεῖα σοβαρά
πού θά μπορούσαν νά διαιωνίσουν τή μνήμη του.
Ὅπως ἄλλωστε τό δηλώνει καί τ' ὄνομά του
δέν εἶχε προλάβει νά ξεπεζέψει
καί νά κατασκηνώσει στό ἔδαφος
ὄντας ἀκόμη φτερωτός καβαλάρης.
Ἐφηβος εἶναι σχεδόν συνώνυμο τοῦ ἐφήμερος
ἀφοῦ κι' αὐτός ἱππεύει στήν ἥβη
ὅπως τά ἡμερήσια ζώφια τοῦ Ἀριστοτέλη
ἱππεύουν στό φῶς μιᾶς μονάχα ἡμέρας.
Π' αὐτό ὁ ζωγράφος πού θέλησε στοργικά
νά προεκτείνει τή μνήμη τοῦ ἐφήβου
δέ βρῆκε ἀντικείμενο πιό σταθερό
ἀπ' τό ἐγκαταλελειμμένο ὑπόδημα.
Τά ροῦχα εἶχαν ἤδη διαμοιρασθεῖ
σέ συγγενεῖς καί φίλους ὁμήλικες
καθώς αὐτά φυλάσσονται πιό εὐκόλα γιά κειμήλιο
ἢ μεταποιοῦνται γιά περαιτέρω χρήση.
Ἔτσι τό ὀρφανό παπούτσι ἔγινε μνημεῖο
γιά τό νέο ἄνθρωπο πού δέν πρόλαβε νά σταθεῖ
καί νά ριζώσει ἔστω γιά λίγο στόν ρέοντα κόσμο.
Π' αὐτό ἄν προσέξετε τόν πίνακα
θά δεῖτε νά στεφανώνουν τό ὑπόδημα
τρομαγμένα ἐν πτήσει πουλιά
ἴσως γιά νά ὑπενθυμίζουν καί τοῦτο:
ὅτι ὁ ἔφηβος κεραυνοβολήθηκε

2/1

καθώς βρισκόταν ἐν καλπασμῷ
πρός τό φῶς...

Sydney - Ashfield 26-7-88

Τό δωμάτιο είναι μεγάλο
 ένα τεράστιο παραλληλόγραμμο
 εὐάερο καί εὐήλιο
 καί καθαρό σάν πλυμένο ροῦχο.
 Ἐκεῖ λοιπόν τούς εἶδα νά χαζεύουν
 ὁ ἓνας πλάι στόν ἄλλο περί τούς εἴκοσι
 χωρίς νά συνομιλοῦν ἢ νά συντροφεύουν
 μᾶλλον μονολογῶντας μέ βλέμμα ἀπλανές.
 Οἱ περισσότεροι δέν ἀναγνωρίζονται πιά
 ἔτσι πού ἔχουν φθαρεῖ καί ξεπέσει
 σάν τό ἀπολειψάδι τοῦ σαπουνιοῦ
 πού μάταια θά ψάξεις νά βρεῖς ἀπάνω του
 ποιὰ μάρκα τό διαφήμιζε
 στοιχεῖο τῆς ταυτότητάς του.
 Ἀλλά κι' αὐτοί συνήθως δέν ἀναγνωρίζουν κανένα
 ἀνταποδίδοντας θαρρεῖς τά ἴσα
 ὅσο κι' ἂν δέν τό αἰσθάνονται·
 Ὡ φοβερή, ἀδέκαστη, τυφλή δικαιοσύνη!
 Ὅσο γιά τήν τηλεόραση στή μέση τοῦ δωματίου
 θά τήν νόμιζες φρικτή εἰρωνεία
 ἂν δέν ἔβλεπες ὅτι χρειάζεται λίγη ζωή
 γιά νά μή χαρακτηρίσεις τό χῶρο
 ἀνοιχτό συλλογικό τάφο.
 Ἐντούτοις σ' ὅλη αὐτή τήν ἐγκατάλειψη
 εἶδαμε καί τό φίλτρο τῆς μητρότητας
 νᾶχει γυρίσει σάν ἀνάμνηση παράταιρη:
 μιὰ γριά πάνω ἀπ' τὰ ἑβδομήντα
 χωρίς νά μιᾶ καί χωρίς νά κοιτάζει

/.

σφίγγει φιλάργυρα στό ξεστήθωτο κορμί της
μιά πλαστική κούκλα φυσικοῦ μεγέθους.

Sydney - Ashfield 4-8-88

;

ΤΟ ΑΠΡΟΣΔΙΟΡΙΣΤΟ ΤΩΝ ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ

Τώρα ποῦμαθες νά λές τά πράγματα
μέ τ' ὄνομά τους
διαπιστώνεις πώς τά πράγματα δυστροποῦν
καί δέν ἀνέχονται ὄνομα
ἴσως γιά νά μή δεσμεύονται πιά
σέ συμπεριφορά καθορισμένη!

Adelaide 16-8-88

ΚΑΤΑΝΥΚΤΙΚΕΣ ΕΙΣΩΣΕΙΣ

*Ἡ λύπη δέ ἦν λυπούμεθα ὑπὲρ τῶν ἰδίων ὀλισθημάτων,
εἰς τόπον ἐργασίας καθαρᾶς λογίζεται ἡμῖν ἐκ τῆς χάριτος
Κάλλιστος & Ἰγνάτιος Ξανθόπουλοι*

Κλεισμένοι ὅλοι οἱ δρόμοι τοῦ καλοῦ
ἀπὸ ἐμπόδια κρυφά ἀνυπέρβλητα
καί σύ πού κίνησες ἓνα πρωί νά ἐξαργυρώσεις
ιδρώτα καί αἶμα ἄφθονο
σέ γνώση καί δύναμη
γιά ν' ἀντιστέκεσαι στοῦ πονηροῦ τίς μεθοδεῖς
βλέπεις ἀμήχανος τό γενικό ξεπούλημα
κι' ἀγανακτεῖς πού κινδυνεύεις
δηλώνοντας παρὼν νά θεωρηθεῖς καί συνένοχος.
Ἄν ὅμως λυπηθεῖς εἰλικρινά
τοῦλάχιστον γιά ὅσα ἔφταιξες ὁ ἴδιος
ὥστε νά κυκλοφοροῦν στήν ἀγορά
νομίσματα κίβδηλα
τότε ἡ χάρη τοῦ Θεοῦ σέ ξεπερνᾷ
λογαριάζοντας ἐνεργητικό στεναγμούς καί δάκρυα...

Sydney - Ashfield 25-8-88

ΣΤΟΝ ΓΕΙΤΟΝΑ ΜΟΥ

*Πρώτα βλέπεις τόν γείτονα
κι' ύστερα τόν ήλιο!
(Λαϊκή παροιμία)*

‘Ο φράχτης πού χωρίζει τίς αϋλές μας
εἶναι σημάδι πώς ὑπάρχουμε κι' οἱ δύο
συνθήκη γιά νά ζήσουμε μαζί
εἰρηνικά σάν ἀδέλφια.
Μήν τόν ἀφήσουμε λοιπόν νά ἐμποδίσει
τό ρεῦμα τῆς ζωῆς ἀνάμεσά μας
ὁ φράχτης τῆς αϋλῆς!
Τό ξέρω πώς κι' ἐσύ σηκώνεσαι νωρίς
γιά νά παλέψεις τήν καινούργια μέρα
βλέπω πού σκαλίζεις καί φυτεύεις
λουλούδια καί λαχανικά
τίς λιγοστές ἐλεύθερες ὥρες σου
καί παρακολουθῶ πόσο προσέχεις κι' ἐσύ
ὅταν καῖς τά σκουπίδια.
Τί ἄλλο ν' ἀναφέρω γιά νά δείξ
πόσο συντονισμένο εἶναι τό βῆμα μας
σ' ἓνα δρόμο πού κάνουμε μαζί καί χώρια
μέχρι νά ταυτισθοῦμε θέλοντας καί μή
στό σκοτεινό σημεῖο τοῦ θανάτου!
Δέν ἔμαθα βέβαια ποτέ τί μουσική ἀκοῦς
τί ἐφημερίδα διαβάζεις
ποιό κόμμα ψηφίζεις
ὅμως αὐτό δέν σημαίνει πώς δέν μπορῶ
νά φαντασθῶ τί καπνό φουμάρεις.
Εἶναι τόσα πολλά τά κοινά
τῆς ἀποσιωπημένης μας ἀδελφосσύνης
πού δέν χρειάζεται παρὰ νά σοῦ θυμίσω
πώς ἀνασαίνουμε τό ἴδιο ὄξυγόνο

/

σάν νά δαγκώνουμε τήν ἴδια τυρόπιτα
μόνο πού τ' ὀξυγόνο αὐτό δέν εἶναι ἄγευστο
γιατί προηγουμένως περνᾷ
ἀπό τά γιασεμιά τῆς αὐλῆς σου...

Sydney - Ashfield 1-9-88

Η ΦΥΣΙΟΛΟΓΙΑ ΤΗΣ ΓΡΑΦΗΣ

Όσο γερνῶ τό αἰσθάνομαι βαθύτερα
πῶς ἡ γραφή δέν εἶναι τέχνη
εἶναι λειτουργία ἐρωτική.
Ἡ δίψα τῆς ἀφῆς δέν ικανοποιεῖται
ἂν δέν ἀγκαλιάσω κατάσαρκα
τῇ λευκῇ σελίδα
γι' αὐτό ὅ,τι δέν γράψω μέ τό χέρι
μοῦ φαίνεται σχεδόν σάν ψευδεπίγραφο!

Sydney - Ashfield 8-9-88

ΑΠΟΛΟΓΟΣ

Ἡ μέρα ἔχει ἐξαντλήσει τίς κακίες της
τό δειλινό μιά θαλπωρή πού πάει ν' ἀποσυρθεῖ
κι' ὁ ἄνθρωπος συνείδηση τυραννισμένη
δέν βρίσκει τόπο νά σταθεῖ...

Sydney - Ashfield 10-9-88

ΧΩΡΙΣΜΟΣ

Στό φίλο Γ. Κεχαγιόγλου

Όταν φεύγει ένας φίλος για άλλο τόπο
ή για τόν άλλο κόσμο τόν άόρατο
μιά βελόνα άσώματα βυθίζεται
όχι μονάχα στήν καρδιά
όπως συνηθίσαμε νά λέμε χάριν συντομίας
άλλά σ' όλόκληρο τό σῶμα τό ταλαίπωρο
αδιάφορο αν πρόκειται για τά κύτταρα τής σάρκας
των οστών ή των τριχών καί των ονύχων.
Αυτή ή βελόνα διασπώντας τή συνέχεια των ιστών
δέν ματώνει απλῶς τό μικρό χάος πού ανοίγει
όπως συνήθως κάνουν οί βελόνες των γιατρών.
Τό πιο οδυνηρό εἶναι πῶς ὁ αντίκτυπος
τῆς συγκεκριμένης πληγῆς
σέ κάνει ξαφνικά νά νιώθεις
μεγεθυσμένη δυσανάλογα τήν ανέχεια...

Sydney - Ashfield 14-9-88

ΜΑΤΑΙΩΜΕΝΕΣ ΕΓΓΡΑΦΕΣ

Τό σκοτωμένο σκυλί πάνω στήν άσφαλτο
δέν θά ξαναβρεΐ τήν πνοή πού δραπέτευσε
κάτω άπ' τόν φονικό αίφνιδιασμό
τοῦ τροχοφόρου.

Δέν ὑπάρχει τρόπος νά ξαναβρεΐ τή φωνή
μήτε τό σχῆμα τοῦ πολτοποιημένου κορμιοῦ του
ματαιωμένες ἐγγραφές πού σβήστηκαν
μόλις χαράχτηκε στήν ἴδια ἐπιφάνεια
γδοῦπος θανάτου...

Sydney - Ashfield 20-9-88

ΜΑΘΗΤΕΙΑ

Μονολογώντας σάν καπετάνιοι βουλιαγμένης άρμάδας...
Γ. Σεφέρης

Μιλούν άσυνάρτητα συνήθως άρρωστοι καί γέροι
γι' αυτό ακριβώς θά πρέπει νά προσηλωθοῦμε
σχεδόν μέ καχυποψία στήν κάθε λέξη
άφοῦ δέν ἔχουν περίσσειμα νά σπαταλοῦν
λόγια ισοδύναμα μέ κοντή ανάσα.
Δέν εἶναι πιά ὁ ἔρωτας μήτε τό μεθύσι
πού καθορίζει τόν εἰρμό τοῦ μετεωρισμοῦ
ἀνοίγοντας κρουνοῦς λόγων ἤ δακρύων·
ἡ ἔλευθερία τοῦ ἐν ἀπογνώσει ἔξαντλημένου
ισοπεδώνει ὅλους τούς ἐνδοιασμούς...

Sydney - Ashfield 22-9-88

ΙΣΟΡΡΟΠΙΑ ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ ΧΩΡΟΥ

Μές στό δωμάτιο δέν θά βρεῖς
μήτε μιά κόλλα χαρτί πού νά μή σ' ἔχει
ὕπηρετήσῃ
σέ ὥρα ἀνύποπτη ὁρφανή
κι' εἶναι πολλές οἱ περιπέτειες τοῦ ἐργένη.
Δέν ἔχει σημασία ἂν ἔκαμες χρήση
ὅλων τῶν μέσων τήν ὥρα τήν κατάλληλη
ὅπως τά πρόσφεραν χωρίς διαφήμιση
τά λίγα τετραγωνικά τῆς συστολῆς σου·
φτάνει νά ξέρεις πώς ἐπιβιώνεις
μ' αὐτή τήν ἄδηλη ἀναπνοή!

Sydney - Ashfield 23-9-88

EX NIHILO (B)

Δέν είναι μόνο τά δακτυλικά αποτυπώματα
είναι καί οί άραχνοϋφαντες πτυχώσεις πάνω
στα χείλη
πού κάνουν κάθε πρόσωπο μοναδικό
δειγμα ανεπανάληπτο στήν άπειρία τοϋ γένους.
Πώς ύστερα νά μήν πιστέψεις
καί νά μήν θαυμάσεις
πού ό Θεός έκαμε τόν κόσμο έξ ουκ οντων
άναβαθμίζοντας τήν άξία τοϋ μηδενός!

Sydney - Redfern 23-9-88

ΟΜΑΔΙΚΟΣ ΕΚΦΥΛΙΣΜΟΣ

*Παιδιά κι' ἴντα γενήκανε
τοῦ κόσμου οἱ ἀντρεωμένοι!
(Κρητικό τῆς Μαδάρας)*

Ἄλλοτε ὅσοι πλάνταζαν στὸν κάμπο
καβαλικεῦαν τὰ βουνά
σάν νᾶταν ἄλογα περήφανα πού θά
τούς πήγαιναν σέ κόσμο πιό καθάριο.
Σήμερα στά βουνά πηγαίνουν οἱ φυματικοί
ἀναζητῶντας μόνο τ' ὀξυγόνο,
κι' ἐκεῖνοι πού ἰσχυρίζονται πῶς πλήττουν
ἢ πῶς ἀσφυκτιοῦν στό κλίμα τῶν συμβιβασμῶν
ἀρκοῦνται σέ δηλώσεις στεῖρες
καί σέ παντοειδῆ ναρκωτικά...

Sydney - Redfern 23-9-88

ΤΑ ΧΡΩΜΑΤΑ ΤΗΣ ΙΡΙΔΑΣ

Κεῖνοι πού λέν πώς ξέρουνε τὰ χρώματα τῆς
 Ἰριδας
 ἢ πού νομίζουν πώς οἱ φυσικοὶ τᾶχουν ἐξαριθμῆσαι
 πρέπει νά γεννηθῆκανε μέ ἀχρωματοψία!
 Π' αὐτό πεθαίνουν ἄμουςοι χωρὶς νά τό ξέρουν
 καί τό ἀκόμη χειρότερο
 θιασῶτες τῆς διαβόητης
 συνοπτικῆς διαδικασίας.

Sydney - Ashfield 26-9-88

ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟ

Ἄσε τούς ἄλλους νά κτίζουνε καί νά γκρεμίζουν
μηχανές καί ντουβάρια
κι' ἔλα ἐμεῖς ν' ἀφουγκρασθοῦμε γονατιστοί
πῶς συλλαβίζουν τό Ἀλφάβητο οἱ νέες ἀνεμῶνες
κι' ὕστερα βρῖσκουμε καιρό νά μιλήσουμε
γιά τή δεσποτεία τοῦ ἥλιου
γιά τή μελαγχολία τοῦ φεγγαριοῦ!

Sydney - Ashfield 26-9-88

Ο ΜΑΝΤΡΟΤΟΙΧΟΣ

Σάν τό Γέρο πού προμαχεῖ διά βίου
γιά ἀδιάσπαστη σειρά τῶν ἀπογόνων
ἐξασφαλίζοντας τό στοιχεῖο τῆς ταυτότητας
σ' ὅλα τά μέλη τοῦ σογιοῦ
ἔτσι κι' αὐτός πυργώθηκε μέ ὀγκολίθους
νά προστατεύσει τήν σιγή τῆς ἐνδοστρέφειας
στό ἐκτεταμένο ἀγρόκτημα
μοναστηριακοῦ Γηροκομείου.
Στό σῶμα του δέν ἀνέχεται παράθυρα
μήτε κἄν χαραμάδα γιά θέα τῶν περαστικῶν
ὅπως ὁ Γέρος δέν δέχεται ὑποχωρήσεις
σέ θέματα ἀρχῆς πού θά κλόνιζαν τήν συνέχεια.
Μόνο τά λίγα χόρτα πού φυτρώνουν
στήν κορυφογραμμή καί τίς μασχάλες
τῶν ὀγκολίθων
ἀφήνουν νά μαντέψεις πῶς ὁ τοῖχος ἀναπνέει
Δούρειος ἵππος μέ χαιτή ὀλοπράσινη
καί μακαρίζεις ὅσους κλείνει ἡ κοιλιά του!

Sydney - Ashfield 26-9-88

ΥΠΕΡ ΒΙΑΙΩΣ ΑΠΟΝΤΩΝ

Κορίτσια καί ἀγόρια πού χαρήκατε
τὴν ἴδια πόλη μαζί μας
ἀλλὰ μόνο γιὰ λίγο γιατί σᾶς δολοφόνησαν
ὑπάνθρωποι πού κανεῖς δέν ὑποπτευόταν
ἀφοῦ σᾶς παραπλάνησαν πρῶτα
μ' ἓνα χαμόγελο ἀπατηλό
ἢ καραδόκησαν τό πέρασμά σας
μιά πονηρή ὥρα
ἃς ἦταν νά γνωρίζατε
πώς κάθε πρωί ἢ κάθε δειλινό
πού κάνω τόν περιπάτό μου
σέ γειτονιές ὀλοπράσινες
καί βλέπω νά κυκλοφοροῦν ἀνενόχλητοι
κάθε λογῆς συμπολίτες
συνοδεύοντας ζῶα γιὰ λίγο ὀξυγόνο
ἢ ἐποχούμενοι εὐδαίμονες στά τροχοφόρα των
ξαναθυμοῦμαι τόν ἄδικο θάνατό σας
καί προσπαθῶ νά συλλέξω καί γιὰ σᾶς
χρώματα, κίνηση, εἰρήνη, εὐδοκία...

Sydney - Ashfield 27-9-88

ΕΥΧΗ ΠΡΟΠΑΤΩΡΩΝ

*Πρὶν τοῦ βαδίσαι, τὸ τέλος πέφθακεν
ὁ τοῖς πατρικοῖς πειθόμενος θεσμοῖς
Κάλλιστος & Ἰγνάτιος Ξανθόπουλοι*

Τὴν πείρα καὶ τὴ σοφία πού κέρδισαν
παθαίνοντας καὶ μαθαίνοντας μιά ὁλόκληρη ζωὴ
ἐσύ τὰ κληρονομεῖς ἀβρόχοις ποσὶ
μέ τήν ἐν ἐγρηγόρσει ὑπακοή σου!
Ἐδῶ δέν πρόκειται γιὰ ἀπλὴ μεταβίβαση
πραγμάτων ἀγοραίων πού ἐξαντλοῦνται
καὶ σοῦ τὰ ἐξασφαλίζει πράξη νομικὴ
κάποτε ἀκόμη καὶ ἐν ἀγνοίᾳ σου.
Ἡ ἐλεύθερη συναίνεσή σου ἐξισοῦται μυστικῶς
μέ τήν ἐπώδυνη πορεία τῶν Προπατόρων
κι' εἶν' ἡ εὐχή των τελικά πού σ' ἀξιώνει
νά γίνεις ὄχι μόνο πλούσιος ἀλλὰ καὶ σοφός!

Sydney - Ashfield 27-9-88

ΤΡΙΑ ΑΚΑΡΙΑΙΑ

1. ΣΚΙΕΣ

Δέν εἶναι τό φαινόμενο χωρίς σημασία
εἶν' ἡ ἀντίσταση τῶν σωμάτων στοῦ φῶς!

2. ΠΛΑΚΕΣ

Πέτρες πού προσαρμόσθηκαν
στὶς κατακόρυφες φιλοδοξίες μας
ἢ στὴν ὀριστική ὀριζοντίωσή μας!

3. ΤΕΧΝΟΛΟΓΙΑ

Ἦτοι πού μᾶς ἐξίσωσαν τὰ αὐτοκίνητα
τρέχουνε τώρα κι' οἱ νεκροί
τό ἴδιο μέ τοὺς ζῶντες!

Sydney - Ashfield 28-9-88

ΔΙΑΦΟΡΑ ΟΡΙΖΟΝΤΩΝ

Πυρετώδης ἡ κίνηση τῶν τροχοφόρων
οἱ πεζοὶ περιμένουν τό φανάρι νά πρασινίσει
γιά νά κινήσουν κι' ἐκεῖνοι·
μόνο ἓνα παιδί ἀπερίσκεπτο
 διασταυρώνει τόν δρόμο
μέ τήν τόλμη τοῦ ἀνεπιφύλακτου
τήν ἐλευθερία τοῦ ἀγνοοῦντος
τά μάτια ξεχασμένα
 μονίμως στό πράσινο!

Sydney - Ashfield 29-9-88

V

Ο ΠΑΝΔΑΜΑΤΟΡΑΣ

Ἄν τό καλοσκεφθοῦμε προσεκτικά
πανδαμάτορας δέν εἶναι ὁ χρόνος
ἀλλά τό φῶς!
Αὐτό συνθέτει καί ἀποσυνθέτει
μέσα στό χρόνο!

Sydney - Ashfield 30-9-88

ΠΡΟΣ ΝΑΥΤΙΚΟΥΣ

Ἔτσι ποῦχετε δέσει τὰ καῖκια
εἶναι σά νά φοβάστε τό ἴδιο
τή στεριά καί τή θάλασσα.
Δέν φοβηθήκατε μή σᾶς κατηγορήσουν
γιά διπροσωπία
ἢ γιά πολιτική τῶν ἴσων ἀποστάσεων!

Sydney - Ashfield 2-10-88

ΤΡΥΦΕΡΟΤΗΤΑ

Ὁ ἀέρας πού συνοδεύει κάθε σου κίνηση
καί κάθε σου λόγο
κάνοντας εὐγλωττα μέ τήν ἴδια εὐκολία
κι' ὅλα τ' ἀκίνητα γύρω σου
καί τήν ἀδιάλλακτη σιωπή!

Gold Coast 11-10-88

ΟΡΙΖΟΝΤΑΣ

Τή νοητή γραμμή πού σχηματίζει
τό σῶμα τῆς γῆς καθώς προβάλλεται ἀνάγλυφο
ἀπ' τόν θεώμενο ὀφθαλμό στό γλαυκό βάθος
ένός ἀσώματου οὐρανοῦ
τήν λέμε *ὀρίζοντα*, ἀλλά τελείως καταχρηστικῶς.
Πατί εἶναι ἡ δική μας κίνηση καί θέση
πού τήν ὀρίζουν καί τήν μεταθέτουν
χωρίς ἐκείνη νά ὀρίζει μήτε ἀπλό σημεῖο!

Mittagong 22-10-88

Σκίζοντας τόν άέρα οί φωνές τών σκύλων
 άφήνουν άνεξίτηλες ούλές
 ὄχι μονάχα στοῦ στερεώματος τό γαλάζιο
 αλλά καί στή γαλήνη τῆς μνήμης
 καί στήν αἰσιοδοξία τῆς ψυχῆς
 άκυρώνοντας χωρίς προειδοποίηση
 ὅλες τίς συνθῆκες εἰρήνης!...

Sydney - Ashfield 1-11-88

Τό δημόσιο παγκάκι πού αντιπαρέρχεστε
κάθε πρωί πηγαίνοντας στή δουλειά
μέ τό μυαλό προκαταβολικά σκοτισμένο
δέν εἶναι μιά συμβατική διακόσμηση
τοῦ δρόμου ἢ τοῦ πάρκου.
Εἶναι ἡ συμπόνια πού δέν ἄντεξε νά μείνει
στό σπίτι περιμένοντας τόν γυρισμό
τοῦ κουρασμένου κι' ἄστεγου
ἀλλά πῆρε τούς δρόμους νά τόν βρεῖ
κι' ἀνώνυμα νά τόν ἀνακουφίσει!

Sydney - Ashfield 1-11-88

ΑΠΑΞ ΕΤΙ

Ποίηση ή άνιοδιοτέλεια τῆς Μουσικῆς
σέ δυναστεία καπηλευομένων!

Sydney - Ashfield 3-11-88

ΜΑΧΑΙΡΙ ΔΙΚΟΠΟ

Τί θαρρεῖτε πώς εἶναι καί τό Ἀλφάβητο;

Μιά ὁδύνη!

Μιά ἀπέραντη ἀχίλλειος πτέρνα πού σ' ἀναγκάζει
ν' ἀκοῦς ὄχι μονάχα τά σοφά καί τά μεγάλα
ἀλλά καί τ' ἀποσιωπημένα συμπτώματα τῆς τρέλας
ὅπως προσπάθησαν νά τά συντηρήσουν στό χαρτί
ὥστε νά μή χαθεῖ κανένα στοιχεῖο
ἐνδεχομένως πολύτιμο γιά τίς γενικές ἐξετάσεις
ὅταν στήν συντέλεια τῶν αἰώνων θά ρωτήσουν
ποιός ἐπὶ τέλους ἦταν ὁ ἄνθρωπος
νά τόν ἀποτυπώσουν ἐπακριβῶς καί δικαίως
γιά τό Ἀρχεῖο προὔπαρξάντων εἰδῶν!

Sydney - Ashfield 6-11-88

ΣΤΟΝ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟ

Δέν θά χρειασθεῖ ἴσως ποτέ νά σοῦ πῶ
πόσο ἱερός εἶσαι στά μάτια μου
μέ τή διπλή ιδιότητα πού σέ δένει μαζί μου
ἀφοῦ γιά σένα εἶμαι πατέρας κι' ἀδελφός.
Ἔτσι ὅμως πού μέ προπέμπεις στά τόσα ταξίδια
καί μέ ὑποδέχεσαι κατά κανόνα πάλι ἐσύ
ὅποια κι' ἄν εἶναι ἡ ὥρα τῶν πτήσεων
δέν ἀποκλείεται κάποια φορὰ
χωρίς νά τῶχουμε προβλέψει
νά γίνεις ὁ μοναδικός μάρτυρας πού θᾶχω
γιά τόν ἐπίλογο
κεῖνος πού θᾶχει δεχθεῖ τό τελευταῖο μου νεῦμα
τό ὕστατο εὐχαριστήριο χαμόγελο
γιά ὅσα δέχθηκα σέ τοῦτο τόν κόσμο!

Sydney - Mascot 8-11-88

ΤΟ ΟΞΥΜΩΡΟ ΘΑΥΜΑ

Κάποια στιγμή όλες οι φυσικές λειτουργίες
διεξάγονται σέ επίπεδο θαύματος:
ή ἐναλλαγή τῶν μορφῶν, ὁ ρυθμός, ἡ συχνότητα
καί πάνω ἀπ' ὅλα ἡ μέχρι ἀναισθησίας βεβαιότητα
τῶν νεμομένων
ὅτι τά πάντα συντελοῦνται αὐτονόητα
σάν τίποτε τό θαυμαστό νά μή συμβαίνει.
Μέγιστο ἄρα θαῦμα ὅχι ἡ παντοδυναμία τοῦ Θεοῦ
ἀλλά ἡ ἀγαθότητα τῆς ἀνοχῆς Του!

Great Keppel Island 12-11-88

✓

ΠΑΛΙ ΤΡΙΑ ΑΚΑΡΙΑΙΑ

1. ΣΧΗΜΑ

Ἡ ὑδάτινη πανοπλία πού δίνει ὁ Θεός
στά κτίσματά του
γιά ν' ἀντισταθοῦν σέ πρόωρη πολτοποίηση
μιᾶς ἀνεξέλεγκτης πρωτοβουλίας!

2. ΜΟΡΦΗ

Τό σχῆμα πού παραχωρεῖται στά κτιστά
μέχρι νά συνηθίσουν καί νά δεχθοῦν ἀδιαμαρτύρητα
τόν κλῆρο τῆς ὀριστικῆς ἀνωνυμίας!

3. ΟΝΟΜΑ

Ὁ κωδικός πού διευκολύνει τήν συναλλαγή
ὅσο ὑπάρχουν δοσοληψίες καί μνήμη!

Great Keppel Island 16-11-88

ΕΠΙΒΙΩΣΗ ΜΟΤΙΒΟΥ

Ἄνεμος ἦλθε καί ξελόγιασε τήν ἄμμο
σηκώνοντάς την σέ σύννεφο.
Ἡ ὥραία Ἑλένη δέν ἦταν ὥραιότερη
ὅταν τήν ἔκλεψαν
μήτε ὁ ἄνεμος λιγότερο ἐρωτευμένος
ἀπό τόν Πάρη!

Great Keppel Island 17-11-88

ΥΓΡΟΙ ΕΦΙΑΛΤΕΣ

Τό σῶμα τῆς θάλασσας φρέσκο μαρούλι
ἢ ψιλή ἀμμουδιά δέν ἀφήνει πτυχώσεις
πού θά μποροῦσαν νά κρυφτοῦν ἐπίβουλα
ζώφια
ἀρυτίδωτη ἐπιφάνεια σιωπῶντος θριάμβου!
Ἐν τούτοις ὅλ' αὐτά κι' ἄλλα τόσα
δέν μᾶς παραπλανοῦν νά λησμονήσουμε
πνιγμούς καί ναυάγια...

Great Keppel Island 18-11-88

ΟΙ ΓΛΑΡΟΙ

Πετῶντας θαρρεῖς δέν κινοῦνται
περπατῶντας χωλαίνουν καί ἀργοῦν
σάν κάτι ἀόρατο ν' ἀκυρώνει τό βῆμα τους.
Κι' ἄν σπάνια τούς φύγει κραυγή
εἶναι πικρός ἀντίλαλος ἀπό φωνές πνιγμένων.

Great Keppel Island 19-11-88

ΕΠΑΝΟΡΘΩΣΕΙΣ

✓
Νερό δέν εἶναι βέβαια ἡ χημική σύνθεση
ὑδρογόνο δύο, ὀξυγόνο
μήτε αὐτό πού καλύπτει τὰ τρία τέταρτα .
τῆς ἐπιφανείας τῆς γῆς.
Τέτοιες ἀπλουστεύσεις δέν τίς ἀνέχεται ὁ
καημός τῆς ζωῆς
μήτε ὁ ὑπερθετικός μῦθος τῆς ποιήσεως.
Νερό εἶναι μᾶλλον ἡ συναγωγή τῶν δακρύων
ὁρατῶν καί ἀοράτων
ἡ πρώτη ὕλη ἀπ' τήν ὁποία ἔπλασε ὁ Θεός
τά τολμηρότερα ὄνεια
κι' ἀπό τήν ἴδια ὕλη ραντίζει συνεχῶς τήν
δημιουργία
γιά νά μήν ὑποστεῖ ὀλική ἀφυδάτωση!

Great Keppel Island 19-11-88

Πορεία συνεπής στον έαυτό της
γραφική παράσταση ὄρκου ἀπαράβατου
νοητό σχῆμα ἀμεταμέλητης ὑπακοῆς
ὑπόσχεση ζωῆς αἰωνίου!

Great Keppel Island 19-11-88

ΜΕ ΠΑΡΑΜΥΘΙ ΚΙ ΟΝΕΙΡΟ

Ἔλα νά ποῦμε ἕνα σκοπό κι' ἀπόψε μέσ στή
νύχτα
ποιός ξέρει ἂν θά προφθάσουμε ἀκόμη μιάν αὐγή
τά βάσανα πληθύνανε κι' ὁ κόσμος δέν τ' ἀντέχει
ἂν δέν τοῦ τ' ἀλαφρώσουμε μέ παραμύθι κι' ὄνειρο!

Great Keppel Island 20-11-88

ΤΟ ΠΟΙΗΜΑ ΕΙΝΑΙ ΠΑΘΗΜΑ

Τό ποίημα δέν γράφεται μήτε λέγεται
δέν εἶναι λόγος ἐμβόλιμος σέ ξένη ἐπιφάνεια
 μέ τεχνική πυρογραφίας.
Τό ποίημα συλλέγεται μέ χουφτες τρεμάμενες
ὅπως τά δάκρυα στό μαντήλι
ἤ ρυτίνη ἀπ' τό δέντρο
οἱ θρόμβοι ποτοῦ στήν ἀπόσταξη
τό μαργαριτάρι ἀπό πληγωμένο κογχύλι.

Great Keppel Island 22-11-88

PERPETUUM

Εἶδες ποτέ τίς δαντελωτές ἀκτές
μόλις τό ἀεροπλάνο σηκωθεῖ στό Mascot
κι' ἡ πόλη τοῦ Sydney ἐγκαταλείπεται ἀμέτοχη
πίσω ἀπό διάφανη ἀχλύ μυστηρίου;
Οἱ ἀφροί τῶν κυμάτων στεφανώνουν τά βράχια
πελώριες γιρλάντες ἀπό γιασεμιά
ἐπευλογῶντας νίκος καί φιλότητα
στίς παρυφές τοῦ ὄνείρου.

Sydney - Melbourne 24-11-88

ΟΙ ΠΡΟΣΦΥΓΕΣ

*Μαζεύτηκε ό κόσμος καί μάς κοίταξε περίεργα
σά νά ήμαστε άλλη φυλή
Μικρασιάτες στην Κρήτη*

Τίς πιά πολλές φορές σ' αυτό τόν κόσμο
όταν χάνεις τό σπίτι σου χάνεις
τό πρόσωπό σου
καί χωρίς νά ζητᾶς έλεημοσύνη γίνεσαι
άντικείμενο οίκτου
πού φέρνει σέ άμηχανία καί τούς πιά έπιδέξιους.
Ποιοί τάχα συνειρμοί νά συντελοῦνται
μές στό κεφάλι καί τό στήθος τοῦ ευτυχοῦντος
σάν άντικρύζει ξεριζωμένο συνάνθρωπο
καί συμπεραίνει πρίν ακόμη άκούσει!

Sydney - Melbourne 24-11-88

Η ΣΙΩΠΗ

“Όταν δέν εἶναι λήθαργος ἢ ὕπνος θανάτου
εἶναι ἡ ἐγκυμοσύνη τοῦ αἰωνίου
μέσ’ ἀπ’ τίς εὐθραυστες μεμβράνες τοῦ παροδικοῦ
ὅπως ἡ μουσική τῆς φωνῆς πού ἐξαντλεῖται
μόνο στ’ αὐτιά πού ἦσαν ἐξαρτήματα σέ
σῶμα θνητό

ἐνῶ οἱ παλμικές δονήσεις συνεχίζονται
διαιωνίζοντας τήν μαγεία τῆς φωνῆς
στόν ἅπαντα χρόνο!

Sydney - Ashfield 28-11-88

ΟΙ ΠΡΩΤΕΣ ΡΩΓΜΕΣ

Όταν ἀρχίζουν οἱ πρῶτες ρωγμές
στά κόκαλα τοῦ κορμιοῦ σου
ἀπό ρευματισμούς ἢ ἀρθρίτιδα
εἶναι ἡ πρώτη φορὰ πού πιστεύεις συνειδητά
πὼς δέν ὑπάρχει σταθερότητα
στὶς χαρὲς τοῦ ἀπάνω κόσμου.
Εἶναι τόσο ἐπώδυνη αὐτὴ ἡ κατάκτηση
ὅσο τό νά περπατᾷς στήν πρωινή αὔρα
καί ξαφνικά νά σέ κτυπήσει μυρωδιά
· ἀπό ψοφίμι
πού ὥστόσο σέ ὀδηγεῖ εὐργετικά
πρὸς τὰ ποῦ ν' ἀλλάξεις κατεύθυνση!

Sydney - Ashfield 28-11-88

ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ

Τό πρέπον κατά τήν ἀξία δέν τό βρίσκεις
στήν ἀγορά πού δέν γνωρίζει ἀξίες
παρά νομίσματα.

Πι' αὐτό νά περιμένεις ἀνιούσα μοναξιά
ἀδιάψευστο δείχτη πορείας
στό δρόμο τοῦ καθήκοντος
πού διαρκῶς σέ ὑπερβαίνει...

Sydney - Ashfield 30-11-88

ΟΙ ΠΟΙΗΤΕΣ (Β)

Προσπαθοῦν νά μᾶς μεταφέρουν μέ λόγια
σ' ἓνα κόσμο πού δέν ἔγινε ποτέ
μήτε θά γίνει.

Π' αὐτό ἀκριβῶς πονοῦνε
καί κουράζονται περισσότερο
ἀπ' ὅποιουσδήποτε χειρώνακτες
καί τεχνοκράτες
πού τούς παρηγοροῦν ἀνέκαθεν καθημερινές
ἀπατηλότερες ψευδαισθήσεις!

Sydney - Carss Park 3-12-88

ΤΟ ΑΠΟΛΥΤΩΣ ΑΠΟΛΥΤΟ

Μιά μόνο πράξη δέν φτάνει
για νά σέ καταξιώσει
ἐκτός ἂν εἶναι ἕνας ἔντιμος θάνατος
πιό δύσκολος κι' ἀπό μιά ἔντιμη ζωή.
Ὁ θάνατος δέν εἶναι πράξη κλασματική
πού ἀφήνει περιθώριο ὑπομονῆς
ἐλπίδα βελτιώσεως
εἶναι τό ἀπολύτως ἀπόλυτο
γι' αὐτό μακάριος ὅποιος τόν γευθεῖ
μέ τήν ἱεροπρέπεια τοῦ ἀπολύτου!

Sydney - Carss Park 8-12-88

Πέφτουν πió εύκολα καί πió συχνά
τά μικρά άεροπλάνα
καθώς βρίσκονται πió κοντά
στό προπατορικό πείραμα του Ίκαρου.
Άν τώρα προσθέσεις καί τό γεγονός
ότι τά θύματα σ' αυτές τίς περιπτώσεις
είναι όλιγάριθμα
άντισταμβάνεσαι πώς γίνονται σχεδόν ρουτίνα
τέτοια άτυχήματα.
Όμως τό ύδροπλάνο πού χάθηκε πριν μιά
βδομάδα
σέ πτήση δοκιμαστική μέ τρεῖς πιλότους
δέν λέει νά περάσει στά συνηθισμένα
δέν λέει νά ξεχασθεῖ
κι' αυτό όχι μονάχα γιατί ψάχνουμε ακόμη
χωρίς νά βρίσκουμε πουθενά ἴχνη θανάτου
άλλά γιατί ένας άπ' τούς τρεῖς ἦταν ὁ Μανώλης
τό γελαστό παιδί τῶν 27 Ἀνοιξέων
τό παιδί τό δικό μας!
Κανείς δέν ξέρει πώς πενθοῦν τούς άλλους δυό
οἱ Αὐστραλοί συγγενεῖς των·
ἐμεῖς μέ τήν Σίλβια καί τούς άλλους δικούς του
καί μέ τήν Βίκη τήν Αὐστραλέζα φίλη του
γνωρίζουμε μόνο πώς δέν θά κλείσει ποτέ
ἐκείνη ἡ τρύπα στό νερό
πού πιθανόν κατάπτε σέ μιά λίμνη τῆς Κουηνσλάνδης
τούς άλλους δυό καί τόν Μανώλη...

ΣΧΗΜΑ ΚΑΙ ΠΡΟΣΧΗΜΑ

Όταν τό σχῆμα εἶναι τόσο ρευστό
καί φευγαλέο
ποῦ βρίσκουν τό κουράγιο ν' ἀσχολοῦνται
μέ τά προσχήματα!

Sydney - Carss Park 10-12-88

Πά τούς Ἑλληνας πού νίκησαν πρῶτοι
 τήν ἐρωτική ἔλξη τῆς γῆς
 ἡ πτώση δέν ἀπέχει ἀπό τήν πτήση
 παρὰ μονάχα κατά παραλλαγή
 ἑνός φωνηέντου
 κι' αὐτό ὄχι ἀπλῶς ἐτυμολογικά!
 Μένει μακρό τό φωνήεντο καί στίς δύο
 περιπτώσεις
 γιατί στήν μακρά ἰαχή θριάμβου
 ἀντιστοιχεῖ μακρά κραυγή
 καταβαρυσέως...

Adelaide 12-12-88

ΠΡΟΕΚΤΑΣΗ ΔΑΚΡΥΩΝ

Τά δέντρα ὕστερ' ἀπό τή βροχή
 κάνουν δικό τους κλάμα
ὁδύρονται πού δέν μποροῦν νά
 στεγνώσουν
ὅσο γρήγορα θάθελαν τά πουλιά!

Sydney - Ashfield 16-12-88

ΑΝΑΛΦΑΒΗΤΙΣΜΟΣ

Ἐάν δέν εἶδες ἄνθρωπο σε μπαλκόνι
νά 'θαυμάζει τό κενό
θά πεῖ πώς δέν ἐγνώρισες
τά στοιχειώδη τῆς ζωῆς:
τήν πλήξη
τήν ἀπόγνωση
τήν νοσταλγία!

Sydney - Ashfield 19-12-88

✓

ΣΤΑΔΙΟΔΡΟΜΙΑ

Τί μακρυνή ή πορεία Σου, Μανούλα μου!
Ύστερ' άπ' τή χηρεία καί τήν Κατοχή
Ύστερ' άπ' τήν άρρώστια
τά γηρατειά καί τόν θάνατο
νά σταδιοδρομήσεις σ' ένα κάδρο!...

Sydney - Ashfield 20-12-88

ΠΟΛΛΑΠΛΟ ΔΙΛΗΜΜΑ

Ὁ κάθε δρόμος μιά δυνατότητα
τό κάθε ὄχημα μιά εὐκολία
ὅλα λοιπόν σέ προκαλοῦν νά κινηθεῖς
καί νά φύγεις
ὅμως κανεῖς δέν σοῦ λέει γιά ποῦ
μήτε ποιό ὄχημα νά πάρεις!

Sydney - Ashfield 22-12-88

✓

ΒΡΑΧΥΣ Ο ΜΥΘΟΣ

Τό ποίημα δέν εἶναι ἱστορία
μήτε καὶ ἔπος λυρικό
εἶναι ἀστραπή πού σχίζει τό σκοτάδι
ἀποκαλύπτοντας ἄγνωστες ὄψεις
ἀπ' τήν κατάνυξη ὡς τόν πανικό!

Sydney - Carss Park 26-12-88

Δέν εἶμαι καθόλου βέβαιος ἂν συν-βαίνουν
ὅλ' αὐτά πού συμβαίνουν.
Ἄπλῳ, συνηθίσαμε νά θεωροῦμε συντασσόμενο
κάθε χωλό πού δέν μπορεῖ νά σηκωθεῖ
καί νά φύγει
κάθε βουβό πού δέν τολμᾷ νά ἐπαναστατήσῃ
καταρῶμενος...

Sydney - Carss Park 26-12-88

✓

WARNING

Σᾶς παρακαλῶ νά προσέξετε
πὼς οἱ λέξεις εἶναι ποσότητες συμπυκνωμένης
μνήμης
κί' ἡ μνήμη ἐκδικεῖται ἐκεῖ πού δέν περιμένετε.
Αἰωνία ἡ μνήμη!

Sydney - Carss Park 26-12-88

Ο ΥΠΝΟΣ ΤΟΥ ΔΙΚΑΙΟΥ

Μή νομίσετε πώς κι' ὁ ὕπνος
εἶναι ἀπλῶς φυσικό φαινόμενο!
Εἶναι προσπάθεια σχεδόν ὑπερφυσική
τό νά κλείνει ἓνας ἁμαρτωλός τά μάτια
ἀσκούμενος στήν ἀδράνεια τῶν μελῶν
ἐνῶ οἱ ἄλλοι γυμνάζουν τά δικά τους
γιά νά ἐπανεέλθουν δριμύτεροι...

Sydney - Ashfield 26-12-88

Η ΣΥΝΕΧΕΙΑ ΥΠΟ ΣΚΙΑΝ

Τήν νύχτα δέν θά τήν καταλάβουμε
ὅσα σκοτάδια κι' ἄν γευθοῦμε τήν ἡμέρα!
Εἶναι μιά ἀκατανόητη συνέχεια ὑπό σκιάν
εἶναι ἓνα πεῖσμα ἀπαράδεκτο
αὐτή ἡ πολύωρη συνεχόμενη ἐμμονή
στούς ἀντίποδες τοῦ ἥλιου!

Sydney - Ashfield 26-12-88

ΟΕΥΜΩΡΑ

Φαίνεται εἶν' ἀνθρώπινη μοῖρα
νά μήν ἀποφεύγουμε τήν ὀπισθοδρόμηση
μήτε μέ τίς εὐγενέστερες προθέσεις.
Ἀκόμη κι' ὁ θρυλούμενος ἐκδημοκρατισμός
ἔφερε κάποτε ἐπακόλουθα ὀδυνηρά
ἀφοῦ ἐπέτρεψε νά βρεθοῦν στά πιό ψηλά
ἀξιώματα
ἄνθρωποι μέ τό χαμηλότερο φρόνημα!

Sydney - Ashfield 26-12-88

ΑΥΤΟΒΙΟΓΡΑΦΙΚΟ (B)

Ταλαιπωρήθηκα τόσο πολύ ἐδῶ κι' ἐκεῖ
ἀπ' τὰ πρῶτα μου χρόνια
πού δέν μπορῶ νά ὀνομάσω ἓνα δρόμο
μιά συνοικία
μιά παρέα παιδιῶν
παιδική γειτονιά μου.
Ρέθυμνο, Ἀδελε, Μαρουλᾶς
Χανιά, Κωνσταντινούπολη, Βόννη
Θεσσαλονίκη, Σίδνεϋ
οἱ κυριότεροι σταθμοί
μιᾶς ζωῆς γεμάτης ὀρφάνια
πού κουβαλοῦσα σέ γιατρούς γιά μιᾶ δεύτερη
γνώμη
ἓνα ἀπαράδεκτα καθυστερημένο παιδί!

Sydney - Ashfield 28-12-88

ΟΥΔΕΝ ΚΡΥΠΤΟΝ

“Ο,τι καί νά ρωτήσεις ἢ νά πεῖς
σ’ αὐτό τόν κόσμον
τά πράγματα εἶναι τόσο ἀλληλένδετα
πού ἡ ἐρώτησή σου μόνη ἀπαντᾷ!

Sydney - Carss Park 31-12-88

ΥΠΑΙΝΙΓΜΟΙ

Ὁ χρόνος δέν ἔρχεται μήτε φεύγει
μόνο τά πράγματα κουράζονται κάποτε
κι' ἀρχίζουν νά φυλλορροοῦν
σάν ρόδα στό βάζο
ὑπαινισσόμενα τή φυγή
θωπεύοντας τόν θάνατο!

Sydney - Carss Park 31-12-88

ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ ΠΑΡΑΜΕΤΡΩΝ
1990

ΥΠΕΡΑΝΩ ΣΚΟΠΙΜΟΤΗΤΩΝ

Τὰ ἄνθη δὲν ἐπικαλοῦνται ποτέ
τὸ ἄρωμά τους.
Ὅταν δοκιμάσεις νὰ τὰ κόψεις
τὸ σκορποῦν ἀκόμη πιὸ ἀφειδώλευτα
κι ἐξ ὀλοκλήρου ἀνιδιοτελῶς.

Sydney - Ashfield 1-1-89

ΠΡΕΠΕΙ

«Ἄς ἀγαπήσουμε πρῶτα· θὰ ὑπάρχει πάντα
χρόνος ν' ἀναρωτηθοῦμε μετὰ γι' αὐτὸ πὺν ἀγαπαίμε».

André Breton

Πρέπει ν' αγαπᾷς τὰ ζῶα καὶ τὰ φυτὰ
 μὲ τὴν τρυφερότητα ποὺ ἀγαπᾷς τοὺς ἀνθρώπους.
 Βέβαια ξέρω πὼς ἡ ἀγάπη δὲν ὑπαγορεύεται
 γι' αὐτὸ εἶναι ἐξωπραγματικὸ τὸ νὰ λέω «πρέπει»
 σ' αὐτὴ τὴν περίπτωσι,
 ἀλλ' ἀκριβῶς αὐτὸ δίνει τὸ μέτρο τῆς ἐκπτώσεως
 ἀπὸ τὰ ἀπαράγραπτα δικαιώματα τῆς καρδιάς.
 Ποιὸς θὰ μπορέσει ποτὲ νὰ μᾶς ἀποδείξει
 ὅτι τὰ ζῶα καὶ τὰ φυτὰ εἶναι κατώτερα τῆς ἀγάπης
 πὼς δὲν τὴν νιώθουν καὶ δὲν τὴν ἀνταποδίδουν
 πολλὰς φορὲς πολλαπλάσια;

Ὅσο γὰρ μένα
ὑποψιάζομαι πὼς οἱ πέτρες ἀναπνέουν
πὼς τὸ χῶμα τῆς γῆς ἐπικοινωνεῖ ἄμμεσα
 με τὸ σῶμα μου
ὅπως συναιροῦνται τελείως φυσικὰ
τὸ χθές με τὸ σήμερα.
Ἄς ἀγαποῦμε λοιπόν ὅσο ἀναπνέουμε
 ὅλα τὰ κτίσματα τοῦ Θεοῦ
καὶ στὸ κάτω-κάτω ἅς μὴ λησμονοῦμε
πὼς ἂν τὰ πιὸ πολλὰ ἐγκλήματα ἔγιναν
 ἀπὸ ἑλλειψη ἀγάπης
ἀπὸ περίσσεια ἀγάπη δὲν ἔγινε ἔγκλημα κανένα.

Sydney - Ashfield 2-1-89

ΟΙ ΠΡΩΙΝΕΣ ΦΩΝΕΣ

*Εἶπαμε «ποῦ εἶναι τὸ φῶς»
καὶ μᾶς εἶπαν «ἐννοεῖται τὸ φῶς».*
Κ. Μόντης

Οἱ πρωινὲς φωνὲς εἶναι κάτι σὰν ἐπανάσταση
ἀφοῦ γνωρίζουμε πὼς προηγήθηκε ἡ νύχτα
καὶ νύχτα θὰ πεῖ κατὰ κανόνα
ἀκινησία καὶ σιγή.
Λέτε λοιπὸν νὰ πολεμᾷ τὶς τελευταῖες ἀντιστάσεις
τὸ πετεινάρι τῆς αὐγῆς;
Λέτε οἱ πρωινὲς εἰδήσεις στὸ ραδιόφωνο
νὰ σχολιάζουν λιγότερη δυστυχία;

Sydney - Ashfield 2-1-89

ΙΔΙΟΚΤΗΣΙΕΣ

Τὰ λένε ἀκίνητα κι ὅμως μεταβιβάζονται
τόσο συχνὰ ἀπὸ χέρια σὲ χέρια
ποὺ δὲν προφθαίνει ν' ἀποτυπωθεῖ
ἡ φυσιογνωμία τοῦ ἰδιοκτήτη
στὴ μορφὴ τῶν κτισμάτων
στὴ διαρρύθμιση τῆς αὐλῆς ἢ τοῦ κήπου
στὶς ποικιλίες τῶν λουλουδιῶν...

Sydney - Ashfield 4-1-89

ΣΥΝΑΛΛΑΣΣΟΜΕΝΟΙ

Ἐλᾶτε τώρα,
μὴν προσποιεῖσθε τοὺς ἀνίδεους ἢ τοὺς ἀθώους
μὴν ἰσχυρίζεσθε πὼς ἀγνοεῖτε τοὺς κανόνες
τοῦ παιχιδιοῦ
γιατὶ ἀπλῶς θὰ προσθέσετε
μιὰ ἐπιπλέον μαχαιριὰ
στὴ σαρανταπληγιασμένη ψυχὴ σας
ἀφοῦ μιὰ ὁλόκληρη ζωὴ τίποτ' ἄλλο
δὲν κάματε
παρὰ νὰ διαπληκτίζεσθε στὰ ἀγοραῖα...

Sydney - Ashfield 4-1-89

ΑΥΤΟΣΑΡΚΑΖΟΜΕΝΟΣ

Ἡ καρυδιὰ στὸν κῆπο ἔχει προβλήματα·
εἴκοσι χρόνια στέκει καὶ περιμένει
νὰ τὴν μπολιάσει κάποιος βελτιώνοντας
τὴν ἀτημέλητη παρουσία της
δίνοντας τέλος πάντων διέξοδο
στὶς λογικὲς φιλοδοξίες
ποὺ μπορεῖ νὰ ἔχει κάθε ζωντανό.
Μήπως θὰ πρέπει κι αὐτὴ ν' ἀποταθεῖ
στὸν Ἰδιαίτερο,
νὰ κλείσει ἀκρόαση ὀρισμένη ἡμέρα καὶ ὥρα;

Sydney - Redfern 5-1-89

ΥΠΟΜΝΗΣΗ

Τὰ φυτὰ ποὺ κρεμοῦνται ἔξω ἀπ' τὸ φράχτη
δὲν ἔχουν περιέργεια γιὰ τὸ γείτονα
μήτε γιὰ τὸ δρόμο,
ἀπλῶς μᾶς ὑπενθυμίζουν
σὲ περίπτωση ποὺ τὸ ξεχάσαμε
ὅτι οἱ φράχτες δὲν εἶναι ὄρια
ἀλλὰ σύν-ορα.

Sydney - Ashfield 5-1-89

ΚΑΡΔΙΑΚΗ ΠΡΟΣΒΟΛΗ

Μά, τώρα, σοβαρολογείτε πώς θα ονομάσουμε ἔτσι
μιὰ τόσο ξεκαθαρισμένη ἱστορία
ὑστερα μάλιστα ἀπ' τὴν κατάθεση τοῦ καρδιογράφου
καὶ τίς ἄλλες ἀναλύσεις;
Καλὰ νὰ μπερδεύουμε στὴ ζωὴ φταίχτη καὶ θύμα
ἀλλὰ καὶ στὰ μέλη τοῦ σώματος
ποὺ ἡ λειτουργία τους ταυτίζεται πάντα
μὲ τ' ὄνομά τους;
Ἀσφαλῶς ἔχουμε ἐδῶ μιὰ προσβολή,
ἀλλὰ τίνος;
ποιός ὁ προσβάλλων καὶ ποιός ὁ προσβαλλόμενος;
Ἄν κάποιος ἐν πάσῃ περιπτώσει δὲν εὐθύνεται
εἶναι ἡ δόλια ἡ καρδιά.

Sydney - Ashfield 5-1-89

ΕΠΙΜΝΗΜΟΣΥΝΟ (Β)

Πατί νομίζεις σοῦ ἴβαλα τὸ κᾶδρο;
Ἄπλουστάτα,
γιὰ νὰ μὴν ἄπλωθεῖ ἡ μορφὴ Σου
σ' ὀλόκληρο τὸν τοῖχο.
γιὰ νὰ μὴν ἔκταθεῖ ἡ μορφὴ Σου
μέσα κι ἔξω ἅπ' τὸ σπίτι
καὶ δὲν μποροῦν πιά νὰ Σ' ἀγκαλιάζουν
τὰ δακρυσμένα μάτια μου...

Sydney - Ashfield 6-1-89

Αυτό τὸ φῶς τὸ θεώρησες αὐτονόητο
 γι' αὐτὸ δὲν μπόρεσες νὰ τὸ ἐκτιμήσεις
 παρὰ ἐλάχιστες στιγμές
 ὅταν λόγου χάριν καιγόταν ξαφνικὰ ἡ λάμπα
 καὶ δὲν εἶχες νὰ τὴν ἀλλάξεις
 ἢ ὅταν ταξιδεύοντας ἔπρεπε νὰ κοιμηθεῖς
 σὲ δωμάτιο δίχως τέτοιες πολυτέλειες.
 Ὅμως, ἂν τὸ σκεφθεῖς βαθύτερα
 ἔστω καὶ τούτη τὴ στιγμή
 θ' ἀναγνωρίσεις πῶς τὸ φῶς αὐτὸ
 δὲν εἶν' ἀπλῶς μιὰ εὐκολία σὰν τὶς ἄλλες·
 εἶναι ἡ ὑψηλότερη τιμὴ στὸ πρόσωπό σου
 ἀφοῦ φέγγει κατὰ βούληση μόνο γιὰ σένα
 καὶ μάλιστα τόσο ἀποκλειστικὰ
 ὅσο μονάχα ἡ ἀνάπνοή σου.

Sydney - Ashfield 6-1-89

ΔΗΛΩΣΗ

Πάνω στὸ χῶμα ἀκουμπᾷ ἡ ψυχὴ μου
ὅπως ἀκουμποῦν οἱ ὀπλὲς τοῦ ἀλόγου
τὰ νεογέννητα γατιὰ
τὸ θερισμένο σανὸ στὰ χωράφια.

Sydney - Ashfield 9-1-89

ΑΚΡΙΒΩΣ ΕΠΕΙΔΗ ΜΑΣ ΞΕΠΕΡΝΟΥΣΑΝ

Μᾶς εἶπαν θὰ κληρονομούσαμε τὴ Βασιλεία τῶν
οὐρανῶν

ἐμεῖς πού δὲν εἴχαμε τὴ γῆ γνωρίσει.

Μᾶς εἶπαν τοὺς ἐχθροὺς μας θ' ἀγαπούσαμε
ἐμεῖς πού ἀκόμα δὲν εἴχαμε
τὸν ἑαυτό μας ἀγαπήσει.

Μᾶς εἶπαν νὰ μὴν φοβηθοῦμε ἀπὸ τῶν
ἀποκτεινόντων τὸ σῶμα

τὴν δὲ ψυχὴν μὴ δυναμένων ἀποκτεῖναι·

κι ἐμεῖς ἀπ' ὅλα αὐτὰ σαγηνευθήκαμε

ἀκριβῶς ἐπειδὴ μᾶς ξεπερνοῦσαν.

Sydney - Ashfield 10-1-89

ΚΑΤΑ ΒΑΡΒΑΡΩΝ

“Οχι, κύριοι,
τὸ δικό σας τραγούδι, σᾶς εἶπαμε, δὲν τραγουδιέται.
Τὸ δικό σας τροπάρι, δὲν ψέλνεται
εἶναι πρωτόγονη ἢ μουσικὴ πού συντηρεῖτε.
“Ομως γι’ αὐτὸ δὲν σᾶς ἀρνούμαστε τὸ δικαίωμα
νὰ προσφεύγετε ἐλεύθερα στὸ λευκὸ χαρτὶ
εἶναι ἀρκετὸ πὺν μποροῦμε νὰ σᾶς ἀντιπαρέλθουμε
κι ἀργότερα θὰ κρίνει ὁ Θεὸς κι ὁ χρόνος.

Sydney - Ashfield 10-1-89

‘Ο Χιροχίτο πέθανε!

Ποιός ἦταν ὁ Χιροχίτο;

Αὐτοκράτορας πού χιλιάδες ὑπῆκοοι

πίστεψαν χρόνια γιά θεό

μέχρι πού ὁ ἴδιος ἓνα πρωί τοὺς πληροφόρησε

ὅτι παραιτεῖται ἀπ’ αὐτὴ τὴν ιδιότητα

γιατὶ πολὺ τὸν κούρασε.

Ἔτσι, τώρα πού πέθανε, ὁλόκληρος ὁ λαὸς

κήρυξε ἐβδομάδα ὀδυρμῶν

σ’ ὅλη τὴ χώρα

ὑπάρχουν δὲ κι ἐκεῖνοι πού ἀνκτόνησαν

μόλις ἀκούσανε τὸ θλιβερὸ μαντάτο.

Ἔστερ’ ἀπ’ ὅλα αὐτὰ ἀναρωτιέσαι

ποιὰ δύναμη δένει ἀκόμη τοῦ ἡ ἀνθρώπου

μὲ τέτοια παραμύθια τρυφερά;

Κι ἀμέσως δίνεις ὁ ἴδιος τὴν ἀπάντηση:

ἐδῶ δὲν πρόκειται γιά δύναμη

παρὰ γιά ἀδυναμία·

ὅμως ἀδυναμία πού ἔχει τόση ποίηση κι ἀλήθεια

γιά νὰ κατανικήσει κάθε δύναμη.

Sydney - Ashfield 10-1-89

ΤΗΣ ΓΗΣ ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ

Ἔχω ἀκούσει μιὰ παράξενη ἱστορία
γιὰ Ρώσους ποὺ ἀποκλείονται ἀπ' τὰ χιόνια
καὶ δὲν ἔχουν παπὰ γιὰ ἐξομολόγηση.
Σκάβουν τὸ χιόνι μὲ τὰ χέρια κατανυκτικὰ
κι ὅταν ἐπὶ τέλους φανεῖ τῆς γῆς τὸ πρόσωπο
ἐξαγορεύονται μὲ συντριβὴ καὶ δάκρυα
ὅσα τοὺς βαραίνουν
μιλώντας ὥρες ἀτελείωτες, ἴσως γιὰτὶ
γνωρίζουν πὼς ἡ γῆ σηκώνει...

Sydney - Ashfield 11-1-89

Ο ΨΥΧΙΣΜΟΣ ΤΩΝ ΑΨΥΧΩΝ

Οἱ πέτρες τοῦ τοίχου
τὰ κεραμίδια τῆς στέγης
τὰ τζάμια στὰ παράθυρα
ἢ τὰ πλακάκια τοῦ δαπέδου
δέν εἶναι πιὸ ξένα στὸ σῶμα μου
ἀπὸ τὰ νύχια, τὰ μαλλιά
τὰ κόκκαλά μου.

Sydney - Ashfield 13-1-89

VANITAS HUMANA

*Μηδὲ πουλὶ μηδὲ φωλιὰ
καὶ τὸ δέντρο ξερὸ 'ναι
ὅπως τὰ φτιάχνεις τὰ χαλᾶς
π' ἀνάθεμά σε χρόνε.
(Κρητικὴ μαντινάδα)*

Ἀνακαινίσανε τὸ σπίτι τῶν γερόντων
χωρὶς νὰ τοὺς ρωτήσουνε
γιατὶ φαντάσθηκαν πὼς θὰ τοὺς ἔκαναν χαρὰ
ὅπως ὅταν τοὺς ἀλλάζουν σεντόνια
ἢ τοὺς ἀνοίγουν γι' ἀερισμὸ τὰ παράθυρα.
Ὅμως οἱ γέροντες πού ἤδη ἦταν δυστυχεῖς
μέσα σ' αὐτὸ τὸ κοινόχρηστο σπίτι
ἔγιναν τώρα ἀκόμη δυστυχέστεροι
γιατὶ δὲν ἀντέχουν νὰ τὸ βλέπουν πιὸ φωτεινὸ
ἐνῶ γι' αὐτοὺς ὅλο πιὸ γρήγορα νυχτώνει...

Sydney - Ashfield 3-2-89

ΔΙΑΙΩΝΙΖΩΝ ΥΜΝΟΣ

Τὰ χρώματα κοιμοῦνται μὲς στὸ σκοτάδι
σὰν τὰ ἑπτὰ κοιμισμένα παιδιὰ τῆς Ἑφέσου.
Περιμένουν ν' ἀνατείλει ὁ ἥλιος
γιὰ νὰ ξυπνήσουν πάλι στὸ φῶς
καὶ νὰ 'ναι ὁλοκληρωμένο τὸ θαῦμα.

Sydney - Redfern 10-2-89

ΥΠΕΡΟΡΙΟΙ

*«Πολλὰ τὰ τέκνα τῆς ἐρήμου μάλλον
ἢ τῆς ἐχούσης τὸν ἄνδρα».
(Γαλ. 4, 27)*

Ὅσοι δημιουργοῦν ἔξω ἀπὸ τὴν πατρίδα
ἔχουν διαλέξει δυὸ φορὲς τὸ περιθώριο:
γιὰ τὴ γενέτειρα ἀπόμακροι καὶ ἀνυπολόγιστοι
γιὰ τὴ θετὴ πατρίδα ὑποπτοι καὶ ξένοι.
Ὅμως αὐτὸς ποὺ γνώρισε διπλὴ ὀρφάνια
γύμνασε τὴν ψυχὴ του στὴ σιωπῇ
καὶ ἔχει τὸ νέκταρ τῶν Μουσῶν μιὰν ἄλλη γεύση
ὅταν τὸ γεύεσαι ἄστεγος
στὴ δεσποτεία τῶν τεσσάρων ἀνέμων...

Sydney - Ashfield 15-2-89

ΜΕ ΤΗΝ ΚΑΝΟΝΙΚΟΤΗΤΑ
ΦΥΣΙΚΟΥ ΦΑΙΝΟΜΕΝΟΥ

Όταν νυχτώνει ή πόλη βγάζει κάτι έξανθήματα
που τὰ λέμε φῶτα.

Εἶναι βέβαια ἀπ' τὴν τρομάρα της στὸ σκοτάδι
καὶ δὲν ἐξαφανίζονται πρὶν ἔλθει ἡ Αὐγὴ
ἐπαναφέροντας τὴν αἰσιοδοξία τῆς ἡμέρας
ἂν καὶ καθεὶς γνωρίζει τὴν ὑποτροπὴ
ποὺ πρόκειται ν' ἀκολουθήσει σὲ λίγες ὥρες
μὲ τὴν κανονικότητα φυσικοῦ φαινομένου.

Sydney - Melbourne 18-2-89

KATA ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ ΑΚΑΘΑΡΤΩΝ

“Όταν ἡ σιωπὴ εἶναι σκοτεινὴ καὶ μεγάλη
δὲν χρειάζεται περισσότερες λεπτομέρειες
γιὰ νὰ καταλάβεις πὼς κάποιο πονηρὸ πνεῦμα
τριγυρίζει
γιὰ προσωρινή ἢ μονιμότερη ἐγκατάσταση
στὴν μέχρι πρὸ ὀλίγου εἰρηνικὴ γειτονιά σου.
Π’ αὐτὸ μὴ διακόψεις τὸν χαιρετισμὸ σὲ κανένα
μὴ στερήσεις τὸ ἀθῶο χαμόγελο μήτε στοὺς ἄγνωστους
κι ἂς μὴ σοῦ τὸ ἐπιστρέφουν
παρὰ μονάχα γέροι καὶ παιδιὰ.
Νὰ δεῖς ποὺ τὸ πονηρὸ πνεῦμα δὲν θ’ ἀντέξει γιὰ πολὺ
στὴ χαρούμενη γειτονιά σου
γιατί ὅπως εἶναι γνωστὸ ἀπὸ πάντα
εἶναι πνεῦμα ἄλαλο καὶ κωφό.

Sydney - Ashfield 26-2-89

Χορεύοντας τὰ δεκαεφτά της χρόνια
 ἦταν ἀνθισμένη λεμονιά
 πὺν δὲν ἐγνώριζες ἂν θὰ δέσει καρπὸ
 ἢ θὰ τὴν μαδήσει φονικὰ τὸ ξεροβόρι.
 Χόρεψε τελευταία φορὰ τὸν Μάη
 γιὰ τὴν ἐπέτειο τῆς Μάχης τῆς Κρήτης
 κι ὕστερα ἄρχισε νὰ φθίνει σιωπηλὰ
 σὰν ἄνθος πὺν τὸ φθόνησε βάσκανο μάτι.
 Σύρθηκε χρόνια σὲ γιατροὺς καὶ νοσοκομεῖα
 κι ἦλθαν στιγμὲς πὺν ὁ ἄμμοιρος πατέρας της
 βλέποντας συρματοπλεχτο τὸ κορμί της
 σὲ ὄρους καὶ καλῶδια
 τὴν παρομοίασε μὲ δέντρο Χριστουγεννιάτικο
 κι ἔτσι ἀκριβῶς τὴν εἶδε νὰ φεύγει
 προχθὲς τὴν αὐγὴ
 μὲ τὰ εἰκοσιένα χρόνια της μαδημένα...

Sydney - Ashfield 1/3-3-89

Ἄν ἡ εὐθεΐα εἶναι ἡ εἰλικρίνεια
 ἢ καμπύλη δὲν εἶναι ὑποκρισία.
 Τὶς πρὸ πολλὰς φορὰς ἡ ζωὴ παρακάμπτει
 γιὰ νὰ μὴ βρεθεῖ μπροστὰ σ' ἀδιέξοδο·
 καὶ αὕτῃ ἡ σοφία τῆς ὑπομονῆς
 σχηματίζει τεθλασμένες καὶ καμπύλες.
 Ἔτσι ἄλλωστε ἐκφράζεται καὶ τὸ εὖρος τῆς ἀγάλης
 ὅταν οἱ βραχίονες εἶναι χλοεροὶ καὶ ρευστοὶ
 ἐκτεινόμενοι χωρὶς προκατάληψη
 καὶ χωρὶς ἐντροπὴ νὰ κινηθοῦν
 τὰ μπρὸς-πίσω
 σὰν τὰ ποτάμια γύρω ἀπ' τὴν Mildura
 ποὺ τὰ εἶδες ὑπεριπτάμενος
 νὰ ἐλίσσονται ὡς βόες ὑπερμεγέθεις.

Sydney - Ashfield 4-3-89

ΣΤΗ ΣΚΙΑ ΜΟΥ (B)

Τὸ τελευταῖο σύκο σου θέλω νά 'ναι γιὰ μένα
κι αὐτὸ ὄχι ἀπὸ βουλιμία, διάθεση ρομαντικὴ
ἢ ἀπὸ αἴσθημα ἰδιοκτησίας
ἀλλ' ἀπὸ βαθειὰ μέριμνα καὶ στοργή
γιὰ τὴ δική σου ὑστεροφημία.
Δὲν θά 'θελα νά 'ρθω ἀνύποπτος στὰ κλαδιά σου
καὶ πεινασμένος νὰ μὴ βρῶ καρπὸ
γιατὶ θά 'ταν βλασφημία νὰ ἰσχυρισθῶ
πὼς θά 'μουν ἐπιεικέστερος
ἀπὸ τὸν Υἱὸ τῆς Παρθένου!

Sydney - Ashfield 7-3-89

ΛΕΙΨΑΝΑ

Ὅστᾱ ποὺ συναρμολογοῦνται μὲ σάρκες
καὶ δίνουν σῶμα τέλειο
δὲν εἶναι ἀπλῶς περόνες καὶ λεκάνες
μιᾶς συμφυΐας τυφλῆς.
Εἶναι καρποὶ μακρινῆς διεργασίας
ποὺ δὲν ἐξιχνιάζεται μὲ ἀκτίνες laser
μήτε μὲ ὅποιες ἄλλες μεθοδεῖες
γι' αὐτὸ ἂν δὲν μπορεῖς νὰ τὰ προσκυνήσεις
τουλάχιστον ἄφησέ τα ἀνενόχλητα —
ἀκολουθοῦν δική τους ἀγωγή...

Sydney - Ashfield 13-3-89

ΟΙΚΕΙΑ ΒΟΥΛΗΣΕΙ

Τὰ κλάσματα τοῦ χρόνου ποῦ μοῦ μένουν
θά 'θελα νὰ τὰ ζήσω σχολάζοντας,
δηλαδή δίχως μέριμνες βιοτικῆς
καὶ καθήκοντα καθημερινῆς λάτρως.
Βαρέθηκα μιὰ ζωὴ ν' ἀνατρέπω
προτεραιότητες αὐτονόητες
κι αὐτὸ μονάχα χάριν τοῦ πλησίον
ἐξανδραποδίζοντας μέχρι τέλους τὴν ψυχὴ μου
οἰκεία βουλήσει.

Sydney - Ashfield 15-3-89

ΠΑΝΤΑ ΤΟ ΙΔΙΟ ΣΤΟΙΧΗΜΑ

Στὸ κουρασμένο σῶμα δὲν ὑπάρχει
 πιὸ παρήγορη ἀφή
ἀπ' τὸ φρεσκοπλυμένο ἀσπρόρουχο.
Π' αὐτὸ ἐπενδύουμε τὸ φέρετρο
 μὲ φόδρα λευκή
γι' αὐτὸ σπαργανώνουμε τὸν νεκρὸ σὰν βρέφος
 μ' ὀλόλευκο σάβανο.
Ἐν τούτοις ἂν σκεφθοῦμε βαθύτερα
θὰ δοῦμε πῶς τὸ πρόβλημα δὲν εἶναι στήν ἀφή
γιατὶ τὸ χρῶμα δὲν ἀλλάζει
 τοῦ πανιοῦ τὴν ποιότητα.
Ἄρα τὸ στοίχημα παίζεται ξανὰ
ἀνάμεσα στὸ φῶς καὶ τὸ σκοτάδι.

Sydney - Ashfield 18-3-89

Τίς πὶο πολλὰς φορὲς μιλοῦμε τόσο παιδικὰ
 σὰν νὰ μὴν ὑπάρχει ὁ χρόνος
 ἢ κι ἂν ὑπάρχει σὰν νὰ μὴ
 μᾶς ἐπηρεάζει καθόλου,
 ὅπως ἀκριβῶς γίνεται στὰ ὄνειρα
 ἢ στὰ παραμύθια.
 Ἐτοιμάζεται ἡ κόρη γιὰ ταξίδι
 προσπαθώντας νὰ μὴν ξεχάσει τίποτε
 ἀπὸ τὰ ἀντικείμενα ποὺ θὰ χρειασθεῖ·
 κι ὅμως τὴν ὥρα αὐτὴ τῆς ὑπερέντασης
 ρωτᾷ τὴ μάνα ἂν θὰ τῆς λείψει.
 Ἄν ὑπολόγιζε τὸν χρόνο καὶ τὴ ροή του
 θὰ θυμόταν πῶς σὲ λίγες δεκαετίες
 ὁ χωρισμὸς ἀνάμεσά τους θὰ ἔναι τόσο ὀριστικὸς
 ποὺ θὰ ἔχει γίνει σχεδὸν ἀνώδυνος
 ὅπως ἀνάμεσα σὲ δυὸ βουνὰ
 ποὺ ποτὲ δὲν συναντήθηκαν...

Sydney - Ashfield 20-3-89

Η ΚΛΕΙΣΤΗ ΕΞΩΠΟΡΤΑ

«Οἱ ἄνθρωποι δὲν ξέρουν νὰ διαβάξουν τίς εἰκόνες
ἢ, κι ἂν ξέρουν, μὲ τὴν ἡλικία χάνουν αὐτὴ τὴν
ικανότητα».

Γιάννης Τσαρούχης

Πὰ τοὺς πολλοὺς ἴσως νὰ μὴν ὑπάρχει
θέαμα πιὸ πεζὸ καὶ συνηθισμένο
ἀπὸ μιὰ ξένη κλειστὴ ἐξώπορτα.
Πὰ τὸν ἐρημικὸ καὶ τὸν εὐαίσθητο
τὸ θέαμα εἶναι αὐτόχροημα τραγικὸ:
μετρώντας τὰ πιθανὰ συναισθήματα
ποὺ ἐνδεχομένως κλείσανε τὴν πόρτα
εἶναι ὑποχρεωμένος νὰ ἐξαντλήσει ὅλη τὴν κλίμακα
ἀπ' τὴν αὐτάρκεια καὶ τὴν εὐδαιμονία
ὥς τὴν ἀδιαφορία καὶ τὴν ἄρνηση
καὶ τότε ὁ κόσμος γίνεται ἀδιέξοδος
μιὰ πελώρια ξένη κλειστὴ ἐξώπορτα...

Sydney - Ashfield 25-3-89

ΑΜΦΙΣΒΗΤΗΣΕΙΣ

Ὅχι, ἀδελφοί, δὲν μᾶς εἶπαν τὴν ἀλήθεια.

Ἄν ὁ Θησέας εἶχε πνίξει τὸν Μινώταυρο

θά 'χε ἀναγγελθεῖ γενικὴ ἀμνηστία.

Ἄν ἡ Ἀριάδνη εἶχε δανείσει τὸν μίτο

θά 'χε καταργηθεῖ ἡ Ἰντερπόλ

ὁ Ἐρυθρὸς Σταυρὸς

τὰ φιlanθρωπικὰ σωματεῖα.

Ἄν εἶχε ἐρειπωθεῖ ὁ Λαβύρινθος

δὲν θά θαυμάζαμε πιά τὸν Παρθενώνα.

Sydney - Ashfield 29-3-89

ΑΜΩΜΟΙ ΕΝ ΟΔΩ

Λεηλατήθηκαν τὰ δέντρ' ἀπ' τὸ φθινόπωρο
κάπως νωρίτερα ἐφέτος
κι ἐμεῖς ποὺ δὲν εἴχαμε προνοήσει
μὲ μικροαστική ἐπιμέλεια
νὰ βγάλουμε τὰ πουλόβερ ἀπὸ τὶς ντουλάπες
νιώσαμε πιὸ κατάσαρκα τὸ κρύο
μὲ τὰ κλαδιὰ ἀποστεωμένα.
Ἔτσι ἀπρόοπτα μπαινοβγαίνει ὁ θάνατος
στὸ περιβάλλον
ἀλλὰ καὶ στὸ καθημερινὸ πρόγραμμα τοῦ καθενὸς
γιὰ νὰ ματαιώσει, ἀντιστάσεως μὴ οὔσης,
ὅσα δὲν ἀνταποκρίνονται πιὰ
στὴν ἄγνωστή μας λογικὴ τῶν συμπτώσεων...

Sydney - Ashfield 31-3-89

ΠΑΡΑΛΛΗΛΟΙ

Εἶπες, θὰ μοιράσουμε στὰ παιδιὰ καραμέλες
θὰ τοὺς δεῖξουμε καὶ κάποια παιχνίδια
γιὰ νὰ μὴ θορυβοῦν
κι ἐμεῖς θὰ καθίζαμε νὰ μιλήσουμε
γιὰ καθημερινοὺς ἀνθρώπινους καημούς.
Δὲν πέρασε ὥρα πολλή καὶ διαπιστώσαμε
πὼς τὰ παιδιὰ συνέχιζαν τὸ παιχνίδι
τὶς καραμέλες τὶς εἶχαν πετάξει ἐδῶ κι ἐκεῖ
ἐνῶ ἐμεῖς εἴχαμε ἐξαντλήσει τὸ θέμα
χωρὶς νὰ τὸ ἔχουμε θέσει
στὶς διαστάσεις πού ξέραμε πὼς μᾶς τυραννοῦσε
γιατὶ βλέπαμε ἀπογοητευμένοι
πὼς ὁ Εὐκλείδης εἶχε ξανά δικαιωθεῖ...

Sydney - Ashfield 1-4-89

Η ΑΣΦΥΞΙΑ ΤΟΥ ΑΣΠΡΟΜΑΥΡΟΥ

Ἔτσι πού δὲν περπατᾷς πιά
στοὺς κοινούς δρόμους τῶν ἀνθρώπων
νὰ πάρεις ἀπὸ πρῶτο χέρι στιγμιότυπα
ἀνύποπτες χειρονομίες διερχομένων
διερωτῶμαι πόσον καιρὸ θὰ μπορεῖς ἀκόμη
νὰ γράφεις καὶ νὰ μιλᾷς τὴν ἴδια γλῶσσα
καὶ νὰ συνεννοεῖσαι μὲ τὸ κοινό.

Πῶς εἶναι δυνατὸν νὰ στερηθεῖς γιὰ πολὺ
τὴν εἰλικρίνεια τῶν ἀνθρώπων τοῦ δρόμου
τοῦ δημόσιου πάρκου τὰ ἀπρόβλεπτα
τὰ ἐκθέματα σὲ βιτρίνες καὶ κιόσκια
τοὺς ἐναγκαλισμοὺς καὶ τὰ δάκρυα
σὲ σταθμοὺς καὶ ἀφετηρίες...

Ἄν ξεχάσεις τοὺς αὐθόρμητους σχηματισμοὺς
πού ἡ ζωὴ σοφίζεται ἔξω ἀπ' τὸ σπίτι
θὰ 'χεις καταδικάσει τὴν ἀνάσα σου
στὴν ἀσφυξία τοῦ ἀσπρόμαυρου
στον μορφασμὸ τοῦ ἀτομικοῦ χώρου.

Sydney - Ashfield 2-4-89

ΜΕΓΑΛΥΝΑΡΙΟ

Σὲ σένα τὴν ἀπλὴ γυναῖκα τῆς λάτρας
τὴν πρώτη θυγατέρα τοῦ λαοῦ
ἀνήκει ὁ ἔπαινος κι ἡ δόξα ἀνεπιφύλαχτα
ποὺ μὲ τὴν ἀπλότητα φυσικῆς χειρονομίας
διδάσκεις τῆς ζωῆς τὰ ριζώματα.
Μᾶς εἶπες μὲ τί νερὸ δὲν ἀφρίζει τὸ σαπουνί
πῶς πρέπει νὰ βράζουμε τὰ χόρτα
για νὰ μένουν πράσινα
ἐσὺ μέτρησες πόσο ἀντέχουν οἱ τροφές
μέσα κι ἔξω ἀπ' τὸ ψυγεῖο
καὶ κατέγραψες χίλιες-δυὸ ἄλλες λεπτομέρειες
ποὺ θά 'χε ἀρνηθεῖ νὰ προσέξει
ἡ ματαιοδοξία τῶν πολλῶν.
Τὰ χέρια σου, κουβούκλιο ἱερὸ
πάνω ἀπ' τὴν Ἁγία Τράπεζα τοῦ κόσμου,
προστατεύει καὶ τὸν τελευταῖο μαργαρίτη
ἀπ' τὴ φθορὰ ἢ τὴ βεβήλωση
κι ἂς μὴ χειροτονεῖσαι ἐσὺ ποτὲ
Ἱέρεια ἐκ γενετῆς καθοσιωμένη.

Sydney - Ashfield 3-4-89

STABILITAS LOCI

Σπίτια καὶ δέντρα μετακινούνται
ἀπ' τὸ σημεῖο πὺν τὰ γνώρισεσ πρώτῃ φορά·
δεῖγμα κι αὐτὸ πιστότητασ λησμονημένησ
πὺν ἐπιβιώνει κατὰ τρόπο ἀνερμήνευτο
 σχεδὸν μόνο στὰ ἄψυχα.
Βέβαια ξερριζώνουν δέντρα οἱ ἄνεμοι
ἰσοπεδώνουν σπῖτια οἱ σεισμοί·
ἀλλ' ἀκριβῶσ καὶ στὴν ὥρα τῆσ ἀνάγκησ
τ' ἄψυχα μένουν σταθερὰ κι ἐνταφιάζονται
ἐκεῖ πὺν τὰ ἔβλεπε ὁ ἥλιος ἢ τὰ τύλιγε ἢ νύχτα
στὸ σημεῖο πὺν στάθηκαν μιὰ ὁλόκληρη ζωή.

Sydney - Redfern 7-4-89

Η ΑΛΛΗ ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

Τὸν θεωρήσαμε ὀκνηρὸ ἀπὸ ἔλλειψη ἐνδιαφερόντων
φυγόπονο ἀπὸ φιλαυτία
σιωπηλὸ ἀπὸ δολιότητα
μ' ἓνα λόγο, στοιχεῖο ἀντικοινωνικό.
Ὅμως αὐτὴ ἡ καθολικὴ παραίτηση
ἀκόμη κι ἀπ' τὸ ἴδιο τοῦ τὸ σῶμα
μπορεῖ νὰ ᾔναι μιὰ βαθειὰ κοινωνικότητα
ποὺ δὲν τὸ ἀντέχει νὰ προκαλεῖ σὲ σύγκριση
ἀνάπηρους καὶ νεκροῦς.

Sydney - Ashfield 9-4-89

ΤΟ ΜΑΞΙΛΑΡΙ

Τί θὰ γίνει ἐπὶ τέλους μὲ τὸ μαξιλάρι!
Πυρώνει ἀπὸ τὶς ἔγνοιες τοῦ κεφαλιοῦ
καὶ πρέπει κάθε τόσο νὰ τὸ γυρίζεις
ἀπὸ τὴν ἄλλη ἐπιφάνεια
γιὰ νὰ ἐξασφαλίσεις λίγη δροσιὰ
στοὺς πυρέσσοντες κροτάφους.
Ἴδου λοιπὸν ἡ πολυτέλεια ποὺ χρειάζεσαι
ὕστερ' ἀπὸ τὸ μόχθο μιᾶς ὁλόκληρης ζωῆς:
ἓνας μηχανισμὸς αὐτόματος
νὰ γύρναγε τὸ μαξιλάρι
σὰν ψάρι ποὺ πρέπει νὰ τηγανισθεῖ
κι ἀπὸ τὶς δυὸ πλευρὲς
γιατὶ ἀλλιῶς δὲν φλέγεσαι μονάχα
ἀλλὰ χάνεις καὶ τὸν ἐλάχιστο ὕπνο ποὺ σοῦ ἔμεινε
νὰ συνεχίσεις ἀγωνιζόμενος καὶ πυρέσσων...

Sydney - Ashfield 11-4-89

ΤΟ ΣΧΙΣΜΕΝΟ ΡΟΥΧΟ

Δέν ἔλιωσε ἀπὸ τὴν τριβή·
οἱ ἱστοὶ τῆς ὑφάνσεως δέν ἐξαντλήθηκαν
σὲ μακροχρόνια χρήση,
μιὰ βίαιη χειρονομία τὸ θανάτωσε
φυτεύοντας τὸ χάσμα στὸ σῶμα του
ἐπίπονα χτισμένη συνοχή.
Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος ποὺ δέν θές
νὰ τὸ πετάξεις
μήτε νὰ τὸ χαρακτηρίσεις κουρέλι
τὸ σχισμένο ροῦχο.
Ἔτσι ποὺ σοῦ θυμίζει σάρκα μαχαιρωμένη
νιώθεις τὸ αἷμα νὰ ἐπικαλεῖται αἷμα
κι ἐπείγεται νὰ ἐπιδέσεις καινούργια τραύματα.

Sydney - Ashfield 15-4-89

ΟΛΟΙ ΖΗΤΟΥΜΕ ΜΙΑ ΣΤΕΓΗ

“Ολοι ζητοῦμε μιὰ στέγη, μὴ ρωτᾶτε γιατί.
 Ἵσως γιατί μᾶς τρομάζει ὁ οὐρανὸς ἀπροκάλυπτος
 ἴσως γιατί εἶναι ἀσήκωτες στὴ μοναξιὰ
 ἡ μέρα κι ἡ νύχτα
 ἴσως γιατί στὸ μονόλογο φοβούμαστε
 νὰ δοῦμε ὀλόκληρη .
 δηλαδή χωρὶς κανεὶς νὰ μᾶς διακόπτει
 τὴν ἀντιφατικὴ ἀλήθεια τοῦ προσώπου μας.

Sydney - Ashfield 15-4-89

Η ΛΕΞΗ

Γλυκιὰ ἡ πατρίδα
καὶ τὸ σπίτι
καὶ τὸ πρόσωπο
γλυκιὰ ἡ ἀγάπη
μὰ ἀπ' ὅλα τοῦτα ἀκόμη πιὸ γλυκιὰ
ἡ λέξη
ποὺ τὰ φωτίζει
καὶ τὰ μεγαλύνει
καὶ τὰ συντηρεῖ...

Sydney - Redfern 18-4-89

Ο ΔΗΜΙΟΣ

Δὲν ἔχει πάντα βλέμμα βλοσυρὸ
κι αὐτὸ εἶναι ἀκριβῶς τὸ πιὸ ἐπικίνδυνο
στὴν ὅλη ἱστορία.

Καθὼς κυκλοφορεῖ ἀνύποπτος ἀνάμεσά μας
κάνοντας μάλιστα κάποτε καὶ τὸν εὐαίσθητο
ἱεροφάντη, καλλιτέχνη, τεχνοκριτικὸς
πολλαπλασιάζει τὰ θύματα ἀοράτως
κι ἄντε νὰ βρεῖς ψυχίατρο γιὰ καταλογισμό.

Sydney - Ashfield 25-4-89

ΣΥΜΠΤΩΣΕΙΣ

Τὸ φεγγάρι ἀπόψε δὲν ἦταν πανσέληνος
ὁ οὐρανὸς μέχρι διαστορφῆς χολωμένος
ἐπνιγε ἓνα μηνίσκο φιλάσθενο, πελιδνὸ
φτωχὴ σχεδιά σὲ θεόρατα κύματα.
Δὲν εἶναι ἡ πρώτη φορὰ ποὺ συνάδουν
συγκυρίες τοῦ στερεώματος
 μὲ τὸ ἀνθρώπινο χάος
κι ὁ δοῦλος τοῦ Θεοῦ ἀβοήθητος·
Κύριε, ἵνα τί ἐγκατέλιπές με;

Sydney - Ashfield 11-5-89

ΧΑΟΣ ΕΠΩΝΥΜΟ

Καθένας ἔχει κάποια στιγμή τὸ δικαίωμα
νὰ πεῖ αὐτὸ τὸν βλάσφημο λόγο
ὕστερ' ἀπὸ μένα τὸ χάος
ἀρκεῖ νὰ δώσει τὶς σωστὲς παραμέτρους.
Ποιὸς δὲν ἀφήνει ἓνα χάος πίσω του
ὄχι μονάχα σ' ὅσα ἔπραξε καὶ δὲν ἤξερε
εἴτε δὲν θέλησε ποτὲ νὰ ἐξηγήσει
ἀλλὰ καὶ σ' ὅσα τοῦ κατηγορήσαν ἀνεύθυνα
καὶ δὲν κατάφερε ν' ἀπολογηθεῖ.
Ποιὸς δὲν ἀφήνει ἓνα χάος πίσω του
ὅταν δὲν πρόλαβε νὰ γράψει τ' ὄνομά του
παρὰ μονάχα πάνω στὸ νερὸ
ἐνῶ τὸν ἐπνιγαν ὅλες οἱ σκληρὲς ἐπιφάνειες.
Ποιὸς θὰ ταχτοποιήσει λοιπὸν μεταθανατίως
αὐτὸ τὸ μικρὸ χάος τοῦ καθενός μας
ποὺ θέλησε ν' ἀφήσει ἓνα σημεῖωμα
γιὰ νοσταλγίες καὶ φόβους
κι ἔκαμε λάθος τὰ σημεῖα στίξεως;

Sydney - Ashfield 15-5-89

ΒΙΤΡΙΝΕΣ ΨΕΥΔΟΜΕΝΕΣ

Ήταν γωνιακὸ τὸ μαγαζὶ
ἐλπίδες πολλαπλάσιες γιὰ πυκνὴ πελατεία.
Στήθηκαν πάγκοι νεόκοποι, φρεσκοβαμμένοι
ἀπλώθηκαν ποικιλίες φρούτα καὶ λαχανικά
κι οἱ βιτρίνες καλοῦσαν διάπλατα
ἐργένη ἢ φαμελίτη σὲ τιμὲς λογικές.
Δὲν πέρασε μήνας καὶ τὸ μαγαζὶ
ἔπρεπε νὰ κλείσει
γιατὶ παρ' ὅλες τὶς προσπάθειες δὲν ἔπιασε.
Τώρα μένουν οἱ βιτρίνες ψευδόμενες
κι ὀλαδειανοὶ οἱ πάγκοι
ὅπως ἀκριβῶς τὰ συντρίμματα ἀεροπλάνου
ποὺ ἔχουν ἀκόμη εὐανάγνωστα πάνω τους
γράμματα ἀπὸ τ' ὄνομα τῆς ἐταιρείας...

Sydney - Redfern 15-5-89

ΜΕΤΡΟ ΑΝΟΧΗΣ

*«Αγανακτήσει κατ' αὐτῶν ὕδωρ θαλάσσης,
ποταμοὶ δὲ συγκλύσουσιν ἀποτόμως».*
(Σοφ. Σολ. 5, 22)

Ἐπιφάνεια πιὸ μαλακὴ ἀπ' τὸ νερὸ δὲν ὑπάρχει
κι ἀκόμη πιὸ πολὺ ὅταν πρόκειται

γιὰ τὸ ἄλμυρὸ νερὸ τῶν θαλασσῶν.

Ἐποχωρεῖ στὴν πρώτη πίεση ποὺ δέχεται
κι ἀντὶ νὰ φύγει ἀφοῦ δὲν θέλησε ν' ἀντισταθεῖ
τυλίγει τὸν ἐπιτιθέμενο σὰν δροσερὸ ἀσπρόρουχο
λὲς κι ἐπιδένει στοργικὰ κάποιο τραῦμα.

Ἐν τούτοις ὑπάρχουν φαίνεται περιπτώσεις
ποὺ ἀκόμη καὶ τὸ νερὸ χάνει τὴν ὑπομονή του
καὶ τότε σπάζοντας ἐν ἀγανακτήσει τὶς ὄχθες
συγκλίνει ἀπότομα καὶ ζητᾷ νὰ καταπιεῖ
θηρίο ἀνήμερο τὸν βέβηλο παραβάτη.

Sydney - Ashfield 15-5-89

ΣΤΟΜΑ ΚΑΙ ΣΩΜΑ

«Ἐκ γὰρ πολυλογίας οὐκ ἐκφεύξῃ ἑμαρτίαν».
(Παροιμ. 10, 19)

Πρόσεξε μὴν ἀφήσεις νὰ μιλήσει τὸ στόμα
ἀνεύθυνα, δηλαδή ὑπερτροφικὰ
ἐν σχέσει μὲ τὸ ὑπόλοιπο σῶμα σου·
θά 'ναι κι αὐτὸ ἓνα πρόσθετο ψέμα
μιὰ καινούργια ἀδικία ποὺ θὰ σέ βαραίνει
ὥς τὴν ὥρα τῆς ἀδέκαστης κρίσεως.
Ἄν τὸ στόμα σου ἔχει τὴν εὐχέρεια νὰ πείθει
ἢ ἔστω ἀπλῶς νὰ ἐντυπωσιάζει
τοὺς ἀφελεῖς, ποὺ εἶναι οἱ πολλοὶ
τὸ σῶμα διαθέτει μιὰ ἀμεσότητα ἱερή
ποὺ κατανύσσει τοὺς ἐντιμοὺς
ὅπως ὁ σπάνιος λόγος τοῦ ἐρημίτη.

Sydney - Carss Park 18-5-89

ΔΙΑΖΥΓΙΟ

«Ὁ κόσμος παράγεται καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ...»
(Α' Ιωάν. 2, 17)

Ἦταν κάποιες ἰσορροπίες ποὺ δὲν ἄντεξαν
ὅταν βγῆκε στὴ μέση ἡ σχιζοφρένεια
ποὺ ἐκ τοῦ ἀσφαλοῦς τὸν συντηροῦσε
ὅσο κατάφερε νὰ δημιουργεῖ
μοντέλα ἐξωφρενικὰ
δηλαδή πρωτότυπα.

Τώρα πληρώνει μόνος τὴν ἐπιτυχία
ἀργοπεθαίνοντας στὴν ἀσημότητα
μένοντας ἀβοήθητος ὡς τὸ τέλος
σὰν ὅλους ἐκείνους ποὺ ἔχτισαν στὴν ἄμμο.

Sydney - Carss Park 18-5-89

CAUSA FINALIS

Τοῦτος ὁ δρόμος πού ἔγινε μέ πίστη
κι ὁδηγοῦσε σέ Σένα
τὸ ξέραμε ἀπὸ τὴν ἀρχὴ πὼς θά 'ταν σκληρὸς
ἀλλὰ τὸν βαδίσαμε
χωρὶς νὰ καταδεχτοῦμε συμβιβασμοὺς
κι αὐτὸ ἀκριβῶς μᾶς καταλόγισαν οἱ πολλοὶ
πεῖσμα κι ὑπεροψία.
Πὼς νὰ πείσεις τὸν ἐραστή τοῦ εὐτελοῦς
πού ἀρχιτεκτονεῖ στὸ σκοτάδι
πὼς δὲν εἶσαι τρελὸς
ὅταν γνωρίζοντας τὸ τέλος ἀρνεῖσαι νὰ καθυστερήσεις
σὲ διαπραγματεύσεις μάταιες
ἐνῶ αὐτὸς τὸ θεωρεῖ οὐτοπία.

Perth 22-5-89

ΣΥΝΩΝΥΜΟ ΤΟΥ ΘΑΝΑΤΟΥ

Οἱ σκιές δὲν λένε ν' ἀφήσουν τὸ νοῦ μου
σὰν ἀναμνήσεις
ποὺ ἐπανερχονται μὲ συνειρμούς ρυθμιζόμενους
ἀπ' τὴν ἀρνητικὰ ἐπιταχυνόμενη ἀναπνοή
κι ἔτσι βυθιζόμαστε σιγὰ κι ἀναπόφευκτα
—τί πληθυντικὸς μεγαλοπρεπείας, Θεέ μου!—
σ' ἓνα ἀπέραντο τέλμα σκιῶν
ποὺ ἤχῃ συνώνυμο τοῦ θανάτου...

Perth - Sydney 22-5-89

ΜΕΤΟΧΗ ΑΜΕΤΑΒΙΒΑΣΤΗ

Δὲν εἶναι μόνο τοῦ προσώπου σου ἡ εὐθύνη
ποὺ δὲν μπορεῖς νὰ μεταβιβάσεις
ὅσα κι ἂν βρεῖς ἐπιχειρήματα νὰ σ' ἀπαλλάσσουν
ἀπ' τὸν συσχετισμὸ μὲ τὸ ἄμεσα συγκεκριμένο.
Εἶναι καὶ τῆς κάθε στιγμῆς σου
τὸ προκαθορισμένο ἠθικὸ στίγμα
ποὺ δὲν σ' ἀφήνει αἰωρούμενο
στοῦ μυστικοῦ μωσαϊκοῦ τὶς συναρτήσεις
ἀλλιῶς θὰ ἦσουν διαρκῶς ὑπεράριθμος
στὸ θαῦμα τῆς ἀέναης συνουσίας...

Perth - Sydney 22-5-89

ΥΠΟΘΗΚΗ ΠΡΩΤΟΓΟΝΗ

Τὰ βιβλία ποὺ σᾶς παραπλανοῦν, νὰ τὰ κάψετε
εἶναι δηλητήριο περιττὸ
στὶς τόσες ἄλλες ἐπικίνδυνες ἀναθυμιάσεις
ποὺ ὑποχρεούμεθα ν' ἀνατινάξουμε καθημερινῶς
κι ἅς ξορκίζουμε προσευχόμενοι τὰ πονηρὰ πνεύματα
ἐν ἐσπέρᾳ καὶ πρωὶ καὶ μεσημβρίᾳ.

Perth - Sydney 22-5-89

ΤΡΑΠΕΖΑ ΠΝΕΥΜΑΤΟΣ

Ἀνέκαθεν ἔτρεφα μιὰ ἐνστικτώδη ἀντιπάθεια
στὰ Λεξικά
τὰ πιὸ ὀγκώδη καὶ τὰ πιὸ πληκτικὰ
βιβλία ποὺ γνώρισα.
Ποιὸς παρηγόρησε τὴν ψυχὴ
μὲ λεξικογραφικὰ ἀναγνώσματα;
Ποιὸς μπόρεσε νὰ στεγασθεῖ γιὰ πολὺ
κάτω ἀπὸ λέξεις μεμονωμένες;
Φαίνεται συμβαίνει ἐδῶ ὅ,τι καὶ μὲ τοὺς ἀνθρώπους
τοὺς σωματώδεις καὶ φλύαρους
ποὺ μήτε νὰ ἐμπνεύσουν μποροῦν
μήτε νὰ συγκινήσουν.
Κάποτε ὅμως τὰ πράγματα μᾶς διαψεύδουν
σὲ σημεῖο ὅχι ἀπλῶς νὰ μεταμεληθοῦμε
ἀλλὰ καὶ νὰ αἰσθανθοῦμε τὴν ἀνάγκη συγγνώμης
γιὰ ὅ,τι ἀδικήσαμε.
Σήμερα λοιπὸν ποὺ οἱ λέξεις διαστρέφονται
στὸ ἀκριβῶς ἀντίθετό τους
κι ὁ ἄθῳος δὲν ἔχει ὄπλο ν' ἀμυνθεῖ
τὸ Λεξικὸ ἀποδείχτηκε τράπεζα πνεύματος,
ὅπως ἔχουμε τράπεζα αἵματος
τράπεζα σπέρματος κ.ἄ...

Sydney - Carss Park 26-5-89

ΑΔΙΑΦΟΡΗ ΦΥΣΗ

Τὰ παιδιὰ εἶναι διεθνῇ
δὲν ξέρουν τὴ γλῶσσα σου μήτε σὲ γνωρίζουν
κι ὅμως ἀμέσως τοῦ χαμογελοῦν.
καὶ σὲ χαϊδεύουν
καὶ σὲ φιλοῦν.
Ἄν δὲν ξαναγίνουμε λίγο παιδιὰ
δὲν ὑπάρχουν προοπτικὲς γιὰ εἰρήνη
ἀλλὰ μήτε κι ἐλπίδα τελικῆς σωτηρίας,
ὅπως ἀκριβῶς τὸ εἶπε ὁ Χριστός.

Sydney - Mascot 26-5-89

ΑΠΛΗΣΤΑ ΚΑΙ ΑΝΑΔΡΟΜΙΚΑ

*«Οὐ πάντως κλέπτας νοητέον τοὺς βαλαντιοτόμους
τούτους ἢ ἐν τοῖς λουτροῖς λωποδυτοῦντας· ἀλλὰ
καὶ τινες στρατοπέδων ἡγεμονίαν πιστευθέντες,
τὰ μὲν λάθρα ὑφαιρῶνται, τὰ δὲ δημοσίᾳ βιάζωνται».*
(Μ. Βασίλειος, Ρ. Γ. 30, 212)

Μὴ σοῦ φανεῖ παράξενο καθόλου:
κεῖνος ποὺ σοῦ 'κλεψε τὸ πορτοφόλι
ἦταν ὀλιγαρκῆς καὶ θεοφοβούμενος
φιλόανθρωπος ἀλλὰ ἀδικημένος
θύμα λαθραίου ἐγκλήματος ἢ σειρᾶς ἐγκλημάτων.
Μὰ κεῖνος ποὺ βιάζει τάξη καθαγιασμένη
ὑποκρινόμενος τὸν ὑπηρέτη
ἂν ὄχι τὸν ἀναμορφωτὴ
ληστεύει δλόκληρο τὸ ἀνθρώπινο γένος
ἀπλῆστα καὶ ἀναδρομικὰ
ἕως τὸν πρῶτο ἄνθρωπο.
Δὲν κλέβει αὐτὸς πράγματα φθειρόμενα
χρήματα καὶ κοσμήματα ἢ ἄλλα ἀγοραῖα·
ληηλατεῖ τὴν πίστι, τὴν ἐλπίδα, τὸ φόβο τοῦ Θεοῦ
τὸν ὕπνο καὶ τὸν ξύπνιο μας
τὴ μέσα κι ἔξω εἰρήνη
γι' αὐτὸ κι ὁ κλῆρος του πικρὴ κατάρρα
κατάρρα ἀτελεύτητη τῆς γῆς καὶ τ' οὐρανοῦ.

Sydney - Ashfield 30-5-89

ΤΑ ΨΕΥΔΕΠΙΓΡΑΦΑ

“Όλα σ’ αὐτὸ τὸν κόσμον μιὰ ἀναβολή
κι εἶν’ ὅλα ψευδεπίγραφα
γιατὶ δὲν τολμοῦμε ν’ ἀρθρώσουμε
τὸ πραγματικὸ ὄνομά τους
ἀπὸ φόβο μήπως ἐπισπεύσουμε
τὴ μοναδική στιγμή τῆς ἀλήθειας
τὴ στιγμή τοῦ θανάτου.

Sydney - Ashfield 30-5-89

ΛΥΣΗ ΑΠΟΓΝΩΣΕΩΣ

Φαντασθείτε
πόσο ψέμα πρέπει νὰ ξέβαψε στὰ χέρια μας
τὸ ἀληθινὸ
καθὼς τὸ ψηλαφούσαμε
γιὰ νὰ ζητήσουμε τὴν ἀλήθεια
στὶς ψευδαισθήσεις.

Sydney - Ashfield 31-5-89

ΩΣ ΑΣΚΟΣ ΕΝ ΠΑΧΝῃ

Τὰ σώματα
στερεὰ, ὑγρὰ καὶ ἀέρια
εἶναι ἐξίσου ρευστά,
γι' αὐτὸ μὴν ἐπαφίεσθε στὰ σχήματα
μὴ συσχηματίζεσθε τῶν αἰῶνι τούτῳ.

Sydney - Ashfield 31-5-89

ΙΧΝΟΓΡΑΦΗΜΑ

Ἐσένα τὸ κατόρθωμά Σου δὲν εἶναι
μιὰ πράξη ἐντυπωσιακὴ καὶ μεγάλη
ποὺ θὰ σκέπαζε τὰ μικροσυμβάντα
 ἀλληλουχίας καθημερινῆς.
Ἐσὺ δαπανᾷς τὴ μεγάλη ψυχὴ Σου
μὲ χειρονομίες μικρὲς
εὐεργετώντας σχεδὸν ἀνώνυμα
ὅπως τὸ φῶς, ὁ ὕπνος, ὁ ἀέρας.

Sydney - Melbourne 3-6-89

Η ΜΟΝΑΞΙΑ ΤΗΣ ΑΛΗΘΕΙΑΣ

Ὁ γενναῖος ὑποφέρει μονίμως
ἀπὸ μιὰ περιέργη μοναξιά
τῇ μοναξιά τῆς ἀλήθειας.
Εἶναι κατώτεροι τῆς ἀλήθειας οἱ πολλοὶ
ὄχι γιατί δὲν τὴν καταλαβαίνουν
ἀλλὰ γιατί δὲν ἀντέχουν τὶς θυσίες
ποὺ σχεδὸν πάντα ἀπαιτεῖ
γιά νὰ ἐπιβιώσει,
καθὼς οἱ πολλοὶ τὴν ἀρνοῦνται
σὲ ὥρες δύσκολες
κι εἶναι πολλὰς δυστυχῶς
οἱ δύσκολες ὥρες τῶν ἀνθρώπων.
Ἄν δὲν πορεῖς νὰ μιμηθεῖς τὸν γενναῖο
ἀκολουθώντας τον στὴν ἔνδοξη μοναξιά
τουλάχιστον μὴν συνεργήσεις ἐναντίον του
ἀπὸ μικροψυχία, φθόνο ἢ ντροπή—
θά 'ναι κι αὐτὸ μιὰ σπονδὴ στὴν ἀλήθεια.

Sydney - Ashfield 11-6-89

ΕΞ ΟΥΚ ΟΝΤΩΝ

Ήταν απόψε τόσο ήσυχο τὸ βράδυ
καθὼς περπατοῦσα πάλι κάτω ἀπὸ τὰ δέντρα
καὶ χαιρετοῦσα ἄγνωστους περαστικούς
σὰν νὰ 'ταν ἀδελφοί μου,
ποὺ δὲν μποροῦσα πιά νὰ τὸ πιστέψω
πὼς ἐξ οὐκ ὄντων ἔκτισες αὐτὸ τὸν κόσμο.
Δὲν εἶναι δυνατὸν νὰ βγῇκε ἀπ' τὸν μηδὲν
τόση κατάνυξη κι ἀποσιωπημένη καλωσύνη·
γι' αὐτὸ ἂν δὲν ἦταν ἡ οὐσία Σου πηγὴ
σίγουρα ἦταν τὸ κασκῶλ ἢ τὸ μαντήλι Σου
ποὺ εἶχε πέσει μιὰ στιγμή καὶ μοσχοβόλησε
ὁλόκληρος ὁ κόσμος.

Sydney - Ashfield 13-6-89

«NEWCASTLE ROCK»

Νύχτα Χριστουγεννιάτικη τοῦ 1924
χάθηκε αὐτανδρὸ μὲ 35 ναυτικούς
160 μίλια ἀνοιχτὰ τῆς Μασσαλίας
μεταφέροντας θησαυρὸ ἀμύθητο
τῆς δυναστείας Ρομανώφ,
ἤδη καταποντισμένης στὴν ἴδια τῆς τὴν πατρίδα.
Ὅσες φορὲς δύτες δοκίμασαν νὰ πλησιάσουν
τραπήκανε σὲ ἄτακτη φυγὴ
μὴ τολμώντας νὰ ξαναντικρίσουν τὴν ἴδια φρίκη
στὴν ὑγρὴ ἀδιαπέραστη ἄβυσσο.
Θεόρατοι καρχαρίες πεισματωμένοι
φρουροῦν τὸ κομμένο στὰ δυὸ καράβι
ἔχοντας κάμει ζήτημα τιμῆς
νὰ μὴν παραβιάσουν ἄνθρωποι τὸ ἄδυτό τους·
ὅμως ποτὲ δὲν σταμάτησαν ἀκταιωροί
νὰ κυνηγοῦν καρχαρίες.

Sydney - Ashfield 15/16-6-89

ΕΝ ΑΡΧῇ ΗΝ Η ΕΙΚΟΝΑ

«Ὁ λόγος καὶ οἱ λέξεις ἔχουν ἐγκαταλειφθεῖ ἀπὸ καιρὸ·
ὅ,τι καὶ νὰ πεῖς σήμερα εἶναι ἀνίσχυρο μπροστὰ σὲ μιὰ εἰκόνα».
X. Καμπουρίδης

Ἄν ξαναπαίρνει ἡ εἰκόνα τὸ προβάδισμα
δὲν εἶναι λόγος νὰ δυσανασχετοῦμε.
Στὸ χρονικὸ τῆς Γενέσεως ὡς γνωστὸν
τὰ πρωτοτόκια δὲν εἶχε ἡ λέξη
ἀλλὰ τὰ ὄντα καὶ τὰ γινόμενα
μεταμορφούμενα ἀδιαλείπτως
καὶ χαρακτηριζόμενα ἄνωθεν ὡς καλὰ λίαν
οὐδόλως δὲ ὡς μέλποντα ἢ μελπόμενα.
Κι ὁ λόγος ἄλλωστε ὁ σοφὸς
σὲ εἰκόνα κρυσταλλωνόταν ὡς ἔκφραση κορυφαία
γνωρίζοντας ἴσως ἀπὸ βαθεῖα νομοτέλεια
ὅτι ὁ λόγος ἔχει ἀντίλογο
ἀμφίβολο δηλαδή, μάταιο κλέος.

Sydney - Ashfield

ΤΟ ΔΕΜΑ ΤΗΣ UNRA

Πέρασαν ἀπὸ τότε σαράντα χρόνια καὶ πλέον
μὰ ἡ ψυχὴ δὲν λέει νὰ ξεχάσει
μὲ πόση βουλιμία τὰ δάχτυλα ψηλαφοῦσαν
τὸ ἀτομικὸ δέμα ποὺ μοίραζε ἡ UNRA
καλύπτοντας πρῶτες ἀνάγκες τῆς στιγμῆς.
Ἀνάμεσα σὲ κονσέρβες, ζάχαρη καὶ μπισκότα
τριγωνικὰ τυράκια σὲ χρυσόχαρτο
γάλα σκόνη, σοκολάτες γιὰ μικροὺς
εἶχαν ριχθεῖ κι οἱ τσίχλες σὰν εὐτράπελη
χειρονομία·
κι ὅμως σ' αὐτὲς κατέφευγε ἀπὸ ἔνστικτο
ἡ ἄστεγη ἀμηχανία τῶν ἐνηλίκων.

Singapore - Athens 25-6-89

ΛΕΚΤΙΚΕΣ ΥΠΟΚΡΙΣΙΕΣ

Ἔτσι λοιπὸν σκοτώνουν τὰ παιδιὰ τοῦ λαοῦ
στὶς Λαϊκὲς Δημοκρατίες
φυτεύοντας μιὰ σφαίρα στὸν αὐχένα
πληρωμένη ἀπ' τοὺς ἴδιους τοὺς γονιούς.
Ἄν ὁ πλανήτης μας δὲν ἀποκηρύξει ἐπισήμως
τὶς λεκτικὲς ὑποκρισίες στὴ ρίζα τους
θὰ συνεχίσουν οἱ δολοφόνοι νὰ περνοῦν ἀνενόχλητα
ἂν ὄχι καὶ νὰ γεραίνονται ὡς εὐεργέτες.

Αθήνα 26-6-89

ΕΠΙΦΑΝΕΙΑ ΚΑΙ ΒΑΘΟΣ

Τὸ δέριμα μας δὲν τὸ προσέχουν
μήτε οἱ χειρουργοί·
εἶναι τὸ πρῶτο ποὺ ξεσχίζουν ψάχνοντας
νὰ βροῦν βαθύτερα μαργαριτάρι
τὸν σπόρο τοῦ θανάτου.
“Ὅταν ὅμως πυρκαγιὰ ξεγυμνώνει
τὰ μυστικὰ τοῦ σώματος ἀκαριαίως
φιλοδοξώντας νὰ φτάσει ὡς τὸ κόκαλο
στὸ δέριμα πρῶτα μετροῦν τὰ ἐγκαύματα
κι αὐτὸ μεταμοσχεύουν.

Αθήνα 22-7-89

ΛΥΡΙΚΗ ΑΝΤΙΡΡΗΣΗ (B)

*Εἶναι διγαμία
ν' ἀγαπᾶς καὶ νὰ ὀνειρεύεσαι
Ἑλύτης*

Δὲν γίνεται ν' ἀγαπᾶς
χωρὶς νὰ ὀνειρεύεσαι
ὅπως δὲν γίνεται νὰ ὀνειρεύεσαι
χωρὶς ν' ἀγαπᾶς.
Ἡ ἀγκαλιὰ δὲν εἶναι ὁλόκληρη,
δὲν εἶναι ἀγκαλιὰ
ἂν δὲν ἀνοίξεις καὶ τοὺς δυὸ βραχίονες.

Κωνσταντινούπολις 24-7-89

Οἱ πόλεις μένουν, σπίτια καὶ δρόμοι
φεύγουν οἱ ἄνθρωποι, δέντρα καὶ πουλιὰ
καὶ τὸ φῶς ποὺ δαπανήθηκε σπάταλα
καθὼς τὰ μάτια ἔπιναν καὶ δὲν ἔλεγαν
νὰ χορτάσουν.

Ἐδῶ στὴν πόλη γκρεμίστηκαν πολλὰ
καὶ πάνω ἀπ' ὅλα ὄνειρα
μὰ κάποια κτίσματα ἀγρυπνοῦν ἀκόμη
κλειδοῦχοι τῶν σιδηροτροχιῶν
κι ἂν ἀποκοιμηθοῦν ἢ ξεχάσουν
θά 'ναι πολλὰ καὶ πολύνεκρα τὰ ἀτυχήματα...

Κωνσταντινούπολις 25-9-85

Η ΠΙΕΤΡΙΝΗ ΣΥΝΕΧΕΙΑ

Συγκροτοῦν μιὰ βέβηλη ὑπεροψία
οἱ ἀνυποχώρητοι ὄγκοι τῶν ἀγαλμάτων
καθὼς διαδέχονται ὅστέα συντετριμμένα
σάρκες ποὺ ταπεινώθηκαν εἰς τὸ διηνεκές
χωρὶς νὰ ξέρουν τί θὰ γίνει στὴ Δευτέρα Παρουσία.
Τὸ ὅτι δὲν ἀναπνέουν καὶ δὲν ὁμιλοῦν
τῶν ἀγαλμάτων τὰ πλήθη
εἶναι ὅπωςδὴποτε μιὰ σεβαστὴ μετριοπάθεια
ὅσο κι ἂν εἶναι δοτὴ ἀπὸ τὴν πέτρα
ἀλλὰ στὰ στήθη τους δὲν φυτρώνει χορτάρι
ἢ ζωὴ εὐδοκιμεῖ ἐπέκεινα τῶν ἀρνήσεων.

Κωνσταντινούπολις 26-7-89

ΜΙΛΟΥΣΕ ΜΟΝΗ

Σὲ δρόμο κεντρικὸ μεγαλουπόλεως
πηγαινοέρχονταν ἑτερόκλητοι πεζοὶ
κι αὐτὴ καθόταν σὲ πεζούλι καὶ μιλοῦσε μόνη
χωρὶς νὰ πουλᾷ κάτι ἢ νὰ ζητιανεύει.
Αὐτὸ τὸ μοντελάκι τελευταῖα φοριέται
ὅλο καὶ συχνότερα
στοὺς κεντρικοὺς δρόμους
στὶς μεγάλες πόλεις·
ποιὸς ξέρει τί ἐκκεντρικότητες θὰ δοῦμε
ἀκόμη προσεχῶς.

Κωνσταντινούπολις 28-7-89

ΠΑΛΙ ΣΤΗ ΜΑΝΑ ΜΟΥ

Θαυμάζω τὴν πλαγιά μὲ τὸν ἐλαιώνα
ποῦ περπάτησες πρὶν σαράντα χρόνια καὶ πλέον
κάθε μέρα φορτωμένη
τὸν αἰφνίδιο ἀπορραγισμό
τὴν ἐσχάτη πενία
κι ἓνα ὑλικὸ βάρος ἄνισο, σὰν ὑποζύγιο
γιὰ νὰ θρέψεις τὰ πολλὰ ὀρφανὰ Σου.
Εἶναι ἀδύνατον νὰ συλλέξω τὰ ἔχνη
τῶν γυμνῶν μαρτυρικῶν Σου πελμάτων
ἀπὸ τοὺς αὐτοσχέδιους δρόμους τῶν πικρῶν ἡμερῶν
τά 'χουν ξεπλύνει ἡ βροχὴ κι οἱ ἀέρηδες.
Ἐν τούτοις εἶσαι ὁλόκληρη ἐδῶ
διαθλαῖσαι παντοῦ στὸ τοπίο
δυναστεύεις τὴ μνήμη καὶ τὶς αἰσθήσεις μου
ἴσως μάλιστα γεύομαι (ἄμεσα) καθὼς κολυμπῶ
τὸ νερὸ τῶν ἰδρώτων Σου καὶ τῶν δακρύων...

ἝΑδελε 2/3-8-89

Ο ΤΡΩΤΟΣ ΔΟΝ ΚΙΧΩΤΗΣ

Ἡ δύναμή σου βέβαια δὲν εἶναι
ὅσα συνέλεξες χρόνια ἀπὸ βιβλία
μήτε ὅποιεσδήποτε ὑλικές συντεταγμένες
ἀπὸ συγκυρίες ἀνεξιχνίαστες ἢ ἐλεγχόμενες.
Ἐπρεπε νὰ γνωρίσεις τὴν ἐξαθλίωση
τῶν μηχανισμῶν *προστιθέμενης ἀξίας*
γιὰ νὰ πιστέψεις πὼς τὸ μπόι τοῦ ἀνθρώπου
τὸ μετρεᾷ μόνο ἢ εὐαισθησία
ὅπως ἐκφράζεται σὲ διαδοχικὲς παραιτήσεις.

· "Αδελε 5-8-89

ΣΙΩΠΗΡΩΣ

Δέν φιλοδόξησε νά παρατείνει τήν ἄθωότητα
μήτε τήν ἐφηβεία του
τὸ ραγισμένο γυαλὶ ὀριστικὰ ἀνοιχτὸ
στὸν ἄνεμο τοῦ τέλους.
Τὸ μόνο τώρα ποὺ γυρεύει εἶναι εἰρήνη
ἀτμόσφαιρα ἀμοιβαίας ἀνοχῆς
ἄλλωστε οἱ πολλοὶ συμφώνησαν πρὸ πολλοῦ
πὼς εἶναι οὐτοπία ἢ ἀγάπη...

Sydney - Carss Park 13-8-89

ΤΑΥΤΟΤΗΑ

Ἄνθρωπος εἶσαι καὶ γι' αὐτὸ
ἢ πρὸ βαθεῖα πληγὴ σου εἶναι μνήμη·
ἀλλὰ δὲν ξέρεις ποῦ ἀρχίζει ἡ πληγὴ
μήτε ποῦ κλείνει.

Sydeny - Melbourne 16-8-89

Η ΑΣΙΓΑΣΤΗ ΓΛΩΣΣΑ ΤΩΝ ΝΕΚΡΩΝ

Τὸ δεχθήκαμε ὅλοι ἀναντίρρητα
σὰν νὰ ἦταν ἀλήθεια μαθηματικοῦ θεωρήματος
πὼς οἱ νεκροὶ σωπαίνουν ὀριστικὰ
ἀπ' τὴ στιγμή πὺ σταματᾷ ἡ ἀναπνοή
καὶ τὸ σῶμα ἀγκυλώνεται ἀβοήθητο
σὲ μιὰ ἀδιέξοδη ἀκίνησία.
Ὅμως ποιά λογικὴ μᾶς δικαιώνει
νὰ ἐξισώνουμε ἀκίνησία καὶ σιωπή;
Ἀπὸ πότε ἓνα σύνορο ἀκίνητο
ἔπαψε νὰ μιλᾷ γιὰ τὸ μὴ περαιτέρω:
Διαιωνίζοντας ἀφελῶς τέτοιες ἀνεπίτρεπτες
ἀπλουστεύσεις
ἐπιβάλλουμε αὐθαίρετα τὸ ἀμετάκλητο τοῦ θανάτου
σὲ χώρους χλοεροῦς
ἐνῶ οἱ κώδικες ἠλεκτρονικοῦ ὑπολογιστῆ
δὲν ἔχουν θέσῃ ἐκεῖ πὺ κυκλοφοροῦν
μὲ προαιώνια ποιητικὴ αὐθορμησία
οἱ χυμοὶ τῶν αἰσθήσεων καὶ τῶν παραισθήσεων.

Sydney - Carss Park 4-9-89

NOMEN EST OMEN

Τὸ δειλινὸ εἶναι ἢ δόξα τοῦ ἥλιου·
βασιλεύει ἀποχαιρετῶντας σὰν βασιλιάς!
Πὰ τοὺς θνητοὺς εἶναι ὥρα ἐτασμοῦ
μελαγχολία πὺν μεγαλῶνει τοὺς φόβους
ἀνάλογα μὲ τὶς σκιᾶς
κι ἡ δειλία χρωμάτισε τὴ διάρκειαν
μὲ ὄνομα γεμάτο ἀποσιωπητικά.

Sydney - Ashfield 18-9-89

A FORTIORI

*«Πᾶσα φάραξ πληρωθήσεται
καὶ πᾶν ὄρος καὶ βουνὸς ταπεινωθήσεται».
(Λουκ. 3, 5)*

Παρήγορος σὰν λάδι στήν πληγὴ
ὁ λόγος ὁ θεόπνευστος
γιά τὴν ὀριστικὴ ἀποκατάσταση
τῆς θείας δικαιοσύνης.
Ἄν δὲν μείνει εἰς τὸ διηνεκὲς ἀνοιχτὸ
κανένα φαράγγι
μήτε γιὰ πάντα ἐπηρμένο
κανένα βουνὸ
πολὺ πιὸ γρήγορα θὰ γελάσουν οἱ κλαίοντες
θὰ ἐπαισχυνθοῦν οἱ κορυβαντιῶντες.

Sydney - Ashfield 16-9-89

ΑΓΩΓΗ ΠΟΛΙΤΟΥ

Μὴν πεῖτε στὰ παιδιὰ πὼς οἱ μεγάλοι πεθαίνουν,
γιατὶ θὰ φοβηθοῦν νὰ μεγαλώσουν!
Πέστε τους μᾶλλον πὼς ὅταν κουρασθοῦν
ἐξαφανίζονται παίρνοντας δρόμους ἀνεξιχνίαστους
γι' αὐτὸ τοὺς κηρύχνουμε ἀγνοούμενους
στὸ χῶρο τῆς παιδικῆς χαρᾶς.
Ἔτσι ἴσως συνηθίσουν τὰ παιδιὰ
νὰ νοσταλγοῦν καὶ νὰ ψάχνουν διὰ βίου.

Sydney - Ashfield 27-9-89

ΤΟ ΗΘΟΣ ΤΗΣ ΑΝΟΙΞΕΩΣ

Ἡ Ἀνοιξη ἐπιστρέφει μὲ τέτοιο τρόπο
σὰ νὰ ἐκδικεῖται τὶς ἄλλες ἐποχὲς
γιὰ τὸν καιρὸ ποὺ τὴν εἶχαν ἐκτοπίσει.
Κούτσουρο δὲν ἀφήνει νὰ μὴν ἀνθήσει
μήτε σπιθαμὴ γῆς νὰ μὴν ξεσηκωθεί.
Ὅσο γιὰ τὰ ὄρυκτὰ καὶ τὶς πέτρες
κι αὐτὰ μεθοῦν καὶ ξεχνοῦν τὴν ἀδράνεια
καθὼς φορτίζονται θηλάζοντας φῶς.

Sydney - Ashfield 27-9-89

Δὲν θὰ μπορέσουμε ποτὲ νὰ τὸ ποῦμε
τ' ὄνομα ποὺ μᾶς πρόδωσε·
ὅσο μικρότερος ἕνας λαὸς
τόσο οἱ ἐχθροὶ περισσότεροι.
Ἐκ τῶν ὑστέρων τί θὰ ὠφελοῦσαν
τὰ ληξιαρχικὰ στοιχεῖα τοῦ Ἐφιάλτη;
Γνωρίζοντας πῶς πάντα τὸν κυοφοροῦμε
ἄς μνημονεύσουμε ἐν πρώτοις Προμηθέα.

Sydney - Carss Park 30-9-89

ΟΙ ΔΟΛΟΦΟΝΟΙ

Στὴ μνήμη τοῦ Π. Μπακογιάννη

Οἱ δολοφόνοι ἔρχονται κατ' εὐθείαν ἀπ' τὸ σκοτάδι
γι' αὐτὸ μισοῦν ὅσους πιστεύουν στὸ φῶς.

Μὴν παραξενευόμαστε λοιπὸν ποὺ σκοτώνουν
καὶ μάλιστα πισώπλατα

εἶναι ἀδύνατον νὰ ξεπεράσουν τὴ σκιά τους.

Τὸν δολοφόνο δὲν τὸν ὑποψιάζεσαι ἐκ τῶν προτέρων

εἶναι μέσα στὴ φύση του νὰ αἰφνιδιάζει

χειρονομίες δὲν γνωρίζει αὐτομειούμενες

ὅπως δὲν ἔχει αἰσθήματα ἀναπτυσσόμενα

βαθμιαίως.

Ἀπὸ τὴν πρώτη κίνηση νὰ ἐκφρασθεῖ

ἔχει κενώσει ἀπάνω μας ὅλη τὴν ἄβυσσο τοῦ θανάτου

ὅπως ἡλεκτροφόρο καλώδιο ὑψηλῆς τάσεως

ποὺ ἀπανθρακώνει τὸν ἄμοιρο ἀκαριαίως.

Sydney - Carss Park 30-9-89

ΤΟ ΘΑΥΜΑ

Θαῦμα δὲν εἶναι ὅ,τι ὑπερβαίνει
τὴν ἐμπειρία καὶ τὴ φαντασία σου
τὸ σχεδὸν ἀπροσδόκητο, γι' αὐτὸ μακρινό.
Θαυμαστὸ εἶναι κάθε μεγάλο καὶ μικρὸ
ποὺ γίνεται στὸν ὕπνο καὶ τὸν ξύπνιο σου
κάθε λεπτὸ στὸ ἄπειρο 24ωρο.

Sydney - Carss Park 7-10-89

ΑΝΕΞΗΓΗΤΗ BENTETA

Τὸ σκυλὶ ποὺ σὲ γαύγισε καθὼς περνοῦσες
δὲν μπορεῖ νὰ ἔχε τίποτε μαζί σου
ἀφοῦ δὲν ζήτησες νὰ μπεῖς
στὴν αὐλὴ τοῦ κυρίου του.
Εἶναι ἀπ' τὰ κατάλοιπα τοῦ προπατορικοῦ
ἁμαρτήματος
ἐσὺ ἀπλῶς νὰ περνᾷς κι αὐτὸ νὰ γαυγίζει.

Sydney - Ashfield 9-10-89

ΤΟ ΕΡΕΙΠΩΜΕΝΟ ΣΠΙΤΙ

Νὰ μὴ σ' ἀφήσει ὁ Θεὸς ποτὲ νὰ δεῖς
 ἔρειπωμένο σπίτι
 μὲ χόρτα θρασεμένα ὡς τὰ παράθυρα
 καὶ γάτες ἀδέσποτες στὴν αὐλὴ
 νὰ ξορκίζουν ἑτομόγεννες
 τὸ ζοφερὸ τοπίο τοῦ θανάτου.
 Τὸ ἔρειπωμένο σπίτι εἶναι σῶμα νεκρὸ
 ποὺ ἀντιστέκεται ἀκόμῃ ἀθόρυβα
 στὴν τελικὴ ἀποσύνθεση
 μὲ τοὺς ἰστοὺς χαλαρωμένους
 σὲ σχηματισμοὺς ἀκαθόριστους
 μὲ τὴ φωνὴ καταποντισμένη στὶς ἀναμνήσεις.
 Χαιρέτησε λοιπὸν τὸ σπίτι τὸ ἔρειπωμένο
 ἀφοῦ δὲν μπόρεσες ν' ἀποφύγεις
 τὸ μακάβριο θέαμα
 καὶ πὲς μιὰ εὐχὴ γιὰ ὅσους τὸ κατοίκησαν
 ὅπως κάνεις μὲ λείψάνο συνανθρώπου
 στὸν τελευταῖο ἀσπασμό.

Sydney - Ashfield 15-10-89

NEMESH (B)

Αὐτὰ ποὺ δὲν προσέξαμε ξαναγυρίζουν
ἀδικημένα κι ἀπαιτητικὰ
νὰ μᾶς θυμίσουν πὼς ἡ ζημιὰ
ἦταν μόνο δική μας
ποὺ τὰ ἀντιπαρήλαμε
βιαστικοί, ὑπερόπτες, ἀφηρημένοι.

Sydney - Ashfield 16-10-89

ΤΟ ΑΠΟ-ΓΕΥΜΑ

Τὸ ἀπόγευμα μιὰ λύπη περπατάει ξυπόλυτη...
Γ. Ρίτσος

“Ὄλος ὁ χρόνος ὕστερ’ ἀπ’ τὸ γεῦμα
τὴν τροφή μεσημβρινῆς κορυφώσεως
εἶναι μιὰ ἐξελισσόμενη θλίψη
ποὺ πάει νὰ συναντήσῃ τὸ μεσονύκτιο.
Οἱ ὥρες τοῦ ἀπογεύματος ἔχουν κάτι ἀπὸ θάνατο
ὅμως ἓνα θάνατο γαληνιαῖο
λὲς καὶ κανεῖς δὲν φονεύει κανένα
γι’ αὐτὸ κανεῖς δὲν διαμαρτύρεται.
Μόνο στὰ βλέμματα ἀνθρώπων καὶ ζώων
μπορεῖς νὰ δεῖς ἂν διαβάξεις προσεκτικὰ
δειλὲς ἀνεπαίσθητες ἀντανάκλασεις
ἀπὸ τὰ γύρω συμβαίνοντα
κι εἶναι σὰ νὰ καταμετρᾷς ἀριθμὸ θυμάτων
καθὼς διαπιστώνεις τὸ πένθος πάνδημο.

Sydney - Ashfield 22-10-89

ΟΙ ΛΙΘΟΙ ΚΕΚΡΑΞΟΝΤΑΙ

Οἱ τοῖχοι κάποτε θ' ἀναγκασθοῦν
νὰ τὰ ψάλουν στὸ δάπεδο
καὶ στὸ ταβάνι:
ἐσεῖς τί ξέρετε ἀπὸ βάρος ἢ ὀρθοστασία
κι ἀπὸ κατακόρυφο ἥθος;
ὅταν ὀριζοντιωθῇτε μιὰ φορὰ
εἶναι ἀδύνατο νὰ σηκώσετε κεφάλι
στὸν ὀλοκληρωτισμὸ τῆς βαρύτητας.

Sydney - Ashfield 25-10-89

ΑΣΤΡΟΦΕΓΓΙΑ

*Χάρτινο τὸ φεγγαράκι
ψεύτικη ἡ ἀκρογιαλιά...
Ν. Γκάτσος*

Ὅντως ἦτανε χάρτινος ὁ δίσκος τοῦ φεγγαριοῦ
καθὼς ὁ ἥλιος βασίλευε!
Ὅμως δὲν πρόλαβε νὰ ἐξαφανισθεῖ στὸν ὀρίζοντα
κι ἡ πανσέληνος εἶχε ἤδη πυρακτωθεῖ
ντύνοντας μὲ φύλλα λευκόχρυσου
τὸ μικρὸ νησὶ καὶ τὸν κόσμο.
Τὰ σκόρπια ὀστᾶ ἀπὸ ζῶα καὶ ψάρια
ποὺ ἀνακόπτουν συχνὰ στὴν ἄμμο τὸ βῆμα σου
δὲν κρατοῦν τὴν ἐλάχιστη ἀνάμνηση ναυαγίου
κι αἰτία εἶναι ἡ ἄπλετη φωτοχυσία
τούτη ἢ ξέφρενη ἀστροφεγγιά.

Great Keppel-Island 13/14-11-89

ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΗΝ ΙΔΙΑ ΑΚΤΗ

Ἐπιστρέφοντας κάθε χρόνο
στήν ἴδια τοῦτη ἀπομακρυσμένη ἀκτὴ
δὲν βρίσκεις τὴν ἄμμο ρυτιδωμένη
κι οἱ κατακόρυφες ἐπιφάνειες τῶν βράχων
στίλβουσες πανοπλίες ἐνὸς ἄφωνου πεπρωμένου.
Π' αὐτὸ ἀκριβῶς ἢ ἐπιστροφή σου ποτὲ δὲν ἦταν
ὀπισθοχώρηση ἢ διάβημα ἀμηχανίας·
μονάχα ἀναδιπλούμενος στὸν ἑαυτὸ σου
μπορεῖς νὰ ἐπικυρώσεις τοὺς ἴδιους ὄρκους
νὰ καταμετρήσεις καινούργιες ἀπώλειες.

Great Keppel-Island 15-11-89

ΜΕΤΡΟ ΑΙΣΙΟΔΟΕΙΑΣ

*(Εγώ) ἐν ἀνομίας συνελήφθην
καὶ ἐν ἁμαρτίαις ἐκίστησέν με ἡ μήτηρ μου...
(Ψαλμ. 50, 5)*

Ἀναγνωρίζοντας τόσο ἀρνητικὲς προϋποθέσεις
ἀπ' τὴ στιγμὴ τῆς συλλήψεως
στὴν προσωπικὴ σου ἱστορία
θὰ 'ταν ἀδύνατον νὰ περιμένεις καρπὸ
κάτι καλύτερο ἀπὸ ἔκτρωμα!
Κι ἂν τελικὰ κάτι μπόρεσε ν' ἀνατρέψει
τὴ νομοτέλεια στοὺς ἀποτρόπαιους οἰωνοὺς
ἦταν μονάχα ἡ θεία πρόγνωση
τέτοιας ὁμολογίας.

Great Keppel-Island 15-11-89

Ὅλο τὸ βράδυ καθόσουν στὴν ἄμμουδιὰ
 ὅπως ὁ Ἰὼβ ἐλκωμένος καθόταν
 πένης ἐπὶ κοπρίας
 καὶ κοιτάζεις μιὰ τὰ ἄμετρα ἀστέρια
 ποὺ ὑποκρίνονταν πλήρη ἀδιαφορία
 μιὰ τὸ κόκκινο φῶς τοῦ μικροῦ πλεούμενου
 ποὺ λικνιζόταν στὴν ὑγρὴ ἀτμόσφαιρα
 εἰς μνήμην πάσης ψυχῆς ὀδυνομένης.
 Ὅμως ὅσο ψυχρὸ κι ἂν εἶναι τὸ φῶς
 τῆς ἀστροφεγγιᾶς
 ὅσο κι ἂν θυμίζει αἶμα τὸ φανάρι
 στὸ κατάρτι τοῦ σκάφους
 εἶναι ἀδύνατο νὰ μένει ἀγεφύρωτη ἡ ἀπόσταση
 ὅταν μάλιστα ὁ Θεὸς εἶναι *πῦρ καταναλίσκον*.

Great Keppel-Island 18-11-89

ΣΥΜΠΕΡΑΣΜΑ

Σήμερα πιά εἶμαι ἀπόλυτα πεπεισμένος
ὅτι τὰ λόγια μας δὲν εἶναι συνδυασμοὶ ἐννοιῶν
μήτε ἀνάλογη ἄρθρωση φωνημάτων
γιατὶ τότε δὲν θὰ μπορούσα νὰ ἐξηγήσω
πῶς ἐνῶ βρίσκονται σὲ πλήρη ἐτοιμότητα
νοῦς καὶ χεῖλη
συλλαμβάνονται πολλὰς φορὰς ὡς ἄμυνος
ἐναντίον τοῦ κείροντος αὐτὸν ἄφρονος.
Ἄρα τὰ λόγια μας εἶναι στοιχεῖο τοῦ αἵματος
ὡς ρήματα ζωῆς ἢ λόγια σαπρὰ
κι αὐξομειοῦνται φαίνεται
κατὰ τὴν ἐκάστοτε δίαιτα
ὅπως περίπου ἢ χοληστερίνη ἢ τὸ ζάχαρο.

Great Keppel-Island 18-11-89

Η ΔΥΝΑΜΗ ΤΟΥ ΠΡΟΣΩΠΟΥ

*Μ' εκείνη τὴν πολλαπλασιασμένη ἐρημιὰ
ὅταν ἔχει προηγηθεῖ πλῆθος·
μ' εκείνη τὴν πολλαπλασιασμένη σιωπὴν
ὅταν ἔχει προηγηθεῖ θόρυβος...*
Κ. Μόντης

Ἀνεξήγητη ἡ δύναμη ποὺ ἔχει τὸ πρόσωπο
νὰ στοιχειώνει τὰ πράγματα καὶ τὸ τοπίο.
Τὰ ἀναδεικνύει μὲ τὴν παρουσία του ὅπως ὁ ἥλιος
μὰ ὅταν φεύγει
δὲν τὰ ἐγκαταλείπει ἀπλῶς στὴν ἀφάνεια
ἢ στὴν ἀρχικὴ τους ἀνωνυμία·
τὰ μετατρέπει σὲ φαντάσματα τυραννικά
σὲ εἰκοσιτετράωρους ἐφιάλτες.

Great Keppel-Island 18-11-89

Ο ΑΓΡΟΤΗΣ

Τὸν βλέπεις σήμερα νὰ καλλιεργεῖ μὲ τρακτὲρ
μὲ τὴ μεγάλη μαντήλα στὸ κεφάλι
καὶ δὲν μπορεῖς νὰ πεῖς ἂν εἶναι ὁ Ἀβραὰμ
τῆς Παλαιᾶς Διαθήκης
ὁ Ἰμπραήμ στὴν Αἴγυπτο
ἢ σύγχρονος μουζίκος σὲ κολχῶζ.
Ἡ γκριζα μαντήλα ποῦ τοῦ μετροῦ τὸν ὀρίζοντα
καὶ τοῦ καθαγιάζει τὴν ὑπομονή
εἶν' ὁ χιτώνας ὁ φωτεινὸς ποῦ ἐξισώνει
ἀπὸ τὴ μήτρα τῆς γῆς
ὅσους προαιωνίως εἰς Χριστὸν ἐβαπτίσθησαν.

Rockhampton - Mount Larcom 20-11-89

Η ΛΕΥΚΑ

Τὰ φύλλα της μ' εἶχαν μαγέψει ἀπὸ παιδὶ
ἀνεξαρτήτως ἂν στροβιλίζονταν στὸν ἀέρα
ἂν τὰ 'δερνε νεροποντῆς καταιγίδα
ἢ τὰ 'βλεπα νὰ χαριεντίζονται
σὰν φιλάρεσκα δάκτυλα.

Ποτὲ ὥστόσο δὲν μποροῦσα νὰ βρῶ
τὸν βαθύτερο λόγο αὐτῆς τῆς μαγείας
μέχρι ποὺ ἄρχισε νὰ μὲ πληγώνει
ἡ μονομέρεια καὶ ἡ ἔλλειψη φαντασίας
σὰν μονολιθικότητα στὴ φύση
δογματισμὸς στὴ συμπεριφορὰ.

Τότε τὰ φύλλα της ἔγιναν λόγια χρησμικὰ
ποὺ ἐκεῖ ποὺ νόμισες πὼς σοῦ λύνουν τὸ αἶνιγμα
σ' ἀναγκάζουν νὰ διαβάσεις ἀμέσως τὴν ἄλλη ὄψη
μένοντας στὴν ἐγρήγορηση
μιᾶς ἔνθετης ἀμφιβολίας.

Sydney - Ashfield 23-11-89

ΠΟΛΛῶ ΠΑΘΕΙ ΜΑΘΟΝΤΕΣ

Μὰ εἶναι τόσο ἀφελεῖς οἱ Ἀγγλοσάξονες
νὰ διαμορφώσουν ἀπ' τὴν ἴδια ρίζα δυὸ λέξεις
μὲ τόσο ἀπίθανο τὸ ἐνδεχόμενο συγκλίσεως
στὴν ἀνισόρροπη πορεία τῆς ζωῆς!
Πόσες φορὲς τὸ happening ἀποδεικνύεται happy
καὶ πόσους μπορεῖ ν' ἀγκαλιάσει συγχρόνως
μιὰ τόσο ἀμφίβολη ἐμβέλεια;
Καημένοι Ἕλληνες!
Πολλῶ πάθει μαθόντες
ἀρκεσθήκατε στὴ διαπίστωση τοῦ συγχρόνου
ἀλγεινοῦ καὶ ἡδέος
γι' αὐτὸ τὰ εἶπατε ὅλα συμ-βαίνοντα.

Αθήνα 8-12-89

ΤΟ ΤΙΜΗΜΑ

Ἐμεῖς ποὺ δὲν δέχθήκαμε συμβιβασμὸ
σὲ ὅ,τι ἀφορᾷ φῶς καὶ τραγούδι,
ἔπρεπε νὰ χειροκροτήσουμε τυφλοὺς
νὰ ὑποκλιθοῦμε σὲ παράφρονες
καὶ Φιλισταίους.

Αθήνα 9-12-89

ΕΡΗΜΩΣΗ

Πρέπει νὰ θεωρεῖται ἐρημωμένο τὸ σπίτι
ἀπ' τὴ στιγμή πὺ ζωηρὲς φωνὲς βγαίνουν πὰ
μονάχα ἀπὸ τὸ ραδιόφωνο:
φωνὲς παρὰταιρες πὺ δὲν ἀπευθύνονται
σὲ κανένα
φωνὲς μάταιες πὺ δὲν περιμένουν ἀπάντηση.

Αθήνα 9-12-89

Τί νὰ τὸν κάμεις τὸν ὀρθὸ λόγον μονάχο
 εἶναι ἢ κοινοτοπία τῆς ζωῆς
 κι ἄς πᾶν νὰ λένε ὅ,τι θέλουν οἱ φιλόσοφοι
 πρὸ πάντων δὲ οἱ λεγόμενοι τῶν θετικῶν ἐπιστημῶν.
 Σκεφθῆτε νὰ περιοριζόταν ἡ σκέψη μας
 στὸ δύο καὶ δύο ἴσον τέσσερα
 κι ἡ δράση μας στὸ «ὃ σὺν μισεῖς
 ἐτέρῳ μὴ ποιήσης»!
 Πόσης ἀνάσας ὄνειρο χωρᾶ
 μιὰ πληκτική ἐξίσωση
 πόση ἀγάπη μπορεῖ νὰ ἐμπνεύσει
 τὸ μίσος σὰν ἀφετηρία;
 Ἡ ὁμορφιὰ κι ὁ πλοῦτος τῆς ζωῆς
 κρύβονται πέρα ἀπ' τὰ κοινόχρηστα
 κι ὅποιος χλευάζει τὴ φαντασία
 ὥς ἄερα κοπανιστὸ
 δὲν θὰ τολμήσει ποτὲ νὰ πετάξει,
 γι' αὐτὸ μοιραίως θὰ ἔρπει
 ἀκόμη κι ὅταν θὰ πεζοπορεῖ...

Αθήνα 11-12-89

Η ΛΥΔΙΑ ΛΙΘΟΣ

*«Τὰ ἔργα αὐτοῦ ποιῶ καὶ οὐκ ἐγὼ ποιῶ καὶ οὐκ ἐγὼ ποιῶ
καὶ μείζονα τούτων ποιῶ».*
(Ἰωάνν. 14. 12)

Μὲ τὴν ποίησιν δὲν ἀναβάλλεις τὸν θάνατον
αὐτὸ θὰ ἦταν ψευδαίσθησις
μὴ ἀκόμη πύρρειος νίκης.
Κάθε σου ποίημα ὁμολογία ἀπιστίας,
ὅταν δὲν ἰσοδυναμεῖ μὲ τὴν ἀνάστασιν
ἐνὸς νεκροῦ.

Κωνσταντινούπολις 18-12-89

ΤΑΞΙΔΙ

Ταξίδι δέν εἶναι ἀπλῶς νά φύγεις
καί νά ἐπιστρέψεις·
εἶναι μιὰ νέα τάξη πραγμάτων
πού θρυμματίζει κατεστημένες βεβαιότητες
ἐκθέτοντας τήν ψυχή καί τò σῶμα
στόν ἄπιαστο ἀέρα τοῦ παρθενικοῦ.
Ταξίδι εἶναι *τάξιμο* πού δέν ἐκπληρώθηκε
ὥς τή στιγμή πού ἀποφάσεις νά στερηθεῖς
καί νά κακοπαθήσεις.
Ταξίδι εἶναι πυρετός καί δίψα
νά δεῖς ἀνεστραμμένη τή ζωή.

Αθήνα 21-12-89

ΤΟΠΟΣ ΣΤΗΝ ΟΥΤΟΠΙΑ

Ὁ μόνος τόπος πὺν μπορεῖς ἀκόμη
ν' ἀναπνέεις ἀέρα καθαρὸ
εἶναι ἢ ἀπόλυτη μοναξιά σου
γιατὶ πρόλαβαν δυστυχῶς καὶ συμβιβάστηκαν
ἀκόμη κι οἱ φίλοι σου.
Σὲ σένα τώρα δὲν μένει
παρὰ ν' ἀπολογεῖσαι στὸν καθένα
ὅσο μπορεῖς πειστικώτερα
γιὰ ποιοὺς λόγους δὲν μπορεῖς ν' ἀκολουθήσεις.

Αθήνα 21-12-89

ΠΑΡΕΡΜΗΝΕΙΕΣ

Ἐκτείνοντας τὰ χέρια πρὸς τοὺς ἄλλους
θέλει νὰ τοὺς πείσει πὼς δὲν ἀνέχεται
νὰ τελειώνει ὁ κόσμος στὸ κορμί του.
Ἐκεῖνοι μὴν πιάνοντας τὸ νόημα
τοῦ ρίχνουν κέρματα στὶς παλάμες.

Athens - Singapore 22-12-89

Ο ΜΕΘΥΣΜΕΝΟΣ

Καθὼς πηγαίνει τρεκλίζοντας
εἶν' ὁ αὐθεντικώτερος χορευτῆς
καὶ μύστης τῶν ἀνθρωπίνων.
Μᾶς βεβαιώνει πὼς ὑπάρχει πάντα
γιὰ τὸν καθένα μιὰ νέα θέση
καὶ πὼς ὁ δρόμος συνεχίζεται
ἀκόμη καὶ μὲ βήματα ἀβέβαια.

Athens - Singapore 22-12-89

ΙΧΝΗ ΑΝΕΞΙΧΝΙΑΣΤΑ

Κάθε φορὰ πὺ κάποιος ἄγνωστος πεθαίνει
καὶ τὸ μαθαίνω
νιώθω μιὰ θλίψη ἀκαθόριστη
ὅμως δὲν εἶναι φόβος ὑποσυνείδητος
μήτε ὀρφάνια ὑπαρκτὴ
ἀφοῦ δὲν γνῶριζα τὸν μακαρίτη.
Μᾶλλον θὰ πρέπει νὰ 'ναι ἡ ἀπόλυτη βεβαιότητα
πὺς χάθηκε μιὰ ἀκόμη εὐκαιρία
νὰ συμπληρώσω τὴν ἰδιωτικὴ συλλογὴ μου
ἀπὸ συγκεκριμένες περιπτώσεις
τῆς ἐπαναλαμβανόμενης θεοφάνειας.

Athens - Singapore 22-12-89

ΜΟΜΦΗ

Ὑποτιμήσατε τὶς λέξεις καὶ δὲν σκεφθήκατε
πὼς αὐτὲς μόνο ἐμπνέουν
αὐτὲς ἐρμηνεύουν τελεσίδικα
τὶς ὅποιεσδήποτε πράξεις.

Athens - Singapore 22-12-89

ΕΝΑΣ ΑΚΟΜΗ ΟΡΙΣΜΟΣ

Ποίηση εἶναι νὰ διακινδυνεύεις κάθε λεπτό
 τὴν ἀξιοπιστία σου
 προσπαθώντας νὰ δείξεις πληρέστερα
 τὸ ἀνεξάντλητο πρόσωπο
 πραγμάτων παρερχομένων.

Singapore - Melbourne 23-12-89

ΘΕΜΑ ΕΥΑΙΣΘΗΣΙΑΣ

Μὲ τοὺς ἠλεκτρονικοὺς ὑπολογιστὲς
οἱ λογαριασμοὶ γίνονται ἀπλούστεροι
τουλάχιστον γιὰ τοὺς ἀφελεῖς ποὺ πιστεύουν
πὼς οἱ στατιστικὲς μᾶς ὀδηγοῦν
σὲ κάποιο σταθερὸ περίγραμμα
στὸ χάος τῶν πιθανοτήτων.

Ὅμως τὸ πνεῦμα καὶ τὸ φῶς δὲν δεσμεύονται
μήτε καταμετροῦνται,
δὲν εἶναι στάσιμα νερά.

Τὸ φῶς τρώει τὰ πρόσωπα
τὸ πνεῦμα αἰφνιδιάζει τὶς ψυχές
καὶ τὸ ἀπροσδιόριστο ὑπαινίσσεται
τὸν πανταχοῦ Παρόντα.

Sydney - Carss Park 24-12-89

Η ΒΡΟΧΗ

Δέν εἶναι μόνο νερὸ καὶ βαρύτητα
ἤγουν δέν εἶναι ἀπλῶς φαινόμενο φυσικὸ
ὅπως θὰ μπορούσε νὰ πιστέψει
ὁ ἀνυποψίαστος.
Εἶν' ἓνα μήνυμα προαιώνιο καὶ μεγάλο
πὼς ὅ,τι ἀνέβηκε ψηλὰ
σὲ κάποια ὥρα πυρετοῦ
θά πέσει πάλι ὥς τὴν πιὸ βαθειὰ χαράδρα
σὲ ὥρα καταιγίδας
κι αὐτὸ δέν θὰ 'ναι διόλου *καθαίρεση*
ἢ ἐξευτελισμὸς·
τὸ μυστικώτερο τραγούδι τῆς ζωῆς
εἶναι ὁ νόμος τοῦ κατ' ἄρσιν καὶ θέσιν.

Sydney - Carss Park 26-12-89

ΠΑΡΑΙΝΕΣΗ

*Χιόνι ἤσουν πληγωμένο, πρώμο χιόνι
Λουίς Ροσάλες*

Μοναξιά ἐρωτευμένη τόν ἑαυτό σου
ψάξε νὰ βρεῖς Εἰκόνημα νὰ προσκυνήσεις·
ὁ δρόμος σκοτεινὸς καὶ τὰ φαντάσματα
μπορεῖ νὰ γίνουν τὸ πικρὸ ριζικό σου.

Sydney - Carss Park 26-12-89

ΜΕΤΑΣΕΙΣΜΙΚΕΣ ΔΟΝΗΣΕΙΣ

Φαίνεται ἄνθη καὶ φυτὰ δὲν μᾶς εἶχαν πείσει
πὼς εἶναι ὀλοζώντανο τῆς γῆς τὸ σῶμα
ὥστε νὰ μὴν τὴν πληγώνουμε.
Ἐπρεπε νὰ ᾿θελ ὁ τρόμος τοῦ σεισμοῦ
νὰ νιώσουμε τὸ χῶμα ν' ἀντιδρᾷ σὰν δέρμα
γιὰ ν' ἀντιληφθοῦμε πὼς ἀνακατώσαμε
τόσο πολὺ τὸ στομάχι τῆς γῆς
ποὺ νὰ ζητᾷ ἐπίμονα νὰ μᾶς τινάξει
νὰ μᾶς ξεράσει ἀπ' τὴ ράχη της
ἀπ' τὰ τραυματισμένα σωθικά της.

Sydney - Ashfield 28-12-89

Η ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ (Α)

*Μνήμη, τὸ ὄνομα ποὺ δίνουμε στὶς ρωγμὲς
τῆς ἐπίμονης λήθης.
Τ. Γκρίτση - Μιλλιέξ*

Κεῖνο ποὺ τρώει κι ἀφανίζει τὰ πράγματα
δὲν εἶναι βέβαια ὁ ἀνυπόστατος χρόνος
ἀλλὰ τὸ ἐνυπόστατο φῶς.

Π' αὐτὸ ἀκριβῶς
φανατικοὶ μιᾶς ἀδέκαστης δικαιοσύνης
στὸ πνεῦμα τοῦ ὁ τρώσας καὶ ἰάσεται
τιθασεύσαμε τὸ ἴδιο στοιχεῖο
νὰ γράφει διαιωνίζοντας
τουλάχιστον τὴ μορφὴ τῶν πραγμάτων.

Sydney - Ashfield 29-12-89

ΦΩΤΟΓΡΑΦΙΑ (B)

Σ' αὐτὴ τὴ σιωπηλὴ ἐπιφάνεια
ὁ χρόνος δὲν εἶναι ἀπλῶς σταματημένος
ὁ χρόνος ἔγινε ἱεροφάντης.
Διαιωνίζει τὴ δόξα τῆς στιγμῆς
σχηματισμοὺς ποὺ φώτισε
τὸ ἀνθρώπινο πρόσωπο
ἐνῶ γεύση μακρινῆς ἀθανασίας
διαψεύδει τὴν ἀδήριτη ἀποσύνθεση.

Sydney - Ashfield 29-12-89

ΤΟ ΣΤΗΘΟΣ

Δέν εἶναι ἀπλῶς ἓνα μέλος τοῦ σώματος
ὅπως τὸ βλέπει ἡ ἀνατομία·
εἶναι τὸ μέτωπο ποὺ δέχτηκε ἐπιθέσεις
ὄρατὲς καὶ ἀόρατες
χωρὶς νὰ καταρρεύσει ἢ νὰ λυγίσει
ἀκόμη κι ὅταν ἔπρεπε νὰ ὑποταχθεῖ
στὴ γενικὴ ὀριζοντίωση τοῦ τάφου.
Π' αὐτὸ δανείσαμε συμβολικὰ τ' ὄνομά του
μόνο στὴν κατακόρυφη πλάκα
καὶ τὴν εἴπαμε στηθαῖο.

Sydney - Carss Park 30-12-89

ΛΥΡΙΚΗ ΑΝΤΙΡΡΗΣΗ (B)

Ἡ γλῶσσα εἶναι ἀσέλγεια πάνω στὸ εἶναι.
N. Καρούζος

Ἄθλημα ἀπόκρημνο ἢ γλῶσσα
δὲν εἶναι ἔργο ὀριστικό·
μετρᾷ τὴν ψυχὴ μας νυχθημερόν
ἀπ' τὴν ἀσέλγεια ὥς τὴν ἱερουργία.

Sydney - Carss Park 30-12-89

ΑΙΧΜΑΛΩΤΟΣ

Ἄλωθῆκα σὶς αἰχμὲς τῶν πραγμάτων
γι' αὐτὸ δὲν μπόρεσα λεπτὸ νὰ ξεφύγω
τῇ μαγείᾳ ποὺ παράγεται ἀδιαλείπτως
σὶς γειτνιάζουσες περιοχές.

Sydney - Carss Park 31-12-89

Η ΑΛΛΗ ΕΚΔΟΧΗ 1991

*Τὸ αἰώνιο ἔχει ἀπὸ πρὶν
ἀφανίσει ὅλα τὰ λόγια.*

Τ. ΛΕΙΒΑΔΙΤΗΣ

Ἄν θά 'πρεπε νά διαβάσεις μονάχα
 ὅσα γράφονται στό ἔντυπο τῆς αἰτήσεως
 θά 'βλεπες πῶς εἶναι μιὰ Αὐστραλέζα
 πού γράφτηκε στή λίστα ἀναμονῆς
 γιά τὸ Ἑλληνορόδοξο Γηροκομεῖο.

Ὅμως ἡ λιτότητα στό ἔντυπο
 γιά ἀνάλογες περιπτώσεις
 ὁδηγεῖ σέ ἀνεπίτρεπτο ἀκρωτηριασμό
 σπενδομένου προσώπου.

Πῶς νά ἐπικαλεσθεῖ ἡ ἀπόκληρη
 τὰ χρόνια πού δούλεψε μόνο γιά Ἑλληνα
 φιλοτεχνώντας στίς τοῦρτες τοῦ Coffs Harbour
 τὰ πιὸ ἐντυπωσιακὰ σχέδια σοκολάτας;
 Μὲ ποιὸ τρόπο νά δηλωθεῖ ἀνεπαίσχυντα
 πῶς τὰ δάκτυλα πού ρήμαξε ἡ ἀρθρίτιδα
 κρατοῦν ἀκόμη ἀποσιωπημένη
 στὴν ἀναγκαστικὴ τους ἀκίνησία
 μιὰ τέχνη πού δὲν ξέρουν ἄλλα δάκτυλα;
 Αὐτὰ κι ἄλλα πολλὰ παραλειπόμενα
 ἔσωσε μόνο ἡ εὐγνωμοσύνη τῶν παιδιῶν τοῦ Ἑλληνα
 καθὼς προσπαθοῦσαν νά προωθήσουν
 μιὰ αἴτηση ρουτίνας...

Sydney - Ashfield 2-1-90

ΜΕΤΑ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ ΔΙΚΑΙΩΝ

Πὰ νὰ μπορέσεις νὰ δεῖς
τὰ ὅσα κάνουν οἱ ἄνθρωποι συναλλασσόμενοι
ἢ ὑποκρινόμενοι τοὺς ἀμέτοχους
στὴ βέβηλη ἐμποροπανήγυρι τοῦ κόσμου
καὶ νὰ μὴ σοῦ χυθοῦν τὰ μάτια
ἀπὸ ντροπὴ στὴν ποδιὰ
πρέπει συνεχῶς νὰ θυμᾶσαι
πὼς παρὰ ταῦτα ὁδεύεις σταθερὰ
 πρὸς τὴν ἔξοδο
ὅπου δι' εὐχῶν τῶν Ἀγίων Πατέρων
 ἐλπίζεις ν' ἀναπαυθεῖς
μετὰ πνευμάτων δικαίων...

Sydney - Ashfield 3-1-90

ΕΙΣ ΕΠΙΜΕΤΡΟΝ ΛΟΓΩΝ ΠΕΝΤΖΙΚΗ

Ἐγὼ κανονικὰ ἤμουν θαμμένος ἀπὸ χρόνια
σὲ μιὰ παράμερη γωνιά τῆς Ἐκκλησιᾶς
κι ἂν κάποιος ἄρχισε νὰ μὲ ξεθάβει
μιλώντας γιὰ μένα
αὐτὸς ἦταν ἓνας γέρο-ζωγράφος καὶ ποιητῆς
ποὺ εἶχε δικές του ἀπόψεις γιὰ θάνατο καὶ ζωὴ
ὅπως ἀκριβῶς εἶχε τελείως δικό του αἶσθημα
τῶν ἡχῶν καὶ τῶν χρωμάτων.

Sydney - Ashfield 4-1-90

ΑΠΛΕΣ ΑΛΗΘΕΙΕΣ

Οί αδικίες αρχίζουν
ἀπὸ τῇ στιγμή πού στεφανώνουμε τὸ μέτωπο
κι ὄχι τὰ πόδια πού ἔτρεξαν.

Sydney - Ashfield 7-1-90

ΦΑΝΤΑΣΙΑ ΚΑΙ ΠΡΑΓΜΑΤΙΚΟΤΗΤΑ

Ἡ φαντασία μονάχα μέρος μικρὸ
τὸ πιὸ ἀμφίβολο μάλιστα
ἀπ' ὅσα πρόκειται νὰ συναντήσεις
στὸν κόσμον τοῦτο τὸν φανταστικό!
Ποιὸς μπόρεσε νὰ φαντασθεῖ πραγματικὰ
τὸν θάνατον τοῦ ἀγαπημένου;
Ποιὸς μπόρεσε νὰ τὸ πιστέψῃ ἐκ τῶν προτέρων
πὼς θὰ συνέχιζε νὰ ζεῖ μὲ τέτοια στέρηση;
Π' αὐτὸ, μυστήριο ἀκόμη πιὸ ἀνεξιχνίαστο
αἰνίγμα πιὸ τυραννικὸ
ἢ καθημερινὴ ἀνύποπτη πραγματικότητα
παρὰ ἡ ὀργιώδης φαντασία.
Νὰ μᾶς φυλάει λοιπὸν ὁ Θεὸς
ὅχι τόσο ἀπ' τὰ φαντάσματα
ὅσο ἀπὸ τὰ πράγματα ποὺ ἀκουμπᾶμε.

Sydney - Perth 12-1-90

ΠΡΑΓΜΑΤΩΝ ΕΛΕΓΧΟΣ

Στὸν ἐναγκαλισμὸ δὲν εἶδα τίποτ' ἄλλο
παρὰ τὴ δίψα τοῦ ἀνθρώπου νὰ βεβαιωθεῖ
πὼς ὁ συνάνθρωπος εἶναι ἀλήθεια ἔνσαρκη
κι ὄχι ἀπατηλὴ ὀπτασία.

Αθήνα 24-1-90

Οἱ ἐπιφάνειες ποὺ ἀκούμπησες δὲν ἦταν
παρὰ ἡ κορυφή τοῦ παγόβουνου
ἀκόμη κι ἂν ἀρδεύονταν ὑποδορίως
ἀπὸ αἷμα κοχλάζον.
Εἶθε λοιπὸν νὰ μὴν ἐξαντλήθηκε
ἡ προμηθεϊκὴ σου περιέργεια
μονάχα στήν ἀφή
ποὺ δὲν ἐπιτρέπει νὰ δεῖς περι-εργαζόμενος
τὰ σπηλαιώδη μεγέθη τῶν ἀντιπόδων.

Αθήνα - Βιέννη 24-1-90

ΜΙΚΡΗ ΓΙΑΠΩΝΕΖΑ

Τὰ μακριὰ μαλλιά χυμένα στοὺς ὅμους
χορδὲς καλλίγραμμης κιθάρας
χλευάζαν τὴν παροδικότητα τῆς στιγμῆς
κι ὅλα τὰ ἐνδεχόμενα θανάτου.

Βιέννη 24-1-90

ΑΠΩΛΕΙΑ

Λέξη πικρή επικίνδυνη
πού δὲν τὴν χρησιμοποιεῖς εὐχαρίστως
ἢ μᾶλλον τὴν εἶχες σχεδὸν ξεχασμένη
μὴ θέλοντας νὰ τῆς ἀναγνωρίσεις ἀντίκρισμα.
Ἐν τούτοις ἐπιμένουν νὰ τὴν κρατοῦν ἐπικαίρη
τόσοι ρυθμοὶ θανάτου
καθὼς ὅλα τὰ media περιγράφουν
τὴν καθημερινὴ συγκομιδὴ
πολυώνυμης βίας.

Βιέννη 26-1-90

ΚΡΕΜΛΙΝΟ

Ποιὸς μέτρησε τὸ ἐμβαδὸν τοῦ μύθου
τοῦ πόνου τῇ διάμετρο
τὴν περιφέρεια τοῦ ὄνειρου;
Τόπος πού γεννήθηκε στὴν οὐτοπία
δὲν ἦταν δυνατὸν νὰ ἰσορροπήσει καὶ ν' ἄρκεσθεῖ
στὰ πρῶτα ἀτοπήματα.
Στέγασε τόση ἔπαρση τὴν αὐγὴ
κι ἔσπειρε τόσο μίσος τὸ μεσημέρι
πού θά 'ταν ματαιοπονία νὰ ὀρίσεις
μὲ τὰ γνωστὰ γεωμετρικὰ σχήματα
τῇ σιλουέτα του καθὼς βραδιάζει.
Κράτησε λοιπὸν μέσα στὴν ὁμίχλη
μοναδικὸ ὁρόσημο τὰ ἑπτὰ ματωμένα ἀστέρια
πού 'χουν καθίσει σὰν τροχοὶ μπλοκαρισμένοι
στὶς κορυφὲς ἰσάριθμων πύργων
καὶ διάβαξε τὸ ἀνολοκλήρωτο χρονικὸ
στὰ χρώματα τῶν τειχῶν καὶ τῶν τρούλων!

Μόσχα 7-2-90

CARPE DIEM

Τὸ παρελθὸν δὲν πέρασε ἀπολύτως
χωρὶς ν' ἀφήσει μέσα σου ἀμυχὲς
ἀπὸ τὴν κατὰ μέτωπον σύγκρουση
τῆς ἀμεσότητος μὲ τὴν ψυχὴ σου.
Σπόροι λοιπὸν ποὺ πέσανε ἀθέατοι
στὸ ἀνυποψίαστο αὐλάκι τέτοιων πληγῶν
πίνουν αἷμα καὶ ξαφνικὰ φυτρώνουν
ἐπαναθέτοντας στὴν κρίση σου
τὸ πρόβλημα τῆς συνέχειας
σὲ σχήματα ποὺ θὰ νόμιζες ξεχασμένα.

Αθήνα 11-2-90

ΕΛΕΓΕΙΟ

/

Ὅσες φορές κι ἂν παίρνω τώρα
τὸν δρόμο τῆς ἐπιστροφῆς
ἢ ἀπόσταση ἀνάμεσά μας δὲν λιγοστεύει.
Μόνη ἐλπίδα νὰ Σὲ συναντήσω
νὰ ὑψωθῶ κι ἐγὼ ὀριστικὰ
στὴ δόξα τῆς ἀπόλυτης ἀκινήσιᾶς.

Αθήνα 11-2-90

ΔΙΔΗΜΜΑΤΑ ΠΕΝΗΤΩΝ

Τὸ ν' ἀποδέχεσαι ὅλους ἐκ τῶν προτέρων
θεωρώντας χειρότερο τὸν ἑαυτό σου
εἶναι ἢ πρώτη μέθοδος τῶν Ἀγίων
ἀχειροποίητη εἰκόνα τῆς ὑπομονῆς.
Ἐν τούτοις ἔρχονται στιγμές πού σ' ἀναγκάζουν
νὰ πάρεις τὸ μαστίγιο καὶ νὰ φοβίσεις
τοὺς ζητοῦντας τὴν ψυχὴν τοῦ παιδίου
γιατὶ γνωρίζεις πὼς ἂν λείψουν τὰ παιδιά
δὲν θὰ μπορέσουν οἱ Εἰκόνες νὰ θαυματοουργήσουν.

Αθήνα 12-2-90

ΕΝΔΟΣΤΡΕΦΕΙΑ

Ψάχνω μιὰ γλώσσα πού νά ξεπερνᾷ τή φωνή μου
ὄχι γιὰ νά ἐντυπωσιάσω τοὺς συνανθρώπους
ἀλλὰ γιὰ νά δώσω διέξοδο
σ' ὅσα μὲ πνίγουν ἄρρητα
μὲ κίνδυνο νά μείνουν διὰ παντός
οἱ δράστες ἀσύλληπτοι.

Αθήνα 14-2-90

ΑΝΑΘΕΩΡΗΣΗ

Τόλμησα κάποτε νὰ ἰσχυρισθῶ
πὼς ὅταν πρόκειται γιὰ ἐξομολόγηση
ὅλοι γυρεύουμε συνομιλητὴ
ἀνεκτικὸ καὶ παρθένο.
Σήμερα πρέπει νὰ δηλώσω ἀνενδοιάστως
σχεδὸν τὸ ἀντίθετο
ἂν πράγματι ὑπάρχουν στὰ πνευματικὰ
ἄμιγεις ἀντιθέσεις:
Γιὰ ἐξομολόγηση χρειάζονται ἀπαραιτήτως
συνάνθρωπο πολύπαθο κι ἁμαρτωλὸ
γιὰ νὰ μιλοῦμε ἐπὶ τέλους
τὴν ἴδια γλώσσα.

Αθήνα 15-2-90

ΥΠΕΡΒΟΛΗ ΔΥΝΑΜΕΩΣ

Τώρα πιά τό 'μαθες καὶ δὲν φοβᾶσαι:
ὁ θάνατος δὲν εἶναι μαῦρα φτερά·
εἶναι ἀπλῶς σταματημένη ἀνάσα
ὅταν ἡ ἔκπληξι ξεπέρασε
τὴν ἀντοχὴ τοῦ κτιστοῦ.

Sydney - Carss Park 22-2-90

ΠΑΝΩ ΑΠ' ΟΛΑ

«Σὲ μένα μένει ἡ ἀρχαία φωνὴ τῆς γῆς.»
Λεὼν Φελίπε

Ἄν ἔβγαινα στὴ ζητιανιά δὲν θὰ πῆγαινα
μόνο σ' ἀνθρώπους.
Θαυμάζω τὴν πιστότητα τοῦ σκύλου
τῆς γάτας τὴν ταπείνωση
τὴν ἁρμονία τοῦ κύκνου.
Μὰ πάνω ἀπ' ὅλα
ἐγὼ ζητιανεύω ὀνόματα.

Sydney - Carss Park 22-2-90

Η ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΤΩΝ ΒΑΚΧΩΝ

«... ὥσάν τὰ μάτια της θέλουμε τῇ γλώσσα!»
Π. Προδορόμου

Μὴν τοὺς ἀκοῦτε, τὸ κρασί δὲν τελείωσε
μήτε τολμοῦν νὰ καταργήσουν τὸ μεθύσι
ὅπως ἔκαναν παλαιότερα ἐδῶ

μέ τοὺς καταδίκους
 διαχωρίζοντας μέ διατάγματα εὐνούχων
 τὸν ἄτμητο χρόνο τὸν ἀτίμητο

σὲ πανηγύρι ἄχαρο
καὶ πρόσθετη ἐνοχή.

Ἔτσι τολμοῦμε ἀκόμη τὰ ἀτόλμητα
κι ἀνεχόμαστε τὶς πρὸς καιρὸν ἀντιφάσεις
χωρὶς νὰ ὑποκύπτουμε στὴν ἀνάγκη·
ἄλλωστε μόνο *συνεχόμενοι* φόβῳ
μποροῦμε κι *ἀντέχουμε*.

Sydney - Ashfield 23-2-90

ΑΚΤΑΙΟΙ ΚΑΙ ΑΓΧΙΑΛΟΙ

Δέν μᾶς λιγότεψαν καθόλου οἱ μεταναστεύσεις
δέν μᾶς ἐπτόησαν οἱ ἐκπατρισμοὶ
οἱ ἀριθμοὶ τῶν ἀγνοουμένων γιὰ μᾶς λειτουργοῦν
καὶ συνεχίζουν βαθύτερα τὶς τέσσερις πράξεις
ὑπαγορεύοντας ἀνάλογα φωνήματα.
Πῶς νὰ ἐγκαταλείψεις τὴν Ἀκτὴ
ἔχοντας πρόγονο τὸν Πυθαγόρα!

Sydney - Ashfield 23-2-90

ΠΡΑΜΑΤΑ ΚΑΙ ΘΑΜΑΤΑ

*«Έχουμε ἀρνηθεῖ τὸ δῶρο τοῦ νὰ ἀντιλαμβανόμαστε
τὰ πράγματα μέσ' ἀπὸ τὴς αἰσθήσεως μας.»
Δημ. Μυταράς*

Καμμιά χαρὰ δὲν εἶναι ὁλόκληρη
ἂν δὲν τὴν ζητωκραύγασαν ὅλες οἱ αἰσθήσεις.
Τὰ ὁράματα εἶναι φαντάσματα ἀπατηλὰ
ἂν δὲν μπορεῖς νὰ τὰ ψηλαφήσεις
ν' ἀκούσεις τὴ ρυθμικὴ τους ἀνάσα
νὰ γευθεῖς τὸ αἶμα τους καὶ νὰ δεῖς
ὅτι Χριστὸς ὁ Κύριος
νὰ μεθύσεις ἀπ' τὸν ἰδρώτα τους
τὸ μεσημέρι τοῦ σύντομου βίου.

Sydney - Ashfield 27-2-90

ΠΕΝΘΟΣ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟ

Τὸ δειλινὸ εἶναι μιὰ ὥρα πένθιμη
οἱ ἄνθρωποι θλίβονται καὶ φοβοῦνται
γι' αὐτὸ τοὺς βλέπεις νὰ τηλεφωνιοῦνται
δίχως νὰ βιάζονται νὰ τελειώσουν
ἀδιάφορο ἂν εἶναι ἐρωτευμένοι
ἐρημικοὶ
εἴτε ἀπλῶς ἀργόσχολοι.
Οἱ ὥρες τῆς συναλλαγῆς ἔχουν περάσει
ἄρα δὲν πρόκειται γιὰ ἐπικοινωνίες ἐπαγγελματικῆς
· πρόκειται μᾶλλον γιὰ ἀνάγκη βαθύτερη
ἀνθρώπινης θαλπωρῆς
καθὼς ἡ νύχτα καὶ τὸ σκοτάδι
βηματίζουν πρὸ τῶν πυλῶν.

Sydney - Ashfield 28-2-90

ΤΟ ΠΟΜΟΛΟ

Δὲν εἶναι ἐφεύρεση μεγάλη
μηχανὴ ἐντυπωσιακῆς λειτουργίας·
ἀπλῶς ἐπιτήδευμα λαϊκοῦ τεχνίτη
ποὺ ἔμεινε ἀνώνυμος ἀλλὰ μακαριστὸς
γιατὶ χωρὶς αὐτὸ θά ἴμεναν ἄχρηστες
ὅλες οἱ πόρτες.

Sydney - Ashfield 4-3-90

Μάταιος κόπος τραγική αὐταπάτη
 αὐτὲς οἱ συχνὲς ἀναλύσεις:
 Θὰ βροῦν ἀσφαλῶς πάλι τὸ ζάχαρο
 τὴ χοληστερίνη, τὰ τριγλυκερίδια
 κι ὅσα ἄλλα ἐλέη τοῦ ἀνθρώπου.
 Ἄλλὰ δὲν θὰ μπορέσουν ποτὲ νὰ μετρήσουν
 τὴν ἀγανάκτηση καὶ τὴν ἀηδία
 τὴ θλίψη καὶ τὴν ἀπογοήτευση
 τὴν ἐπιμονὴ στὴν ἀλήθεια
 τὴν ἀποστροφή στὴν εὐτέλεια
 πὺ ὅλα μαζὶ συντονίζουν τὸν ὄλεθρο
 στὸ ἀνυπεράσπιστο αἶμα.

Sydney - Carss Park 13-3-90

ΕΛΛΑΔΑ (B)

Ἑλλάδα δὲν εἶναι ὁ Ὀλυμπος
μήτε ὁ Παρθενώνας
μήτε ἀκόμη κι ἡ Ἁγιά Σοφιά.
Εἶναι ὁ τρόπος ποὺ πίνεις κρασί
κι ἀκόμη ἀκριβέστερα
τὸ πῶς παραμιλᾷς στὸ μεθύσι.

Sydney - Ashfield 11-3-90

ΣΥΓΧΡΟΝΟΙ ΦΟΒΟΙ

Τὸ βράδυ ἀγριεύουν τὰ σπίτια
στὶς πιὸ ἀπόμερες γειτονιές
ὅσο κι ἂν εἶναι φωτισμένοι οἱ δρόμοι
ἂν οἱ διαβάτες εἶναι ἄγνωστοι καὶ λιγοστοί.
Ἔτσι δὲν εἶναι μόνο τὰ σκυλιὰ
ἀπ' τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ προφυλαχτοῦμε
γιατὶ αὐτὰ τουλάχιστον γανγίζουν
καὶ προειδοποιοῦν.
Εἶναι οἱ πόρτες οἱ κλειστὲς πὺν ξεφνικὰ
μπορεῖ ν' ἀνοίξουν
χωρὶς νὰ ξέρουμε ποιὸς θά 'ναι ὁ ἐρχόμενος.
Εἶν' οἱ πυκνὲς συστάδες δέντρων στὴν αὐλὴ
πὺν δὲν γνωρίζουμε πόσο σκοτάδι αὐλίζεται
στὴν ἀγκαλιά τους.
Εἶναι τέλος ὁ ἀκαταλόγιστος ἄνθρωπος
πὺν μπορεῖ νὰ 'ρθεῖ λάβρος καταπάνω μας
ἀρνούμενος ἀπὸ τὰ νύχια ὡς τὴν κορφὴ
τὴν ἀστραπὴ τῆς θεότητος.

Sydney - Ashfield 12-3-90

ΕΝΑ ΑΠΛΟ ΣΙΝΙΑΛΟ

Τὸ ξέρω πὼς οἱ νεκροὶ δὲν ἔχουν ταχυδρομεῖο.
Ἐπίσης ξέρω πὼς δὲν εἶναι περίεργοι μήτε νοσταλγοῦν.
Ὅμως γιὰ μᾶς ποὺ εἴμαστε ἀκόμη ἐμπερίστατοι
σὲ νοσταλγίες καὶ περιέργειες
θά 'ταν πολὺ ἓνα ἀπλὸ σινιάλο;
Ἦ μήπως δὲν κατάλαβα τὸν ἄνεμο χθὲς βράδυ;

Sydney - Ashfield 13-3-90

ΠΡΩΤΟΤΥΠΙΑ

Αὐτὰ ποὺ θὰ ποῦμε εἶν' ἀπὸ κείνα ποὺ
δὲν ἀκούστηκαν
ὄχι γιατί οἱ ἄλλοι δὲν εἶχαν φαντασία
ἀπλῶς ἦταν ἀνεπαίσθητοι ψίθυροι
μέσα σὲ σπηλαιώδη τοπία
καὶ προϋπέθεταν ἄκρα ταπείνωση.

Sydney - Ashfield 19-3-90

ΕΥΤΡΕΠΙΣΜΟΣ ΤΗΣ ΜΙΚΡΑΣ ΕΙΣΟΔΟΥ

Νὰ περπατήσεις μόνος μὲς στὴ νύχτα
νὰ πιεῖς νερὸ τῆς ἄκρας σιωπῆς
νὰ μνημονεύσεις ἐν ἀπολύτῳ ἀνωνυμία
πάντων τῶν ἐν Κυρίῳ κεκοιμημένων
καὶ μὲ τὴν ἴδια ἀμεροληψία
τῶν μεσούντων καὶ ἀγαπώντων σε –
ἰδοὺ στοιχεῖα πρὸς εὐτρεπισμὸν
τῆς Μικρᾶς Εἰσόδου.

Sydney - Ashfield 27-3-90

ΤΟ ΣΤΙΓΜΑ ΤΟΥ ΠΑΡΟΝΤΟΣ

Ἔτσι λοιπόν, τὸ εἶπαμ' ἐπὶ τέλους
ὁ ποιητὴς δὲν εἶναι πιά ἀγγελικός·
ὅμως μὲς στὸ ἀπελπισμένο παραλήρημα
μοιρολογοῦνται στρατιᾶς Ἀγγέλων.

Sydney - Ashfield 29-3-90

ΜΝΗΜΕΣ ΑΓΓΕΛΩΝ

Ἄς μὴν τοὺς εἶδαμε, ἄς μὴν τοὺς ἀκούσαμε
μας εἶναι ἄρκετὸ ποῦ τοὺς νοσταλγοῦμε.
Μήπως γι' αὐτὸ ἀκριβῶς μάς μεγαλώνουν
ἐπειδὴ δὲν περπάτησαν ποτὲ μαζί μας
τόσο χαμηλά;

Sydney - Ashfield 29-3-90

ΣΙΩΠΗ

Δέν εἶναι ἀπαραιτήτως ἀπουσία
ἢ μαλθακότητα
μήτε δειλία κι ἀδιαφορία.
Μπορεῖ νά εἶναι βαθιά κατάνυξη
πού πνίγει τόν λόγο στή νύχτα τῆς ἀγνωσίας
σημάδι ἀδιάψευστο προσευχομένου πνεύματος.

Sydney - Carss Park 7-4-90

ΑΝΘΡΩΠΙΝΑ ΔΙΚΑΙΩΜΑΤΑ

Φτάσαμε δυστυχῶς στήν ἐποχή
πού ἐνῶ ὅλα τ' ἄλλα δικαιώματα διεκδικοῦνται
ὁ ὕπνος μένει τελείως ἀνυπεράσπιστος
στοῦ κάθε βέβηλου τήν εἰσβολή.
Δέν εἶν' ἀνάγκη νά 'χεις πρόβλημα στοῦ σπίτι
μήτε στον κύκλο τοῦ ἐπαγγέλματος
γιά νά χάσεις τή σχέση σου μέ τή νύχτα
καί νά μετρᾷς σάν πυγολαμπίδες
τούς ἀριθμούς τοῦ ἠλεκτρονικοῦ ρολογιοῦ.
Φτάνει νά εἶδες μιὰ σκηνή στήν τηλεόραση
ἢ νά θυμήθηκες μιὰ δήλωση ἀπατεώνα
πού ἐν τούτοις κατορθώνει νά ἐπιβιώνει
σάν δημόσιο πρόσωπο
ἂν ὄχι καί ἐπίδοξος ἐθνικὸς ἀνὴρ
γιά νά σοῦ πέσει τὸ στομάχι στὰ πόδια
καὶ νά 'χεις δουλειὰ ὥς τὸ πρωί.

Sydney - Ashfield 12-4-90

ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ Η ΑΚΑΤΟΡΘΩΤΗ

«Δικαιοσύνην μάθετε οἱ ἐνοικοῦντες ἐπὶ τῆς γῆς.»
(Ἡσ. 26, 9)

Τὸ σκληρότερο ἄθλημα
ἀλλὰ καὶ τὸ ὑψηλότερο γέρας
δὲν εἶναι ἡ σοφία μήτε ἡ ἀρετὴ
ἀκόμη κι ἂν δώσουμε τὸ σῶμα
ἵνα καυθήσεται.

Σ' ὅλες αὐτὲς τίς περιπτώσεις
τὸ μέτρο μένει δικό μας
γι' αὐτὸ καὶ τὸ κατόρθωμα βέβηλο.
Ἡ δικαιοσύνη ἀντιθέτως μάς καλεῖ
νὰ σεβασθοῦμε τάξιν προκαθιδρυμένην
ποὺ ἀντανაკλᾷ τὴ φύσιν τοῦ Θεοῦ.
Κι ἀκριβῶς ἐπειδὴ μένει ἀπρόσιτη ἡ θεία οὐσία
γι' αὐτὸ καὶ ἡ δικαιοσύνη σχεδὸν ἀκατόρθωτη.

Sydney - Ashfield 14-4-90

ΕΝΑ ΑΚΟΜΗ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΟ ΣΤΟΝ ΟΥΡΑΝΟ

Τὰ τελευταῖα λόγια ἑνὸς ἀνθρώπου
εἴτε πεθαίνει εἴτε φεύγει σ' ἄλλη γῇ
εἶναι ἡ ἔβδομη σφραγίδα τοῦ προσώπου
ποῦ μεταθέτει ἓνα ἀκόμη κρατούμενο στὸν οὐρανό.
Σὲ τέτοια ἀλλαγὴ φρουρᾶς μὴν παρεμβάλλετε
ἄλλα λόγια ἢ σχόλια
διακόπτοντας τὸ ἄρρητο τοῦ μυστηρίου·
ὑπερβαίνει ἀπείρως τὸ κύκνειο ἄσμα
ὅσο βαθύτερα φθέγγεται ὁ ἄνθρωπος.

Sydney - Ashfield 23-4-90

Δὲν εἶναι πρὸς τιμὴν τῶν Ἑλλήνων
τὸ ἄγαλμα τῆς Ἀπτέρου Νίκης
τρόπαιο πάνω στὴν ντροπὴ καὶ τὰ δάκρυα τῶν
ἡττημένων.

Ἄν ὁ Σωκράτης δὲν μίλησε ἐπὶ ματαίῳ
θά ᾗχαμε ἀποκηρύξει πρὸ πολλοῦ
τὸ ἀνόσιο ἄγαλμα
ὑψώνοντας στὴ θέση του νίκη πανανθρώπινη
τὸ μνημεῖο τῆς Ἀπτέρου Εἰρήνης.

Sydney - Ashfield 26-4-90

ΣΤΟ ΚΙΤΡΙΝΟ

Πόσες φορές έπαιξες με τὸ κίτρο
γιὰ νὰ τοῦ κλέψεις τὸ χρῶμα;
Τοῦ πῆρες κάτι ἀπὸ τὸ φῶς καὶ τὴ λάμψη
μὰ θὰ σοῦ λείπει πάντα
ὁ χυμὸς καὶ τὸ ἄρωμα!

Sydney - Ashfield 27-4-90

ΦΥΛΛΑ ΦΘΙΝΟΠΩΡΙΝΑ

Γραφή ποικίλων αποχρώσεων
σὲ ἐπιφάνεια ἐξαντλημένη
μήνυμα χρησμικό:
Ὁ ἀποχαιρετισμὸς δὲν ἀπέχει
ἀπ' τὴν ἐπιστροφή
ὁ μεταβαλλόμενος κόσμος ἀγάλλεται
σχεδὸν ἀναλλοίωτος.

Sydney - Ashfield 28-4-90

ΓΛΩΣΣΑ ΛΗΣΜΟΝΗΜΕΝΗ

Μιλοῦμε πιά γλώσσα λησμονημένη
πού τήν καταλαβαίνουν μόνο οἱ φτωχοὶ
καὶ τὰ παιδιὰ
κι ἀποστηθίζουν τὰ λόγια μας
για ὥρες δύσκολες
ὅταν θὰ χρειασθεῖ ν' ἀντισταθοῦν
στήν ἀπόγνωση
ξορκίζοντας τὸν θάνατο μὲ πανηγύρι.

Sydney - Ashfield 6-5-90

Δέν πρέπει ν' ἄρνηθοῦμε τὴν ἀλήθεια
ἀκόμη κι ἂν μᾶς κόψουνε

τὸ φῶς καὶ τὸ νερό.

Δέν πρέπει ν' ἄρνηθοῦμε τὴν ἀλήθεια
ἀκόμη κι ἂν μᾶς κόψουν

τὸ τηλέφωνο.

Δέν πρέπει ν' ἄρνηθοῦμε τὴν ἀλήθεια
ἀκόμη κι ἂν μᾶς κόψουν

ἀπὸ παντοῦ τὴν καλημέρα

τὴν ἴδια τὴ ζωή.

Ζωὴ χωρὶς ἀλήθεια εἶναι ὁ θάνατος
ποὺ δυστυχῶς δὲν ἀδρανεῖ

σὲ τάφους καὶ ἀγάλματα

ἀλλὰ ἀναπαράγεται συνεχῶς

καὶ ὀργιάζει.

Sydney - Carss Park 7-5-90

Μᾶς εἶχαν βεβαιώσει πὼς τὰ δέντρα
 πεθαίνουν ὀρθία
 γι' αὐτὸ δὲν εἶχαμε λόγο ν' ἀνησυχοῦμε
 ὅταν πρὶν δυὸ βδομάδες ἀκόμη
 μοίραζες ἀφειδῶς τὸν καρπὸ σου
 κι ἐμεῖς καμαρώναμε στὴ ρίζα σου
 σὰν τὰ μικρὰ ἀκίνδυνα παιδιά.

Σήμερα ὅμως
 χωρὶς νὰ φυσήξει βίαιος ἄνεμος
 χωρὶς νὰ μᾶς πλήξει καταιγίδα
 ἢ νὰ μᾶς ζώσει φωτιά
 πρέπει νὰ φύγεις.
 Σὺ ποὺ γιὰ χρόνια ἤσουν ἡ φυσικὴ κουρτίνα
 στὸ πλατὺ μεγάλο παράθυρο
 ἀκουμπισμένη κατὰσαρκα στὰ τζάμια
 κι ὅχι ἀπλῶς στοιχεῖο τοῦ βάθους
 ἢ τοῦ ὀρίζοντα
 πρέπει νὰ φύγεις.

Δὲν τὰ κατάφερα βλέπεις νὰ τοὺς πείσω
 πὼς εἶμαι ἀδύνατος σὰν τυφλὸς
 ὅταν δὲν βλέπω μέσ' ἀπὸ σένα τὸν κόσμο
 ὅπως μέσ' ἀπ' τὸ θάνατο τὸν Θεό.

Ἔτσι σὲ κόβουν σήμερα 12 Μαΐου
 ἂν καὶ γνωρίζουν τὸν δεσμό μας
 δέντρο μου ἱερό·

κι ἀφοῦ δὲν εἶχα ἄλλο τρόπο ν' ἀμυνθῶ
 εἶδα νὰ σὲ φωτογραφίζουν μελλοθάνατο
 καὶ θὰ σὲ μνημονεύω στὰ ἐν πρώτοις...

ΔΕΝΤΡΟΜΟΡΦΗ ΠΑΝΑΓΙΑ

Τὸ κόψανε τὸ δέντρο τὸ ἱερὸ
ἡμέρα Σάββατο δώδεκα Μαΐου
κι ὅμως ὁλόκληρο τὸ Redfern ὑποκρίνεται
πὼς δὲν πῆρε εἶδηση τὸν ἀνιέρο φόνο.
Θὰ βάλω λοιπὸν νὰ σημάνουν ἀργὰ
δεκαπέντε χτυπήματα τοῦ Καθεδρικοῦ οἱ καμπάνες
ὅσα τὰ χρόνια ποὺ συζήσαμε μυστικά
ἡ Καστανιά Παντάνασσα
κι ἐγὼ χωρὶς ἀνάσα.
Θὰ βάλω ἀκόμη τ' ἄλλα δέντρα τῆς αὐλῆς
νὰ χαμηλώσουν τὰ κλαδιὰ –μεσίστιες σημαῖες
καὶ τὰ πτηνὰ νὰ βουβαθοῦνε ὁμοθυμαδὸν
ἐνὸς λεπτοῦ σιγῇ γιὰ τὴ δεντρομόρφη Παναγία.

Sydney - Carss Park 13-5-90

ΚΥΡΙΑ ΟΝΟΜΑΤΑ

*«Ἡ ἀνάγκη τῆς γραφῆς συνέπιπτε πάντα
μὰ τὴν ἀνάγκη μου νὰ διαγραφῶ.»*

Italo Calvino

Εἶναι μιὰ σύμβαση ἰσόβιας διάρκειας
καθὼς περνοῦμε τὸν ἀγρὸ τῆς τέφρας
καὶ τὰ θεμέλια ἐδῶ ὑποχωροῦν
εἴτε σὲ χῶμα σκάφτηκαν εἴτε σὲ βράχο.
Μέσα στὴν ποικιλία τῶν ὀνομάτων
καὶ τὴν πολυσημία τῶν ἄνωνύμων
ποιὰ δύναμη μπορεῖ νὰ ἐγγυηθεῖ
διάκριση σὲ κύριο καὶ δευτερεῦον;
Ἄφησε τὰ σοφίσματα τῆς νύχτας
κι ἔλα νὰ πορευτοῦμε ταπεινὰ
ὥς τὶς ἀνταύγειες τῆς ἄλλης ὄχθης·
τὰ ὀριστικὰ ὀνόματα μᾶς περιμένουν
μονάχα στὴ Δευτέρα Παρουσία.

Sydney (St. Vincent's Hospital) 14-5-90

Η ΑΛΛΗ ΕΚΔΟΧΗ

Οἱ τοῖχοι τῶν σπιτιῶν ὑποκρίνονται
πὼς δῆθεν κρύβουν καὶ προστατεύουν
ἀπὸ βέβηλα μάτια τὴν ἰδιωτικὴν μας ζωὴ.
Στὴν πραγματικότητά εἶναι τεράστιες παρωπίδες
ποὺ τιθασεύουν τὸ δικό μας βλέμμα
γιὰ νὰ μᾶς προσηλώσουν πιστότερα
στὶς ἱερὲς λειτουργίες τοῦ βίου
μακριὰ ἀπ' τὶς σχέσεις τῶν τριόδων
τοὺς ἀνεξέλεγκτους συγχρωτισμοὺς τῆς ἀγορᾶς.

Sydney (St. Vincent's Hospital) 16-5-90

ΠΟΛΙΟΡΚΩΝΤΑΣ ΤΟ ΑΡΡΗΤΟ

*«Μοναχός ἐστιν ὁ πάντων χωρισθείς
καὶ πᾶσι συνηρμοσμένος.»*
Εὐάγριος

Ποίηση εἶναι νὰ κάμεις τὸν κόσμο δικό σου
ὄχι ὅπως σ' τὸν δίδαξαν
οἱ γονεῖς κι οἱ δασκάλοι σου
ἀλλὰ ὅπως τὸν ὀνειρεύεσαι ἐσύ
 σὲ στιγμὲς μοναξιᾶς
δηλαδή σὲ στιγμὲς λεφτεριᾶς
 ποὺ θὰ πεῖ
ἀπόλυτης κτισμικῆς ἀλληλεγγύης.

Sydney - Ashfield 18-5-90

ΝΕΚΡΟΛΟΓΙΑΣ ΥΣΤΕΡΟΓΡΑΦΟ

Στὸ πένθος δὲν ὑπάρχει δευτερολόγημα
πρωτόκολλο δὲν ἔχει ἢ δυστυχία
ὅλα ἐδῶ συμβαίνουν
ἀκαριαῖα κι ἀκραιφνῇ
στὴν ἀδιαπραγμάτευτη δεσποτεία τοῦ πόνου.
Ἔτσι τολμῶ νὰ σοῦ ψελλίσω
μιὰ τελευταία εἶδηση
ἀπ' τὸ σπίτι πού ἄφησες ἄδειο:
Καθὼς ἀποσύρθηκες ὀλοπράσινη
σὰν κυνηγημένη μυθικὴ Φαιδριάδα
ἄφησες στοὺς τοίχους
μιὰ ἀπόχρωση πρασίνου
κι ὅλη τὴν ἀμηχανία τῆς σιωπῆς...

Sydney - Melbourne 18-5-90

ΑΝΟΜΟΛΟΓΗΤΕΣ ΦΘΟΡΕΣ

Ὅσο νεώτεροι εἴμαστε
τόσο πιὸ εὐκόλα γελοῦμε
ἀφοῦ ἡ ζωὴ δὲν πρόλαβε νὰ μᾶς πληγώσῃ
τόσο βαθιὰ ὥστε νὰ γίνουν σὺν τῷ χρόνῳ
σχεδὸν ἀσυγκίνητοι
οἱ μῦς τοῦ προσώπου μας.

Sydney - Redfern 24-5-90

Στὸ παραλήρημα ὁ μεθυσμένος λέει
κουβέντες σημαδιακὲς γιὰ τὴν ψυχὴ του
κι ὅταν χαροπαλεύει πάλι μοναχὸς
κάνει χειρονομίες ποὺ μαρτυροῦν
τί ἀγάπησε καθυπερβολὴν στὸν ἀπάνω κόσμο.
Ὁ καπετάνιος ποὺ πεθαίνει στὴ στεριά
μὲ τὴν ψυχὴ λησμονημένη στὸ καῖκι
ἤξερε καὶ νὰ μεθᾶ καὶ νὰ κινδυνεύει
πίνοντας ἀπ' τὴν ἴδια κούπα κρασί καὶ θάνατο.
Μὰ καταποντισμὸ σὲ κρεβάτι δὲν ἤξερε
ὅπως δὲν ξέρει τὸ λιοντάρι λαμητόμο
γι' αὐτὸ πεθαίνοντας τραβᾷ τὰ σεντόνια γιὰ σχοινιά
καὶ φωνάζει στὸ γιό του: Σταμάτη, πνιγόμαστε!

Sydney - Carss Park 27-5-90

Ο ΜΟΝΟΣ ΛΙΠΟΤΑΚΤΗΣ

Μπορείς νὰ ἐμπιστευθεῖς τὸ ἄνθος καὶ τὸ φυτό·
ὅσο κι ἂν εἶναι καχεκτικὸ θὰ σοῦ δώσει
τὰ γνώριμα σημάδια του
σὲ ἄρωμα σὲ φύλλωμα ἢ σὲ καρπὸ.
Μπορείς νὰ ἐμπιστευθεῖς τὸ ζῶο ὅποιας συνομοταξίας·
θὰ σὲ ἀνταμώσει μὲ συμπεριφορὰ προβλεπόμενη
ἀκόμη κι ἂν εἶναι ἄρρωστο ἢ πεινασμένο.
Δὲν μπορεῖς ὅμως νὰ ἐμπιστευθεῖς τὸν ἄνθρωπο
γιατὶ εἶναι –λέει– ἡ Εἰκόνα τοῦ Θεοῦ
καὶ δικαιοῦται ν' αὐτοαναιρεῖται συνεχῶς
ἀπὸ τὸν Ἄγγελο ὡς τὸν Δαίμονα ἀπροσδιόνυσος.

Bangkok - Athens 29-5-90

ΔΕΥΤΕΡΗ ΠΡΟΔΟΣΙΑ

Καίγοντας σημειώματα πρόχειρα καὶ παλιὰ
πὺν ἀντάλλαξες κάποια στιγμή
ἀνάγκης ἢ βιασύνης
αἰσθάνεσαι μιὰ τύψη ἀκαθόριστη
σὰν νὰ προδίδεις δεύτερη φορὰ
ἀνθρώπους πὺν μοιράστηκαν μαζί σου
μιὰ ζωντανή στιγμή ἀνεπανάληπτη.

Bangkok - Athens 29-5-90

Ο ΜΟΥΕΖΙΝΗΣ

Ἄν ἦταν ἀπὸ τῆ φωνή του
θὰ μ' εἶχε κερδίσει χίλιες φορές
ἀλλ' ἡ ψυχὴ δὲν ἀρκεῖται στὴ μουσικὴ
τὸ θαῦμα τελεσιουργεῖται βαθύτερα
πέρα ἀπ' τὴ λογικὴ καὶ τὶς αἰσθήσεις.

Κωνσταντινούπολις 30-5-90

ΛΕΥΚΟΤΗΤΑ Η ΑΠΡΟΣΜΑΧΗΤΗ

Ὑπαγορεύοντας τὶς σκέψεις σου σὲ γραφέα
βλέπεις πῶς τὰ λόγια φεύγουν ἐλεύθερα
χωρὶς ἐνδοιασμοὺς κι ἀμφιβολίες
ἀμφιταλαντεύσεις καὶ δισταγμοὺς
ἀποσιωπημένα ἐρωτήματα.

Ἡ λευκὴ σελίδα ποὺ ἀντιμετωπίζεις
ὅταν γράφεις μόνος
εἶν' ἓνα τεῖχος φωτὸς ἀδιαπέραστο
ποὺ βάλθηκε νὰ ἐνσαρκώσει τὴν ἀγνότητα
μάρμαρο ἄσπιλο πεντελικό.

Ἐπόμενο λοιπὸν νὰ μὴν μπορεῖς
νὰ νικήσεις ἀντίσταση λευκῆς σιωπῆς
ἐπόμενο νὰ βλέπεις κηλίδες καὶ ναυάγια
ὅλα τὰ γράμματα.

Κωνσταντινούπολις 2-6-90

ΠΙΚΡΕΣ ΑΛΗΘΕΙΕΣ

Ὁ ἄνθρωπος τελικὰ δὲν πεθαίνει
ὅταν δὲν ἀναπνέει πιά
ἢ ἀπλῶς ἐξαφανίζεται
ἀπ' τις συνήθεις συναναστροφές
χωρὶς ἐλπίδα νὰ τὸν ξαναδοῦμε
παρὰ μονάχα στὰ ὄνειρα.
Πεθαίνει μᾶλλον ἀπὸ τὴ στιγμὴ
ποὺ δὲν τὸν ἀναγνωρίζουν οἱ φίλοι
καὶ μὲ συμπάθεια ποὺ φροντίζουν νὰ κρύψουν
ἀναστηλώνουν τὴ φθαρμένη μορφὴ
καταφεύγοντας σὲ μακρινὲς ἀναμνήσεις.

Freising / München 14-6-90

Λέξη ἄλλη καμμιά δὲν θὰ μπορούσε
 νὰ συνοψίσει σὲ τρεῖς συλλαβές
 ὅλο τὸ βάρος τοῦ Μωσαϊκοῦ Δεκαλόγου
 καλύπτοντας ἐξ ἴσου καὶ τὴν ἄβυσσο
 ποὺ ἄνοιξε ἀργότερα ὁ Χριστὸς
 μὲ τὴν ἐπὶ τοῦ Ὄρους ὁμιλία.
 Ἔτσι στὴν ἱερὴ γλώσσα τῶν Ἑλλήνων
 τ' ὄνομα τοῦ καθήκοντος καὶ τοῦ χρέους
 βγαίνει ξανὰ ἐτυμολογικὰ δεμένο
 ἀρρήκτως μὲ τὴ ρίζα τῆς εὐθείας.

Wien 18-6-90

ΤΕΛΕΙΑ ΣΤΙΓΜΗ

Τί ἀντιφατικὸ καὶ τοῦτο τ' ὄνομα, Θεέ μου!
Πῶς θά 'ταν δυνατὸν νὰ γίνει κάτι τέλειο
καὶ μάλιστα μέσα σὲ μιὰ στιγμή
καὶ μάλιστα ἀπὸ τὸν πάντα ἀτελὴ ἄνθρωπο!
Συγχώρεσέ την τὴν ἀθώα βλαστήμια, Θεέ μου!

Αθήνα 21-6-90

ΚΑΤΑ ΒΑΡΒΑΡΩΝ (Β)

Τὸ στόμα σου προσποίησεν λυρικὴν
γιὰ νὰ παραπλανήσεις τοὺς μοχθηροὺς
ποὺ μετροῦν τὴν τροφή σου
ὥστε νὰ μὴν ὑπολογίσουν ποτὲ
μὲ τί ρυθμὸ σ' ἔθρεψαν
οἱ θηλῆς τῶν δακτύλων
καθὼς ψηλάφεις ὄρατὰ καὶ ἀόρατα.

Αθήνα 16-7-90

Ἄν τὸ πτηνὸ ἔτυχε νὰ ἔχει μεγαλύτερο στομάχι
 ἅπ' ὅ,τι τὰ λοιπὰ τῆς συνομοταξίας του
 καὶ γιὰ νὰ τὸ γεμίσει γίνεται ἀρπαχτικὸ
 σπεύδουμε νὰ τὸ ποῦμε ἀχόρταγο *κοράκι*
 ληξιαρχώντας το στὴ μαύρη λίστα
 τοῦ οἰκολογικοῦ μας συστήματος.
 Ἄν τὸ ποντίκι ἀπὸ δειλία ἔκανε μοῖρα του
 νὰ κλέβει ἀθόρυβα τὴν τροφή του
 καὶ μάλιστα κατὰ προτίμηση σὲ ὦρες
 ποὺ ἐμεῖς δὲν τὸ βλέπομε
 νομίζομε πὼς στιγματίζοντάς το *τρωκτικὸ*
 ἀποκαθιστοῦμε μὲ σοφία Σολομώντειο
 τὴ διασαλευθεῖσα δικαιοσύνη.
 Ἄν ὅμως ὁ ἄνθρωπος ἔχει τέτοια ἦθη
 ἢ ἔστω ἐκφράζεται θεωρητικὰ
 μὲ παρόμοιο φρόνημα
 παρόλο ποὺ καθόλου δὲν πιέζεται ἀπὸ τὴ φύση
 ἐμεῖς ποὺ δὲν γνωρίζουμε φόβο ἢ ντροπὴ
 μιλοῦμε ἀνενδοίαστα γιὰ τύπο δραστήριο
 συνετὸ, διορατικὸ, πετυχημένο...

Athens - Singapore 17-7-90

Ο ΧΑΜΕΝΟΣ ΠΑΡΑΔΕΙΣΟΣ

«Γέμισα με όνόματα τη σιωπή.»
Giuseppe Ungaretti

Κι όμως δεν ήτανε αυτή η αποστολή μου·
τά όνόματα είναι ήδη δεδομένα
και τὰ βρίσκει καθέννας άργά ή γρήγορα
φιλοσοφώντας επίμονα ή άκόμη πιο συχνά
παραμιλώντας.

Η σιωπή αντίθέτως έγινε για μάς
ό χαμένος Παράδεισος
ή πρό πολλού καταργημένη προσευχή
ή ξεχασμένη άσκηση
προνόμιο σεπτών Άσωμάτων.
Στόν ξέφρενο κόσμο που φτάσαμε
τη σιωπή νέμονται σχεδόν συνωμοτικά
μονάχα όσοι άσιγήτως ευαγγελίζονται
οί Άγγελοι κι οί νεκροί.

Athens - Singapore 17-7-90

ΘΑΥΜΑΣΜΟΣ ΤΟΥ ΚΟΙΝΟΥ ΤΟΠΟΥ

«Βάλε μιὰ κοινοτοπία στὸν τόπο της...»
Jean Cocteau

Ἦτσι πού κατακερματίσαμε τὸν κόσμο
κι ὁ καθεὶς ὀνειρεύεται κλασματικά
χωρὶς οἱ ἄλλοι νὰ μπαίνουν στὸν ὀρίζοντα
μήτε κὰν σὰν ἀντίδικοι
τὰ πιὸ βαθιὰ σημεία ἐπαφῆς
γιὰ νὰ μὴν γίνει ἡ ζωὴ γενικὴ παράκρουση
εἶναι αὐτὸ πού λέμε *κοινοτοπίες*.
Ἡ κοινὴ ἐμπειρία πάνω στὴ συγκεκριμένη
χρονικὴ ἢ χωρικὴ ἐπιφάνεια
εἶναι ὅ,τι πιὸ ἱερὸ μᾶς συνδέει
γι' αὐτὸ ἃς μὴν ἀσχοληθοῦμε γιὰ τὸ δῆθεν
ἀνεπανάληπτο·
μοναδικὸς στὴν ἀλήθεια τοῦ ὁ κοινὸς τόπος.

Singapore - Melbourne 18-7-90

Ο ΑΓΕΝΕΑΛΟΓΗΤΟΣ

Ὁ ποιητὴς ἔχει ἀδελφοὺς μὰ δὲν ἔχει προγόνους·
κι ὅταν μονάχα σήμερα διαβάξει
πρῶτη φορὰ τὸν Ὅμηρο ἢ τὸν Αἰσχύλο
γνωρίζει πῶς δειπνᾷ μαζί των ἀπ' τὸ ἴδιο πιάτο
κι εἶναι νεκρὸς ἂν τοὺς πεῖ πεθαμένους.

Singapore - Melbourne 18-7-90

ΟΙ ΧΡΗΣΜΟΙ ΤΗΣ ΠΑΡΘΕΝΟΥ

«Ἡ μουσικὴ μᾶς δημιουργεῖ ἓνα παρελθὸν ποὺ τὸ ἀγνοοῦσαμε.»
Oscar Wilde

Ἦταν θαμένοι μέσα μας οἱ ἦχοι
ἀπὸ τὰ λόγια ποὺ πρόφθασαν νὰ ποῦν
οἱ γεννιήτορες τὴν ὥρα τῆς συνουσίας
κι ὕστερα βουβαθήκανε μπροστὰ στὸ θαῦμα
τῆς ἐπεχόμενης ζωῆς.

Ἦταν θαμένοι μέσα μας οἱ ἦχοι
ἀπ' τὰ τραγούδια ποὺ ἀκούσαμε στὸ λίκνο
ὅταν ἡ Μάνα δὲν εἶχε ἀκόμη ξεχάσει
τοὺς χρησμούς τῆς Παρθένου.
Ἦταν θαμένοι μέσα μας οἱ ἦχοι
ἀπ' τοὺς τριγμούς τῶν ὀστέων ποὺ ἀνθοῦσαν
καθὼς ὁ καρπὸς πηγαινε νὰ δέσει
κι ἀργότερα ποὺ πυρακτώθηκε τὸ μεσημέρι
ἀκούγαμε μονάχα τὰ τζιτζίκια.

Singapore - Melbourne 18-7-90

ΠΑΡΑΛΗΡΗΜΑ

Ἀκόμη κι ἓνα τζάμι ἂν ἔσπαγα .
ἢ ἓνα ποτήρι
μ' ἔδερναν πάντα Μάνα καὶ Πατέρας
γιὰ νὰ προσέχω.
Τώρα πού ἐξ ἀμελείας σκότωσα τὴν ἀδελφή μου,
γιατὶ δὲν μὲ δέρνουν
ἀλλὰ μ' ἀγκαλιάζουν καὶ μὲ φιλοῦν;

Singapore - Melbourne 18-7-90

Η ΓΛΩΣΣΑ

Συναυλία χρωμοσωμάτων
πού άντανακλᾶται σὲ θαυμαστικὰ
δάκρυα, ἐρωτηματικὰ
πάθη φθόγγων καὶ ρημάτων!

Sydney - Ashfield 22-7-90

Πάντα μᾶς ἀτενίζουν γελαστά
τῶν σκελετῶν τὰ κρανία
καθὼς τὰ δόντια στίλβουν ὁλόσωμα
χωρὶς δερμάτινους χιτῶνες γιὰ συνοφρυώσεις
χωρὶς βολβούς τῶν ματιῶν
γιὰ βλέμμα βαθὺ ἢ πονεμένο.

Ashfield 23-7-90

ΑΘΛΟΘΕΣΙΑ

«Άκουσε πού περνᾷ ἡ λευκότητα τῆς σιωπῆς.»
Pablo Picasso

Φράξε ἂν μπορεῖς μὲ χρώματα
τὶς διεξόδους τοῦ λευκοῦ
στὸ ἀδέσποτο σκοτάδι.
Συγκράτησε τὴ βαρβαρότητα τοῦ ἥλιου
στὸ καταμεσήμερο.
Κοίτα νὰ πείσεις τὰ πουλιὰ καὶ τὰ λουλούδια
νὰ μὴ λιποθυμοῦν τόσο συχνὰ
σ' ἓνα λειμῶνα θαλασσὶ
πὺ οὔτως ἢ ἄλλως
τόσο γρήγορα τελειώνει.

Sydney - Ashfield 25-7-90

ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑ (B)

Ἀξιολύπητοι γιὰ τὴν ἄγωνα ἀφροσύνη τους
κεῖνοι ποὺ κατατάσσουν τοὺς νεκροὺς
στὸν κόσμον τῶν σκιῶν.

Τί σχέση ἔχουν μὲ σκιές οἱ ἀσώματοι
ποῦ νὰ βροῦν τὴν ἀδράνεια τῆς ὕλης
κεῖνοι ποὺ δὲν προβάλλουν πιά
καμιὰν ἀντίσταση!

Sydney - Ashfield 25-7-90

ΝΗΠΤΙΚΟ (Β)

Ἄν μὲ ρωτᾶτε συμβουλὴ
δὲν ἔχω παρὰ τούτῃ τὴν δῆλωση:
Ἀγαπᾶτε ἀλλήλους
συγχωρεῖτε ἀλλήλους
ὁ κόσμος εἶναι ἀνερμήνευτος.

Sydney - Ashfield 25-7-90

ΔΗΜΟΤΙΚΟ (Β)

Μὴ σταματήσεις τὸν χορὸ
ψυχὴ τοῦ πολεμάρχου
μὴν πεῖς πὼς ἐκουράστηκες
καὶ θεὸς νὰ ξαποστάσεις
γιὰ θὰ φωνάξουν οἱ νεκροὶ
χαράμι νὰ σοῦ γίνει
κάθε χαρὰ ποὺ γεύεσαι
εἰς τὸν ἅπανω κόσμον
ποὺ κεῖνοι στερηθήκανε
κι ἐσὺ τὸν ἀπαρνιέσαι
σὰν τὸ πουλὶ ποὺ μίσησε
τ' αὐτὰ καὶ ξεπαγιάσαν.

Sydney - Ashfield 30-7-90

ΕΦΗΒΕΙΑΣ ΕΓΚΩΜΙΟ

Ἐφτά φορές ὀρφάνειψε ἡ ψυχὴ
τὸ κορμὶ δὲν εἶπε νὰ λυγίσαι
ἦταν τὸ χῶμα χλοερὸ
μεθυστικὰ τ' ἀρώματα
τὸ πανηγύρι ἀτρύγητο μελίσσι!

Sydney - Ashfield 30-7-90

ΣΗΜΕΙΑ ΤΩΝ ΚΑΙΡΩΝ

*«Ζωγραφίζει μὲ ψιθύρους πού κατοικοῦν στήν ἄκρη τοῦ μολιβιοῦ.»
Α. Σχινᾶ*

Εἶναι κι αὐτὸ ἓνα σημάδι ἀδιάψευστο
τῶν πονηρῶν καιρῶν
νά μὴ μποροῦν οἱ Μύστες νὰ μιλήσουν
τῇ γλώσσα τοῦ λαοῦ.
Ἔτσι πού σακατέψαμε τίς λέξεις
φορτώνοντάς τες πανικὸ καὶ λάσπη
ἔμειναν καθαρὰ μόνο τὰ νεύματα
γλώσσα φωτοσκιάσεων.

Sydney - Ashfield 3-8-90

ΤΑ ΠΡΑΓΜΑΤΑ

Ἐμεῖς ποτὲ δὲν τὰ εἶδαμε
σὰν ἀνώνυμες ποσότητες οὐδέτερης ὕλης
μήτε σὰν μορφώματα τοῦ ἀνεύθυνου καὶ τοῦ τυχαίου.
Εἶχαν ἀκόμη ἀπάνω τους δακτυλικά ἀποτυπώματα
τοῦ Ὑπερώνυμου μὲ παραλήπτη τὸν πρῶτο τυχόντα
γι' αὐτὸ τὰ σεβασθήκαμε
καὶ τὰ προσέξαμε
τουλάχιστον σὰν ἐνδείξεις μιᾶς ἄγνωστης ἱστορίας
τουλάχιστον σὰν *πεπραγμένα* ἀνεξιχνίαστα.

Sydney - Carss Park 4-8-90

ΝΑΙ ΜΕΝ, ΑΛΛΑ

*«Τὸ νὰ εἶσαι ποιητὴς, σημαίνει νὰ μὴ νοσταλγεῖς
τὸ παρελθόν τῆς ποίησης.»*
Ἄ. Σιδέρη

Κι ὅμως ἡ ποίηση δὲν ἔχει ἡλικία
εἶν' ἀγενεαλόγητη σὰν τὴ φωτιά.
Ἄν μιὰ φορὰ τὴν ἀντικρίσεις μὲς στὴ νύχτα
δὲν ἔχει σημασία, σπίθα ἢ φλόγα
θὰ καίγεται ἡ ψυχὴ σου σὰν φυτίλι
ὥσπου νὰ ἐκτραγεῖ ὁ δυναμίτης.

Sydney - Ashfield 12-8-90

ΜΑΤΑΙΑ ΦΤΕΡΑ

Δέν εἶναι ἀπὸ τὸν ἄνεμο ποὺ μάδησαν
τὰ φτερὰ τοῦ κύκνου
μήτε ἀπ' τὸ κρῦο καὶ τὴν καταιγίδα·
αὐτὰ τὸ ζωντανὸ τὰ συνήθισε
ἢ μᾶλλον ἐξοικειώθηκε μαζί τους
ἄλλωστε ἔχουν καὶ μιὰ κανονικότητα σταθερὴ
τὰ φυσικὰ φαινόμενα.
Κεῖνο ποὺ δέν κατάφερε νὰ συνηθίσει
καθὼς τὸν ἔκαμαν κατοικίδιο διακοσμητικὸ
ἦταν ἡ νοσταλγία τῆς μακρινῆς λίμνης
τὰ κύματα ποὺ στὴν ἀνάμνηση
τοῦ θροῖζουν ἀκόμη ἀνεπαίσθητα
τὰ μάταια φτερὰ.

Sydney - Ashfield 13-8-90

Ο ΧΡΟΝΟΣ

*«Ένα παρόν ἐγκλωβισμένο θά 'λεγες
σέ πολλά παρελθόντα.»*
Μ. Κακογιάννης

Πρόβλημα χρόνου δὲν ὑπάρχει γιὰ σένα
ποὺ γνώρισες πὼς ἡ ψυχὴ δὲν ἔχει ἡλικία
παρὰ μονάχα μνήμη, πηγάδι ιδιόκτητο
ποὺ δὲν παλιώνει μήτε ἀνακαινίζεται
ἀλλὰ βαθαίνει, συνεχῶς βαθαίνει
ὥσπου νὰ συναντήσῃ τὸν οὐρανό.
Βαθαίνοντας ἐν τούτοις, νὰ γνωρίζεις
πὼς δὲν ἐγκαταλείπεις ὅσα γεύθηκες ἀπ' ἀρχῆς
γιατὶ τὰ πράγματα ληξιαρχοῦνται
κάθε λεπτὸ μὲ τὴν ἴδια ἡλικία
ἀδιάφορο ἂν τὸ φῶς πέφτοντας πλάγια
τὰ προεκτείνει μὲ μακρύτερες σκιές.

Sydney - Carss Park 18-8-90

IMPERATOR

Κάτι θὰ πρέπει νὰ μὴν πῆγε καλὰ
στὴ μετάφραση
μ' αὐτὴ τὴν περιέργη λέξη.
Οἱ Ἕλληνες εἶχαν Ἀρχοντες ἢ βασιλεῖς
γιατὶ γνωρίζανε τὴ βάση
ποὺ ἐξελισσόταν σὲ κορυφὴ
ἀλλὰ φοβόντουσαν τὴν ὕβρη
καὶ δὲν θὰ ὀνόμαζαν ποτὲ *Αὐτοκράτορα*.
Πῶς ἄλλωστε νὰ πεῖς πῶς κυβερνᾷ
ἐαυτὸν καὶ τοὺς ἄλλους
κεῖνος ποὺ πρέπει νὰ φάει καὶ νὰ κοιμηθεῖ
σὰν τὸ γατὶ ἢ τὸ ποντίκι!
Τὸ μόνο ποὺ μπορεῖ νὰ κάνει
ὅσο τὸν ἀνέχονται
εἶναι νὰ δίνει βραχυπρόθεσμες ἐντολές
γι' αὐτὸ φωνάζετέ τον «ὁ Προστάζων»
—ὅσοι τουλάχιστον σέβεσθε τίς λέξεις.

Sydney - Carss Park 18-8-90

«ΜΗΝ ΠΥΡΟΒΟΛΕΙΤΕ ΤΟΝ ΠΙΑΝΙΣΤΑ»

«Τὰ μάτια του ἀπλανῇ, λὲς καὶ κατέχουν
κάποιο μυστικό.»
Μ. Κακογιάννης

Πολὺ φυσικὸ νὰ καθηλώνονται ἀπλανεῖ
 δηλαδή ἀκίνητα
 μάτια ποὺ εἶδαν ἔστω φευγαλέα
 σκηνὲς ἀντιπροσωπευτικὰς
 ἀπ' τὸ τέλος τοῦ κόσμου.
 Ἡ ἀκίνησις τῶν ἀπλανῶν ματιῶν
 εἶν' ἡ πικρότερη κατάνυξις ποὺ θὰ γνωρίσει
 καθὼς θὰ νυχτώνεσαι ξαφνικὰ
 κάθε φορὰ χωρὶς νὰ τὸ περιμένεις
 διαπιστώνοντας πάντα ἐκ τῶν ὑστέρων
 πὼς δὲν σὲ ὑπολόγισαν οἱ συνωμότες.

Sydney - Ashfield 18-8-90

ΒΡΟΤΕΙΟΝ ΓΕΝΟΣ

*«... σωτήριοι αἱ γενέσεις τοῦ κόσμου
καὶ οὐκ ἔστιν ἐν αὐταῖς φάρμακον ὀλέθρου
οὔτε ἄδου βασίλειον ἐπὶ γῆς.»
(Σοφ. Σολ. 1, 14)*

Τὸ ξέραμε πὼς ὁ θάνατος
δὲν ἔρχεται ἀπὸ πάνω,
ἀπ' τὸν Θεὸ μᾶς ἦλθε μόνο
 πᾶσα δόσις ἀγαθή·
κι ἐν τούτοις ὀλιγοπιστήσαμε στὴ ζωὴ
σὰ νά 'ταν φαντασμαγορία φευγαλέα
ἀφήνοντας τὸν πρῶτο λόγο στὸ σκοτάδι
λὲς καὶ δὲν ἦταν τ' ὄνομά μας *φῶς!*

Sydney - Ashfield 27-8-90

ΜΕΙΝΑΜΕ ΠΙΣΩ

*«Ὅσοι πάσης ἐντολῆς Χριστοῦ ἑαυτοὺς ὀφειλέτας οὐκ ἐλογίσαντο,
οὗτοι τὸν Θεοῦ νόμον σωματικῶς ἀναγινώσκουσι...»
Μάρκος Ἐρημίτης*

Μείναμε πίσω ὄχι μονάχα στὶς ἐντολές
ἀλλὰ πρὸ πάντων στὸ πνεῦμα τοῦ ἐντολέως
ποὺ δὲν ἐξαντλεῖ τὴν ἀγάπη Του
στὴ σωματικότητα τοῦ ἔργου.
Μείναμε πίσω γιατί πρὶν στερηθοῦμε
εἴχαμε νὰ διακρίνουμε τὰ μέσα ἀπ' τὸν μεσίτη
κι εἴχαμε λησμονήσει ὅτι τὸ θεῖον
φιλεῖ κρύπτεσθαι.
Μείναμε πίσω γιατί μπροστὰ
εἴχαν ὀρισθεῖ προαιωνίως τὰ ἔσχατα
κι ἐμεῖς δὲν εἴχαμε διδαχθεῖ ἀριθμητικὴ
μήτε γεωγραφία ἀνεστραμμένη!

Sydney 20-9-90

ΚΟΥΡΣΑΡΟΙ

Τὴν θάλασσα δὲν τὴν φοβήθηκαν
 καὶ ἃς ἦτανε πλατειά
 σὰν φερετζὲς ἀπέραντος
 στὸ πρόσωπο τοῦ κόσμου·
 τρομάξαν ὅμως τὴ στεριά
 μὲ τὰ περίσσια ψέματα
 βράχια ποὺ ἦταν πιὸ ρευστά
 ἀπ' τοῦ μωροῦ τὸ δάκρυ.

Sydney - Mascot 22-9-90

ΦΕΓΓΑΡΟΦΟΒΙΑ

Τὸ φῶς τοῦ φεγγαριοῦ δὲν μπορέσαμε
νὰ τὸ χαροῦμε.
Μιὰ προκατάληψη ἀνομολόγητη μᾶς ἔκανε πάντα
νὰ τὸ βλέπουμε φῶς ἀρρωστημένο
καθὼς χυνόταν πελιδνὸ σὰν διάλυση ἀπὸ κινίνο
σ' ἓνα πρόσωπο ἀπέραντο ποὺ δὲν ἦταν νεκρὸ
κι ὅμως σῶπαινε διαρκῶς ἔξαντλημένο.
Θὰ χρειασθεῖ μιὰ ὁλόκληρη παιδεία
ἀπ' τὴν ἀρχὴ
γιὰ νὰ νικήσουμε τὶς παιδικὲς εἰκόνες
ποὺ ἔξακολουθοῦν νὰ μᾶς τυραννοῦνε.
Θὰ χρειασθεῖ νὰ ξεχάσουμε τοὺς ὑπνοβάτες
ποὺ περπατοῦσαν μονάχοι μὲ πανσέληνο
στὰ πιὸ ἀπόκρημνα μέρη
χωρὶς νὰ πάθουν κακὸ
κι ὅμως τὴν μέρα τοὺς εἶδαμε νὰ σφαδάζουν
μακάβριοι βράχοι-σεληνιαζόμενοι.

Sydney - Ashfield 30-9-90

ΣΧΟΙΝΟΒΑΣΙΑ

Πολλὰ τὰ παράξενα πού θά 'θελα νὰ ρωτήσω
κι ὅμως ποτὲ δὲν τόλμησα ἀπ' εὐθείας
φοβούμενος μὴν παρεξηγηθῶ.
Φρόντισα πάντα νὰ βρῶ τὴν ἀπάντηση
στὶς πιὸ ἀπόκρημνες περιοχές
ὥστε κι ἂν κάτι δὲν ἔπειθε τελείως
νὰ ὑπάρχει τουλάχιστον τὸ ἄλλοθι τοῦ ἄγνωστου τόπου
τὸ ἐνδεχόμενο νὰ μὴν ὑπῆρχαν οἱ προσλαμβάνουσες
παραστάσεις
ἀπ' τὸν ἀνυποψίαστο ἀκροατή.
Ἔτσι κατόρθωσα νὰ σώσω τὴν ὑπόληψή μου
καὶ πιὸ πολὺ τὴν εὐλυγισία μου.

Sydney - Ashfield 2-10-90

Ίσως θὰ πρέπει νὰ παραδεχθοῦμε
χάριν μιᾶς βαθυτέρας λογικῆς
ὅτι ὁ γάμος εἶναι θάνατος
κι ὁ θάνατος γάμος.
Πῶς ἀλλιῶς νὰ ἐξηγήσουμε
τὸ ἔσονται οἱ δύο εἰς σάρκα μίαν
τὸ γῆ εἶ καὶ εἰς γῆς ἀπελεύσει;
Ποιὸς ἄλλος λόγος γιὰ τόση ἐπισημότητα
τόσα λουλούδια καὶ ἐνδύματα λευκά
πρὸ πάντων δὲ ἐκεῖνα τὰ προκλητικὰ
ἀφόρετα παπούτσια!

Sydney - Ashfield 2-10-90

ΧΑΡΟΠΟΙΟΝ ΠΕΝΘΟΣ

Καὶ ζωὴν προμνηστεύεται θάνατος!
(Καταβασίαι Δεκαπενταυγούστου)

Θὰ πρέπει νὰ μάθουμε νὰ μὴ θλιβόμαστε
ὅταν θρυμματίζονται τὰ στερεὰ
ἀσχέτως ἂν εἶναι πολύτιμα κρύσταλλα
ἢ σβῶλος ἀπὸ χῶμα.
Τὸ ν' ἀνοίγονται νέες ρωγμὲς
στὴν ἀκατέργαστη συμπαγὴ ὕλη
σημαίνει ὅτι τὸ φῶς διεισδύει βαθύτερα
σημαίνει ὅτι τὸ σκοτάδι ἀπευλαύνεται
ὀριστικὰ στὸν Ἄδη.

Sydney - Ashfield 2-10-90

ALTER EGO

Μὴν περιφρονήσεις ρακένδυτο
ἔστω κι ἂν νομίζεις ὅτι σὲ θίγει
ἂν τύχει νὰ ᾿ναι γνωστὸς ἢ συγγενής.
᾿Εχει κι αὐτὸς τὴ δική του ἀξιοπρέπεια
τὴν ἀντοχή καὶ τὰ ὁράματά του
κι ἔχει ἀκόμη τὴν ἀθώα φιλοδοξία
νὰ βραδιάσει ὅσο γίνεται πρὸ γρήγορα
γιὰ νὰ μπορέσει νὰ κυρφεῖ.

Sydney - Ashfield 3-10-90

ΙΔΙΟΚΤΗΤΕΣ

Τόσο πολὺ ἐξοικειώθηκαν μὲ τ' ἀγοραῖα
πὺ καταδέχονται δεσμὸ προσωπικὸ
μὲ ψευδεπίγραφες ἀντωνυμίες.

Sydney - Ashfield 3-10-90

ΣΗΜΕΙΑ

«Ἄν δὲν ἦταν τὰ βραδινὰ γανγίσματα
ἡ αἰωνιότητα θὰ περνοῦσε ἀπαρατήρητη».
Τ. Λειβαδίτης

Τὰ σκυλιὰ ποὺ μέ γανγίζουν κάθε βράδυ
δίχως νὰ μέ ξέρουν
εἶναι οἱ πειστικότεροι μάρτυρες
γιά τὴν ἀναξιότητα τοῦ ἀχρείου δούλου
νὰ μονοπωλήσει τὴν κατάνυξη
μπρὸς στὴν ἀγιότητα τοῦ δειλινοῦ.

Sydney - Ashfield 3-10-90

ΧΕΙΡΑΨΙΑ (Β)

Ἡ χειραψία ἄλλοτε ἦταν ἀπλή χειρονομία
μιὰ ἀρχαία πράξη καλῆς συμπεριφορᾶς
ποὺ ὅσο κι ἂν γινόταν μηχανικὰ
μαρτυροῦσε κάποιο κλίμα εὐνοίας.
Σήμερα ποὺ οἱ ὅροι ἔχουν τόσο ἀλλάξει
καθὼς χαιρετᾶς πρέπει νὰ κάμεις τὴν παλάμη
θερμόμετρο ἀκριβείας
γιὰ νὰ δεῖς τί γλώσσα πρέπει νὰ μιλήσεις
πόσες θερμίδες νὰ καταναλώσεις
ἐπωφελῶς ἢ ἔστω ἐπὶ ματαίῳ
μιὰ καὶ δὲν γίνεται χωρὶς δημόσιες σχέσεις.

Sydney - Ashfield 8-10-90

ΤΑΦΟΠΕΤΡΑ

Ἡ πέτρα τοῦ τάφου Σου δὲν ἔκλεισε ποτὲ ἐρμητικὰ
ὅσο κι ἂν φρῶντισαν γι' αὐτὸ οἱ ὑπηρεσίες τοῦ Δήμου.
Εἶναι ἡ πόρτα πὺν ἄφησες ἀνοιχτὴ καθὼς πέταξες
λύνοντας τὰ δεσμὰ Σου.

Sydney - Ashfield 16-10-90

Κανένα δὲν πειράζει μήτε καὶ φθονεῖ
ὅμως δὲν δέχεται νὰ συμφωνήσῃ
μὲ τὴν κοινὴ ταρίφα στὰ ἐπὶ μέρους
ὅταν τουλάχιστον γίνονται δικά του.
Ποιὸς ὁ καλός, ὁ τίμιος, ποιὸς ὁ ψεύτης
ποιὰ ὥρα ἢ πὶο μεγάλη στὴ ζωὴ του
πῶς θὰ μποροῦσε νὰ σωθεῖ ὁ κόσμος
καὶ ποιοὶ οἱ φίλοι του
αὐτὰ ἐκεῖνος ὅλα τὰ ζυγίζει
μὲ τὴν θλίψη ποὺ κρύβει στὴν ψυχὴ του
καὶ δὲν ἀφήνει νὰ τὴν ὑποψιασθοῦμε
καθὼς χαμογελάει ἀφηρημένα
ἀκόμη κι ἂν κανέναν δὲν τὸν βλέπει.
Πατί νὰ τὸν κατηγορήσεις ποὺ φρονεῖ
λίγο πὶο ἐκεῖ ἀπ' ὅ,τι ἐμεῖς φρονοῦμε;
Ποιὸς ἔκοψε τῆς φρόνησης τὸ μπόι
σ' αὐτὸ ποὺ ἀποφασίζουν οἱ πολλοί;
Ἀφῆστε τον στὴν ἄγια μοναξιά του
ἓνα ρολοὶ ἃς δείχνει ἄλλη ὥρα
κανεῖς δὲν ἔμαθε γυμνὴ τὴν ἀλήθεια
κανεὶ δὲν θὰ τὴν πεῖ καὶ τώρα.

Sydney - Ashfield 17-10-90

ΧΑΡΗ ΚΑΙ ΧΑΡΙΣΜΑ

Κεῖνο ποῦ δὲν σοῦ δόθηκε μὴν τὸ ζητήσεις
δικό μας γίνεται μόνο ὅ,τι μᾶς χαρίζουν
ἄλλωστε ἡ ψυχὴ δὲν θέλει δανεικὰ
γιὰ νὰ ᾿χει ἐλευθερία στὴν ἀνάσα
κι εἶναι μεγάλη χάρη νὰ γνωρίζει
πὼς τὴν ἀγάπησαν πρὶν ἀγαπήσει.

Sydney - Ashfield 18-10-90

ΑΠΟΦΑΤΙΣΜΟΣ (Α)

Δέν θά τήν ποῦμε τήν πηγὴ
ποὺ ἀρδεύει τήν ζωὴ μας
ὅποιος δέν τήν ἐγνώρισε ἀπὸ μόνος του
ποτὲ δέν θά τήν μάθει
δέν ἐξηγεῖται ὁ Θεὸς
μάταιος κάθε κόπος
τὸν ἀνασαίνεις σὰν τὸ γιασεμὶ
ἢ τὸν ἀμφιοβητεῖς σὰν τήν ψυχὴ σου.

Sydney - Ashfield 19-10-90

ΑΠΟΦΑΤΙΣΜΟΣ (B)

Δέν κοιτᾷς τὸν ἥλιο κατάματα
στὴν μεσημβρινή κορύφωσή του.
Πὰ τὸν Θεὸ δέν μιλᾷς ἀπ' εὐθείας
παρὰ μονάχα μὲ εἰκόνες καὶ παραβολές.
Κι αὐτὸς πρὶν μεταδώσουν τὸ νοούμενο
ἔχουν ἀρχίσει ἤδη νὰ φυλλορροοῦν...

Sydney - Ashfield 19-10-90

ΚΡΑΝΙΟΥ ΤΟΠΟΣ

Ἦταν ἐκεῖ ποὺ κλεῖσαν
τοῦ σκαντζόχοιρου τὸ πέρασμα
 σὲ χλοερὰ λιβάδια
ἐκεῖ ποὺ κάψανε τῆς νυχτερίδας τὰ φτερὰ
καθὼς ἀνοῖξαν πόρτες καὶ παράθυρα
 στὸ στοιχειωμένο σπίτι
ἐκεῖ ποὺ βάλανε πλεμάτι στὴ συκιά
νὰ μὴ δοκιμάσουν τὰ πουλιά
 τὸ φετεινὸ σύκο
ἐκεῖ ποὺ εὐνουχίσανε τὸν γάτο τοῦ Μαγιοῦ
 γιὰ νὰ μὴν ξαναφύγει –
ἐκεῖ ἔταν ποὺ σταυρώσανε
τὸν ΑΝΘΡΩΠΟ.

Sydney - Ashfield 30-10-90

ΓΝΩΜΑΤΕΥΣΕΙΣ

Τῖς λέξεις θάλασσα καὶ νύχτα
χρησιμοποιεῖ μὲ μεγαλύτερη συχνότητα
εἶπαν οἱ φιλόλογοι γιὰ τὸν Σεφέρη.
Μὰ τί θέλατε, κύριοι, νὰ πεῖ
ὁ ποιητὴς
ἀφοῦ ὅπου ἔψαξε ἀκούμπησε νύχτα
κι ὅπου πάτησε βρῆκε θάλασσα!

Sydney - Ashfield 30-10-90

ΔΕΣΜΟΦΥΛΑΚΕΣ

Τὰ χέρια τοῦ φτωχοῦ δὲν εἶναι πάντα
δικά του
τὶς πὶο πολλὰς ὥρες τὰ ἐξουσιάζει ὁ ἐργοδότης
χωρὶς κανεὶς νὰ μιᾷ γιὰ χειροπέδες
κι ἡ ζωὴ τραβᾷ τὴν πεπατημένη.
Τὴν ἴδια ταπείνωση περνᾷ ὁ Μοναχὸς
σκυμμένος στὸ καθημερινό του ἐργόχειρο
ἀλλ' ἡ ψυχὴ συνεχῶς σταυροκοπιέται
ἐπαναλαμβάνοντας τ' ὄνομα
τοῦ μόνου Κυρίου.

Sydney - Redfern 1-11-90

ΜΑΤΑΙΟΠΟΝΙΑ ΜΕΙΖΩΝ

«*Ἀλίμονο τῶν ἐραστῶν οἱ ἀνάσες
ἔκαψαν τοῦ ἀγγέλου τὰ φτερά.*»
Γιάννης Ὑφαντῆς

Ὅλες οἱ πέτρες γύρω μας σκληρὲς
ἀντιστέκονται σχεδὸν ἀπεγνωσμένα
στὴν ὑπερβάλλουσα κυριαρχία τοῦ ρευστοῦ
θάλασσης, ἄνεμοι καὶ μοίρα.
Μάταια πολλαπλασιάζονται τὰ στερεὰ
στὴν ἐπιφάνεια τῆς γῆς
στοῦ ὠκεανοῦ τὰ βάθη
ἰσοζύγιο δὲν θὰ μπορέσουν νὰ πετύχουν
ὅσο ὑπάρχει ἡ δύναμη ποὺ λειώνει τοὺς πάγους
ἀνεβάζοντας καὶ τὶς θάλασσης στὸν οὐρανό.

Melbourne - Sydney 9-11-90

ΤΟ ΜΕΓΑΛΟ ΜΗΔΕΝ

Κάνουμε τέχνη δὲν σημαίνει πὼς χτίζουμε
ἀπ' τὸ μηδέν.

Αὐτὸ ἦταν μόνο τοῦ Θεοῦ τὸ προνόμιο
κι Ἐκεῖνος τό 'χασε μόλις ἔχτισε τὸν κόσμο.
Κάνουμε τέχνη θὰ πεῖ ἀγωνιζόμαστε
μ' ὅποιο τρόπο διαθέτει καθένας
νὰ σώσουμε ἀπ' τὸ μηδέν ὅ,τι προλάβουμε
ξέροντας πὼς τὰ πιὸ πολλὰ εἶναι ἤδη χαμένα.
Τὸ μεγάλο μηδέν εἶναι ὁ χρόνος
ποὺ τελικὰ καταπίνει καὶ τὸν ἄνθρωπο.

Great Keppel Island 12-11-90

ΠΑΡΑΛΛΑΓΗ ΦΙΛΑΥΤΙΑΣ

Ἡ ἐκμυστήρευση δὲν εἶναι πάντα ἐξομολόγησις
ἢ ἀδιακρισία
πολλὰς φορὲς εἶναι ἡ ἀνομολόγητη ἀνάγκη
νὰ ποῦμε στὸν ἄλλο πὼς δὲν εἴμαστε τυχαῖοι
ἀφοῦ τὸ πεπρωμένο ἤδη μᾶς διέκρινε
μὲ μιὰ ἀπρόβλεπτη χειρονομία
ἀνεξαρτήτως ἂν ἦταν
ὁδυνηρὴ ἢ εὐφροσύνῃ.

Great Keppel Island 12-11-90

ΕΝ ΤΟΥΤΟΙΣ

«... μίαν ὥρα ἀπὸ τὴν ἀληθινὴ ζωὴ τῆς Ὀντέτ,
ἀπ' τὴν ἀληθινὴ ζωὴ τῆς Ὀντέτ ὅταν ὁ ἴδιος δὲν
εἶναι κοντά της.»

Μ. Προυστ

Ὅσο κι ἂν ὑποκρινόμαστε ὅταν δὲν εἴμαστε μόνοι
ἡ ἀληθινὴ μας ζωὴ ξετυλίγεται ἀποκαλυπτικὰ
μόνο σὲ ἐνεργὸ συνύπαρξη μὲ τὸν ἄλλο.
Χωρὶς αὐτὸν πῶς νὰ μιλήσεις
καὶ λέγοντας ποιὸς εἶσαι νὰ γνωρίσεις
τὴν δική σου φωνή;
Πῶς νὰ μετρήσεις τὴν εὐαισθησία
ποὺ κρύβεται σὰν ντροπὴ στὴν ἀναρθηρὴ σιωπὴ
ἂν δὲν ἔχεις ὄρο συγκρίσεως τὸ ἰσοδύναμο;
Πρέπει νὰ τὸ παραδεχθεῖς πῶς ὁ ἄλλος
εἶναι ὁ μόνος καθρέφτης ποὺ χωρᾷ
ὁλόκληρη τὴν μορφὴ σου.

Great Keppel Island 13-11-90

Ο ΑΛΛΟΣ ΠΡΟΚΡΟΥΣΤΗΣ

Έφτὰ φορὲς σὲ γέλασαν οἱ φίλοι
κι ὁμῶς δὲν καταδέχτηκες ν' ἀρνηθεῖς
μήτε τὸν ἑαυτό σου μήτε τὴν φιλία.
Κάθε φορὰ ἔψαχνες ἀπὸ τὴν ἀρχὴ
νὰ βρεῖς καινούργιες δικαιολογίες πού
θὰ σ' ἔπειθαν νὰ συγχωρήσεις
λὲς κι ἦσουν ἐσὺ πάντα πὺν ἔφταιξες
ἐσὺ πὺν ἄφησες τὴν πόρτα ἀνοιχτὴ
γιὰ νὰ μποῦν νὰ σὲ κλέψουν.
Μήπως ἀλήθεια ἦσουν κι ἐσὺ ἐν τῇ ἀφελείᾳ σου
ἓνα εἶδος Προκρούστη
πὺν ἤθελες ὅλους τοὺς ἀνθρώπους
στὸ ἴδιο μπόι;...

Great Keppel Island 12-11-90

ΤΩΝ ΦΡΟΝΙΜΩΝ ΟΛΙΓΑ

Ἐκεῖνες οἱ πατημασιές στήν ἄμμο
δέν σοῦ ἔδωσαν ἄλλα σημάδια
γιά ἡλικία, φύλο ἢ φυλή.
Αὐτό θά πεῖ πὼς εἶχες τ' ἀπαραίτητα
νὰ προσκυνήσεις τὴν εἰκόνα σου
δηλαδή τὴν εἰκόνα τοῦ Θεοῦ
ἀκόμη καὶ στὸ πέλμα τοῦ ἀδελφοῦ σου.

Great Keppel Island 13-11-90

ΤΑΥΤΑ ΕΔΕΙ ΠΑΘΕΙΝ

*«Ἡ Μαρώ ἐδῶ ἀπὸ χτῆς τὸ πρωῒ, γιὰ νὰ
μιλήσουμε πραχτικά ζητήματα, Θεέ μου.»*
Γ. Σεφέρης

“Ὡστε λοιπὸν σὲ κούραζαν κι ἐσένα
τὰ πραχτικά προβλήματα
Ἕλληνα ἀμετανόητε τῆς Αἰολίας!
Ποιὸς ποιητῆς δὲν ἔνιωσε ναυτία
μπροστὰ στοῦ βίου τὰ ἀνιαρά;
Κι ὅμως ἀπὸ τὴν ὀδύνη μας σ’ αὐτὰ
γεννᾶται ὁ χρησιμὸς γιὰ τὰ ὄντως χρήσιμα
ὅπως ἀπὸ τὴν κοπριά τὸ λουλούδι.

Great Keppel Island 13-11-90

ΑΘΩΟΙ

Αὐτὸ τὸ ἀγγελικὸ ἐπίθετο
 φαίνεται δὲν θὰ μπορέσουμε πιά
 νὰ τὸ δώσουμε
 καὶ μάλιστα σὲ πληθυντικὸ
 μήτε σὲ νεκροὺς ἀπὸ βομβαρδισμό
 στρατοπέδου ἀμάχων.
 Ἀκόμη καὶ τὰ νήπια ποὺ ἤπιαν σήμερα
 γάλα κλεμμένο
 δὲν θὰ μπορέσουμε πιά νὰ τὰ ποῦμε ἁθῶα
 γιατί κλεμμένο ἦταν κάθε γάλα
 ποὺ δόθηκε μὲ ἄνεση
 δηλαδή χωρὶς ζητιανιὰ καὶ δίχως ὀδύνη.

Great Keppel Island 13-11-90

ΑΔΙΑΦΟΡΙΑ

Ὁ γλᾶρος κρύβει τὸ σπασμένο φτερό
γιατὶ δὲν περιμένει συμπόνια
μήτε ἰατρικὴ περίθαλψη
ἀπὸ κανένα.

Συνεχίζει νὰ πετᾷ ὅπως-ὅπως
φροντίζοντας νὰ ἔχει εὐνοϊκὸ τὸν ἄνεμο·
κι ἂν παρ' ἐλπίδα λιποθυμήσει
ἀπὸ τὸν πόνο ἢ τὴν ἐξάντληση
θεωρεῖται κι αὐτὸ μέρος τοῦ παιχνιδιοῦ
κι ὅλα γύρω συνεχίζουν ἀνενόχλητα
τὸν εὐθραυστο αἰώνιο ρυθμὸ τους.

Great Keppel Island 14-11-90

ΜΕΤΡΑ ΚΑΙ ΣΤΑΘΜΑ

“Όσο εἶσαι νέος εἶναι ἀκόμη σαφῇ
τὰ περιγράμματα τῶν πραγμάτων
καὶ τὰ παρατηρεῖς διὰ γυμνοῦ ὀφθαλμοῦ
ἔχοντας ἀκριβῆ ἀντίληψη τῶν ἀποστάσεων.
“Όμως καθὼς περνοῦν τὰ χρόνια
κι ἄς μὴν μπορεῖς νὰ προσδιορίσεις
ἀπὸ ποιὰ ἀκριβῶς ἡλικία
ἀρχίζουν νὰ θολώνουν οἱ διαχωριστικὲς γραμμὲς
ὄχι μονάχα στὰ πράγματα
ἀλλὰ κι ἀνάμεσα σ’ ἐποχὲς καὶ καταστάσεις.
Τότε δὲν τολμᾷς πιά νὰ πεῖς μὲ βεβαιότητα
πότε ἀφήνει τὸ σῶμα σου
μιὰ συνηθισμένη ἀρρώστια
μήτε ἂν μπῆκε ἤδη ἡ Ἀνοιξη
μήτε ἂν κάνει ψυχρὰ γιὰ ὅλους
ὅταν νυχτώνει.

Great Keppel Island 14-11-90

ΑΦΕΛΕΙΣ ΜΕΘΟΔΕΙΕΣ

*«Τὰ πράγματα γίνονται ἐφικτὰ
ὅταν κανεῖς τὰ διεκδικεῖ οὐτοπικά.»*
Μιχ. Μήτρας

Ἡ οὐτοπία εἶναι περιπέτεια ἱερή
ἀλλὰ μόνο σὰν χῶρος ποὺ δὲν τὸν λέρωσαν
ἀκόμα οἱ ἄνθρωποι
κι ὄχι σὰν ἀπομάκρυνση
ἀπ' τὸ λαβωμένο σῶμα τῆς γῆς.
Ὅσοι δοκίμασαν ν' ἀντισταθοῦν στὸ κρῦο
ὀρθώνοντας τὸν ἱστὸ τῆς ἀράχνης
πρόσθεσαν ἀπλῶς ἓνα τεῖχος ἀνύπαρκτο
καὶ μέσ' ἀπὸ τὶς τρύπες του
γινόταν ἀκόμη πιὸ λυσσώδης
πιὸ βουερός ὁ ἄνεμος τῆς ἔνδειας.

Great Keppel Island 14-11-90

Ο ΗΛΙΟΣ ΤΟΥ ΒΥΘΟΥ

Τὰ κοχύλια πού τράβηξαν τήν προσοχή σου
δέν ἦτανε μόνο κοχύλια
ἔλλιῶς θά 'χες ἀδειάσει τήν ἀκτή.
Οἱ ἀκτινωτές παράλληλες ραβδώσεις
πού σχηματίζουν στή ράχη τους
εἶν' ἓνας ἥλιος τοῦ βυθοῦ ἐν μικρογραφία
πού ἀνατέλλει συνεχῶς ἀπ' τὸ χάος
καὶ τὴν ποικιλία
στά εἶδη καὶ τὰ σχήματα
θυμίζοντας πῶς τὸν τελευταῖο λόγο
δέν μπορεῖ νά 'χει παρὰ μόνο ἡ ἁρμονία.

Great Keppel Island 15-11-90

ΠΡΩΤΟΓΕΝΕΣ ΑΛΦΑΒΗΤΟ

Ποιά δύναμη ἔχει τὸ κύμα
νὰ ἐπανέρχεται συνεχῶς
μὲ τὴν ἴδια φράση στὰ χεῖλη
κι ἐμεῖς νὰ μὴν πλήττουμε;
Εἶν' ἡ φωνὴ ποὺ ἀγωνίζεται νὰ μᾶς διδάξει
νὰ συλλαβίζουμε θεοπρεπῶς.

Great Keppel Island 15-11-90

ΟΙ ΑΝΥΠΟΧΩΡΗΤΟΙ

Οἱ βράχοι ποὺ ἐξέχουν ἀπ' τὴν ἐπιφάνεια τοῦ νεροῦ
στὴ μέση τῆς θάλασσας
καὶ δὲν εἶναι νησιὰ
καὶ δὲν ἔχουν καμιὰ πρακτικὴ σκοπιμότητα
εἶναι γιὰ τὴν εὐαισθησία τῶν ὀλίγων.
Ἑπόμνηση τῶν καταποντισμένων πετρωμάτων
πῶς πάντα κάποιοι ἀγωνίζονται ἀνυποχώρητοι
μέχρις ἐσχάτων
διαγωνίζοντας τὴν μνήμη τῶν πολλῶν.

Great Keppel Island 16-11-90

ΕΘΙΣΜΟΣ

Λέμε μιὰ λέξη: πέθανε
κι ὕστερα συνηθίζουμε
νὰ μὴν μιλοῦμε πιά γι' αὐτὸν
παρὰ μονάχα σὲ χρόνο ἀόριστο ἢ παρατατικό
ὅπως μιλοῦμε γιὰ τὰ ὄνειρα
ποὺ δὲν πρόλαβαν νὰ τελειώσουν.
Μὲ τέτοια τεχνάσματα ἐξασφαλίζουμε
μιὰ κατὰ φαντασίαν ἀθανασία
στοὺς προσφιλεῖς μας νεκροὺς
καὶ διηγούμεστε γι' αὐτοὺς ἀνενδοιάστως
ὅσα κρατᾷ ἡ μνήμη ἢ προσθέτει σιωπηρῶς
ἡ ἀδιέξοδη νοσταλγία
γνωρίζοντας πὼς κανεὶς δὲν μπορεῖ
τίποτε πιά γι' αὐτοὺς ν' ἀμφισβητήσῃ
μήτε ν' ἀπαιτήσῃ κι ἀπὸ ἐμᾶς
ν' ἀποδείξουμε τίποτε
γιατὶ εἶναι ἀπαράβιαστος ὁ χῶρος τοῦ μύθου.

Great Keppel Island 17-11-90

ΤΑ ΜΑΤΙΑ ΤΗΣ ΜΑΝΑΣ

Λένε πώς τὸ βλέμμα τοῦ σκύλου
ἢ τοῦ ἀλόγου καὶ τοῦ δελφινιοῦ
εἶναι τὸ ἴδιο ἐκφραστικὸ
μὲ τὸ βλέμμα τοῦ ἀνθρώπου.

Ἄν ὅμως ἡ σύγκριση θεωρηθεῖ λανθασμένη
κεῖνος ποὺ ἀδικεῖται δὲν εἶναι ὁ ἄνθρωπος
γιατὶ αὐτὸς δὲν ἀξιώθηκε ποτὲ νὰ φτάσει
τοῦ ζώου τὴν ἀγγελικὴ εἰλικρίνεια.

Ἐν τούτοις, ἐξαίρεση μοναδική

τὰ μάτια τῆς Μάνας:

μποροῦν νὰ ἐπιβεβαιώσουν μ' ἓνα βλέμμα μονάχα
ὅσα ἐκήρυξε ὁ Χριστὸς μὲ τοὺς Ἀποστόλους
γιὰ τὴν Βασιλεία τῶν Οὐρανῶν.

Great Keppel Island 17-11-90

Ο ΠΟΙΗΤΗΣ ΚΙ Ο ΑΓΙΟΣ

Συνείδηση τοῦ κόσμου ὁ ποιητῆς
ὁ Ἅγιος μέτρο τῆς ἀξίας τοῦ κόσμου
συνεργάζονται χωρὶς πάντα νὰ τὸ ξέρουν
γιά λιγότερη τυφλότητα
περισσότερη ἀλήθεια.
Σ' αὐτὸ τὸ ἀνεπάγγελτο ζευγάρι
ποὺ ὁ κόσμος ἔμαθε νὰ τὸ περιγεῖται
πρέπει νὰ κρεμάσουμε
κατὰ τὰ φαινόμενα
ὅσες ἐπαγγελίες μᾶς ἔδωκαν
ὁ Νόμος καὶ οἱ Προφῆται
ἀκόμη κι ὁ ἴδιος ὁ Χριστὸς
ἀλλιῶς θὰ ματαιοπονοῦμε εἰς τὸ διηνεκές
ὥς δοῦλοι πονηροὶ καὶ πρὸ παντὸς
ἀναπολόγητοι.

Great Keppel Island 18-11-90

ΑΠΟ ΤΗΝ ΑΠΟΣΤΑΣΗ ΣΤΗ ΔΙΑΣΤΑΣΗ

«Ἠλάττωσας αὐτὸν βραχὺ τι παρ' ἀγγέλους.»
(Ψαλμ. 8, 5)

Θά 'θελα νᾶξερα ποιὸς μέτρησε
αὐτὴ τὴν ἀπόσταση
καὶ τὴν βρῆκε μικρὴ!
Θὰ περίμενε κανεὶς ἅπ' τὸν ἄνθρωπο
νά 'χε κάποια τουλάχιστον ἐκλεκτικὴ
ροπὴ πρὸς τοὺς Ἀγγέλους
ἂν ὄχι καὶ συγγένεια ὁργανικὴ
ποὺ φαίνεται τὴν θέλησε περιπαθῶς ὁ Θεὸς
ἀλλὰ τὴν ἀρνήθηκε ἐξ ἴσου περιπαθῶς
ὁ υἱὸς τοῦ ἀνθρώπου.
Ἔτσι ἡ ἀπόσταση ἔγινε διάσταση
μαύρου καὶ ἄσπρου
κι ὅποιος μιᾶ ἀκόμη γιὰ Ἀγγέλους
κινδυνεύει νὰ θεωρηθεῖ ὄχι ἀπλῶς ἀνεπίκαιρος
ἀλλὰ καὶ τρόφιμος ἄλλου χώρου.

Great Keppel Island 18-11-90

FOR GRANTED

Τὴν πιὸ βαθειὰ διαστροφή μας
θὰ τὴν μετρήσει κανεὶς
ὄχι σὲ πράξεις παρορμητικὲς τῆς στιγμῆς
ποὺ ἀκόμη κι ὁ νομοθέτης τοῦ κόσμου
γνωρίζει νὰ κρίνει μὲ ἐπιείκεια
ἐξ οὗ καὶ τὸ περίεργο ἐπίρρημα
«ἐν βρασμῷ ψυχῆς».
Τὴν ἀβυσσαλέα μας ἔκπτωση καταγράφει
ἐν ψυχρῷ ἢ γλώσσα
ποὺ ἐνῶ στὴν ἀρχὴ θεωροῦσε ἀξιοθαύμαστο
τὸ ἄνωθεν *δεδομένο*
ἀργότερα τὸ χαρακτηρίσε μὲ τὴν ἴδια λέξη
ὥς τὸ ἀσήμαντο αὐτονόητο.

Great Keppel Island 19-11-90

POINCIANA

Δὲν μπόρεσα ποτὲ νὰ καταλάβω
 πῶς εἶναι δυνατόν τόσο κόκκινο
 νὰ συνδυάζεται μὲ τόση σιωπὴ
 σ' ὁλόγυμνα ἄνθη
 καὶ νὰ ῥχεται τὸ πράσινο ἐκ τῶν ὑστέρων
 νὰ ἐπιβάλλει τὴν δική του τάξη
 ὁλοκληρώνοντας τὴν Ἀνοιξη
 στὸ τροπικὸ τοπίο.

Great Keppel Island 19-11-90

ΕΝΑ ΑΚΟΜΗ ΟΙΚΟΛΟΓΙΚΟ

Δέν ξεκολλοῦν οἱ πεταλίδες ἀπ' τὰ βράχια
παρὰ μονάχα μ' αἰφνιδιασμό.
Κι ἐνῶ μιὰ τέτοια συμπεριφορὰ
θά 'πρεπε νὰ μᾶς συγκινήσει
ἀφοῦ κι ἐμεῖς κάνομε τὸ ἴδιο
μὲ τ' ἀγαθὰ τοῦ παρόντος κόσμου
ἐπιστρατεύομε μαχαίρια κι ἄλλα αἰχμηρὰ
νὰ τιμωρήσουμε πάραυτα
τὸ μαλάκιο ποὺ δυστρόπησε
νὰ ὑποκύψει ἀμαχητὶ
στὶς τυφλές μας ὁρέξεις.

Great Keppel Island 19-11-90

ΕΙΚΟΝΕΣ

Βλέποντας τὰ κλαδιὰ τῶν δέντρων
νὰ ὑποχωροῦν καὶ νὰ σείονται
μὲ τὴν πληθωρικὴ φυλλωσιὰ
καθὼς φυσάει ὁ ἄνεμος
εἶναι σὰν ν' ἀκοῦς μιὰ φωνή
νὰ ἐπαναλαμβάνει ρυθμικά:
ἔλα, καημένε, δὲν βαριέσαι
δὲν βαριέσαι...

Great Keppel Island 19-11-90

ΠΟΙΗΣΗ (B)

Νὰ κάμεις ἐφαπτόμενα
ὅσα ποτὲ δὲν ἀκούμπησες
λέγοντας μονάχα τ' ὄνομά τους.

Great Keppel Island 19-11-90

ΟΙ ΑΙΡΕΤΙΚΟΙ

Ἀφήστε τους νὰ λένε τὰ δικά τους
καὶ μὴν πιστέψετε πὼς τὰ ἔβαλαν ποτὲ
μέ τὸν Θεό.

Κεῖνος ποὺ πάει ἀπλῶς κόντρα στὸ ρεῦμα
γιὰ νὰ κρατήσῃ ἀνοιχτὰ παράθυρα
τὴν ὥρα ποὺ οἱ πολλοὶ ἄρχισαν ἤδη
νὰ χασμουριοῦνται
εἶναι ὁ εὐλαβέστερος γιὸς τοῦ Θεοῦ
κι ἀγνωρίζεται μονάχα γιὰ τὸ ρεῦμα.

Great Keppel Island 20-11-90

Ο ΑΝΘΡΩΠΟΣ

*«ὁ ἔξω ἡμῶν ἄνθρωπος διαφθείρεται,
ἀλλ' ὁ ἔσωθεν ἀνακαινοῦται.»
(Β' Κορ. 4, 16)*

Ὅσο πιὸ εὐθραυστος γίνεται
τόσο πιὸ πολὺ πλησιάζει
τὴν τελειότητα
τιμώντας τὴν εὐγένεια τῆς καταγωγῆς του
ἐξ ὕδατος καὶ πνεύματος
ὁ ἄνθρωπος.
Σὲ μιὰ γῆ πὺν ὅλα ἀγωνίζονται ν' ἀποκτήσουν
βαρύτητα μεγαλύτερη κι ἀντοχή
αὐτὸς εἶναι ὁ μόνος πὺν ξέρει
νὰ οἰκοδομεῖται φθειρόμενος.

Sydney - Melbourne 23-11-90

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΔΕΥΤΕΡΟΓΕΝΗΣ

Δὲν ἔχει σημασία ἂν ἔζησες μόνος
ἢ μὲ πολλοὺς
σημασία ἔχει πὼς ἦσουν πάντα παρείσακτος
λὲς καὶ κανεῖς δὲν σ' εἶχε προβλέψει
στὸν ἀρχικὸ σχεδιασμὸ
κι ἔπρεπε νὰ γίνουν ἐκ τῶν ὑστέρων
πράξεις διορθωτικῆς
τροποποιήσεις σχεδίων
ὅπως ἀλλάζουν ἓνα δρόμο στὴν πόλη
γιὰ νὰ ἐξοικονομεῖται καλύτερα ἢ τροχαία κίνηση
ἢ ὅπως μεταποιεῖς ἓνα ροῦχο πεθαμένου
γιὰ νὰ πάρει ξανὰ ἡ ζωὴ τὸ μερτικό της
ἀπὸ μιὰ δεύτερη κατανομή.

Αθήνα 4-12-90

ΕΠΙΣΦΑΛΕΙΣ ΙΣΟΡΡΟΠΙΕΣ

«... στίς ἐξοχές ὑπάρχουν συνήθως πολλὰ δέντρα
κι ἐγὼ δὲν τό 'χω καθόλου σκοπὸ νὰ κρεμαστῶ»
Τ. Λειβαδίτης

Δὲν μπόρεσε ποτὲ νὰ δεῖ τὰ δέντρα
γι' αὐτὸ ποὺ εἶναι ἢ γι' αὐτὸ ποὺ κάνουν
τὰ 'βλεπε πάντα μονάχα γι' αὐτὸ
ποὺ θὰ μποροῦσε νὰ συμβεῖ
ἂν κάποιος ἀνίδεος μὴ γνωρίζοντας
πόσο ἐπικίνδυνες παρενέργειες ἔχει
κάποτε τὸ πράσινο
παρ' ὅλη τὴν ἀθωότητά του
τὸν ἄφηνε μόνο στὴν ἐξοχή
ἢ τοῦ 'λεγε καμιὰ κουβέντα παραπάνω.

Αθήνα 4-12-90

ΕΥΑΙΣΘΗΣΙΑ ΚΑΙ ΑΞΙΟΠΡΕΠΕΙΑ

Εὐτυχῶς ποὺ ὁ Θεὸς ξέροντας τὸν κόσμον
ἐκ τῶν προτέρων
εἶχε προβλέψει πόσο δύσκολα θὰ μπορούσα
ν' ἀντισταθῶ σ' ὅποιαδήποτε λεηλασία
τῶν μοχθηρῶν
κι ἔθαψε βαθιὰ στὸ στῆθος τὸν θησαυρὸ
εὐαισθησία κι ἀξιοπρέπεια.

Αθήνα 4-12-90

PERPETUUM (B)

Εἶναι νὰ τρελαθεῖς ὅταν τὸ σκέφτεσαι
πὼς σ' ὅλες τὶς φωτογραφίες ποὺ τράβηξαν
ἢ θὰ τραβήξουν
πρὶν τελειώσει τὸ φῶς
ἔχουν καθηλωθεῖ στάσεις σιωπηλές
ἀπὸ τὸν ἴδιο ἥλιο καὶ τὸ ἴδιο φεγγάρι.

Αθήνα 4-12-90

Ο ΠΕΙΡΑΣΜΟΣ ΤΗΣ ΥΓΕΙΑΣ

*«Ἰσχύσατε, χεῖρες ἀνεμῖναι
καὶ γόνατα παραλελυμένα.»*
(Ἡσ. 35, 3)

Βλέποντας τοὺς ἀνθρώπους νὰ περπατοῦν
μὲ βῆμα ἀνεμπόδιστο κι ὄρθιο κεφάλι
λίγο ἔλλειψε νὰ πιστέψουμε πὼς ὁ Ὀλυμπος
δὲν ἦταν παράκρουση τῶν Ἑλλήνων.
Ἐπρεπε ν' ἀκολουθήσουν τόνοι χαμηλοὶ
γῆρας καὶ ἀσθένειες σαρκίου
γιὰ νὰ γνωρίσουμε σὲ ζάλη ἀδιάλειπτη
πὼς ὁ Θεὸς φανερῶνεται εὐχερέστερα
εἰς τοὺς συντετριμμένους τὴν καρδίαν.

Singapore - Melbourne 22-12-90

ΠΟΝΟΣ ΑΝΑΚΛΑΣΤΙΚΟΣ

Αὐτοὶ ποὺ βλέπετε νὰ σωπαίνουν
μὲ σπασμένα νεῦρα καὶ χάπια στὶς τσέπες
γεννήθηκαν χαρούμενοι
κι ἀγαποῦσαν τὸν ἥλιο
καὶ πίστευαν τὸν οὐρανό.
Τί μεσολάβησε κι ἀγρίεψε τὸ σκηνικὸ
δὲν χωρᾷ σὲ μιὰ ἱστορία
ὅμως ἀξίζει νὰ κρατήσουμε τὸ ἐπιμύθιο:
Ἡ γῆ δὲν ἔχει αὐτάρκεια
σὲ τροφὲς καὶ στηρίγματα
μὴν τὴν ὑπονομεύετε
παίζοντας μὲ τὸν οὐρανό.

Sydney - Carss Park 23-12-90

Η ΗΛΙΚΙΑ ΤΗΣ ΦΩΤΙΑΣ

Αἰφνιδιαστική σὰν τὸν ἄνεμο
ἀνυποχώρητη σὰν τὴν Πίστη
ἀγενεαλόγητη σὰν τὴν ψυχὴ
ἀπαιτητική σὰν τὴν ἀγάπη.
“Ὅποιος συλλέξει περισσότερες πληροφορίες
γι’ αὐτὸ ποὺ ἡ Γραφή ὀνομάζει
 «πῦρ καταναλίσκον»
δικαιοῦται νὰ συμπληρώσει
 τὴν Ἀποκάλυψη!

Sydney - Carss Park 23-12-90

ΣΥΜΠΟΛΙΤΕΙΑ ΝΕΦΟΣΚΕΠΗΣ

Ἔχει κάτι μουντὸ στὴν ὁμιλία
κι ὅταν ἀκόμη δὲν εἶναι λυπημένος
λὲς καὶ πλανᾶται ἀδέσποτη στὴν ἀτμόσφαιρα
μιὰ θλίψη πάνδημη μονογενὴς
σὰν ἐκείνη τὴν ἀλήστου μνήμης

Πάνδημη Ἀφροδίτη
ποὺ δὲν ἔλεγε ν' ἀφήσει ἥσυχους τοὺς ἄνδρες
μήτε στὰ προχωρημένα γεράματα.

Ἔχει κάτι μουντὸ στὴν ὁμιλία
ὅλα τὰ τελευταῖα χρόνια
θαρεῖς ἀφότου ἄφησε τὴν ἐφηβεία
μιὰ θλίψη ἀκατανίκητη
ἄγνωστη σὰν τὶς τόσες ἄλλες αἰτίες
ποὺ εὐτελίζουν γιὰ λίγο τὸν ἄνθρωπο
κι οἱ γιατροὶ ἀρκοῦνται νὰ μιλοῦν ἀορίστως
γιὰ κάποια ἴωση.

Sydney - Ashfield 24-12-90

ΤΑ ΘΥΜΗΔΕΣΤΕΡΑ

Μνήμη Μανώλη Μακρῆ

Ἐκεῖνο τὸ στερνὸ ἀνεπαίσθητο χαμόγελο
ποὺ ἐπωμίζονται οἱ περισσότεροι νεκροὶ
γιά ὅση ὥρα τὸ φέρετρο μένει ἀνοικτὸ
θὰ μποροῦσε νὰ παρεξηγηθεῖ ὡς ὑποκρισία
ἢ τουλάχιστον ὡς φιλόανθρωπη παραπλάνηση.
Φαίνεται ὅμως τίποτε ἀπ' αὐτὰ
δὲν πρόλαβε νὰ σοφισθεῖ ὁ πεθαμένος
γιατὶ τὴν ὥρα ποὺ ψυχορραγοῦσε
εἶχαν ἀκυρωθεῖ ὅλες οἱ συμβάσεις
κι εἶχαν χαλαρώσει ὅλοι οἱ δεσμοὶ
ἐνῶ αὐτὸς ἤδη ἀπολάμβανε
τὰ θυμηδέστερα.

Sydney - Ashfield 24-12-90

ΤΑ ΚΑΛΑΝΔΑ

Κεῖνος ποὺ πρῶτος δίδαξε τὰ κάλανδα
θὰ μπορούσε νὰ ᾽ναι ἐξίσου
εἰδωολάτρης ἢ χριστιανός.
Νὰ τραγουδᾷς τὸ πέρασμα τοῦ χρόνου
δὲν μπορεῖ νὰ σημαίνει παρὰ δύο τινά:
εἴτε πῶς φοβᾶσαι τὸ τέλος
τὰ σκοτεινὰ ἐπερχόμενα
καὶ σφυρίζεις σὰν τὸν δειλὸ μὲς στὴ νύχτα,
εἴτε πῶς ξεπέρασες τὸν φόβο τῇ φθορᾷ
καὶ ὄντως πανηγυρίζεις τὸ σπενδόμενο παρὸν
ποὺ πάει νὰ μεταμορφωθεῖ
σὲ ἄληκτο μέλλον.

Sydney - Carss Park 27-12-90

ΧΡΟΝΟΣ ΚΑΙ ΠΟΝΟΣ

Χρόνος, μονάχα ὁ ρυθμὸς τοῦ πόνου
καθὼς τὸν ὑφίστανται τὰ ζωντανά

ὁδεύοντας πρὸς τὸ τέλος.

Πόνος, τὸ βιωμένο χρονικὸ
στὶς ὀριστικὲς συναρτήσεις
ἄσπρου καὶ μαύρου.

Adelaide - Sydney -31-12-90

ΣΤΗ ΔΟΚΙΜΗ ΤΟΥ ΦΕΓΓΟΥΣ
1992

*Αὐγῆς ἂν ἔχοντα
τὰ ὄμματα μεστά.*

(Πλάτων)

ΑΙΤΗΜΑΤΑ ΔΙΑΔΡΟΜΟΥ

Βαθὺ σταχτοπράσινο τὸ χρῶμα τοῦ κάκτου
ὅμως ἀπὸ τὸ σπλάγχνο του φυτρώνει
ἓνα δεύτερο σῶμα αἰθέριο ρόζ
λὲς καὶ θηλάζει ἀπὸ ἄλλο κόσμος.
Αὐτὴ ἡ ποικιλία στὸ ὁμοούσιο
ποὺ περιγράφεται ἀλλὰ δὲν ἐξηγεῖται
σκοπὸ δὲν ἔχει τὴν αἰσθητικὴ ἁρμονία
ἢ τὴν ἰσορροπία στὴν κλίμακα τῶν εἰδῶν
—αἰτήματα διαδρόμου—
μᾶλλον ἐπαναλαμβάνεται γιὰ νὰ μᾶς πείσει
πὼς ὁ θάνατος δὲν τελειώνει στὸ θάνατο.

Sydney - Carss Park 2-1-91

ΤΟ ΤΗΛΕΦΩΝΗΜΑ

Στὸν Μ. Παρλαμᾶ

Καθὼς μιλούσαμε τὸν ἔβλεπα
ἀπὸ χιλιάδες μίλια μακριὰ
ν' ἀστράφτουν τὰ μάτια του
νὰ φέγγει ὁλόκληρο τὸ πρόσωπό του
στὴν αὐλὴ παρουσία τοῦ φίλου
καὶ τὸ λιτὸ δωμάτιο τῆς μοναξιᾶς
εἶχε κι αὐτὸ φαιδρύνει τοὺς τοίχους
καὶ τώρα ἔμοιαζε μεγαλύτερο
γιὰ νὰ χωρέσει ὅλη τὴ χαρὰ
ἀπὸ τὴν ἐξ ἀποστάσεως κοινωνία.
Ποιὸς θὰ μποροῦσε νὰ πιστέψει
ὅτι ἀπομονώνοντας μιὰ μόνο αἴσθησι
θὰ φτάναμε σὲ τέτοια πανδαισία;
Στὴν περιφρονημένη ἀκοὴ ποιὸς θ' ἀναγνώριζε
τέτοια πρωτεῖα;
Τώρα μονάχα ἀρχίζει νὰ χαράζει
ἡ κλίμακα τῶν ἀξιῶν στὴ συνείδησι:
Ἀληθῶς, ἐν ἀρχῇ ἦν ὁ λόγος.
Ἄκουε οὐρανὲ καὶ λαλήσω!

Sydney - Ashfield 4-1-9

MEPA KAI NYXTA

Ἡ μέρα εἶναι μιὰ σύντομη περιπέτεια
 πὺν τὴν περναῖς ἀκόμη καὶ χαζεύοντας
 ἔξω ἀπ' τὰ τζάμια,
 καθὼς ἔχεις τὸ φυσικὸ φῶς συμπαραστάτη
 νὰ σὲ παρηγορεῖ ἀκόμη κι ἂν δὲν ἔχεις
 νερὸ στὴ στάμνα,
 μὴτ' ἓνα ξεροκόμματο στὸ τραπέζι.
 Ἐκεῖ πὺν οἱ στερήσεις μεταβάλλονται σὲ τελώνια
 κάνοντας μὴ κατοικήσιμο τὸ σπίτι
 καὶ τὶς ὥρες ἀβίωτες
 εἶναι ἡ δυναστεία τῆς νύχτας
 πὺν μεγαλώνει τὶς σκιὲς
 ἀγριεύοντας καὶ τοὺς πιὸ ἀνεπαίσθητους ἤχους·
 ἡ νύχτα πὺν δὲν τὴν ἀλλοιώνουν τὰ φῶτα
 γιὰτ' εἶναι συνώνυμη μὲ τὸ μαῦρο
 διὰ παντός.

Sydney - Ashfield 5-1-91

ΙΔΙΩΤΙΚΗ ΑΝΕΚΠΑΗΡΩΤΗ ΠΡΟΣΔΟΚΙΑ

Ἡ βροχή δὲν ἔχει λόγο νὰ ὑποχωρήσει·
 ἡ δύναμη τῶν φυσικῶν φαινομένων
 μὲ τὴν ἀφοπλιστικὴ εἰλικρίνεια
 κάνει τὸν ἐπαίτη δισταχτικὸ
 νὰ ψελλίσαι τὰ συνήθη παράπονα
 κατὰ τῆς Μοίρας,
 μὲ τὰ ὁποῖα ἔμαθε νὰ ὑπερνικᾷ
 τῶν περαστικῶν τὴν ἀναλγησία,
 γι' αὐτὸ τώρα νιώθει σχεδὸν σὰν ἐπίορκος.
 Πὰ νὰ γίνῃ ἐκ νέου πιστευτὸς
 πρέπει νὰ περιμένει ξανὰ τὴν εὐδία
 ὅπου ὅλοι γύρω θὰ κυκλοφοροῦν
 μὲ ἀνέσεις προκλητικὰς
 κ' ἐνῶ τὸ φῶς θὰ ὀργιάζει σὲ λευκὴ ἀσωτεία
 ἐκεῖνος θὰ 'ναι ἡ μόνη παράταιρη νότα:
 μιὰ ἰδιωτικὴ ἀνεκπλήρωτη προσδοκία.

Sydney - Ashfield 5-1-91

ΔΙΑ ΤΗΣ ΕΙΣ ΑΤΟΠΟΝ ΑΠΑΓΩΓΗΣ

Στὴν βασιλεία τῶν οὐρανῶν καταλήγουμε
μονάχα διὰ τῆς εἰς ἄτοπον ἀπαγωγῆς.
Ὑπολογίζοντας πόσα γκρεμίζουν ἀμυνόμενοι
οἱ μεθυσμένοι καὶ οἱ ἐν ἀπογνώσει
χωρὶς νὰ λογαριάσουμε πολέμους
καὶ ἄλλα ἐγκλήματα
ἀπ' τὰ ὅποια τὰ πιὸ πολλὰ
μένουν τελικῶς ἀνεξιχνίαστα,
θαυμάζουμε κι ἀποροῦμε
πῶς ἀκόμη δὲν βρῆκε ἄδοξο τέλος
ἓνα τέτοιο βέβηλο πανηγύρι
σὲ μιὰ φύση ποὺ προσποιεῖται πλήρη ἀδιαφορία,
καθὼς ἡ Ἀνοιξη ἐπανερχεται σῶα κι ἀβλαβῆς
κ' ἡ Πανσέληνος δὲν ἦταν ποτὲ μειωμένη.

Jervis Bay 7-1-91

Η ΨΙΛΗ ΚΑΙ Η ΔΑΣΕΙΑ

Εἶπαμε δάσος τὴ συνοικία τῶν δέντρων
καὶ τώρα τὸ θαυμάζουμε ἀπὸ μακριὰ
ἀφοῦ τὸ ἐγκατέλειψαν οἱ προπάτορες,
ἔχοντας πάντως καὶ μιὰ
 ἀνομολόγητη πίκρα
γιὰ τὸ ὅτι δὲν ἀντέχουμε πιά
 τέτοια πυκνότητα
 τὴ ζεστασιὰ τῆς δασείας,
καθὼς στενέψαν ἀπὸ τὴν τριβὴ τὰ τοιχώματα
 τῆς δικῆς μας συγκατοικίας
κ' ἔπρεπε νὰ καταφύγουμε στὴν ψιλὴ
 ἀρνούμενοι τὴν κοινωνία,
 καταναλωτὲς θλιβεροὶ
 ἀσυναισθήτως ἀποψιλωμένοι.

Sydney - Redfern 8-1-9

ΟΛΙΓΑΡΚΕΙΑ

Ήτανε τόσο γραφικά τὰ χωριά πὸν περάσαμε
μέχρι νὰ φτάσουμε στὸ Jervis Bay
ποὺ νιώθαμε μιὰ ζήλεια σχεδὸν παιδική
γιὰ τοὺς φαρμαδόρους κι ἄλλους ἐργάτες τῆς ὑπαίθρου
κι ἄς μὴν εἶχαμε ἀκόμη γνωρίσει τίποτ' ἄλλο
ἀπὸ τὶς ἄδολες χαρὲς καὶ τῆς γῆς τὰ γεννήματα
ὅπως ἐκεῖνοι τὰ γεύονται ἀπὸ πρῶτο χέρι.
Π' αὐτὸ μὴ ἔχοντας τὴ δυνατότητα νὰ μετοικήσουμε
πήραμε μαζί μας γυρνώντας στὴν πόλη
τουλάχιστον τῶν ὀνομάτων τῆ μουσικῆ:
Kiama, Nowra, Berry, Vincentia.

Sydney - Redfern 9-1-91

ΤΟ ΜΥΣΤΗΡΙΟ ΤΗΣ ΑΓΑΠΗΣ

*Τὸ πνεῦμα τὸ ἅγιον... μεταλαμβανόμενον ὑπὸ
πάσης τῆς κτίσεως καὶ δι' ἑαυτοῦ κτίζον καὶ
οὐσιοῦν τὰ σύμπαντα καὶ ἁγιάζον καὶ συνέχον.
Ἰωάννης Δαμασκηνός*

Φύλλα καὶ ἄνθη τῶν δέντρων
δὲν εἶναι λιγότερο ἱερὰ
ἅπ' τὰ μαλλιά ἢ τὰ νύχια τοῦ ἀνθρώπου
γιὰ νὰ μὴν ποῦμε ἀκόμη καὶ ἅπ' τὸ φύτρο του.
Τὸ ἴδιο πνεῦμα τοῦ Θεοῦ τὰ ἐμψυχώνει
ποὺ ἀρχίζει ἀπὸ ποικιλία πολυώνυμη
καὶ τελειώνει σὲ ἀνώνυμη ταυτότητα,
ὑπαινισσόμενο μέσ' ἅπ' αὐτὰ τὰ ἑτερογενῆ
τὸ ἄρρητο μυστήριον τῆς ἀγάπης.
Ἀγάπη καταγγέλει ὁ ἄνεμος καὶ τ' ἀστέρια,
ἀπὸ ἀγάπη στροβιλίζεται ὁ ὠκεανός,
ἀγάπη πυρπολεῖ ἀνατολὴ καὶ δύση τοῦ ἡλίου,
ἐν ἀγάπῃ ἐστερεώθησαν γῆ καὶ οὐρανός.

Sydney - Ashfield 11-1-91

ΠΟΛΛΑΠΛΑΣΙΑΣΤΗΣ ΤΗΣ ΟΔΥΝΗΣ

Ἐμπρός, νὰ καταργήσουμε τὸ φῶς
 ποῦ μᾶς πληγώνει
τὰ μάτια μας δὲν ἀντέχουν ἄλλο
κομμένα χέρια, ρημαγμένα μαλλιά
μήτε τὰ ἀδιέξοδα βλέμματα
γυναικῶν ὀλοφυρομένων.
Τὸ φῶς ἐκφυλίσθηκε
 σὲ πολλαπλασιαστὴ τῆς ὀδύνης
καθὼς ἀναπαράγει μὲ τὰ ἠλεκτρονικὰ μέσα
 εἰς τὸ διηνεκές καὶ ἐπ' ἄπειρον
ἐγκλήματα ὅλων τῶν εἰδῶν
σοφίσματα ὅλων τῶν προθέσεων
σκηνές ποῦ θέλουμε νὰ ξεχάσουμε
 καὶ πιά δὲν μπορούμε.

Sydney - Ashfield 12-1-91

ΣΗΜΑΤΙΣΜΟΙ ΑΝΕΜΩΝ ΚΑΙ ΥΔΑΤΩΝ

*Μάθαινε τὸ ἀληθινὸ σχῆμα
ἀπὸ τὰ πράγματα ποὺ ἄπεχαν σὲ ἀπόσταση.
Ν. Γ. Πεντζίκης*

Τὰ σχήματα τῶν φύλλων καὶ τῶν ἀνθέων
ποτὲ δὲν εἶναι γεωμετρικά,
ὅπως ποτὲ δὲν ἔφτασαν τὸν τέλειο κύκλο
ὁ ἥλιος καὶ τὸ φεγγάρι,
τὰ ὅποιαδήποτε σώματα στὸ στερέωμα
ἢ στὰ βάθη τῆς γῆς,
σηματισμοὶ ἀνέμων καὶ ὑδάτων.
Ὅλ' αὐτὰ συνεχῶς ἐπανέρχονται
μὲ κάποιες παραλλαγές
πραγματοποιώντας ἐνίστε σιωπηρῶς
καὶ κάποιες ἐκρήξεις,
ἀλλὰ τὸ μήνυμα παραμένει
σταθερὸ κι ἀναλλοίωτο:
σ' αὐτὸν ἐδῶ τὸν κόσμον τῆς ρευστότητας
τὸ τέλειο εἶναι συνώνυμο μὲ τὸ τέλος,
γί' αὐτὸ μετατίθεται μονίμως ζητούμενο.

Sydney - Carss Park 13-1-91

ZEITGEIST

*Ἡ στειρότητα τῶν καιρῶν δὲν ἀφορᾷ ὅποιον ἔχει
νὰ πεῖ ὅσα ταράζουν τὸν ὕπνο καὶ τὸν ξύπνιο του.
Φ. Δρακονταειδῆς*

Ἄν εἴμαστε παιδιὰ μιᾶς ἐποχῆς
σημαίνει πὼς δὲν γεννηθήκαμε ἀκόμη.
Ὅποιος εἶχε τὴ μοίρα νὰ γεννηθεῖ μιὰ φορὰ
γεννήθηκε ἄνθρωπος εἰς αἰῶνα τὸν ἅπαντα.
Ὅπως τὸ μάτι προσαρμόζεται στὸ φῶς
ἢ τὸ αὐξομειούμενο σκοτάδι,
ἔτσι ἡ ψυχὴ καὶ ὁ λόγος
κινοῦνται στὴν ἀπέραντη κλίμακα
τοῦ ἀνθρώπινου πεπωμένου
ἀνεξαρτήτως ἄλλων προσδιορισμῶν.

Sydney - Ashfield 15-1-91

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΚΑΙ ΤΟ ΤΟΠΙΟ

Τὸ φυσικὸ τοῦ περιγράμμα δὲν ἀντέχει πολὺ
νυχτώνει γρήγορα καὶ περνᾷ στὸ σκοτάδι,
σὰ νὰ τὸν κυνηγοῦν ἀθέατες Ἑρινύες
ποὺ δὲν συγχώρησαν τὴν καθυστέρηση
στὶς μεταβλητὲς τοῦ σαρκίου.
Π' αὐτὸ πῆρε τὸ σχῆμα τοπίου
σὲ ἀποσιωπημένες κραυγὲς χρωμάτων
σὲ μουσικὴ ποὺ δὲν εἶχαμε πρὶν
σὲ ὁμολογία χρηστικοῦ κειμένου:
Βὰν Γκόγκ, Μπετόβεν, Αἰσχύλος.

Sydney - Carss Park 15-1-91

ΜΗΔΕΝ ΑΓΑΝ

Ἡ ποίησις δὲν κορυβαντιᾶ
μήτε ὀλοφύρεται.
Τὸ μέτρο δὲν βρίσκεται στὰ ἄκρα·
βηματίζει ἀνεπιτήδευτα σὰν περιστέρι
μέσα στὰ προαιώνια δεδομένα τῆς γλώσσας σου.
Κι ἂν κάποτε συγκινηθεῖς κι ἀκολουθήσεις
τὴ λέξη ὥς τὸ χάραμα τῆς ρίζας,
θά 'χεις βρεθεῖ ἐνώπιος ἐνωπίῳ μὲ τὸ περιστέρι.

Gosford 19-1-91

Ο ΔΙΦΟΡΟΥΜΕΝΟΣ ΚΟΝΙΟΡΤΟΣ

*Ἐπιτρέψτε με ν' ἀναφέρω λεπτομέρειες πού μπορεῖ
νὰ φανοῦν ἐπουσιώδεις ἢ ἐντελῶς προσωπικές.
Ν. Γ. Πεντζίκης*

Οἱ ὁρατὲς γραμμὲς τῆς ἀμεσότητος
κρύβουν, δὲν ἀποκαλύπτουν
τὶς ἐνδότατες ρίζες τῆς ἀλήθειας,
τὸν στεναγμὸ τῆς ἀνθρώπινης περιπέτειας
πού μετατρέπει Γεωγραφία σὲ Ἱστορία
κάνοντας καὶ τὴ νύχτα τμῆμα τῆς ἡμέρας
στὸν τελικὸ συμψηφισμό *Ἔργα καὶ Ἡμέραι*.
Πὰ νὰ μιλήσει ἡ πέτρα
κι ὁ ἄνεμος νὰ τραγουδήσει
ἀνθρώπινη λαλίτσα
θὰ πρέπει νὰ ταπεινωθοῦμε ὥς τὶς λεπτομέρειες
ὁπότε, ἀντὶ νὰ *συμ-περαίνουμε* νοχελικὰ
κλείνοντας ἐν μικροψυχία τὴν αὐλαία
μαθαίνουμε σὰν τὰ παιδιὰ νὰ *συν-αρχίζουμε*
στὸ κάθε μὀριο τῆς ὕλης
ἀναγνωρίζοντας κάθε λεπτὸ ἀπ' τὴν ἀρχὴ
πὼς ὁ Θεὸς εἶναι ἀληθῶς Παντοδύναμος,
ὥστε ἐν εὐρυχωρίᾳ νὰ κρύβεται στὴ μικρότητα
τοῦ διαφορούμενου κονιορτοῦ.

Sydney - Asfield 21-1-91

ΠΑΡΟΥΣΙΑ

Κοιτώντας μέσα στὰ μάτια Σου
εἶδα γιὰ πρώτη φορὰ
πόσο βαθὺς μπορεῖ νὰ 'ναι
ὁ ἐπίπεδος κόσμος.
Ἀκουμπώντας στὸ χέρι Σου πίστεψα
πὼς ὅση μοναξιά κι ἂν μὲ ζώσει
ἔχω κρατούμενα ἀνεξερεύνητα
νὰ τιθασεύσω τὴν Ἀβυσσο.
Ἀκούοντας σιωπηλὸς τὴ φωνή Σου
ἔνιωσα νὰ λιώνουν σὰν κερὶ τῆς Λαμπρῆς
ὅλες οἱ ἀντιστάσεις γι' αὐτοσυντήρηση
καὶ ν' ἀναιροῦνται δίχως συλλογισμοὺς
τῆς λογικῆς τὰ ἐπιχειρήματα.

Sydney - Asfield 22-1-91

ΜΟΝΟΓΡΑΜΜΑ (Β)

Εἶς' ἓνας κρίνος πρωινὸς ποὺ δὲν ἀντίκρυσε
ἀκόμη τὸ λιοπύρι,
πρῶτη σταγόνα τοῦ νεροῦ ἀπρόσμενης βροχῆς·
ὅταν σωπαίνεις εἶσαι πανηγύρι
κι ὅταν μιλάς, λιβάκι προσευχῆς.

Sydney - Asfield 23-1-91

ΤΟ ΠΡΟΣΩΠΟ ΤΗΣ ΠΕΤΡΑΣ

Τὸ πρόσωπο τῆς πέτρας εἶναι ἱερὸ
ἔτσι καθὼς δὲν συσπᾶται,
ἐνῶ δὲν φθείρεται λιγότερο ἅπ' τὸ δικό μας
κάτω ἅπ' τὸν ἥλιο καὶ τὸν ἴδιο ἄνεμο.
Τὸ πρόσωπο τῆς πέτρας δὲν θηλάζει
λιγότερο φῶς,
ἀκόμη κι ὅταν εἶναι λεῖο καὶ ὑγρὸ
σὰν τοὺς βολβοὺς τῶν ματιῶν μας.
Ἀντανακλᾷ τίς ἀκτίνες τοῦ ἡλίου
ὄχι γιατί δὲν τίς θέλει,
ἀλλὰ γιὰ νὰ τίς πολλαπλασιάσει
κατὰ δύναμη,
ἀναχαιτίζοντας τὸ ἄσπρο ἔρεβος.

Sydney - Carss Park 25/26-1-91

ΟΙ ΣΤΡΑΤΙΩΤΕΣ

Σήμερον κρεμάται ἐπὶ ξύλου...
(Ἀντίφωνο Μεγ. Πέμπτης)

Σήμερα πιά δὲν πολεμοῦν ὑπὲρ πίστεως καὶ πατρίδος,
γι' αὐτὸ καὶ τὸ ἐπάγγελμά τους ἔγινε πιὸ πένθιμο.
Σήμερα οἱ ἔφηβοι δὲν βρίσκουν εὐκόλα δουλειά,
γι' αὐτὸ φορῶντας τὸ χακὶ γνωρίζουν ἤδη
πὼς κάνουν ὄχι ἀπλῶς μιὰ κίνηση ἀπελπισίας
ἀλλὰ πὼς κατατάσσονται ἐθελοντὲς αὐτόχειρες.
Σήμερα τὰ ὅπλα ὅλων εἶναι τόσα καὶ τέτοια
ποὺ δὲν ἀφήνουν πίσω τραυματίες νὰ βογγοῦν
παρὰ μονάχα ἀνθρώπινο πολτὸ
ποὺ σπέρνεται ἀφειδώλευτα στὸν ἀέρα,
κι ἂν ἀπομείνουν τίποτε ρινίσματα ὁστῶν
μεταφέρονται στοὺς οἰκείους σὲ πλαστικὸ σάκκο.
Σήμερα δὲν ὑπάρχουν παιάνες πολέμου
μήτε μορφὲς ἡρώων ποὺ πᾶνε μπροστὰ
 κραυγάζοντας συνθήματα θριάμβου.
Σήμερα ὅλοι μὲ σφιγμένη τὴ καρδιὰ σωπαίνουμε
γνωρίζοντας πὼς ὅλοι εἴμαστ' ἔνοχοι
– γι' αὐτὸ κι ὅλοι μας ἡττημένοι.

Sydney - Carss Park 10-2-91

Η ΑΥΛΗ ΤΩΝ ΠΡΟΒΑΤΩΝ

Γκρεμίστηκαν οἱ πρῶτοι Ἄγγελοι
 ποὺ κουβαλοῦσαν τὸ φῶς,
αὐξήθηκαν αἰφνιδίως οἱ ὄγκοι τοῦ σκότους
τ' ἄνθη μαράθηκαν ὥς τις ρίζες
βουβαθῆκαν θανάσιμα τὰ πουλιά.
Πὰ νὰ προβάλει ἄνθρωπος σὲ τέτοιο κλίμα
ἔπρεπε νὰ ἐμπιστευθεῖ τῇ φωνῇ τοῦ Ἀοράτου
νὰ ἐξέλθει ὡς πρό-βατον ἅπ' τὸν πηλὸ
ἐκζητώντας αὐλή παρθενίας.
Π' αὐτὸ γεραίρομε τὴν Παρθένο Μαρία
τὴν μὴ πτοηθεῖσα ἅπ' τὸ σκότος
ἀλλὰ πτηγῶν καὶ ἀνθέων ἐκτενῶς προμαχήσασα·
Χαῖρε θεόνυμφε, ἡ χαρὰ τῶν Ἀγγέλων!

Sydney - Asfield 2-3-91

ΑΝΑΜΝΗΣΕΙΣ

Δέν ἔχουν τίποτε νὰ κάμουν
μὲ τὸν χρόνο ποὺ πέρασε·
ἦταν ρωγμὲς καθὼς ἔμπαινε στὴν ψυχὴ
φῶς ἀπὸ ἄλλο κόσμος
κ' ἐκεῖνη λούστηκε μιὰ δίκῃ της πανσέληνο
γιὰ ν' ἀνταμώσει ἀγέρωχη τὴ νύχτα.

Sydney - Asfield 11-3-91

ΔΟΚΙΜΑΣΙΑ

*Τὰ παιδιά τρέχουν στὸ δρόμο σὰν νὰ ἐκδικοῦνται
τὴν ἀκίνησία τῶν νεκρῶν.
Τ. Λειβαδίτης*

Στὶς προσωπικότερες χειρονομίες
κρυβόμαστε συνήθως ἀπὸ τὰ παιδιά·
ὄχι τόσο γιὰ νὰ μὴ μᾶς δοῦν καὶ μᾶς μαρτυρήσουν,
ὅσο γιὰ νὰ μὴν ἀρχίσουν νὰ ρωτοῦν
ἐκεῖνα τὰ ἀνικανοποίητα ἐρωτήματα
τοῦ παιδικοῦ θάμβους.
Εἶναι ἀδυσώπητες οἱ ἀπορίες τῶν παιδιῶν
ὄχι κυρίως ἐπειδὴ ρωτοῦν ἀδιάκριτα,
ἀλλὰ γιατί κάνουν γρήγορ τὸ αὐτονόητο
ἐνῶ πουθενὰ δὲν ἀρνοῦνται τὸ θαῦμα.

Sydney - Asfield 16-3-91

ΛΙΘΟΠΑΙΔΕΙΑ

Μὴν ἀγανακτεῖτε μὲ τοὺς διαρρηκτες,
μὴν καταδικάζετε τοὺς βιαστές·
ἢ ἐποχή μας εἶναι γεμάτη ἀποβολές,
γιατὶ κανεὶς πιά δὲν σπέρνει ἐν δάκρυσιν.
Ἄλλοτε ἢ ἀνθρώπινη τρυφερότητα
ἦταν διάχυτη στὶς ἀπλούστερες κινήσεις·
χαιρετοῦσες τὸν ἄγνωστο,
ἐναγκαλιζόσουν τὸν φίλο·
σήμερα σπουδάζομε τὴν εὐγένεια
μονάχα στὶς μαρμαρωμένες χειρονομίες
τῶν ἀγαλμάτων.

Sydney - Ashfield 16-3-91

ΤΟ ΜΕΓΑ ΔΙΛΗΜΜΑ

Κανείς δὲν ξέρει πότε εἶναι πιὸ χρήσιμος,
γιὰ τὸν ἑαυτό του καὶ γιὰ τοὺς ἄλλους:
ὅταν ἀγωνίζεται καὶ κάπου τοὺς ἐκτοπίζει
εὐρύνοντας τὸν ὁρίζοντα μὲ τὴν ἀντίσταση,
ἢ ὅταν ἀπέρχεται ἀξιοπρεπῶς
ἀφήνοντας ὅλο τὸν χῶρο ἀδιαμφισβήτητο
στὴν εὐθύνη τῶν ἄλλων!

Sydney - Ashfield 16-3-91

ΤΟ ΑΧΡΟΝΟ ΘΑΥΜΑ

Δέν ἔχει ἡλικία ἢ παιδικότητα·
εἶναι χάρη δοσμένη μόνο σὲ κείνους
ποὺ παραιτοῦνται ἀπὸ τὴν ἡλικία τους
κι ἀπ' τὴ γενιά τους
κ' ὕστερα δέν κουράζονται νὰ ψάχνουν
τ' ἄχρονο θαῦμα σὲ κάθε πρόσωπο,
ξέροντας πὼς ὁ ἄνθρωπος εἶναι τὸ φῶς.

Sydney - Ashfield 16-3-91

ΔΙΑΒΑΖΟΝΤΑΣ

Εἶπαν πολλὰ οἱ ποιητές, μὰ πῶς πολλὰ
ἦταν αὐτὰ ποὺ νιώσανε καὶ δὲν τὰ εἶπαν
μήπως βαττολογήσουν ἐν ματαιότητι
καθὼς ἐφόβισε ὁ Χριστὸς
τοὺς προσευχομένους.
Π' αὐτὸ ἄς δοῦμε στὸν κάθε στίχο
ἓνα συγκρατημένο ὑπαινιγμό,
προεκτείνοντας τὰ δεδομένα φωνήματα
ὥς τοὺς ἀπώτερους κραδασμοὺς
τῆς συλλογικῆς συνειδήσεως.

Sydney - Ashfield 16-3-91

ΤΟ ΥΨΟΜΕΤΡΟ

“Όσοι δὲν εἶχαν φτερά νὰ πετάξουν
ἔπρεπε νὰ συρθοῦν μιὰ ζωὴ δοῦλοι,
ὄχι μονάχα στὸ νόμο τῆς βαρύτητας
ἀλλὰ καὶ σ’ ἄλλες πολλές
πικρότερες δουλεῖες.
Ἀνάλογα μὲ τὸ ὑψόμετρο ποὺ ζεῖς
εἶναι ἡ τροφή κι ὁ ὀρίζοντας
τὸ λεξιλόγιο καὶ τὰ ὄνειρα
οἱ παθήσεις ἢ τὰ ἀτυχήματα
κι ὅσα ἄλλα θὰ κρίνουν στὴν ἔξοδο
τὴν ἴδια τὴν ψυχὴ σου.

Sydney - Ashfield 23-3-91

Η ΔΟΞΑ ΤΟΥ ΠΑΘΟΥΣ

*Καὶ ἡ πόλις οὐ χρειάν ἔχει τοῦ ἡλίου οὐδὲ τῆς
σελήνης, ἵνα φαίνωσιν αὐτῇ· ἡ γὰρ δόξα τοῦ Θεοῦ
ἐφώτισεν αὐτὴν καὶ ὁ λύχνος αὐτῆς τὸ ἄρνιον.
(Ἀποκ. 21, 23-24)*

Δὲν θὰ πεθάνουν σταδιακὰ ἀπὸ ἐξάντληση
ὁ ἥλιος κ' ἡ σελήνη,
ὅπως προβλέπει ἡ Φυσικὴ·
αὐτὸ θὰ ἦταν ἓνα τέλος ἄδικο,
μιὰ ἀκόμη ἐπαίσχυντη ἥττα.
Π' αὐτὸ λοιπὸν θὰ γίνει κάτι ἄλλο
θεοπρεπέστερο,
ποὺ θ' ἀνατρέψει ὅλες τὶς προβλέψεις,
ἀποκαλύπτοντας ἓνα θρίαμβο ἄλλης τάξεως.
Ἡ ὕλη καὶ ἡ ἐνέργεια θὰ μετατραποῦν
σὲ δόξα τοῦ πάθους
κ' ἡ δύναμη ποὺ θὰ κυβερνήσει
εἰς αἰῶνα αἰῶνος
δὲν θὰ ᾖ πιά ὁ φοβερός Παντοκράτωρ,
ἀλλὰ τὸ Ἄρνιον τὸ ἐσφαγμένον
ἀπὸ καταβολῆς κόσμου,
γιατὶ μονάχα ὁ ἄμνος ὁ ἐναντίον τοῦ κείροντος
αὐτὸν ἄφωνος
λύει τὸ νύχος τοῦ μίσους καὶ τοῦ θανάτου.

Sydney - Ashfield 27-3-91

ΔΙΑΘΗΚΗ (B)

*Οὗτοι ἐν ἄρμασι καὶ οὗτοι ἐν ἵπποις ἡμεῖς δὲ
ἐν ὀνόματι Κυρίου Θεοῦ ἡμῶν μεγαλυνθησόμεθα.
(Ψαλμ. 19, 8)*

Ἦταν ἡ νύχτα ἀνυποχώρητη
χωρὶς τὸν ἐλάχιστο συμβιβασμό·
σκοτάδι ἀδυσώπητο ποὺ δὲν ἀνεχόταν
μήτ' ἓνα ἄστρο.
Ὅμως ἐμεῖς ἔπρεπε νὰ βαδίσουμε
στὸ αὐστηρὰ προκαθορισμένο σημεῖο,
δίχως ἀμφιβολίες ἢ παλινδρομήσεις,
γνωρίζοντας πὼς δὲν θὰ παραδεχθεῖ ἡ αὐγὴ
παρὰ μονάχα τὸ διακριτικὸ μας ὄνομα.

Sydney - Ashfield 4-4-91

ΑΚΕΡΑΙΟΤΗΤΑ

“Οποιος ἐκφράζεται μονάχα μὲ χειρονομίες
δηλώνεται κλασματικός,
αὐλὸς ἀκρωτηριασμένος.
Τὸ σῶμα ὅμως ἀναπαύεται στὴν πλησμονή,
γι’ αὐτὸ μιᾷ ὄχι μονάχα μ’ ὅλα τὰ μέλη
ἀλλὰ καὶ μ’ ὅλες τὶς ὁσμές,
τὰ χρώματα καὶ τὶς ἐκκρίσεις,
πρὸ πάντων δὲ μὲ τοὺς ἀναρθροὺς φόβους
ποὺ συνοψίζονται στὴν ἐντροπή.

Sydney - Ashfield 5-4-91

ΒΙΟΣ ΤΕΤΕΛΕΣΜΕΝΟΣ ΚΑΙ ΑΤΕΛΕΣΤΟΣ

Πορεία δὲν εἶναι ἄθροισμα ἀβεβαίων βημάτων·
εἶναι μιὰ ἀναμενόμενη τελετὴ
ἀπὸ τὴν ὁποία δὲν ξέρεις τί θὰ καταγράψει
μεροληπτοῦσα ἢ ἀνθρώπινη μνήμη.
Ὅμως δὲν θὰ ξεφύγει καμιὰ λεπτομέρεια
ἀπ' τὸν προσωπικό σου χρονικογράφο,
τὸν φυλακα Ἄγγελο.
Στὴν τελετὴ αὐτὴ κάθε ἐπὶ μέρους λεπτὸ
εἶναι κρυφὰ δεμένο ἐκ τῶν προτέρων
μ' ἓνα συγκεκριμένο τέλος ποὺ καταβάλλεις
ἀναπόφευκτα,
τίμημα γιὰ τὰ πρῶτα ὕλικά
καὶ μ' ἓνα δεύτερο τέλος ποὺ περιμένε
νὰ τὸ περάσεις σὰν ἀπροστάτευτο νήπιο
ἢ γέρο σακάτη
ἀπὸ τὸ πεζοδρόμιο τοῦ δυνάμει στὸ ἐνεργεῖα,
ὥστε νὰ δικαιωῖσαι κ' ἐσὺ νὰ πεῖς
τὸν δρόμον τετέλεκα...

Sydney - Ashfield 6-4-91

ἔχουν μιὰ περίεργη ἱκανότητα
 νὰ σοῦ λένε τὰ ἀπλούστερα τῶν πραγμάτων
 καὶ νὰ σὲ κάνουν νὰ ντρέπεσαι
 ποὺ δὲν τὰ πρόσεξες κ' ἐσὺ μέχρι τώρα.
 Ἀλλὰ μήπως καὶ στὸ κέντημα ἢ ἀξία
 δὲν εἶναι ἡ ψιλὴ βελονιά –
 ταπείνωση καὶ ὑπομονὴ ποὺ ὑποχρεώνει
 τὴν τυφλὴ ἐπιφάνεια ν' ἀνθίσει
 ἄσπιλα γιασεμιά;
 Οἱ μεγάλες ἀλήθειες ἀγνοοῦνται
 σὲ πλήρη διαφάνεια
 γιατί οἱ πολλοὶ τίς ὑποψιάζονται
 σ' ἀπρόσιτες κορυφές
 κι αὐτὸ ἀκριβῶς εἶναι τὸ προπατορικὸ ἁμάρτημα
 τῶν κατὰ φαντασίαν σπουδαίων.

Sydney - Ashfield 6-4-91

ΔΩΡΟΝ ΑΔΩΡΟΝ

Μὴν ἀκουμπᾶτε τοὺς τυφλοὺς τοῦ πεζοδρομίου
ἂν τύχει νὰ τοὺς ἐλεήσετε,
γιατὶ φοβοῦνται τὴν ἀφή περισσότερο
ἀπὸ τὴν ὄραση ποὺ στερήθηκαν.
Ἔχουν οἱ ἄμειροι ἀκούσει νὰ λένε
πὼς ὅπου ἀκουμπήσεις τὸν πληγωμένο
τοῦ φυτεύεις χωρὶς νὰ τὸ ξέρεις
ἓνα μάτι κυκλώπειο
ποὺ τὸν ὑποχρεώνει πρὸ ἐπιτακτικᾶ
ν' ἀνακαλύψει ποῦ χάθηκαν
τὰ δύο του μάτια –
κ' ἓναν τέτοιο καινούργιο ἔτασμά
δὲν τὸν ἀντέχουν.

Sydney - Ashfield 6-4-91

ΠΕΝΘΟΣ ΣΥΛΛΟΓΙΚΟ ΚΑΙ ΠΟΙΚΙΛΟ

Ἐκαστον μέλος τῆς ἁγίας Σου σαρκός...
(Ὁρθρος Μ. Παρασκευῆς)

Τὸ κατάκλειστο σπίτι δὲν εἶναι ἀπλῶς
μιὰ μονάδα ποὺ δὲν λειτουργεῖ,
 συμπαγῆς ὄγκος σιωπῆς
ποὺ σημειώνει μονολεκτικὰ τὴν ἀπουσία.
Εἶν' ἓνα πένθος συλλογικὸ καὶ ποικίλο
ἀδιάφορο ἂν πέθανε ἀπὸ καιρὸ
ἢ ταξιδεύει ἀκόμη μακριὰ ὁ νοικοκύρης.
Οἱ πόρτες ἔχουν ἄλλη θλίψη
 καθὼς δὲν ἀνοίγουν,
κι ἄλλο παράπονο τὰ παντζούρια ποὺ τὰ κάρφωσαν
 μὴν τὰ πάρει ὁ ἄνεμος.
Οἱ τοῖχοι παγώνουν χωρὶς ἀνάσα καὶ φωνή·
τὰ χρειώδη σὲ ντουλάπια καὶ συρτάρια
 παθαίνουν ἀγκύλωση,
τὰ ἔπιπλα περιμένουν ἀπεγνωσμένα
 τὸ ξεσκονόπανο,
οἱ καθρέφτες ἔχουν καταπιεῖ τις μορφές
καὶ βάρυναν ὥς βόες ἐν ναρκώσει.
Ὅλα στὸ κατάκλειστο σπίτι καταγγέλλουν
 ἓνα χρόνον νεκρό,
διεργασίες ἀπώλειας·
ἐν τούτοις κάθε μέλος διατηρεῖ
καὶ στὴν ἀποσύνθεση ἀκόμη
τὴ δική του ἐπίκληση.

Sydney - Ashfield 9-4-91

Καὶ μόνο τούτη ἡ λέξη ἂν εἶχε μείνει
 ἀπὸ τὴν ἱερὴ γλῶσσα τῶν Ἑλλήνων,
 θὰ ᾿φτανε νὰ τοὺς διακρίνει ἐς αἰεὶ
 ἀπ' ὅλους τοὺς ἐκμεταλλευτὲς καὶ τοὺς βέβηλους.
 Ὅπου εἶδανε κάτι ν' ἀναβλύζει
 οἱ Ἕλληνες προσκύνησαν τὸν Πήξαντα
 τῇ γῇ καὶ τῇ θάλασσᾳ,
 ἀναγνωρίζοντας τὴν πρώτη καταβολή
 ὡς βολὴ ἄνωθεν καὶ εὐλογία.
 Οἱ ἄλλοι ἀγνόησαν τὴν ἄνωθεν κίνηση
 τοῦ πηγνυσθαι
 ποὺ εἶναι ἐν-έργεια καὶ ἔμ-πνευσις
 γιὰ νὰ μποροῦν νὰ ἐκ-μεταλλεύονται
 χαμερπῶς,
 ἦτοι ἀποχωρίζοντας βάρβαρα
 ὅσα ἐξ ἀρχῆς ἐτέθηκαν μετ' ἀλλήλων!

Sydney - Ashfield 11-4-91

ΛΕΚΤΙΚΟΣ ΕΛΕΓΧΟΣ

Λέμε πὼς λιγοστεύουν τ' ἀπο-θέματα
 σὲ πρῶτες ὕλεις,
κοπτόμενοι δῆθεν γιὰ καταστροφές
 οἰκολογικῶν συ-στημάτων
ὅμως λόγος οὐδεὶς γιὰ τὸν ἀοράτως Ἀπο-θέσαντα
καὶ ἀπ' ἀρχῆς Συ-στησάμενον
ἐν λόγῳ καὶ νόμῳ τὰ τοῦ οἴκου του,
ἤγουν τὰ τῆς οἰκουμένης ὅλης,
τὸν μόνον τρέ-ψαντα ἐκ μὴ ὄντων
 τὰ ὄντα,
ποὺ ἐμεῖς ἀναιδῶς κατα-στρέφομεν.

Sydney - Ashfield 11-4-91

ΓΛΩΣΣΙΚΗ ΕΥΛΥΤΙΣΙΑ

Δὲν εἶναι συμφέρον ἢ συμφορά·
κι ὅμως ἐμεῖς συνεχίζομε
νά ὀνομάζομε τὰ δυὸ ἀντίθετα
μὲ τὴν ἴδια λέξη,
ἐμπιστευόμενοι στὴ διαφορὰ
τῶν γενῶν.

Sydney - Ashfield 11-4-91

ΠΡΟ ΠΑΝΤΩΝ ΦΙΛΑΝΘΡΩΠΟΣ

*Ἐμφυτα συσπᾶται τὸ ἀσαφές.
Κυκὴ Δημουλᾶ*

Ἄν κυριολεκτήσεις θά 'ναι ὁ λόγος σου
ἀπλῆς κατευθύνσεως
καὶ θὰ παρηγορήσει μόνο τοὺς μισοὺς
χωρὶς νὰ τὸ θέλεις.
Ὑπαινισσόμενος ἀνοίγεις τοὺς ὀρίζοντες
σ' ὅλα τὰ ἐνδεχόμενα τοῦ ἀπείρου,
λειαίνεις τίς αἰχμὲς τῆς ἀμεσότητος,
γιὰ ν' ἀποφύγεις περιττοὺς τραυματισμούς·
καὶ τότε ὁ λόγος εἶναι ἐπίκαιρος καὶ χυμώδης,
πρὸ πάντων δὲ φιλάνθρωπος.

Sydney - Ashfield 20-4-91

ΕΝ ΟΝΟΜΑΤΙ ΚΥΠΡΙΟΥ

*Ἐπιλήσονται γάρ τὴν θλίψιν αὐτῶν τὴν πρώτην
καὶ οὐκ ἀναβήσεται αὐτῶν ἐπὶ τὴν καρδίαν.
(Ἦσ. 65, 16)*

Τὰ περασμένα ποὺ μᾶς σημάδεψαν
ἀνεξίτηλα
ὄχι μονάχα τὴ μορφὴ καὶ τὸ βῆμα
ἀλλὰ καὶ τὴ φωνή,
θὰ τὰ ματαιώσει ὁ ὢν καὶ ὁ ἦν ὁ ἐρχόμενος,
ἀνακαινίζοντας τὴ φθαρμένη μας φύση
μ' ἓνα ὄνομα νέο.
Τότε μονάχα θὰ μαστίζουμε τὰ δαμόνια
ἐν τῷ ὀνόματι Κυρίου Ἰησοῦ.

Sydney - Ashfield 20-4-91

Δὲν περπατήσανε τὰ δέντρα πέρα' ἀπ' τὸν ὀρίζοντα·
 ὄρκοι τὰ εἶχαν κατηλώσει καὶ θρύλοι
 κι ἄς μὴν ὑπῆρχε συνείδηση νὰ μετρᾷ
 πόσο ρευστὰ τοῦ κόσμου τὰ σύνορα.
 Τὰ κεραμίδια τῆς στέγης δὲν ὑποχώρησαν
 στοὺς ἐκβιασμοὺς τῶν ἀνέμων,
 μήτε στὸ πλάγιο σφυροκόπημα τῆς βροχῆς,
 ἔχοντας διαγράψει ἐκ τῶν προτέρων
 κάθε ἔννοια συμφέροντος.
 Μὲ τέτοιες προσλαμβάνουσες παραστάσεις
 γίνεται ἀκόμη πιὸ ἀδυσώπητο
 τὸ πρόβλημα τῆς ἐκλογῆς,
 τὸ χρέος μιᾶς πρωτόβουλης χειρονομίας –
 κι ἄσε τοὺς ἄλλους νὰ μιλοῦν ἀνοήτως
 γι' αὐτεξούσιο.

Sydney - Ashfield 24-4-91

ΤΕΡΙΠΕΜ ΑΜΗΧΑΝΙΑΣ

Τὰ ὠραιότερα τραγούδια δὲν εἶναι ἐκεῖνα
 ποὺ βρῆκαν ἓνα αἶσιο τέλος,
γιατὶ ὀδηγοῦνται μοιραῖα στὴ σιωπῇ.
Τραγούδι ὁλόκληρο, δηλαδή ἀληθινὸ
εἶναι κεῖνο ποὺ ἔχασε τὰ λόγια
 στὴ δεύτερη κιόλας στροφὴ
καὶ ξεστράτισε σὲ τεριεῖμ ἀμηχανίας,
χωρὶς τὸν κίνδυνο νὰ παρηγορηθεῖ
ἢ θλίψη ἀπὸ πυκνὲς σκιᾶς
 περιπολοῦντος θανάτου.

Sydney - Ashfield 24-4-91

ΠΙΚΡΗ ΕΞΙΣΩΣΗ

Καθένας κουβαλᾷ τὸ δικό του πρόβλημα·
κ' ἐνῶ νομίζει πὼς κάθε μέρα βρίσκεται
 πιὸ κοντὰ πρὸς τὴ λύση,
ἐκεῖνο τοῦ σφραγίζει σιγὰ-σιγὰ τὴ ζωή,
ὥσπου νὰ γίνει ἡ φυσιογνωμία του
 ἀσυναισθήτως.

Ἔτσι, ὅταν κάποτε συναντοῦμε τὸν ἄλλο,
ἀντὶ νὰ τοῦ προτείνουμε μιὰ ἄλλη ἐκδοχή,
 τὸ πρωτόγνωρο πρόσωπο,
τοῦ ἀποκαλύπτουμ' ἓνα ἀκόμη ἀδιέξοδο –
 τὸ πρόβλημά μας.

Sydney - Melbourne 27-4-91

ΝΕΦΟΣ ΚΑΙ ΗΘΟΣ

Τὸ νέφος δὲν κατεβαίνει ποτὲ
κάτω ἀπὸ ὀρισμένο σημεῖο,
γιατὶ δὲν ἀντέχεται νὰ ἐκφυλισθεῖ
σὲ μολυσμένη ὁμίχλη.

Ἄν εἶχαν ἀνάλογο αὐτοσεβασμὸ
οἱ μισοὶ μας συνάνθρωποι,
θ' ἀναπνέαμε καθαρότερο ὀξυγόνο,
θά 'χαμε λιγότερες καρδιοπάθειες.

Sydney - Melbourne 2-7-91

Ὅποια στιγμή κι ἂν πάω στοῦ παρὰθυρο
 τὸν βλέπω νὰ βηματίζει ἄσκοπα
 στὸν μικρὸ του κῆπο,
 δηλαδή στὴ φτωχὴ αὐλὴ μὲ τὴν περιστρεφόμενη
 ἀπλώστρα καὶ τὰ κουνέλια,
 ὁ Πολωνὸς γείτονας.

Δὲν ἔτυχε ποτὲ νὰ μιλήσουμε
 καὶ δὲν γνωρίζω τὴ φωνή του,
 μήτε τόλμησα κἂν νὰ τοῦ γνέψω,
 γιατί δὲν ἔχω ἀπαντήσεις στὶς ἀπορίες του
 ποὺ τίς μαντεύω σχεδὸν ἀλάθητα –
 ἔξ ἀποστάσεως.

Sydney - Melbourne 27-4-91

ΘΑ ΎΧΩ ΤΟΥΛΑΧΙΣΤΟΝ ΤΑ ΛΟΓΙΑ

Ἀδύνατον ν' ἀκούσω λέξη καὶ νὰ μὴ τὴν ψάξω
ἢ νὰ δῶ ἄνθρωπο καὶ νὰ μὴ τὸν χαιρετήσω,
δίδυμη βλασφημία κατὰ τοῦ Θεοῦ
ποῦ ὄντας ἄρρητος λέγεται Λόγος
καὶ χάραξε καὶ στὸν ἄνθρωπο τὴν εἰκόνα Του.
Μαζεύω λέξεις ἀπὸ κάθε γλώσσα
σὰν τὰ παιδιὰ ποὺ μαζεύουν γραμματόσημα
χωρὶς νὰ ρωτοῦν γιὰ τὴν προέλευση
παρὰ μονάχα ἂν τό 'χουν ἢ δὲν τό 'χουν.
Ἔτσι λατρεύω τὸν Θεὸ μέσ' ἀπ' τὶς λέξεις.
Κι ἂν κάποτε μοῦ λείψουν ὅλα τ' ἀγαθὰ,
θὰ ὕχω τουλάχιστον τὰ λόγια, νὰ τοῦ πῶ
ποῦ μέ πονᾷ καὶ πόσά μ' ἐγκατέλειψαν.

Sydney - Ashfield 4-5-91

Η ΑΠΟΔΡΑΣΗ ΤΩΝ ΛΕΥΚΩΝ ΩΡΩΝ

Τὸ τελευταῖο φύλλο ποὺ κιτρίνισε στὴ συκιά
καὶ μετεωρίζεται σὰν παιδὶ σὲ μονόζυγο
δὲν εἶναι ἀπλῶς ἓνα φύλλο δέντρου
ποὺ κάποια στιγμή πέφτει ἀθόρυβα,
ὅπως μιὰ τρίχα ἀπ' τὰ μαλλιά τῆς γριᾶς.
Εἶναι ἡ σημαία τοῦ ἐξαντλημένου Καλοκαιριοῦ
ποὺ μὲ τὴν ὑποστολὴ τῆς ἐπικυρώνει
μιὰ ἀκόμη ἀπόδραση τῶν λευκῶν ὥρῶν
μέσα σὲ πυρετὸ διαπραγματεύσεων.

Sydney - Ashfield 4-5-91

*Εἶμαι στὰ ἔχνη μιᾶς βροχῆς.
Κική Δημουλά*

Τὸ πόσο παιδικὴ ἦταν ἡ ψυχὴ σου
δὲν εἶχαν ἀφήσει νὰ τὸ ὑποψιασθοῦμε
τὰ σιβυλλικά σου ποιήματα
κι ἄς μὴν ἐγκατέλειπες τ' ὄνειρο
μήτε ὅταν ἔπρεπε νὰ στρατευθεῖς
στὶς πρῶτες βοήθειες.
Τὰ τελευταῖα ὅμως χρόνια, τὰ πικρά,
ποὺ ὅσο λιγότευαν οἱ πρακτικὲς ἀνάγκες
τόσο γέμιζε ὁ κόρφος σου
μικρὰ κρυμμένα Εἰκονίσματα,
γιὰ τὰ ὅποῖα σ' εἶπαν δεισιδαίμονα
οἱ ἄπιστοι καὶ οἱ χυδαῖοι,
ἐσὺ μᾶς ἀποκάλυπτες τὸ πρόσωπό σου
ἡλίου φαιδρότερον.

Sydney - Ashfield 4-5-91

Μονάχα Ἀμερικανοὶ μποροῦσαν νὰ τὸ ποῦν
 πὼς ὅ,τι δὲν μπορεῖς νὰ κάμεις, τὸ διδάσκεις,
 γιατί οἱ ἔφηβοι εἶν' ἄγουροι νὰ καταλάβουν
 πόσο ἀνυπόφορα ὑστερεῖ
 τὸ πείραμα μπροστὰ στὴν πίστη καὶ τὸ ὄραμα.
 Τὸ ἔργο εἶναι συμ-πέρασμα ποὺ κλείνει τὴν ψυχὴ
 σὲ συρματοπλεγµα δούλου,
 γιατί ὅταν ἀθροίζονται τὰ πέρατα
 δηλώνουν μόνο πολλαπλὸ ἀδιέξοδο.

Sydney - Ashfield 4-5-91

Πέστε στοὺς ἄμουςους πῶς εἶναι ἀκόμη καιρὸς
γιὰ μιὰ πλαστική ἐπέμβαση στὴν ἀκοή τους,
ἀρκεῖ νὰ κρατήσουν τὴν ἀνάσα

ὅταν κλαίει ἓνα παιδί

ἢ ὅταν βήχει ἓνας γέρος.

Στοὺς ἄπιστους δηλώστε ἀπεριφράστως

πῶς ματαιοπονοῦν νὰ μᾶς πείσουν

ὅσο θὰ γευόμαστε τὸ μυστήριο

ἀκόμη καὶ πίνοντας ἓνα ποτήρι νερό.

Στοὺς ἀπογοητευμένους δείξτε ἐπὶ τέλους

πῶς γοητεύουν ἀκόμη καὶ τὰ ἐρείπια,

ἀρκεῖ νὰ τὰ δοῦμε προσεχτικὰ

ἀπ' τὴ σχεδὸν συνωμοτική

τῶν παραμέτρων μαγεία.

Sydney - Ashfield 4-5-91

Ο ΓΑΜΟΣ

Στὸν Τέρρον καὶ τὴν Δήμητρα.

Σίγουρα τὸ φρικτότερο τῶν Μυστηρίων,
γιατὶ ἐνῶ τὸν γέννησε τόλμημα στιγμιαῖο
ἀποτελεῖ ἰσόβια διακινδύνευση,
ζητώντας ἀπὸ δυὸ ἀδύναμους ἀνθρώπους
νὰ σεβασθοῦν τὸ ἴδιο *ταυτότητα κ' ἑτερότητα*,
γνώρισμα ἀνήκουστο μόνο τοῦ Παντοδύναμου
Τριαδικοῦ Θεοῦ.

Sydney - Ashfield 6-5-91

ΛΕΠΤΟΜΕΡΕΙΕΣ

Ὁ διάβολος κάθεται στὴ λεπτομέρεια
Montesquieu

Συνηθίσαμε νὰ ὀνομάζομε λεπτομέρειες
τὰ δεδομένα ἥσσανος σημασίας·
ἀλλ' ἂν ἤμασταν προσεκτικότεροι
 μὲ τίς λέξεις,
θὰ βλέπαμε πὼς ἐπιβάλλουν
 μεγαλύτερη προσοχή
τὰ μέρη τὰ λεπτότερα,
 ὥς πλέον εὐθραυστα.

Sydney - Ashfield 7-5-91

Η ΕΙΛΙΚΡΙΝΕΙΑ ΤΩΝ ΑΨΥΧΩΝ

Πολὺ μᾶς κρέμασε τὰ μοῦτρα ἄποψε
ὁ οὐρανός,
μὰ ποιὸς νὰ τοῦ ζητήσῃ τὸν λόγο;
Ποιὸς νὰ τοῦ πεῖ πῶς ἤδη τὸ δειλινὸ
σκόρπισε ἀπὸ μόνου του τόση θλίψη,
ὥστε περὶττευαν τὰ σύννεφα ἀπὸ πάνω;
Θὰ πρέπει νὰ συνηθίσουμε
– ὅσο κι ἂν μᾶς πληγώνει –
σ' αὐτὴ τὴν ἀδιαφορίᾳ τῆς φύσεως,
ἀφοῦ τουλάχιστον τμ ἄψυχα
δὲν ὑποκρίνονται
συμ-πάθεια ψευδαδέλφων.

Sydney - Ashfield 9-5-91

Ο ΚΙΝΗΜΑΤΟΓΡΑΦΟΣ

Μελετᾷ τὴ ζωὴ σὲ κινήσεις καὶ μορφασμούς·
ὅμως θὰ ἔταν ἀκόμη ὑψηλότερη τέχνη
ἂν θὰ μποροῦσε ν' ἀπομαντεύει τὴν ἀλήθεια
στὴν ἀκίνησία τὴν ἔνθεη,
ὅταν ἔχει καταλαγιάσει τὸ βέβηλο μένος
τοῦ αὐτονομημένου κτιστοῦ
καὶ τὶς πρωτοβουλίες δὲν ἔχει πιά τὸ ἐνθάδε,
παρὰ μονάχα δανεῖζει τὴν ἐπιφάνεια
γιὰ νὰ φανερωθεῖ ἀμεσότερα τὸ ἐπέκεινα.

Singapore - Athens 16-5-91

Η ΛΙΜΝΗ ΤΟΥ ΝΕΜΙ

“Όταν ἀκούω τὶς ἱστορίες τῶν πνιγμένων
ποὺ ἐμπιστευθῆκαν σὰν ἀνύποπτα παιδιὰ
νὰ κολυμπήσουν στὰ ἡφαιστειογενῇ νερά σου,
δὲν εἶσαι πιά ὁ καθρέφτης τοῦ δειλινοῦ
ποὺ φιλοδόξησε νὰ πολλαπλασιάσει τὸ φῶς
ἀντανακλώντας το στὸν λόγο
τοῦ Castelgandolfo.

“Ο βίαιος θάνατος εἶναι πάντα ἓνα ἔγκλημα,
ἐπεκτεινόμενο ἀσιγήτως
στὴν κάθε μέρα ποὺ ξανάρχεται ὁ ἥλιος,
ἀναζητώντας τὰ μάτια τοῦ θύματος
γιὰ τὴ διακοπεῖσα δοκιμὴ τοῦ φέγγους,
καθὼς κάποια στιγμή στρεφόταν
προσευχόμενο στὸν οὐρανό.

Arricia (Roma) 13-6-91

ΠΡΟΝΟΙΑ

*Σὰν ὁ κόσμος νὰ ἐγκατέλειπε
τὸ μυστικὸ τοῦ σκελετοῦ του.*

T. S. Eliot

Καλὰ ποὺ ἡ ἀρχὴ δὲν ξέρει τίποτε ἀπ' τὸ τέλος
κι ἄς κλαίει τὸ νιογέννητο μέσα στὸ λίκνο·
τὸ φῶς δὲν θὰ διήνυε μυθικὲς ἀποστάσεις
ἂν λαμβανόταν ὑπ' ὄψη ἔστω μιὰ φορὰ
τῶν θλιβομένων οἱ τύψεις.

Αθήνα 21-6-91

ΕΙΚΟΝΟΛΑΤΡΗΣ

Όταν κοιμᾶσαι εἰς ἕνα Ἄγγελος μετανοιωμένος,
ἀναζητᾷς τὸν στιγμιαῖο καθαρισμὸ
στὸ σκοτεινὸ καὶ ἄμορφο βασίλειο τοῦ Μορφέως,
γιὰ ν' ἀγαπήσεις πάλι τὶς μορφές
ἐν ἐγρηγόρσει!

Sydney - Redfern 1-7-91

ΔΕΙΓΜΑ ΓΡΑΦΗΣ

Οἱ κουρασμένοι συνήθως δὲν τραγουδοῦν
ἀλλὰ διαμαρτύρονται·
κι ἂν δὲν φοβοῦνται τὸν Θεὸ
βλαστημοῦνε.
Ὁ ποιητὴς ποὺ ξέχασε τὰ κοινὰ μέτρα
τὰ κλείνει ὅλα στὴν ἴδια κραυγή
σὰν πληγωμένο ἀηδόνι.

Sydney - Redfern 8-7-91

ΛΑΪΚΗ ΣΟΦΙΑ

Κάποιος ἐρώτησε: γιατί γυαλίζουν
τὰ μάρμαρα μετὰ τὴ βροχή;
Κι ἄλλος ἀπάντησε: γιὰ νὰ μᾶς πείσουν
πὼς δὲν φοβήθηκαν τὴν καταιγίδα.

Sydney - Ashfield 8-7-91

ΑΣΥΜΒΑΤΟΤΗΤΕΣ

Τί τρομερό!

Ἐσὺ ἤδη ἔφυγες ἀπὸ τότε πού τό 'πες
κι ὄχι μονάχα ἀπ' τὴν ὥρα πού τό 'κανες.

Ἄραγε θὰ μπορέσεις νὰ μετρήσεις σωστά
πόσο θὰ λείψεις;

Θὰ καταλάβεις πὼς τὸ ταξίδι ἦταν πιὸ μακρὸν
ἀπ' ὅσο ἔδειχνε τὸ εἰσιτήριο;

Sydney - Ashfield 8-7-91

ΠΕΝΘΟΣ

Πένθος εἶν' ἡ συνομιλία μὲ τοὺς ἴσκιους
ὅταν ἀποδημεῖ ὃν ἐπεπόθησεν ἡ ψυχὴ σου
κ' ἡ μνήμη πρέπει νὰ μετρᾷ τὴν ἀπουσίαν
ἐν στεναγμοῖς.

Sydney - Ashfield 13-7-91

Η ΑΛΛΗ ΠΑΡΘΕΝΙΑ

Εἶναι ἀλήθεια πὼς ὁ δεσμός σου μὲ τὰ πράγματα
ἦτανε πάντα βιαστικός,
ἀπεγνωσμένη ἐπαφή πού μᾶλλον ἔμοιαζε
ἀποχαιρετισμός μελλοθανάτου.
Π' αὐτὸ δὲν θὰ μπορέσουνε ποτὲ
νὰ σὲ κατηγορήσουν
πὼς κάπου ἔκαμες κατοχή,
πὼς κάτι ἐξουσίασες σὰν δικό σου,
ἔστω κ' ἐκείνη τὴν πέννα πού κουβάλαγες
σὰν φυλακτό,
ἐνῶ συχνὰ τὴν χάριζες στὸν πρῶτο τυχόντα.
Αὐτὴν τουλάχιστον τὴν ἄλλη παρθενία
ἴσως δὲν τολμήσουν ν' ἄρνηθοῦν οἱ Φιλισταῖοι,
κεῖνοι πού φρόντισαν ἐπιμελῶς νὰ δυσφημίσουν
ἀκόμη καὶ τὸ δάκρυ σου.
Μὴν πεῖς λοιπὸν κι αὐτὸ δὲν εἶναι κέρδος
σὲ τούτη τὴν πανούργα ἐποχή!

Sydney - Ashfield 14-7-91

ΣΙΩΠΩΣΑ ΑΛΛΗΓΟΡΙΑ

*Κ' οἱ φλόγες τῶν κεριῶν τὰ βράδνα
ποὺ τίς σαλεύει μιὰ πνοή ἀπὸ κάποια
πανάρχαιη συγγνώμη -ποιὸν συγχωρεῖ;
Τ. Λειβαδίτης*

Ἀπόψε οἱ σκηνές τοῦ δειλινοῦ
εἶχανε κάτι ἀπὸ τὴν ἀβεβαιότητα
θέλω νὰ πῶ ἀπὸ τὴν ἱερὴ ἀπεραντοσύνη
ποὺ ἔχουν συνήθως οἱ πινελιές
μοντέρνου ζωγράφου.
Πῶς νὰ χωρέσει σὲ σχήματα γεωμετρικά,
σὲ γραμμὲς ἰσορροπημένες
ὅλη αὐτὴ ἡ σιωπῶσα ἀλληγορία
ποὺ λέμε παροῦσα ζωή!
Στὴν ἀποκρυπτογράφηση τοῦ κόσμου
βρισκόμαστε ἀκόμη μόλις στὴν ἀρχή
κι ἂς μᾶς διδάσκουν ἀνέκαθεν τὰ παιδιὰ
κ' οἱ μεθυσμένοι,
χωρὶς μάλιστα ἔπαρση καθόλου,
τὰ στοιχεῖα τοῦ αὐθεντικοῦ ἀλφαβήτου.

Sydney - Ashfield 14-7-91

Ἐλάχιστα τετραγωνικά μέτρα χῶμα
 πλαισιώνουν τὸ σπίτι σχεδὸν κατὰ σύμπτωση·
 δὲν ἔχουν πρακτικὴ σκοπιμότητα
 παρὰ μονάχα γιὰ κείνους ποὺ φυτεύουν λαχανικά,
 ὅμως ἀρκοῦν γιὰ νὰ δώσουν
 ἄλλο ρυθμὸ στὴν ἀνάσα
 ἐπεκτείνοντας τὸν χῶρο τοῦ ὄνειρου
 ἐκτὸς σχεδίου πόλεως.
 Τὰ λεμόνια ποὺ κρέμονται στὸ δέντρο
 εἶναι τὰ δάκρυα ἀνώνυμου θεοῦ –
 μὴν ἐπιτρέψεις νὰ κοποῦν μόνο γιὰ σούπα,
 θά 'ναι σπατάλη βέβηλη.
 Τὸ ταπεινὸ τριφύλλι ποὺ πατᾶς
 ἂν δὲν προσέξεις πῶς εἶναι Σταυρὸς χλοερὸς
 ὁ φύλαξ πάσης τῆς οἰκουμένης
 ὑπάρχει κίνδυνος νὰ ξεραθεῖ ξαφνικὰ
 κ' ἐσὺ νὰ κατηγορηθεῖς θεομάχος.
 Μὴ σὲ γελάσουν ἐπίσης φύλλα καὶ πέταλα
 πῶς εἶναι ἀπλῶς τὰ σημεῖα στίξεως
 στὴ βλάστηση τῆς κάθε ἐποχῆς·
 ἀγκάλιασέ τα, ὅλα μαζί, ἂν ἐνδιαφέρεσαι
 νὰ 'χεις ἀκέραιο τὸ κείμενο τοῦ κόσμου.

Sydney - Ashfield 18-7-91

Η ΓΥΜΝΙΑ ΤΩΝ ΩΡΩΝ

Τὸ χρῶμα ἦταν μιὰ ἀπόχρωση
ἀπὸ μαρούλι
—μιλῶ γιὰ τὶς κουρτίνες τοῦ γραφείου—
καὶ προσπαθοῦσε νὰ παρηγορήσει
τὴ γύμνια τῶν ὥρῶν,
καθὼς τὸ βλέμμα λαβωμένο ἀναζητοῦσε
ν' ἀκουμπήσῃ σὲ ζεστὴ ἐπιφάνεια,
γιὰ νὰ συνεχίσῃ ἔστω μετ' ἐμποδίων
τὴ συνουσία μὲ τὸ φῶς.

Sydney - Redfern 31-7-91

ΟΡΓΗ ΚΥΡΙΟΥ

*Τὰς νοῦμηνίαις ὑμῶν καὶ τὰ σάββατα...
μισεῖ ἡ ψυχὴ μου.
(Ἠσ. 1, 13-14)*

Δὲν εἶναι βέβαια ἡ πρώτη φορὰ
ποὺ ὁ διάβολος ρασοφορεῖ ἀνάμεσά μας·
ὅμως ἦταν ἀνάγκη, Κύριε, νὰ ξεχειλίσει
τὸ ποτήρι
τούτη τὴν κρισιμότατη ὥρα
ποὺ οἱ ἐχθροὶ τοῦ λαοῦ Σου αὐξάνονται
ἀπὸ στιγμή σὲ στιγμή,
ὅπως τὰ σκουλήκια ποὺ συναντοῦνε ψοφίμι;
Ἦ μήπως εἴμαστε ἤδη, οἱ περισσότεροι,
νεκροὶ πρὸ πολλοῦ
κι ὅλα τραβοῦν τὸ δρόμο τους
κατὰ φυσικὴ νομοτέλεια;

Sydney - Redfern 3-8-91

Τοῦ δέντρου τὰ κλαδιὰ προβάλλονται
γυμνὰ στὸν οὐρανό,
γίνονται ὁ ἴστος μιᾶς ὑπερφυσικῆς ἀράχνης,
ραγισματιᾶς ἀνεξίτηλες στὸ κρυστάλλινο γαλάζιο
ποῦ ὑπομνηματίζουν ἓνα πρόωρο φθινόπωρο.
Τὸ κρύο τώρα περονιάζει ἐξ ἀποστάσεως
ἀφήνοντας ἀπαρηγόρητο τὸ βλέμμα
κι ὁ πίνακας μεταβάλλεται σὲ καταιγίδα,
ἀδιάφορο ἂν γαυγίζουν ἢ ὄχι
κάποια εὐαίσθητα σκυλιὰ τῆς γειτονιάς.

Sydney - Athens 18-8-91

ΔΥΟΙΝ ΘΑΤΕΡΟΝ

Ἐκεῖνοι φτιάριζαν μέσα στον ἥλιο,
καταπίνοντας σκόνη
κι ἀναπνέοντας θάνατο
ἀπὸ τὰ χνῶτα τῆς ἀσφάλτου.
Κ' ἐγὼ ἔνιωθα τὴν καρδιά μου
νὰ σπαράζεται,
ἀπὸ συμπόνια καὶ ντροπή,
ποὺ δὲν μπορῶ νὰ κάμω τίποτε
ὥς ἀδελφὸς τῶν ἐλαχιστοτέρων.

Αθήνα 19-8-91

ΝΑΥΑΓΗΜΕΝΟ ΚΑΛΟΚΑΙΡΙ

*Τὸ καλοκαίρι αὐτὸ αἶμα ξερὸ πάνω στὶς μέρες.
Κικὴ Δημοῦλᾶ*

Ποιὸς ἀλήθεια τὸ μάτιασε
τὸ φετεινὸ καλοκαίρι!
“Ὅλα εἶχαν ἀρχίσει δίχως ἀξιώσεις
σὰν καθημερινὲς χειρονομίες
κ’ ἐμεῖς δὲν ζητούσαμε ταξιδεύοντας
παρὰ μιὰ στενὴ λουρίδα γαλάζιου,
ἀδιάφορο ἂν θά ’ταν θάλασσα ἢ οὐρανός.
“Υστερ’ ἀπὸ περιπλάνηση ἐβδομάδων
ἢ ἀποτυχία μας ἦταν ὁλοκληρωμένη,
καθὼς γινόταν πιά φανερὸ
πὼς ἡ γαλάζια ταινία ποὺ δὲν βρήκαμε
θά ’χε γίνει δροσερὸς κεφαλόδεσμος
στὰ φρυγμένα μας μέτωπα,
στεφάνι στ’ ἀνεμοδαρμένα μαλλιά μας.

Athens - Singapore 18-9-91

CAPTATIO BENEVOLENTIAE

Δὲν φτάνει νά 'χεις τίς καλύτερες προθέσεις,
μήτε νά πράξεις ὅ,τι βρίσκεται στή δύναμή σου
γιά νά μὴ στερηθεῖς τὸ ἀγαθὸ τῆς εἰρήνης
ποὺ ἐγγυᾶται ὁ Θεὸς στοὺς ταπεινοὺς

καὶ καθαροὺς τῇ καρδίᾳ.

Πρέπει κι ὁ ἀδελφός σου νά ἐγκρίνει ἐν εὐμενείᾳ
τέτοια δικαιώματα καὶ ἀνέσεις

ποὺ γίνονται ὅλο καὶ πιὸ σπάνια

στὴν ἐπισφαλὴ ἰσορροπία τῶν γύρω διεκδικήσεων
καὶ τῶν παιδιόθεν βεβαρημένων φρενῶν.

Ἀλλοιώτικα, ματαιοπονεῖς ἀπαιτώντας φιλότιμο
ἀπὸ μιὰ γενεὰ ἄπιστη
καὶ πολλαχῶς διεστραμμένη.

Sydney - Ashfield 19-9-91

ΓΕΝΝΗΘΗΚΑΝ ΕΠΙ ΜΑΤΑΙΩ

*Ἐγὼ εἰς τοῦτο γεγέννημαι καὶ εἰς τοῦτο ἐλήλυθα
εἰς τὸν κόσμον, ἵνα μαρτυρήσω τῇ ἀληθείᾳ.
(Ἰωάν. 18, 37)*

Στάθηκαν πάντα βολικὲς οἱ νύχτες
ὅταν τὸ φῶς δὲν ἦταν πιὰ
κύριο τοῦ ἑαυτοῦ του,
ἀφοῦ εἶχαν ἐκπορθήσῃ τὴν πλήθουσα ἀγορὰ
οἱ ἐπαίσχυντες πλειοψηφίες
κείνων ποὺ γνώριζαν μὰ δὲν τολμοῦσαν
νὰ καταθέσουν, ἔστω ἄνωνύμως
γιά τὸν σφαγιασμὸ τῆς ἀλήθειας.
Κείνους τοὺς «ἐντιμούς» βουβοὺς πολίτες
θά 'πρεπε νὰ τοὺς συλλαμβάνει
ἐπ' αὐτοφώρῳ Ἄγγελος ἀδέκαστος
καὶ νὰ τοὺς ἀπαγγέλλει μιὰ μόνο κατηγορία,
ποὺ ὅμως ἰσοδυναμεῖ μὲ θάνατο:
ὅτι γεννήθηκαν ἐπὶ ματαίῳ!

Sydney - Ashfield 19-9-91

ΕΦΥΓΕΣ ΜΕ ΤΟΝ ΑΝΕΜΟ

Ἐφυγες μὲ τὸν ἄνεμο
κ' ἔτρεχες σὰν τὸν ἄνεμο,
χωρὶς νὰ πεῖς τί σοῦ ἴφταιξε
ποιὸς σ' εἶχε κυνηγήσει.
Μὰ ὅταν πῆγες μακριὰ
εὖχομαι νὰ θυμήθηκες
πὼς κ' ἡ καρδιά καὶ τὸ μυαλὸ
συχνὰ μᾶς ἔχουν ἀδικήσει.

Sydney - Ashfield 20-9-91

ΑΡΙΘΜΗΤΙΚΩΣ ΚΑΙ ΟΛΟΓΡΑΦΩΣ

Τί τριάντα, τί σαράντα, τί πενήντα...
(Λαϊκό τραγούδι)

Δέν εἶναι πρόβλημα πού μεγαλώνουμε,
δηλαδή πού γερνοῦμε·
τῆς ζωῆς μας τὸ μῆκος εἶναι τόσο βραχὺ
πού χωρεῖ ἄνετα σὲ ἀριθμὸ διψήφιο
κ' εἶναι ἐλάχιστοι οἱ δυχτυχεῖς
πού προχωροῦν χωρὶς νὰ τὸ θέλουν
στοῦ τριψήφιου τοὺς κινδύνους.
Τὸ πρόβλημα γίνεται ἐφιαλτικὸ
ἂν ζητηθεῖ νὰ ἐκθέσουμε
τὴ ζωὴ ὁλογράφως.

Sydney - Ashfield 21-9-91

ΑΠΟ ΤΗΣ ΘΛΙΨΕΩΣ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ

Ἐνα μέτωπο καθαρὸ συναρπάζει ἐντονότερα
κι ἀπ' τὸν πρωινὸ ἥλιο.
Ἐκεῖος βγαίνει κάθε μέρα τὸ ἴδιο ἀθῶος
στὸν οὐρανό,
ἐνῶ ὁ ἄνθρωπος δὲν εἶναι τὸ ἴδιο ἀκατάκριτος
κάθε λεπτό,
ἀδιάφορο ἂν προσεύχεται ἀπομονωμένος
ἢ συναλλάσσεται.
Πὰ τοὺς πολλοὺς ἡ σύνεση ἐπιβάλλει *εὐελιξία*
κι αὐτὸ σημαίνει, στὴ βαθύτερη σκέψη τους,
συνειδητὴ φυγοδικία καὶ ἀστάθεια
καμιὰ δηλαδὴ ἀντίσταση ποὺ θ' ἀπαιτοῦσε
ἔστω καὶ τὸ ἐλάχιστο κόστος στὰ τειχώματα
τοῦ ὄρατοῦ ἢ νοητοῦ κελύφους,
αὐτοπροστασία ἐπαίσχυντη
ἀντὶ παντὸς τιμήματος.
Πι' αὐτὸ ἓνα μέτωπο καθαρὸ
ἐξαφανίζεται εὐκόλα
καὶ χωρὶς μεταμέλεια
ἀπὸ τὸν συνωμοτικὸ ὀρίζοντα τῆς ἀγορᾶς.
Κι ὅσο γιὰ λεπτομέρειες,
ξέρουν πολλὰ οἱ ἐρχόμενοι
ἐκ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης.

Sydney - Ashfield 23-9-91

ΣΤΟΙΧΕΙΟ ΤΑΥΤΟΤΗΤΟΣ

Ὁ τελευταῖος ὕπνος, μυσταγωγία ἔκθετη,
ἀποτυπώνεται σὲ μορφὴ συνοφρυωμένη,
καθὼς δείχνουν ἐπιθανάτιες μάσκες
διασήμεων
καὶ πρέπει νὰ ῥχεταὶ ἀπὸ πολὺ βαθιὰ,
ἀπὸ κούραση ἀνυπολόγιστη,
ἀνάλογη μὲ τὴν ὑποκειμενικὴ ἀντίσταση
τοῦ καθενὸς μας.

Sydney - Ashfield 23-9-91

ΔΕΗΣΗ

Ξεμήστευγέ τζι, Παναγιὰ
κείνους πὸν ταξιδεύουν
γιὰ δὲν γκατένε οἱ ζάβαλοι
ποιὰ ὥρα τσ' ἀνημένει
στοῦ κόσμου τοῖ κακοτοπιῆς
τ' ἄδικο καὶ τὸ κρίμα
νὰ τῶνε κόψει τὴ στραθιά
καὶ τὴ χαρὰ στὴ μέση
νὰ ξεχωρίσει ἀντρόγυνα
νὰ ξεκληρίσει σπίθια
κ' εἶναι διπλῇ ἢ παιδωμῇ
μεσοστρατὶς σὰν ἔρθει...

Sydney - Redfern 24-9-91

Η ΛΙΓΩΣΗ ΤΟΥ ΚΟΣΜΟΥ

Ὅντε θὰ πάρει νὰ φυσᾷ
κι ἀρχίζουν τὰ μελτέμια
κ' οἱ πελαργοὶ ὀρντινιάζονται
νὰ πᾶνε σ' ἄλλα μέρη,
δῶσε μου, Θεέ μου, ἀπομονή
νὰ διπλωθῶ μονάχος
καὶ δίχως πίκρα νὰ θωρῶ
τὴ λίγωση τοῦ κόσμου,
ὥσπου νὰ ῥθοῦν Χριστοῦγεννα
πάλι ν' ἀναντρανίσω,
κι ὄντες ἀνθίσουν τὰ δέντρὰ
ἀητὸς νὰ ξαναγίνω
στὰ μετερίζια τὰ ψηλά.

Sydney - Ashfield 25-9-91

ΠΑΡΑΛΛΑΓΗ

Χαρὰ στή μοίρα σας βουνὰ
χαράκια καὶ χαράδρες,
χάρο δὲν περιμένετε
ἄρρώστιες δὲν φοβᾶστε
μηδὲ καὶ τὰ γεράματα
τὰ βαρυγκομισμένα,
μόνο μὲ ἥλιο καὶ βροχή
λάμπετε καὶ γελάτε
καὶ τὸ Θεὸ δοξάζετε
δίχως νὰ συλλογᾶστε
ἂν θά 'ρθουν χρόνοι δίσεχτοι
τί μέλλει νὰ γενῆτε
κ' οἱ νύχτες δὲν σᾶς τυραννοῦν.

Sydney - Ashfield 25-9-91

ΑΥΣΤΗΡΩΣ ΜΕΤΡΗΜΕΝΑ

Τὰ λόγια μας εἶναι πλήκτρα.
Ἄν δὲν τὰ χρησιμοποιοῖς αὐστηρῶς μετρημένα
θά 'χεις ἐπιδρομή παράταιρων ἤχων
ποτὲ σωστή μελωδία.
Κάλλος ἀμήχανο ἢ μουσική.

Sydney - Ashfield 27-9-91

ΣΥΝΕΙΡΜΟΙ ΑΠΕΡΙΝΟΗΤΟΙ

Κάποτε οί ἄνθρωποι μοιάζουν καταπληκτικὰ
μὲ φύλλα δέντρου
κι αὐτὸ βέβαια ὄχι στὸ βάρος, τὸ σχῆμα ἢ τὸ χρώμα,
ἀλλὰ πάντως στὴν κίνηση.
Βλέποντας ἄρρωστο νὰ τρέμει ὄρθιος
καθὼς τὸν ὑποβαστάζουν κεῖνοι ποὺ τὸν ὀδηγοῦν
σὲ σταθμὸ πρώτων βοηθειῶν
ἢ σ' ὅποιο ἄλλο νοσηλευτικὸ ἴδρυμα
δὲν μπορεῖς νὰ μὴ θυμηθεῖς
τὰ συνεχῶς κυμαινόμενα φυλλώματα δέντρου
τὰ ἐπὶ μέρους τρέμοντα φύλλα
ὅπως τὰ σαλεύει
ὁ πάντα ἰσχυρότερος ἄνεμος.

Sydney - Singapore 5-10-91

ΕΛΕΓΕΙΑ ΣΤΟΝ ΠΑΤΡΙΑΡΧΗ ΔΗΜΗΤΡΙΟ

... ἐγὼ δὲ ἐταπεινώθην σφόδρα.
(Ψαλμ. 115, 1)

Εἴκοσι χρόνια ὄρθιος στὴ γέφυρα
σκάφους σεπτοῦ πεπαλαιωμένου
ποὺ τὴν πορεία του ἀνακόπτουν ἀδιαλείπτως
χωρὶς εὐτυχῶς νὰ μποροῦν νὰ τὴ ματαιώσουν
κάθε τόσο αἰφνίδιοι ἄνεμοι,
δὲν βαρυγκόμησες μιὰ μέρα
μήτε λιποψύχησες
γιατὶ δύναμή Σου ἦταν ἡ ἀγάπη
καθὼς πηγάζει ἀνεξάντλητη ἀπ' τὴν ταπείνωση
κι ἀγάπησες τελείως ἀνεπιτήδευτα
ἐπειδὴ ἀκριβῶς ἦσουν τόσο ταπεινός.
Τώρα ἡ καρδιά Σου ξαφνικὰ σταμάτησε
μέσα σ' ἓνα κοινὸ Νοσοκομεῖο·
γιατὶ δὲν εἶναι μόνο ἀπὸ κόπωση,
κι ἀπ' τὴν πολλὴ συμπόνια ἐξαντλεῖται ἡ καρδιά.
Ὅσο γιὰ μᾶς, μείναμε πίσω νὰ θυμούμαστε
τὸ καλοκάγαθο βλέμμα
τὸν χαμηλότονο λόγο
τὸ ἀνάλαφρο βῆμα
τὸ θλιμμένο χαμόγελο.

Sydney - Singapore 5-10-91

Συντηρώντας τὸ σῶμα σου μὲ σώματα ξένα
νομιμοποιεῖς διὰ συμβολαίου, χωρὶς νὰ τὸ ξέρεις
τὸν θάνατό σου
ποὺ θὰ ἐπιστρέψει στὴ δεδομένη στιγμή
τὸ περίεργο ἐκεῖνο δάνειο τῆς τροφῆς
ἀπὸ φυτὰ κι ἀπὸ ζῶα.
Θυμήσου τὶς γαρίδες ποὺ ἀπλώθηκαν
τόσες φορὲς ὁλόσωμες στὸ πιάτο σου
ἢ τὸν σφύζοντα ἀπὸ ζωὴ πυκνὸ θύσανο
τοῦ χλοεροῦ κουνουπιδιοῦ
ποὺ ἔπρεπε νὰ χαλασθοῦν
γιὰ νὰ κορέσουν τὴν πείνα σου
καὶ μὴ διαμαρτύρεται πιά
ποὺ ἡ ὁδὸς εἶναι ἄνω κάτω μία.

Athens - Singapore 11-10-91

ΣΥΝΩΜΟΣΙΕΣ ΤΟΥ ΗΛΙΟΥ

Ὁ ἥλιος, μιὰ ζωὴ τὸ ἴδιο πρόγραμμα·
νὰ βασιλεύει στὸ τέλος τῆς ἡμερήσιας ζητιανιάς
ἀφοῦ προηγουμένως ἤξερε νὰ σπαταλήσει
τὸ χρυσάφι του ἀνάμεσα
καὶ στίς τρεῖς μορφές τῶν σωμάτων·
κι ἂς πᾶν νὰ λένε πὼς κυρίως ἀποβλέπει
στὸ νὰ τὰ ἐξατμίσει ὅλα συνωμοτώντας
μὲ τὸν ἑαυτό του
σὲ πνευμάτων ἀερίων τὰ πλήθη.

Sydney - Ashfield 14-10-91

ΑΔΙΕΞΟΔΟ (Β)

*Μὰ ἡ φυλή μου ἐμένα
ποῦ νύχτα μονομαχεῖ καὶ μέρα μετὸ ἀνέφικτο;
Ε. Κακναβάτος*

Ὅλα γύρω πηχτὰ καὶ ἡ σελήνη δίσεχτη,
ἐντεῦθεν τῆς παρεμβολῆς λιγόστεψε
τὸ αἶμα ταύρων καὶ τράγων·
οἱ καθαρμοὶ μας δὲν ἦσαν ποτὲ ἱκανοὶ
νὰ ἰσοφαρίσουν
οἴκους Ἀτρειδῶν καὶ Λαβδακιδῶν.

Sydney - Ashfield 16-10-91

ΚΑΤΑΦΑΣΚΟΝΤΑΣ ΤΗΝ ΑΝΤΙΦΑΣΗ

Ἴστὸν ἀράχνης ὅπου δεῖς μὴ τὸν χαλάσεις
διακορεύοντας χωρὶς τεκνογονία·
δικαίωμα τοῦ χρόνου προαιώνιο
νὰ ὑφαίνει στήν ἐρήμωση τὴν παρθενία.

Sydney - Ashfield 17-10-91

ΑΝΘΙΣΜΕΝΟ ΚΛΩΝΑΡΙ

Θαῦμα σὲ πλήρη ἀνάπτυξη
κι ὅμως βυθίζεται σὲ ἀπόλυτη σιωπή.
Μονάχα χρῶμα καὶ ἄρωμα μαρτυροῦν
τὰ μείζονα ποὺ πρόκειται ν' ἀκολουθήσουν
μὲ τὴν ἴδια αἰδήμονα σιγὴ
χλευάζοντας τὸν θόρυβο τῆς ἀνευλάβειας
τὴ ματαιότητα τῆς ρητορείας.

Sydney - Ashfield 19-10-91

ΤΟ ΜΗ ΠΕΡΑΙΤΕΡΩ

Καταποντίσθηκαν οἱ βέβηλες φωνές
στή συμφωνία τῶν Αἴνων·
φαίνεται πρὸ πολλοῦ ἔξαντλήθηκε
ἡ ἀνοχή τοῦ σιωπῶντος Θεοῦ.
Ὁ Σουρρεαλισμὸς ξεπέρασε τὰ ἐσκαμμένα
τὰ φυσικὰ φαινόμενα ἐπαναστάτησαν
γιὰ νὰ δηλώσουν ὅτι βδελύσσονται
τοὺς περαιτέρω βιασμούς.
Κ' ἐμεῖς ἐν τῇ μωρία μας συνεχίζουμε
νὰ μιλοῦμε γιὰ κρίση τοῦ περιβάλλοντος,
ἐνῶ ἡ ἔσχατη διαστροφή συντελέσθηκε
στοῦ περιβαλλόμενου τὸ πνεῦμα.

Sydney - Redfern 21-10-91

Ο ΠΕΝΤΟΖΑΛΗΣ ΑΝΕΜΟΣ .

Εἶν' ἓνας πεντοζάλης ἄνεμος ποὺ τρώει
τὰ σωθικὰ τοῦ Κρητικοῦ
στήν ξενιτιὰ καθὼς θυμᾶται
πῶς τρῶνε τὸν ἀνθότυρο καὶ πῶς χορεύουν
οἱ συγγενεῖς κ' οἱ φίλοι στὸ Νησί
ἄνθρωποι καθημερινοὶ σὰν νὰ μὴν ἔχουν
τίποτε πάνω τους θνητό.

Sydney - Ashfield 22-10-91

ΕΝΑ ΑΚΟΜΗ ΟΞΥΜΩΡΟ

Προχωρημένο απόγευμα
ή νύχτα πέφτει ξαφνικά
σάν κουρασμένο βλέφαρο
ελάχιστοι πού άντέχουνε
τὸ πένθος τῆς βραδιᾶς.
“Όσοι δὲν ἔχουν σύντροφο
νά ποῦνε δυὸ κουβέντες
μονολογοῦν καὶ φεύγουνε
ὅσο μποροῦν πιὸ γρήγορα
γιὰ νὰ χωθοῦν στῆς νύχτας
τὶς μικρὲς τὶς ὥρες
κεῖνες τὶς ὥρες πού ’ναι ἀκόμη πιὸ σκληρὲς
γι’ αὐτὸ καὶ πιὸ παρήγορες.

Sydney - Ashfield 22-10-91

ΟΣΑ ΔΕΝ ΒΑΖΕΙ Ο ΝΟΥΣ

Τὸ αἷμα τοῦ μικροῦ πτηνοῦ
ἀγίασμα
στοῦ ἁμαρτωλοῦ τὸ στόμα·
γνωρίζει ἡ φύση ἀδικίες καὶ παράδοξα
πὺν δὲν τὰ βάζει ὁ νοῦς.
Ὅσοι ἐσκανδαλίσθησαν, ἦταν νωρὶς ἀκόμα
νὰ ὑποψιασθοῦν καινούργιους οὐρανούς.

Sydney - Ashfield 22-10-91

ΔΙΦΟΡΟΥΜΕΝΗ ΠΑΡΟΥΣΙΑ

Τὸ κυπαρίσσι στεκόταν ὀλομόναχο
στὴν ἄκρη τοῦ πάρκου
καὶ δὲν μπορούσες νὰ πεῖς
καθὼς βράδιαζε
ἂν ἐπικοινωνοῦσε βαθύτερα
μὲ τοὺς κινούμενους γύρω του ἀνθρώπους
ἢ μὲ τὶς ἀσάλευτες σκιές
τῶν νεκρῶν.

Sydney - Redfern 28-10-91

Η ΚΑΤΑΦΑΤΙΚΗ ΜΑΤΙΑ

Ποίηση, ἡ καταφατική ματιὰ
τοῦ Θεοῦ
μέσ' ἀπὸ τὰ φθαρτὰ μάτια
τοῦ ἀνθρώπου.
Κρίνει ξανὰ τὰ ἔργα τῆς ἑπταήμερου
ποὺ στήν ἀρχὴ δὲν εἶχαν σπῖλον
ἢ ρυτίδα ἢ τι τῶν τοιούτων
καὶ τοὺς δίδει ἐκ νέου τὴν ἄφεση
γιὰ νὰ τελειώσουν ὅπως ἄρχισαν
καλὰ λίαν.

Sydney - Ashfield 1-11-91

ΣΤΑΜΑΤΗΜΕΝΟ ΕΚΚΡΕΜΕΣ

*Πίσω από τὰ δέντρα δὲν κρυβόταν
οὔτε ὁ ἄγγελος οὔτε τὸ κτῆνος.
Ἄ. Τερζόπουλος*

Ἡ νύκτα πού σ' ἀποδεσμεύει ἀπὸ τοὺς ἄλλους
καὶ λογικὰ τὴν θεωρεῖς ἀπαλλαγμένη
ὑποχρεώσεων
γίνεται ὁ κατ' ἐξοχὴν ἐφιάλτης ἐτασμοῦ
καθὼς μπορεῖς τὰ πάντα νὰ σκεφθεῖς
καὶ νὰ ρωτήσεις.
Ὅμως ἐκεῖ πού ἡ νύχτα γίνεται ἀφόρητη
κυριολεκτικὰ βρυκολακιάζει
εἶναι οἱ ὥρες λίγο πρὶν ἀπ' τὸ ξημέρωμα
πού δὲν κινεῖται τίποτα στοὺς δρόμους
κ' οἱ φανοστάτες στὴν ἀπόλυτη ἐρημιὰ
δηλώνουν ἐτοιμοὶ κι αὐτοὶ νὰ δραπετεύσουν.

Sydney - Carss Park 7-11-91

ΑΥΤΟΤΙΜΩΡΙΑ

Υπάρχουν κάποιοι άνθρωποι που σὲ κάνουν
νὰ μὴ θῆς πιά νὰ μιλήσεις,
νὰ καταργήσεις ἀκόμη μάτια καὶ αὐτιά
ὥστε νὰ μὴν ἀφήσεις ἀνοιχτὴ καμιά πρόσβαση
καμιά δυνατότητα εἰσβολῆς
στὸ ἄδυτο τῆς ψυχῆς σου,
τουλάχιστον γι' αὐτοὺς που δὲν ἔμαθαν
πὼς κοινωνία προσώπων θὰ πεῖ
μετὰ φόβου Θεοῦ, πίστεως καὶ ἀγάπης
προσέλθετε.

Sydney - Melbourne 7-11-91

ΕΠΕΙΚΗΣ ΣΚΙΑΓΡΑΦΙΑ

“Ὅπως ὑπάρχει τὸ μαῦρο καὶ τὸ ἄσπρο
καὶ δὲν σοῦ πέρασε ποτὲ ἅπ’ τὸ νοῦ
νὰ διαμαρτυρηθεῖς γι’ αὐτὴ τὴν ἀντίθεση

– σὲ ποιὸν ἄλλωστε; –

ἔτσι θὰ συναντᾷς διαρκῶς
ὅσο βρίσκεσαι στὴν ἀπὸ δῶ ὄχθη
ἀγαθοὺς –ἐλάχιστους, εἶν’ ἡ ἀλήθεια–
πονηροὺς –πιδὸ πολλοὺς, δυστυχῶς–
καὶ κάποιους ἀφελεῖς στὸ ἐνδιάμεσο
ποὺ ὑποκρίνονται τοὺς εὐέλκτους.

Sydney - Melbourne 7-11-91

ΕΥΤΕΝΗΣ ΕΚΒΙΑΣΜΟΣ

Μή μὲ πληγώνετε, σᾶς λέω, γιατί
μὴν ἔχοντας πῶς ἄλλοιῶς ν' ἀμυνθῶ,
θ' ἀναγκασθῶ νὰ γράψω νέο ποίημα
γιὰ νὰ διαιωνίσω τὴ μνήμη σας
ἀρνητικὰ
στὶς συνειδήσεις ποὺ θὰ τύχει νὰ ὠτακουστήσουν
στὶς κωδικοποιημένες κραυγές
τῆς ὁργῆς μου.

Sydney - Melbourne 7-11-91

Ἀκόμη μιὰ φορὰ νεοσύλλεκτος
 στὴν ἀθωότητα τοῦ ἐξωτικοῦ νησιοῦ·
 συνθλίβεις ἀμήχανα φύλλα ἀπὸ ἄγριους θάμνους
 καὶ ξαναγίνεται ποιμενικὸς ὁ ἀέρας.
 Μαζεύεις κοχύλια στὸ ἀκροθαλάσσι
 ἀκοῦς τῆς νύχτας τὰ ἰθαγενῆ πουλιὰ
 κι ἀπὸ κάποιο σημεῖο καὶ πέρα
 ἀρχίζεις νὰ αἰσθάνεσαι, ὦ τοῦ θαύματος,
 πάλι μὲ κατάνυξη προσευχομένου
 πὼς μέσ' ἀπ' ὅλ' αὐτὰ κάποιο' ἀπροσδόκητη δύναμη
 λειτουργεῖ σὰν ξόρκι
 φέρνοντας πίσω γεύσεις ἀπ' τὴ χαμένη παιδικότητα,
 τὸ μόνο ἐκεῖνο ἐφόδιο ποὺ σ' ἔσωσε
 – ἂν σ' ἔσωσε –
 ἀπὸ τῶν πόλεων τὶς ἀπρόβλεπτες παγίδες.

Great Keppel Island 10-11-91

ΑΝΘΡΩΠΟΜΟΡΦΙΣΜΟΣ

Ὁ ἀρχαιολόγος ἔδειχνε φωτεινὲς διαφάνειες
κατασκευὲς ἀρχαίων τειχῶν
ἀποκρυπτογραφούμενες λεπτομέρειες
ρημαγμένων χώρων·
κι ὅμως ἡ πιὸ βαθιὰ συγκίνηση
κρυβόταν θαμμένη
πέρα' ἀπὸ τὰ ὁρώμενα καθ' ἑαυτὰ
σὲ μιὰ ἐπιπολάζουσα γενικὴ ὁμοιότητα
ποὺ ἔχουν συνήθως οἱ πέτρες
μὲ τ' ἀνθρώπινα ὀστᾶ.
Βλέποντας τοίχους μὲ ἐξέχοντες
ὀγκολίθους,
ἐμεῖς θυμούμαστε ἀνάλογη συνέχεια
σὲ σπονδυλικὴ στήλη·
ἀνακαλύπτοντας ἐλλείποντα μέλη
σὲ κτίσματα κυκλικά,
ἀναγόμεστε μὲ τὴν καρδιὰ σφιγμένη
σὲ ξεδοντιασμένο κρανίο.

Great Keppel Island 10-11-91

ΑΝΕΡΓΙΑ

Λυπᾶσαι τὸν οἰκογενειάρχῃ
ποὺ φτάνει σὲ ἀπόγνωση ὅταν δὲν ἔχει δουλειά·
κι ὁ ἐπειχειρηματίας ποὺ δὲν μπορεῖ
νὰ πληρώσει
τὸ νοίκι τοῦ καταστήματος
εἶναι κι αὐτὸς ἓνας πένθιμος ἄνθρωπος.
Ὅμως δὲν ἀντέχεις νὰ βλέπεις
ἐφήβους ἔξω ἀπὸ καφετέριες
ὅποιαδήποτε ὥρα τῆς ἡμέρας
ν' ἀπλώνουν ἄσκοπα τὰ χέρια
στὰ σταματημένα τους μοτοσάκò
καὶ νὰ ἔχουν βλέμμα Σταυρωμένου
ποὺ δὲν ἤξερε
μήτε Ἰλὶ Ἰλὶ λαμὰ σαβαχθανὶ
νὰ φωνάξει.

Great Keppel Island 10-11-91

ΔΑΝΕΙΣΜΕΝΗ ΠΑΤΡΟΤΗΤΑ

Οί στίχοι πού προλαβαίνω νὰ καταγράψω
δὲν εἶναι δικοί μου·
ἀλλιῶς θὰ ἔπρεπε νὰ μποροῦσα νὰ γράφω
ὅποτε θέλω
–καὶ, νὰ ἴστε βέβαιοι, τὸ θέλω ἀνελλιπῶς.
Κάποια λοιπὸν φωνὴ ἀπροσδιόριστη
ψιθυρίζει τοὺς στίχους στὸν ἀέρα,
ἀλλὰ γιὰ νὰ τοὺς πιάσω πρέπει νὰ ἴμαι μόνος·
καὶ τὸ πιὸ περίεργο:
πρέπει νὰ ἴμαι βαθιὰ πληγωμένος
ἀπὸ τὰ ἐν κόσμῳ
καὶ πρὸ παντὸς ἀπ' τὸν ἄνθρωπο.

Great Keppel Island 14-11-91

ΝΕΚΡΟΤΑΦΕΙΟ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ

Ἄν ἦταν αὐτοκίνητα θὰ λειτουργοῦσαν ἀκόμη
ἄρα κ' ἐδῶ εἶναι ὁ ἄνθρωπος ποὺ λιποθύμησε
ἀρνούμενος ἀπὸ κάποια στιγμή καὶ πέρα
ν' ἀναχαιτίζει τὶς φθορὲς
μὲ ἀνταλλακτικὰ καὶ λάδια.
Κι ἂν κάποτε, ἀδελφοί, ὃ μὴ γένοιτο,
πάψουν νὰ ξαναβγαίνουνε τ' ἀστέρια,
νὰ εἴσθε βέβαιοι, δὲν πρόκειται
γιὰ γενικὴ ἐκπύρωση ἢ ψύξη
ἢ ὅποια ἄλλη ἀπ' αὐτὲς τὶς δυσνόητες θεωρίες·
θά 'ναι ἀπλῶς, γιατί ὁ ἄνθρωπος βαρέθηκε.

Great Keppel Island 14-11-91

ΤΟ ΣΩΜΑ ΤΗΣ ΘΑΛΑΣΣΑΣ

Τὸ σῶμα τῆς θάλασσης συνήθως μπλὲ
τὸ σῶμα τῆς θάλασσης κάποτε πράσινο
τὸ σῶμα τῆς θάλασσης ἄλλοτε μαῦρο.
“Ὅμως ἀγάπησα τὸ σῶμα τῆς θάλασσης
καὶ τὸ ἀγκάλιασα μὲ κατάνυξη μεγαλύτερη
ἀπ’ ὅσο τὸ σῶμα τῆς Μάνας μου.
Καὶ μὴ ρωτήσετε βέβαια γιατί.
Ἀπλῶς, ἡ θάλασσα δὲν εἶχε ἀντιστάσεις
λὲς καὶ ἦταν ἀσώματη
γι’ αὐτὸ τολμᾷ νὰ μᾶς διεκδικεῖ
ὅποτε θέλει –
καὶ πάντα ὁλόσωμους.

Great Keppel Island 14-11-91

ΑΝΘΡΩΠΟΠΟΙΗΣΗ ΕΚ ΠΛΑΓΙΟΥ

Ἡ Κώκω, ἓνα σκυλὶ θηλυκό·
κ' ἦτανε νύχτα ποὺ τὴν ἔπιασαν οἱ πόνοι
τοῦ πρώτου τοκετοῦ,
ἀναστατώνοντας ὄχι μόνο τὸ σῶμα
τοῦ μικροκαμωμένου ζώου
ἀλλὰ κι ὁλόκληρη τὴν οἰκογένεια
ποὺ τὸ λάτρευε.
Τὸ πρῶτο νεογνὸ βγήκε ψόφιο·
τὸ δεύτερο δὲν ἔλεγε νὰ γεννηθεῖ
κ' ἔπρεπε ἄλλος νὰ τὸ σέρνει
χωρὶς ἐμβρυουλκὸ
ἄλλος νὰ χαϊδεύει μὲ προφύλαξη
τὰ συσπώμενα μέλη τῆς ἄπειρης μάνας
ὥσπου τὸ νέο σῶμα ἔπεσε ἀπ' τὸ παλιὸ
σὰν κάστανό ἀπ' τὸ σχισμένο του κέλυφος.
Ὅμως ἡ Κώκω φαίνεται πόνεσε πολὺ
βλέποντας νεκρὸ τὸ πρῶτο παιδί της
γι' αὐτὸ δὲν ἤθελε μήτε νὰ δεῖ τὸ ζωντανὸ
φέρνοντας σὲ ἀμηχανία ὅλο τὸ σπίτι.
Ἄν καὶ προχωρημέν' ἡ νύχτα τηλεφώνησαν
στον πρῶτο κτηνίατρο·
κ' ἐκεῖνος μὴ ἀρκούμενος σ' ὅ,τι ὑπέδειξε
εἶπε ν' ἀφήσουν τὸ τηλέφωνο ἀνοιχτὸ
γιὰ νὰ τοῦ λέν πῶς ἀντιδρᾷ τὸ ζῶο.
Ἔτσι ξενύχτησαν σχεδὸν ὥς τὸ πρωὶ
οἱ ἔξι τῆς οἰκογένειας κι ὁ ξένος κτηνίατρος·
ποὺ ἤδη εἶχαν νιώσει συγγενεῖς
καθὼς παραστάθηκαν σ' ἑνὸς σκυλιοῦ τὴ γέννα.

ΦΟΒΕΡΗ ΠΡΟΣΤΑΣΙΑ

Πέρασαν ἀσφαλῶς μέρες καὶ ὥρες ἀμέτρητες
λαξεύοντας σχεδὸν γεωμετρικῶς
 σὲ τούτη τὴν ἀπόμερη ἀκτὴ
 τῇ ράχῃ στὰ κοχύλια
ἐνῶ ἡ ἀμμουδιὰ παρίστανε τὴν ἀμέτοχη.
Τὸ σεληνόφως ἐρχόταν τὶς νύχτες
θωπεύοντας συνωμοτικὰ
πίσω ἀπ' τὶς κουρτίνες τοῦ σύννεφου
αὐτὲς τὶς περίεργες ἐπιφάνειες,
ἀλλὰ σὲ λίγο ἔπρεπε ν' ἀποχωρήσει.
Ὅταν ὁ ἄνεμος σήκωσε παντιέρα
μέσα στὴ γενικὴ ὑποταγὴ
ποὺ κόντευε νὰ ἐκφυλισθεῖ σὲ πλήξη,
καταλάβαμε πῶς τὸ νησὶ κυβερνοῦσαν
οἱ ἀνήσυχες ψυχὲς τῶν πεθαμένων.

Great Keppel Island 15-11-91

ΤΗΣ ΕΠΟΧΗΣ ΤΟ ΣΤΙΓΜΑ

Μπορείς νὰ φλυαρεῖς ἐν ὀνόματι
τῶν ἀνθρωπίνων δικαιωμάτων.
Μπορείς ν' ἀδικεῖς ἐν ὀνόματι
τοῦ Νόμου.
Ἀλλὰ δὲν μπορεῖς νὰ μιλᾷς
ἐν ὀνόματι τοῦ Θεοῦ
μήτε ἀπλῶς περίπου γιὰ τὸν Θεὸ
κατὰ τὸ μέτρο ποὺ σοῦ ὑπαγορεύει
ἡ συνείδηση
κι αὐτὸ λέγεται σύγχρονος ἀνεπτυγμένος
κόσμος.
Ἄν μ' ὅλα αὐτὰ δὲν ἔδωσα τὸ στίγμα
τῆς ἐποχῆς
θὰ πρέπει νὰ εἶμαι γιὰ μιὰ ἀκόμη φορὰ
ἀνεπίκαιρος,
ὁπότε βέβαια δὲν μένει ἄλλη ἐκλογή
παρὰ νὰ σωπάσω.

Great Keppel Island 16-11-91

ΜΑΧΑΪΡΙ ΔΙΚΟΠΟ

Ἐκστατική, μεγάλη ὀρφάνεια-ἐλευθερία.
Γιάννης Ρίτσος

Τὸ νὰ μπορεῖς ἀπὸ μιὰ ἐποχὴ καὶ πέρα
νὰ παίρνεις ἀνεξέλεγκτα τὸ κορμὶ
 ποὺ σοῦ χάρισαν
γιὰ νὰ τὸ δαπανήσεις ὅπου κι ὅπως θέλεις
 ἐσὺ μονάχα,
εἶναι μιὰ εὐθύνη δυσανάλογη μὲ τὴν ψυχὴ σου,
γιατὶ οἱ μάχες στὴ ζωὴ δυστυχῶς δὲν δίνονται
 ἕνας πρὸς ἕνα.

Π' αὐτὸ μὴν ὀνομάσεις ἐπιπόλαια
αὐτὸ τὸ ἀμφίβολο αὐτεξούσιο ἐλευθερία·
καὶ νὰ θυμᾶσαι,
πῶς ὅσο ἀπέραντος ὁ ὦκεανὸς πού σ' ἐτυλίγει
τόσο ἀπέραντη κ' ἦ ὀρφάνεια πού σ' ἀπειλεῖ.

Great Keppel Island 18-11-91

GREAT KEPPEL ISLAND

Ἄν ἡ ψυχὴ σου ἀναπαύετ' ἐδωπέρα
εἶναι γιατί δὲν ὑπάρχει τίποτε ἐπίσημο
ἀπ' ἄκρου σ' ἄκρο στο νησί,
ἐκτὸς ἀπ' τὴν ἐναλλαγὴ νύχτας καὶ μέρας
μὰ πού κι αὐτὴ δὲν ἔχει τίποτε νὰ κάμει
 μὲ τὸ ρολόι,
παρὰ μονάχα μὲ τὸν βαθμὸ ἡλιοφάνειας
καὶ μὲ τὴν ἀπρόβλεπτη συννεφιά
πού μπορεί ν' ἀλλάξουν ἀπ' ὥρα σέ ὥρα.
Ἐδῶ ἡ Κυριακὴ δὲν ἔχει χρωμα,
γιατί ἀφήνοντας νὰ ξεβάψει τὸ ροῦχο της
 σ' ὅλες τὶς μέρες
μᾶς ἔδωσε ἀναπάντεχα
τὴν ἀμερικνησιὰ τῶν ἀγγέλων
τὴν ἐβδομάδα τῶν ἑπτὰ Κυριακῶν.

Great Keppel Island 18-11-91

ΛΟΓΟΥ ΦΕΙΔΟΥ

Ἀπ' ὅσο ξέρουμε, λόγια πολλά δὲν χρειάζονται
γιὰ νὰ ἡρεμήσει ἡ ψυχὴ ἢ ταραγμένη.

Ὁ Θεὸς εἶπε μιὰ μόνο σύντομη φράση

«γενηθήτω φῶς»

καὶ λύτρωσε δυνητικὰ ὅλη τὴν πλάση –

στὸν παρόντα αἰῶνα

καὶ στὸν μέλλοντα.

Great Keppel Island 18-11-91

ΧΙΛΙΑ ΚΟΧΥΛΙΑ

Τώρα πού τὰ βλέπω σ' ἓνα σωρὸ μαζεμένα
ἀναλογίζομαι πῶς ἔσκυψα γιὰ τὸ καθένα
χωριστὰ:
νὰ τὸ καθαρίσω ἀπ' τὴν ἄμμο, νὰ τὸ πλύνω
στὴ θάλασσα.
Ἔτσι κατάλαβα τὴν ἱερότητα τῶν ἀψύχων
τῶν στιγμῶν τοῦ χρόνου πού χάλασα.

Great Keppel Island 19-11-91

ΑΣΚΗΣΕΙΣ

*Δανείζετε μηδὲν ἀπελπίζοντες.
(Λουκ. 6, 35)*

“Όσο γερνᾶ τὸ σῶμα γίνονται πιὸ δύσκολες
οἱ ἀθλητικὲς ἐπιδόσεις
ἀκόμη κ’ οἱ ἀπλούστερες ἀσκήσεις
σουηδικῆς γυμναστικῆς.
Ποῦ νὰ τολμήσει νὰ πλησιάσει μονόζυγο
ὁ πεντητάρης!
“Όμως ἀκόμη δυσκολότερες φαίνονται
οἱ ἠθικὲς ἀσκήσεις,
γιατὶ ἡ ψυχὴ δυστυχῶς δὲν γερνᾶ
συνεχῶς δοκιμάζοντας
κατακτήσεις καινούργιες·
ἐν τούτοις εἶναι ἄθλημα ἀκατόρθωτο
νὰ συγχωρήσει ὁ τίμιος
ἀχαριστία φίλου.

Sydney - Ashfield 23-11-91

ΔΙΑΠΡΑΓΜΑΤΕΥΣΕΙΣ

Δέν θὰ μποροῦσαν νὰ βροῦν πονηρότερη λέξη
γιὰ νὰ ὀνομάσουν ψευδεπίγραφα
ἀνειλικρινεῖς διαλόγους
ἐπιδιώξεις ἄνομες
εὐτελεῖς ἀνταγωνισμούς.
Ἀκοῦς τὸν χαρακτηρισμὸ καὶ νομίζεις
πὼς θὰ ὑπάρξει μιὰ πορεία
μέσ' ἀπ' τὰ πράγματα
μὲ κέρδος ἢ ζημιὰ πάλι μόνο
στὰ πράγματα·
κι ὅμως στὸ τέλος γνωρίζεις
πὼς τὸ παιχνίδι ἦταν ἀνίερο
πλήρης ἐξανδραποδισμὸς
τοῦ ἄμοιρου ἀνθρώπου.

Sydney - Ashfield 4-12-91

ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΟΤΗΤΑ

Στὸ σῶμα σου βαθαίνει μιὰ κλειστή πληγή.
Ἄρ. Νικολαΐδης

Κοινή ἀνομολόγητη πλήξη
ἐπαναλαμβανομένων εἰκόνων
σχεδὸν μηχανικῶν χειρονομιῶν
μέσα σὲ χρόνο ποὺ γνωρίζεις πῶς
εἶναι φειδωλὰ μετρημένος
γι' αὐτὸ τόσο πολῦτιμος
καὶ δὲν ἀνέχεσαι νὰ κυλᾷ νυσταλέος.
Ἄν ὅμως προσέξεις ὅσα λέγονται
σὲ πλάγιο λόγο
κάποιες ἀπλὲς λεπτομέρειες,
ὅπως π.χ. τὸ βλέμμα ἀνθρώπου ἢ ζώου
σὲ ὥρα ἀνάγκης,
ἀνακαλύπτεις τὴν ἀπέραντη ἀμηχανία
ἐνὸς ὁλόκληρου κόσμου ποὺ ριγεῖ
μπροστὰ στὸ ἐπόμενο δευτερόλεπτο.

Sydney - Ashfield 4-12-91

ΑΝ ΕΙΧΑΜΕ ΤΗΝ ΤΟΛΜΗ

Τὸ πτώμα μένει συνήθως ἀθέατο
γιατί ὅλοι σχεδὸν ὑποκρίνονται πὼς κινεῖται
κάποτε μάλιστα τελείως καλοπροαίρετα
ἂν στεροῦνται τῆς ἱκανότητος καταλογισμοῦ.
Ἦ μολυσμένη ὥστόσο ἀτμόσφαιρα μαρτυρεῖ
 πὼς πτώμα ὑπάρχει
καὶ δὲν κάνει προβληματική μονάχα τὴν εἴσπνοή
ἀλλὰ κουράζει καὶ τὰ ἀνεκτικότερα δέντρα
ποὺ δὲν προφθαίνουν ν' ἀνανεώσουν τ' ὀξυγόνο
 σὲ βαθμὸ ἀνάλογο.
Τὸ πρόβλημα θὰ γινόταν ἀπλούστερο ἴσως
ἂν εἶχαμε τὴν τόλμη νὰ διατυπώναμε
ἐκ νέου τοὺς περὶ βαρύτητος φυσικοὺς νόμους,
πειθόντας τοὺς ἀνθρώπους πὼς εἶναι δυνατόν
νὰ βροῦν τὸ πτώμα ὅχι πάντα ὀριζόντιο
ἀλλὰ καὶ στὴν κατακόρυφο καμιά φορὰ
ἂν ὅχι καὶ κινούμενο στὴν πρώτη γραμμή.

Sydney - Ashfield 7-12-91

ΕΠΙ ΤΑ ΙΧΝΗ

Κάποτε θά 'πρεπε νὰ φτάσουμε στὴν ὠριμότητα
νὰ μετῶμε τὸν ἄνθρωπο ὅχι ἀπ' τὸ ἄθροισμα
ἐκείνων ποὺ κάνει ἢ ἐκείνων ποὺ λέει,
ἀλλὰ πρὸ πάντων ἀπ' τὸν τόνο τῆς φωνῆς
τὸ ἀφηρημένο βλέμμα
κάποια ἀδέξια χειρονομία.
Σ' αὐτὰ τὰ μεμονωμένα σπαράγματα
κρύβεται πρὸ αὐθεντικῆ ἂν ὅχι καὶ ὁλόκληρη
ἡ εἰκόνα τοῦ πλησίον,
παρὰ στὴ μάταιη προσπάθεια
νὰ παρουσιασθοῦν ἑναρμονισμένα
γιὰ κοινωνικὴ ἀποτίμηση
στοιχεῖα ἐκ φύσεως ἑτερόκλητα.

Sydney - Ashfield 8-12-91

ΕΥΛΑΒΕΙΣ ΕΠΙΦΥΛΑΞΕΙΣ

*Ἐν τῷ κόσμῳ θλίψιν ἔξετε, ἀλλὰ θαρσεῖτε
ἐγὼ νενίκηκα τὸν κόσμον.
(Ἰωάν. 16, 33)*

Καλή ἡ προειδοποίηση γιὰ τὸν κίνδυνο,
ἀλλὰ δὲν φτάνει,
γιατὶ μπορεῖ νὰ γεννήσῃ καὶ ἡττοπάθεια.
Καλή ἡ δήλωση γιὰ τὴ δική του νίκη,
ὅμως κι αὐτὴ μικρὴ παρηγοριὰ
γιὰ νὰ μὴν ποῦμε ἤδη ἀποκαρδίωση
ἀφοῦ ἔμεῖς δὲν εἴμαστε θεάνθρωποι.
Μᾶς ἐνθαρρύνουν πιὸ πολὺ αὐτὰ ποὺ εἶπε
ὄχι γιὰ τὴ δική μας δύναμη,
ἀλλὰ γιὰ τὴν ἀδυναμία τοῦ ἀντιδίκου
κ' εἶναι καλὸ νὰ ξέρουμε πῶς
ὁ κόσμος παρέρχεται
καὶ ἡ ἐπιθυμία αὐτοῦ.

Sydney - Ashfield 10-12-91

Η ΓΛΩΣΣΑ

Ἀδελφοὶ
ἡ γλώσσα εἶναι ἓνα ὄργανο
τρομερὰ λεπτὸ
ἓνα μέσο ἀφάνταστα ἐπικίνδυνον
ἓνα ὄπλο ὀριστικὰ ἐξοντωτικό.
Ἀδελφοὶ
προσέξτε τὴ γλώσσα!

Sydney - Carss Park 14-12-91

ΠΡΩΤΟΤΥΠΙΑ ΚΑΙ ΔΙΚΑΙΩΣΗ

Τὰ περιθώρια τῶν ἐκπλήξεων συνεχῶς στενεύουν
στήν πράξη καὶ τὴν τέχνη καὶ τὸν λογισμό
δηλαδή ἀκόμη καὶ στ' ὄνειρο
καθὼς τὸ ὕλικὸ εἶναι σταθερὰ δοσμένο
στὸν τετραπέρατο κόσμο
κ' οἱ αἰσθήσεις ὅλων μας τείνουν νὰ ἐξελιχθοῦν
σὲ ἀνακλαστικὰ σχεδὸν συνώνυμα.
Ἐν τούτοις, δὲν θὰ κουρασθοῦμε νὰ ἐπανερχόμαστε
σὰν γιὰ πρώτη φορὰ
στὰ ἴδια σχήματα καὶ χρώματα, στὶς ἴδιες λέξεις
τὰ δεδομένα, τὰ γνωστὰ
καὶ τὰ περίπου ὑπολογιζόμενα παράγωγά των,
γνωρίζοντας πὼς οἱ λεπτομέρειες μένουν
ἐν τέλει ἀνεξιχνίαστες
κ' ἐκεῖ στηρίζει ὁ καθένας τὴν πρωτοτυπία του
κ' ἐνδεχομένως τὴ δικαίωσή του.

Sydney - Ashfield 14-12-91

ΤΟ ΑΛΛΟ ΕΠΙΠΕΔΟ

*Μοιάζουνε τόσο μεταξύ τους ὅλα
ὅταν τὰ πάρει ὁ χαμός.
Κικὴ Δημουλᾶ*

Εἶν' ἡ ἀλληλεγγύη τῆς συμφορᾶς
ὁ φόβος τῆς ὀριστικῆς ἀπουσίας
ποὺ κάνει τόσο οἰκεῖα μεταξύ των
τὰ παρωχημένα.
Ἀλλὰ κ' ἐκείνη ἡ ἀέρινη φύση
τῶν ἀναμνήσεων
ποὺ δὲν εὐνοεῖ τὶς αἰχμὲς
κ' ἐκείνη ἡ σιωπηρὴ ἄφηση
τῆς νοσταλγίας
γιὰ πρόσωπα ἢ πράγματα καὶ καταστάσεις
εὐθύνονται ἄμεσα γι' αὐτὴ τὴν ἀλχημεία
στηρίζοντας τὴ ζωὴ
σ' ἓνα ἄλλο ἐπίπεδο.

Sydney - Ashfield 16-12-91

ΝΟΜΟΙ ΤΗΣ ΑΓΟΡΑΣ

Εἶναι πάντα ἀκριβότερα στήν ἀρχή
καθὼς κι ὅταν κοντεύουν νὰ τελειώσουν
τὰ περιοδικῶς ἐπανερχόμενα
γεννήματα τῆς γῆς.
Ὅμως πῶς καθορίζουμε τὴν τιμὴ
μὲ βάση τὸ πλῆθος;
Ποιὸς θὰ ρωτήσῃ τὸν γείτονα
πότε καὶ τί τραβᾷ ἡ καρδιά του;

Sydney - Ashfield 16-12-91

ΔΙΑΨΕΥΣΗ ΤΩΝ ΕΠΑΓΓΕΛΙΩΝ

Τὸ ξέρουμε πὼς λίγο-πολὺ ὅλα τὰ ἐπαγγέλματα
ἔχουν χρεωκοπήσει
στὴν πονηρὴ μας ἐποχὴ
ἀφοῦ κανεὶς δὲν εἶναι πιὰ φερέγγυος
νὰ δώσει
καμιὰ ἐπαγγελία καὶ γιὰ τίποτε.
“Ὅμως αὐτὸ οὐδόλως μᾶς δικαιώνει
νὰ καταδικάσουμε ἐκ τῶν προτέρων
ὅποιονδήποτε,
γιατὶ ὁ ἄνθρωπος μπορεῖ νὰ ξαφνιασθεῖ
κάθε στιγμὴ τὸν ἄνθρωπο.
Θὰ σφίξουμε λοιπὸν τὰ δόντια
κάθε φορὰ πού μᾶς γελοῦν
παρακαλώντας τὸν Θεὸ
νὰ ’ναι ἡ τελευταῖα –
τουλάχιστον ἀπὸ τὸν ἴδιο ἄνθρωπο.

Sydney - Ashfield 18-12-91

ΚΑΛΟΣ ΑΠΟΡΡΙΜΜΑΤΩΝ

Δὲν ἔχει σημασία ἂν βρῖσκεται ἐκτεθειμένος
σὲ δημόσιο χώρο
ἂν εἶναι ἐπιμελῶς κρυμμένος στὸ σπίτι
ἢ χωνευτὸς σὲ μετακινούμενο ὄχημα·
πάντοτε παραμένει τὸ ταπεινότερο σκεῦος
τοῦ τεχνικοῦ μας πολιτισμοῦ
ποὺ πρέπει νὰ κρύβει προστατευτικὰ
κάθε λογῆς ἀπορρίμματα.
Ὅμως, δοχεῖο ποὺ τίποτε δὲν ἀπορρίπτει
ἀπὸ τὰ πανταχόθεν ἀπορριμμένα
κι ὅλα τὰ δέχεται μεταγγίζοντάς τα
σὲ χώρους ἀκίνδυνης ἀποσυνθέσεως
γιὰ νὰ ἐπιστρέψουν κεκαθαρμένα
μὲ τὴν ἀνακύκλωση,
ὕψώνεται σὰν Κολυμβήθρα τοῦ Σιλῳὰμ
ποὺ καθαρίζει ἀδιακρίτως ἀπὸ ρύπου.

Sydney - Ashfield 19-12-91

ΑΕΙ ΠΑΙΔΕΣ

*Τὰ ὀριστικά ἄρθρα δὲν ὑπάρχουν, ὅπως
ἄλλωστε καὶ τὰ ὀριστικά φύλα.*
Γ. Βέλτσος

“Ἕλληνες, ὁ πιὸ παράξενος λαὸς τοῦ κόσμου
ὁ πιὸ ἀντιφατικὸς
τέρατα λογικῆς συνέπειας,
ἀλλὰ συγχρόνως μὴ ἀποσπώμενοι οὔτε στιγμή
ἀπ’ τῇ μαγείᾳ καὶ τὶς ἀπορροές τοῦ ὄνειρου.
Δίνοντας ἓνα ὄνομα, θέλησαν πάντα νὰ ὀρίσουν
ἀλλὰ καὶ φοβήθηκαν μήπως ἀφορίσουν
στὴ μαθηματικὴ ἀσφυξία τῆς οὐτοπίας
τοὺς χυμοὺς τῆς ζωῆς.
Ἡ κάθε λέξη τους εἶναι μιὰ ἄτομη συλλαβὴ
τοῦ «ἤξεις ἀφήξεις»
ὥστε ποτὲ νὰ μὴν καταλήξεις
σὲ βράχο ὀριστικοῦ ἀδιεξόδου
καὶ πλήξεις,
ἀλλὰ νὰ παραμείνεις γιὰ πάντα θαυμάζοντας
σὰν τὸ παιδί.

Sydney - Carss Park 26-12-91

ΕΠΟΧΗ ΤΩΝ ΝΑΝΩΝ

“Όπως ἡμεῖς μιλοῦμε γιὰ τὴν ἐποχὴ τῶν παγετῶνων
ἔτσι κάποτε θὰ μιλήσει τὸ μέλλον γιὰ μᾶς
ὥς ἐποχὴ ἐπαίσχυντη τῶν Νάνων
ἀφοῦ τεχνητὲς πλειοψηφίες κατόρθωσαν
νὰ ὀδηγήσουν σὲ παραίτηση

ἓνα Μιχαήλ Γκορμπατσώφ.

“Ένας ἀκόμη χρόνος πέρασε στὴν ἱστορία
γεμάτος προδοσία καὶ ντροπὴ
κι ὅμως τὸ χιόνι δὲν ἔγινε λιγότερο λευκὸ
μήτε λιγότερο πράσινη ἡ Ἄνοιξη.

Πῶς λοιπὸν νὰ μὴν βλασφημήσουμε’ εὐλαβῶς
μὲ τὸν Θεολόγο Γρηγόριο
ἐπιφωνώντας «Χριστὸς δὲ καθεύδει»!

Sydney - Ashfield 28-12-91

ΑΝΤΙΝΟΜΙΑ ΚΑΤ' ΕΠΙΤΟΜΗΝ

Όταν βαδίζεις μόνος σου σὲ ξένες γειτονιές
κι ὅλα σοῦ εἶναι ἄγνωστα ἐκτὸς ἀπὸ τῶν λουλουδιῶν
τὶς μυρωδιές καὶ τὰ χρώματα
ἢ τὰ χαμόγελα ἐκεῖνα τ' ἀπροσποίητα
τῶν μικρῶν παιδιῶν,
τότε καταλαβαίνεις κατ' ἐπιτομὴν
πόσο ἀσήκωτος εἶν' ὁ κόσμος
κ' ἐν τούτοις πάλι πόσο ἱερός!

Sydney - Ashfield 30-12-91

ΠΕΡΙΕΧΟΜΕΝΑ

ΧΕΡΙΑ ΣΚΙΑΣ (1988)

Τά παιδιά τῶν ἀμάχων.....	11
Μέ τήν πάροδο τοῦ χρόνου	12
Κατ' ἐξοχήν φιλανθρωπία.....	13
Σύν-ορα.....	14
Στρουθοκαμηλισμός.....	15
Ἐπιφώνημα.....	16
Δεδομένα καί ζητούμενα.....	17
Οἱ ποιητές στούς ἄλλους.....	18
Ἀρχαί ὠδίνων.....	19
Ρηματικές ἀσυνέπειες.....	20
Τό σῶμα τῆς οὐτοπίας.....	21
Ἐπινίκιον.....	22
Τί ἄλλο.....	23
Ἡ πρώτη Ἀνάσταση.....	24
Πορτραῖτο ἀποστολικό.....	25
Κάτω τά ὅπλα.....	26
Μέτρα καί σταθμά.....	27
Νηπτικό Β'.....	28
Τέφρα πού ψάχνει τό σχῆμα τῆς.....	29
Τό δεύτερο πλάνο.....	30
Χαμαιεάζοντες.....	31
Πηγή τοῦ ὀρίζοντα.....	32
Εἰκονοκλάστες.....	33
Ἡ μέθοδος.....	34
Προϋποθέσεις.....	35
Φόβος πρωτόγονος.....	36
Ἐνηλικίωση.....	37
Μορφή.....	38
Τό γνήσιον τῆς ὑπογραφῆς.....	39
Τό ἀειπάρθενο τῆς ζωῆς.....	40
Τιμή μονάδος.....	41
Φυλακή.....	42
Ἄσυλον.....	43
Τό ὑστερόγραφο.....	44

Ὑπόμνηση	45
Ἀπατηλές ἐξισώσεις	46
Οἱ νεκροὶ Β'	47
Ἀνάπαυση κατ' εὐφημισμὸν	48
Παραίνεση	49
Στόν φίλο Ν. Β.	50
Ὁ Σεπτέμβρης τῆς Ἰνδίκτου	51
Στόν ἀστερισμὸ τῆς παρθένου	52
Ἔργα χειρῶν ἀνθρώπων	53
Τοπογραφία Β'	54
Παγίδες κατ' ἄρσιν καὶ θέσιν	55
Ὁ κῆπος ἀπόψε	56
Οἱ σκέψεις μου	57
Ἡ ἀθωότης τοῦ ὀρίζοντα	58
Ἀπολογία	59
Ἐτι καὶ ἔτι	60
Ὁ ἀποκεφαλισμὸς τοῦ Προδρόμου	61
Τὸ ἀσύμπτωτο τῆς μετανοίας	62
Ὡρες ὁργῆς	63
Πρωινὸ ἀμηχανίας	64
Δυσλειτουργίαι	65
Χειρῶνακτες	66
Τὸ βαθύτερον πλάνο	67
Ἡ γέννησις τοῦ ποιητῆ	68
Πέντε πληγές	69
Ἀπόσπασμα ἐπιστολῆς	70
Λαηλασία Β'	71
Ἀπὸ θέσεως σκιᾶς	72
Ὀδυνηρὴ προτύπωση	73
Μοντάξ	74
Ἀγεωγράφητος Εἰρηνικός	75
Τὸ ἐπαναλαμβανόμενον ἀνεπανάληπτο	76
Ἐλευθερία καὶ ἀρετή	77
Μορφολογία ὑδάτων	78
Συμπέρασμα	79
Ἐσωτερικὸς λόγος	80
Differentia Specifica II	81
Ἀνυπεράσπιστη ἀθωότης	82

Ἡ ἀλληλουχία τῆς σιωπῆς	83
Ἐπιβαλλόμενη ταύτιση.....	84
Pedestrian refuge island	85
Δύο φύλακες ἄγγελοι.....	86
Ἐπικοινωνία.....	87
Ἰθύνων νοῦς.....	88
Ἐπικοινωνία βαθύτερη	89
Bicentenary.....	90
Στὴν κόψη τοῦ ξυραφιοῦ	91
Κόντρα στοῦ ρεῦμα.....	92
Holidays	93
Προβλήματα φυσιολογίας.....	94
Ἐκλογή	95
Σχεδόν οἰκολογικά	96
Ἀντικρουόμενες εὐαισθησίες	97
Ἀγωγή.....	98
Διαψεύσεις.....	99
Ἀρνητική ἐξίσωση	100
Πόνος ὁ ἄτμητος.....	101
Ἡ ρευστότητα τοῦ πραγματικοῦ	102
Ὁρκος ἢ κατάρα.....	103
Συλλογισμός	104
Στοιχειώδης προφύλαξη.....	105
Οἱ σταθερές τοῦ ἀγνώστου	106
Ἐμπιστοσύνη	107
Koala	108
Ὁ ἄλλος θρίαμβος.....	109
Analogia entis.....	110

ΔΙΑΚΡΙΣΗ ΠΝΕΥΜΑΤΩΝ (1989)

Διάκριση πνευμάτων (B).....	115
Ἡ λευκή παγίδα	116
Ὁμόλογοι τοῦ πνεύματος	117
Μετάσταση (B)	118
Θαλασσινὸ μοιρολόι	119
Βαθμὸς ἀνεξαρτησίας.....	120
Φῶς ἐκ φωτός	121

Τό μέτρο τῆς εὐθύνης	122
Λευκοψηφίζοντες.....	123
Λευκή σημαία.....	124
Ἀθανασία τῶν δύο αἰσθήσεων.....	125
Στοιχεῖον ταυτότητος.....	126
Τό ἥθος τοῦ θανάτου	127
Ἡ αὐθαιρεσία τοῦ ἔρωτα	128
Συναινετικό	129
De lapsis.....	130
Λεκτικές ἀλχημείες.....	131
“Ὅταν τά πλήν γίνονται σύν.....	132
Ὑπεύθυνη δήλωση.....	133
Ἡ ἄλλη πρόκληση	134
Ἡ τελευταία ὀφειλή	135
Ἐθνογραφία.....	136
Ἀπελευθέρωση	137
Σφετερισμός ἀθέατος.....	138
Ἀυπνία ὑπό τό μηδέν.....	139
Ζητεῖται ἀνιδιοτέλεια τρελοῦ	140
Δημοσιογράφοι.....	141
Service avenue.....	142
Δημοτικό Β΄	143
Τό μέγα δῶρο τῶν μικρῶν ὥρῶν.....	144
Ἀθῶα ὑποψία	145
Πραγματογνωσία Β΄	146
Ἡ κατιούσα.....	147
Ἀπογείωση	148
Φαντάσματα.....	149
Ἡ ἔνσαρκη δόξα.....	150
Ἀστρικές ἐπιπλήξεις	151
Τό ἔκτακτο καί τό τακτικό.....	152
Μυστικῶς εἰκονίζοντες.....	153
Δεῦτε τελευταῖον σαρκασμόν	154
Τά χρώματα.....	155
Ex opere operato	156
Λυτρωτικές δεσμεύσεις.....	157
Ἀντιδογματικό.....	158
Ὁ ἔφηβος τοῦ Μαραθῶνος	159

Ἰθαγένεια στοχασμῶν.....	160
Ἐντὸς τῶν ἐσκαμμένων.....	161
Ἐθνικὲς ἀδυναμίες.....	162
Ἀρνητικὲς προτεραιότητες.....	163
Λυρική ἀντίρρηση.....	164
Συνοικιακὸ κοιμητήρι.....	165
Ἡ σιωπὴ τοῦ ἀνεπανόρθωτου.....	166
Ἐκ στόματος νηπίων.....	167
Γνωμάτευση.....	168
Παραλλαγὲς θανάτου (Β).....	169
Θύματα ἀνέσεως.....	170
Τὰ χέρια σου.....	171
Ἔχοντας τὸ φῶς δυνάστη.....	172
Τὸ ἀειπάρθενο τῶν πραγμάτων.....	173
Sine ira et studio.....	174
Ἐξίσωση εὐδαιμονίας.....	175
Ὦν τα ὀνόματα ὁ Κύριος γινώσκει.....	176
Ἕλληνες ἀμυνόμενοι.....	177
Σοφία φτερωτή.....	178
Συνάντηση.....	179
Διάκριση πνευμάτων (Γ).....	180
Τὸ μέγιστο ἀντὶ τοῦ ἐλάχιστου.....	181
Παιδικὸ δωμάτιο.....	182
Διπλὴ βλαστήμια.....	183
Τὸ «ὦκεάνιο αἶσθημα».....	184
Τὸ χρέος.....	185
Χειμωνιάτικος ἥλιος.....	186
Νεκροῦ ἐφήβου ὑπόδημα.....	187
Γηροκομείου αἵθουσα ἀναψυχῆς.....	189
Τὸ ἀπροσδιόριστο τῶν πραγμάτων.....	191
Κατανυκτικὲς ἐξισώσεις.....	192
Στὸν γείτονά μου.....	193
Ἡ φυσιολογία τῆς γραφῆς.....	195
Ἀπόλογος.....	196
Χωρισμός.....	197
Ματαιωμένες ἐγγραφεῖς.....	198
Μαθητεία.....	199
Ἰσορροπία ἐσωτερικοῦ χώρου.....	200

Ex nihilo (B')	201
Όμαδικός έκφυλισμός	202
Τά χρώματα της Ίριδας	203
Οϊκολογικό	204
Ό μαντρότοιχος	205
Ύπέρ βιαίως άπόντων	206
Εύχή Προπατόρων	207
Τρία άκαριαία	208
Διαφορά όριζόντων	209
Ό πανδαμάτορας	210
Πρός ναυτικούς	211
Τρυφερότητα	212
Όρίζοντας	213
Σιωπηρές κυρώσεις	214
Εύεργεσίες άθέατες	215
Άπαξ έτι	216
Μαχαίρι δίκοπο	217
Στόν Κωνσταντίνο	218
Τό όξύμωρο θαύμα	219
Πάλι τρία άκαριαία	220
Έπιβίωση μοτίβου	221
Ύγροί έφιάλτες	222
Οί γλάροι	223
Έπανορθώσεις	224
Εύθειά	225
Μέ παραμύθι κι' όνειρο	226
Τό ποίημα είναι πάθημα	227
Perpetuum	228
Οί πρόσφυγες	229
Ό σιωπή	230
Οί πρώτες ρωγμές	231
Άξιοπρέπεια	232
Οί ποιητές (B)	233
Τό άπολύτως άπόλυτο	234
Μιά τρύπα στό νερό	235
Σχήμα και πρόσχημα	236
Έλλήνων ρήματα	237
Προέκταση δακρύων	238

Ἀναφαθητισμός.....	239
Σταδιοδρομία.....	240
Πολλαπλό δίλημμα.....	241
Βραχύς ὁ μύθος.....	242
Πλεονάζουσες μειοψηφίες.....	243
Warning.....	244
Ὁ ὕπνος τοῦ δικαίου.....	245
Ἡ συνέχεια ὑπὸ σκιάν.....	246
Ὁξύμωρα.....	247
Αὐτοβιογραφικὸ (B).....	248
Οὐδέν κρυπτόν.....	249
Ὑπαινιγμοί.....	250

ΝΟΣΤΑΛΓΙΑ ΠΑΡΑΜΕΤΡΩΝ (1990)

Ὑπεράνω σκοπιμοτήτων.....	253
Πρέπει.....	254
Οἱ πρωινὲς φωνὲς.....	255
Ἰδιοκτησίες.....	256
Συναλλασσόμενοι.....	257
Αὐτοσαρκαζόμενος.....	258
Ὑπόμνηση.....	259
Καρδιακὴ προσβολή.....	260
Ἐπιμνημόσυνο (B).....	261
Ἀμπαζούρ.....	262
Δήλωση.....	263
Ἀκριβῶς ἐπειδὴ μᾶς ξεπερνοῦσαν.....	264
Κατὰ βαρβάρων.....	265
Ἑβδομάδα ὀδυρμῶν.....	266
Τῆς γῆς τὸ πρόσωπο.....	267
Ὁ ψυχισμὸς τῶν ἀψύχων.....	268
Vanitas humana.....	269
Διαιωνίζων ὕμνος.....	270
Ὑπερόριοι.....	271
Μὲ τὴν κανονικότητα φυσικοῦ φαινομένου.....	272
Κατὰ πνευμάτων ἀκαθάρτων.....	273
Εὐή.....	274
Ἡ τιμὴ τῶν σχημάτων.....	275

Στή συκιά μου (B)	276
Λείψανα	277
Οἰκεία βουλήσει	278
Πάντα τὸ ἴδιο στοίχημα	279
Ῥς ἐὰν	280
Ἡ κλειστή ἐξώπορτα	281
Ἀμφισβητήσεις	282
Ἄμωμοι ἐν ὁδῷ	283
Παράλληλοι	284
Ἡ ἀσφυξία τοῦ ἀσπρόμαυρου	285
Μεγαλυνάριο	286
Stabilitas loci	287
Ἡ ἄλλη δικαιοσύνη	288
Τὸ μαξιλάρι	289
Τὸ σχισμένο ροῦχο	290
Ὅλοι ζητοῦμε μιὰ στέγη	291
Ἡ λέξη	292
Ὁ Δήμιος	293
Συμπτώσεις	294
Χάος ἐπώνυμο	295
Βιτρίνες ψευδόμενες	296
Μέτρο ἀνοχῆς	297
Στόμα καὶ σῶμα	298
Διαζύγιο	299
Causa finalis	300
Συνώνυμο τοῦ θανάτου	301
Μετοχή ἀμεταβίβαστη	302
Ὑποθήκη πρωτόγονη	303
Τράπεζα πνεύματος	304
Ἀδιάφθορη φύση	305
Ἀπληστα καὶ ἀναδρομικά	306
Τὰ ψευδεπίγραφα	307
Λύση ἀπογνώσεως	308
Ῥς ἀσκὸς ἐν πάχνῃ	309
Ἰχνογράφημα	310
Ἡ μοναξιά τῆς ἀλήθειας	311
Ἐξ οὐκ ὄντων	312
«Newcastle Rock»	313

Ἐν ἀρχῇ ἦν ἡ εἰκόνα	314
Τὸ δέμα τῆς UNRA	315
Λεκτικὲς ὑποκρισίες	316
Ἐπιφάνεια καὶ βάθος	317
Λυρική ἀντίρρηση (B)	318
Pera Palas	319
Ἡ πέτρινη συνέχεια	320
Μιλοῦσε μόνη	321
Πάλι στὴ μάνα μου	322
Ὁ τρωτὸς Δὸν Κιχώτης	323
Σιωπηρῶς	324
Ταυτότητα	325
Ἡ ἀσίγαστη γλώσσα τῶν νεκρῶν	326
Nomen est omen	327
A fortiori	328
Ἀγωγή πολίτου	329
Τὸ ἦθος τῆς Ἀνοίξεως	330
Ἐν πρώτοις μνήσθητι	331
Οἱ δολοφόνοι	332
Τὸ θαῦμα	333
Ἀνεξήγητη βεντέτα	334
Τὸ ἐρειπωμένο σπίτι	335
Νέμεση (B)	336
Τὸ ἀπό-γευμα	337
Οἱ λίθοι κεκράξονται	338
Ἀστροφεγγιὰ	339
Ἐπιστροφή στὴν ἴδια ἀκτὴ	340
Μέτρο αἰσιοδοξίας	341
Διὰ τῆς εἰς ἄτοπον ἀπαγωγῆς	342
Συμπέρασμα	343
Ἡ δύναμη τοῦ προσώπου	344
Ὁ ἀγρότης	345
Ἡ λεύκα	346
Πολλῶ πάθει μαθόντες	347
Τὸ τίμημα	348
Ἐρήμωση	349
Μοιραῖοι δεσμῶτες καὶ δεσμοφύλαες	350
Ἡ λυδία λίθος	351

Ταξίδι	352
Τόπος στην οὐτοπία	353
Παρερμηνείες	354
Ὁ μεθυσμένος	355
Ἰχνη ἀνεξιχνίαστα	356
Μομφή	357
Ἕνας ἀκόμη ὄρισμός	358
Θέμα εὐαισθησίας	359
Ἡ βροχή	360
Παραίνεση	361
Μετασεισμικὲς δονήσεις	362
Ἡ φωτογραφία (Α)	363
Ἡ φωτογραφία (Β)	364
Τὸ στῆθος	365
Λυρική ἀντίρρηση (Β)	366
Αἰχμάλωτος	367

Η ΑΛΛΗ ΕΚΔΟΧΗ (1991)

Σπενδόμενο πρόσωπο	373
Μετὰ πνευμάτων δικαίων	374
Εἰς ἐπίμετρον λόγων Πεντζίκη	375
Ἀπλὲς ἀλήθειες	376
Φαντασία καὶ πραγματικότητα	377
Πραγμάτων ἔλεγχος	378
Θέμα μεθόδου	379
Μικρὴ Γιαπωνέζα	380
Ἀπώλεια	381
Κρεμλίνο	382
Carpe diem	383
Ἐλεγείο	384
Διλήμματα πενήτων	385
Ἐνδοστρέφεια	386
Ἀναθεώρηση	387
Ὑπερβολὴ δυνάμεως	388
Πάνω ἀπ' ὅλα	389
Ἡ ἀλληλεγγύη τῶν βάρκων	390
Ἀκταῖοι καὶ ἀγκίαλοι	391

Πράγματα και θάματα.....	392
Πένθος καθημερινό.....	393
Τὸ πόμολο.....	394
Check-up.....	395
Ἑλλάδα (B).....	396
Σύγχρονοι φόβοι.....	397
Ἕνα ἀπλὸ σινιάλο.....	398
Πρωτοτυπία.....	399
Εὐτρεπισμὸς τῆς Μικρᾶς Εἰσόδου.....	400
Τὸ στίγμα τοῦ παρόντος.....	401
Μνήμες ἀγγέλων.....	402
Σιωπή.....	403
Ἀνθρώπινα δικαιώματα.....	404
Δικαιοσύνη ἢ ἀκατόρθωτη.....	405
Ἕνα ἀκόμη κρατούμενο στὸν οὐρανὸ.....	406
Πέτρα σκανδάλου.....	407
Στὸ κίτρινο.....	408
Φύλλα φθινοπωρινὰ.....	409
Γλώσσα λησμονημένη.....	410
Ἄνευ ὄρων.....	411
Ἐπὶ σφαγὴν.....	412
Δεντρομόρφη Παναγία.....	413
Κύρια δνόματα.....	414
Ἡ ἄλλη ἐκδοχή.....	415
Πολιορκώντας τὸ ἄρρητο.....	416
Νεκρολογίας ὑστερόγραφο.....	417
Ἀνομολόγητες φθορὲς.....	418
Νικόλας ὁ Καστελλοριζίδης.....	419
Ὁ μόνος λιποτάκτης.....	420
Δεύτερη προδοσία.....	421
Ὁ Μουεζίνης.....	422
Λευκότητα ἢ ἀπροσμάχητη.....	423
Πικρὲς ἀλήθειες.....	424
Εὐθύνη.....	425
Τέλεια στιγμή.....	426
Κατὰ βαρβάρων (B).....	427
Βίοι παράλληλοι.....	428
Ὁ χαμένος παράδεισος.....	429

Θαυμασμός τοῦ κοινοῦ τόπου.....	430
Ὁ ἀγενεαλόγητος.....	431
Οἱ χρησιμοὶ τῆς Παρθένου.....	432
Παραλήρημα.....	433
Ἡ γλώσσα.....	434
Φῶς ἀνέσπερο.....	435
Ἀθλοθεσία.....	436
Διαμαρτυρία (B).....	437
Νηπτικὸ (B).....	438
Δημοτικὸ (B).....	439
Ἐφηβείας ἐγκώμιο.....	440
Σημεῖα τῶν καιρῶν.....	441
Τὰ πράγματα.....	442
Ναὶ μέν, ἀλλὰ.....	443
Μάταια φτερά.....	444
Ὁ χρόνος.....	445
Imperator.....	446
«Μὴν πυροβολεῖτε τὸν πιανίστα».....	447
Βρότειον γένος.....	448
Μείναμε πίσω.....	449
Κουρσάροι.....	450
Φεγγαροφοβία.....	451
Σχοινοβασία.....	452
Γάμος καὶ θάνατος.....	453
Χαροποιὸν πένθος.....	454
Alter ego.....	455
Ἰδιοκτῆτες.....	456
Σημεῖα.....	457
Χειραψία (B).....	458
Ταφόπετρα.....	459
Ὁ παρά-φρων.....	460
Χάρη καὶ χάρισμα.....	461
Ἀποφατισμός (A).....	462
Ἀποφατισμός (B).....	463
Κρανίου τόπος.....	464
Γνωματεύσεις.....	465
Δεσμοφύλακες.....	466
Ματαιοπονία μερίζων.....	467

Τὸ μεγάλο μηδέν.....	468
Παραλλαγή φιλαυτίας.....	469
Ἐν τούτοις.....	470
Ὁ ἄλλος Προκρούστης.....	471
Τῶν φρονίμων ὀλίγα.....	472
Ταῦτα ἔδει παθεῖν.....	473
Ἀθῶοι.....	474
Ἀδιαφορία.....	475
Μέτρα καὶ σταθμὰ.....	476
Ἀφελεῖς μεθοδεῖες.....	477
Ὁ ἥλιος τοῦ βυθοῦ.....	478
Πρωτογενὲς ἀλφάβητο.....	479
Οἱ ἀνυποχώρητοι.....	480
Ἐθισμὸς.....	481
Τὰ μάτια τῆς μάνας.....	482
Ὁ ποιητὴς κι ὁ Ἅγιος.....	483
Ἀπὸ τὴν ἀπόσταση στὴ διάσταση.....	484
For granted.....	485
Poinciana.....	486
Ἕνα ἀκόμη οἰκολογικὸ.....	487
Εἰκόνες.....	488
Ποίηση (B).....	489
Οἱ αἵρετικοὶ.....	490
Ὁ ἄνθρωπος.....	491
Ἀλληλεγγύη δευτερογενὴς.....	492
Ἐπισφαλεῖς ἰσορροπίες.....	493
Εὐαίσθησία καὶ ἀξιοπρέπεια.....	494
Perpetuum (B).....	495
Ὁ πειρασμὸς τῆς ὑγείας.....	496
Πόνος ἀνακλαστικὸς.....	497
Ἡ ἡλικία τῆς φωτιᾶς.....	498
Συμπολιτεία νεφροσκεπῆς.....	499
Τὰ θυμηδέστερα.....	500
Τὰ κάλανδα.....	501
Χρόνος καὶ πόνος.....	502

ΣΤΗ ΔΟΚΙΜΗ ΤΟΥ ΦΕΓΓΟΥΣ (1992)

Αιτήματα διαδρόμου	507
Τὸ τηλεφώνημα (σὸν Μ. Παρλαμᾶ)	508
Μέρα καὶ νύχτα	509
Ἰδιωτικὴ ἀνεκπλήρωτη προσδοκία	510
Διὰ τῆς εἰς ἄτοπον ἀπαγωγῆς	511
Ἡ ψιλὴ καὶ ἡ δασεία	512
Ὀλιγάρεα	513
Τὸ μυστήριον τῆς ἀγάπης	514
Πολλαπλασιαστὴς τῆς ὀδύνης	515
Σχηματισμοὶ ἀνέμων καὶ ὑδάτων	516
Zeitgeist	517
Τὸ πρόσωπον καὶ τὸ τοπίο	518
Μηδὲν ἄγαν	519
Ὁ διαφορούμενος κονιορτὸς	520
Παρουσία	521
Μονόγραμμα (Β)	522
Τὸ πρόσωπον τῆς πέτρας	523
Οἱ στρατιῶτες	524
Ἡ αὐλὴ τῶν προβάτων	525
Ἀναμνήσεις	526
Δοκιμασία	527
Λιθοπαιδεία	528
Τὸ μέγα δίλημμα	529
Τὸ ἄχρονον θαῦμα	530
Διαβάζοντας	531
Τὸ ὑψόμετρο	532
Ἡ δόξα τοῦ πάθους	533
Διαθήκη (Β)	534
Ἀκεραιότητα	535
Βίος τετελεσμένος καὶ ἀτέλεστος	536
Τῶν ποιητῶν τὸ γένος	537
Δῶρον ἄδωρον	538
Πένθος συλλογικὸ καὶ ποικίλον	539
Πηγὴ	540
Λεκτικὸς ἔλεγχος	541
Γλωσσικὴ εὐλυγισία	542
Πρὸ πάντων φιλάνθρωπος	543

Ἐν ὀνόματι Κυρίου	544
Προσλαμβάνουσες παραστάσεις	545
Τετριέμ ἄμηχανίας	546
Πικρὴ ἐξίσωση	547
Νέφος καὶ ἥθος	548
Ἐξ ἀποστάσεως	549
Θά 'χω τουλάχιστον τὰ λόγια	550
Ἡ ἀπόδραση τῶν λευκῶν ὥρῶν	551
Στὸν Τάσο Λειβαδίτη	552
Ergo	553
Ἡ συνωμοτικὴ τῶν παραμέτρων μαγεία	554
Ὁ γάμος	555
Λεπτομέρειες	556
Ἡ εἰλικρίνεια τῶν ἀψύχων	557
Ὁ κινηματογράφος	558
Ἡ λίμνη τοῦ Νέμυ	559
Πρόνοια	560
Εἰκονολάτρης	561
Δεῖγμα γραφῆς	562
Λαϊκὴ σοφία	563
Ἀσυμβατότητες	564
Πένθος	565
Ἡ ἄλλη παρθενία	566
Σιωπῶσα ἀλληγορία	567
Ὁ κῆπος	568
Ἡ γύμνια τῶν ὥρῶν	569
Ὁργὴ Κυρίου	570
Ὅπτικὸ κρύο	571
Διοῖν θάτερον	572
Ναυαγημένο καλοκαίρι	573
Captatio benevolentiae	574
Γεννήθηκαν ἐπὶ ματαίῳ	575
Ἐφυγες μὲ τὸν ἄνεμο	576
Ἀριθμητικῶς καὶ ὀλογράφως	577
Ἀπὸ τῆς θλίψεως τῆς μεγάλης	578
Στοιχεῖο ταυτότητος	579
Δέηση	580
Ἡ λίγωση τοῦ κόσμου	581

Παραλλαγή.....	582
Αύστηρῶς μετρημένα	283
Συνειρμοὶ ἀπερινήτοι	284
Ἐλεγεία στὸν Πατριάρχη Δημήτριο	285
Τὸ κοινὸν χρέος	586
Συνωμοσίες τοῦ ἡλίου	587
Ἄδιέξοδο (B)	588
Καταφάσκοντας τὴν ἀντίφαση	589
Ἀνθισμένο κλωνάρι.....	590
Τὸ μὴ περαιτέρω.....	591
Ὁ πεντοζάλης ἄνεμος.....	592
Ἐνα ἀκόμη ὀξύμωρο.....	593
Ὅσα δὲν βάζει ὁ νοῦς	594
Δίφορουμένη παρουσία	595
Ἡ καταφατικὴ ματιὰ	596
Σταματημένο ἐκκρεμές	597
Αὐτοτιμωρία	598
Ἐπεικὴς σκιαγραφία.....	599
Εὐγενὴς ἐκβιασμός.....	600
Πάλι μὲ κατάνυξη προσευχομένου	601
Ἀνθρωπομορφισμός.....	602
Ἀνεργία	603
Δανεισμένη πατρότητα.....	604
Νεκροταφεῖο αὐτοκινήτων	605
Τὸ σῶμα τῆς θάλασσας.....	606
Ἀνθρωποποίηση ἐκ πλαγίου.....	607
Φοβερὴ προστασία.....	608
Τῆς ἐποχῆς τὸ στίγμα	609
Μαχαίρι δίκοπο	610
Great Keppel Island	611
Λόγου φείδου	612
Χίλια κοχύλια.....	613
Ἀσκήσεις	614
Διαπραγματεύσεις	615
Καθημερινότητα	616
Ἄν εἶχαμε τὴν τόλμη	617
Ἐπὶ τι ἵχνη	618
Εὐλαβεῖς ἐπιφυλάξεις.....	619

Ἡ γλῶσσα.....	620
Πρωτοτυπία καὶ δικαίωση	621
Τὸ ἄλλο ἐπίπεδο	622
Νόμοι τῆς ἀγορᾶς.....	623
Διάψευση τῶν ἐπαγγελιῶν.....	624
Κάδος ἀπορριμμάτων.....	625
Ἀεὶ παῖδες.....	626
Ἐποχὴ τῶν Νάνων.....	627
Ἀντινομία κατ' ἐπιτομὴν	628

ΤΟ ΒΙΒΛΙΟ ΑΥΤΟ
ΤΥΠΩΘΗΚΕ ΤΟΝ ΔΕΚΕΜΒΡΙΟ 1996
ΣΕ 500 ΑΝΤΙΤΥΠΑ
Αρ. εκτ. 938